

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 321

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 62

12 grudnia 2019

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2121 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 w odniesieniu do transgranicznego przekształcania, łączenia i podziału spółek ⁽¹⁾ 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2122 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 ⁽¹⁾ 45
- ★ Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) 2019/2123 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących przypadków, w których kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie niektórych towarów mogą być przeprowadzane w punktach kontroli, a kontrole dokumentacji mogą być przeprowadzane w pewnej odległości od punktów kontroli granicznej, oraz warunków, na jakich może się to odbywać ⁽¹⁾ 64
- ★ Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) 2019/2124 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów w tranzycie, przeładunku i w trakcie dalszego transportu przez terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008, (WE) nr 1251/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010, (UE) nr 605/2010, (UE) nr 142/2011, (UE) nr 28/2012, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 i decyzję Komisji 2007/777/WE ⁽¹⁾ 73

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2125 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących przeprowadzania określonych kontroli urzędowych drewnianych materiałów opakowaniowych, powiadamiania o niektórych przesyłkach oraz środków stosowanych w przypadkach niezgodności	99
★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2126 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących określonych kontroli urzędowych odnoszących się do niektórych kategorii zwierząt i towarów, środków stosowanych po przeprowadzeniu tych kontroli oraz niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej ⁽¹⁾	104
★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2127 z dnia 10 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do okresu stosowania niektórych przepisów dyrektyw Rady 91/496/EWG, 97/78/WE i 2000/29/WE ⁽¹⁾	111
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2128 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiające wzór świadectwa urzędowego oraz zasady wydawania świadectw urzędowych dla towarów dostarczanych na statki opuszczające Unię i przeznaczonych na zaopatrzenie statku lub do spożycia przez załogę i pasażerów lub dostarczanych do bazy wojskowej NATO lub bazy wojskowej Stanów Zjednoczonych ⁽¹⁾	114
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2129 z dnia 25 listopada 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące jednolitego stosowania poziomów częstotliwości kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich określonych przesyłek zwierząt i towarów wprowadzanych do Unii ⁽¹⁾	122
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2130 z dnia 25 listopada 2019 r. ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich oraz po tych kontrolach w odniesieniu do zwierząt i towarów podlegających kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej ⁽¹⁾	128
★ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2019/2131 z dnia 28 listopada 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1198 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036	139

III *Inne akty*

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 256/2018 z dnia 5 grudnia 2018 r. zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG [2019/2132]	168
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 79/2019 z dnia 29 marca 2019 r. zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG [2019/2133]	170
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 125/2019 z dnia 8 maja 2019 r. zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) i załącznik XIX (Ochrona konsumentów) do Porozumienia EOG [2019/2134]	176

Sprostowania

★ Sprostowanie do dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2019/1846 z dnia 8 sierpnia 2019 r. zmieniającej, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE w odniesieniu do wyłączenia dotyczącego ołowiu w stopach lutowanych stosowanych w niektórych silnikach spalinowych (Dz.U. L 283 z 5.11.2019)	178
--	-----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/2121

z dnia 27 listopada 2019 r.

zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 w odniesieniu do transgranicznego przekształcania, łączenia i podziału spółek

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 ust. 1 i ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 ⁽³⁾ reguluje transgraniczne połączenia spółek kapitałowych. Przepisy dotyczące transgranicznych połączeń stanowią ważny etap w usprawnianiu funkcjonowania rynku wewnętrznego dla spółek i przedsiębiorstw oraz realizowaniu przez nie swobody przedsiębiorczości. Jednak ocena tych przepisów wskazuje, że istnieje potrzeba ich zmiany. Ponadto istnieje potrzeba, aby ustanowić przepisy regulujące transgraniczne przekształcenia i podziały spółek, ponieważ dyrektywa (UE) 2017/1132 zawiera jedynie przepisy dotyczące krajowych podziałów spółek akcyjnych.
- (2) Swoboda przedsiębiorczości jest jedną z podstawowych zasad prawa Unii. Zgodnie z art. 49 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w związku z art. 54 TFUE swoboda przedsiębiorczości spółek lub przedsiębiorstw obejmuje między innymi prawo do zakładania takich spółek lub przedsiębiorstw i zarządzania nimi na warunkach określonych w ustawodawstwie państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba spółki. Zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej swoboda przedsiębiorczości obejmuje prawo spółki utworzonej zgodnie z ustawodawstwem jednego z państw członkowskich do przekształcenia się w spółkę lub przedsiębiorstwo podlegającą prawu innego państwa członkowskiego, o ile spełnione są warunki przewidziane w ustawodawstwie tego innego państwa członkowskiego, a w szczególności spełnione są warunki ustanowione przez to ostatnie państwo w celu ustalenia powiązania spółki lub przedsiębiorstwa z jego krajowym porządkiem prawnym.
- (3) W związku z brakiem harmonizacji prawa Unii zdefiniowanie kryterium powiązania, które określa prawo krajowe mające zastosowanie do spółki lub przedsiębiorstwa należy, zgodnie z art. 54 TFUE, do kompetencji każdego państwa członkowskiego. Art. 54 TFUE określa jako równoważne kryteria powiązania siedzibę, zarząd i główne miejsce prowadzenia działalności spółki lub przedsiębiorstwa. W związku z tym, jak wyjaśniono w orzecznictwie, fakt przeniesienia jedynie siedziby (a nie zarządu lub głównego miejsca prowadzenia działalności) nie wyklucza zastosowania zasady swobody przedsiębiorczości na mocy art. 49 TFUE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s.24.⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 18 listopada 2019 r.⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46).

- (4) Ewoluuujące orzecznictwo stworzyło spółkom na rynku wewnętrznym nowe możliwości wspierania wzrostu gospodarczego, skutecznej konkurencji i wydajności. Jednocześnie cel, jakim jest rynek wewnętrzny bez granic wewnętrznych dla przedsiębiorstw, należy pogodzić z innymi celami integracji europejskiej, takimi jak ochrona socjalna, jak określono w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 9 TFUE, a także promowanie dialogu społecznego, jak określono w art. 151 i 152 TFUE. Prawo spółek do przekształcania, łączenia i podziału ponad granicami powinno iść w parze i być odpowiednio zrównoważone z ochroną pracowników, wierzycieli i wspólników.
- (5) Brak ram prawnych dotyczących przekształceń i podziałów transgranicznych prowadzi do fragmentacji rozwiązań prawnych i niepewności prawnej, które tworzą bariery w korzystaniu ze swobody przedsiębiorczości. Prowadzi to również do nieoptymalnej ochrony pracowników, wierzycieli i wspólników mniejszościowych na rynku wewnętrznym.
- (6) Parlament Europejski wezwał Komisję do przyjęcia zharmonizowanych przepisów dotyczących przekształceń i podziałów transgranicznych. Zharmonizowane ramy prawne przyczyniłyby się do zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości, a jednocześnie zapewniłyby odpowiednią ochronę zainteresowanych podmiotów, takich jak pracownicy, wierzyciele i wspólnicy.
- (7) Komisja zapowiedziała w swoim komunikacie z dnia 28 października 2015 r. zatytułowanym: „Usprawnianie jednolitego rynku: większe szanse dla ludzi i przedsiębiorstw”, że oceni potrzebę aktualizacji istniejących przepisów dotyczących połączeń transgranicznych, aby ułatwić MŚP wybór preferowanych strategii biznesowych oraz lepsze dostosowanie się do zmian warunków rynkowych, nie osłabiając przy tym istniejącej ochrony zatrudnienia. W swoim komunikacie z dnia 25 października 2016 r. zatytułowanym: „Program prac Komisji na rok 2017 — Na rzecz Europy, która chroni, wspiera i broni” Komisja ogłosiła inicjatywę mającą na celu ułatwienie połączeń transgranicznych.
- (8) Oprócz nowych przepisów dotyczących przekształceń niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące podziałów transgranicznych, częściowych lub pełnych, ale przepisy te odnoszą się jedynie do podziałów transgranicznych, które wiążą się z tworzenia nowych spółek. Niniejsza dyrektywa nie stanowi zharmonizowanych ram dla transgranicznych podziałów, w których spółka przenosi aktywa i pasywa na co najmniej jedną istniejącą spółkę, ponieważ takie przypadki postrzegane są jako bardzo złożone, wymagające zaangażowania właściwych organów kilku państw członkowskich i pociągające za sobą dodatkowe ryzyko obchodzenia przepisów unijnych i krajowych. Możliwość utworzenia spółki w drodze podziału przez wydzielenie, jak przewidziano w niniejszej dyrektywie, oferuje spółkom nową, zharmonizowaną procedurę na rynku wewnętrznym, jednak spółki powinny mieć swobodę w zakresie bezpośredniego zakładania spółek zależnych w innych państwach członkowskich.
- (9) Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć zastosowania do spółek w likwidacji, w których rozpoczęto dystrybucję aktywów. Ponadto państwa członkowskie powinny mieć również możliwość wyłączenia spółek objętych innymi postępowaniami likwidacyjnymi ze stosowania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie powinny mieć również możliwość zdecydowania o niestosowaniu niniejszej dyrektywy do spółek objętych postępowaniem upadłościowym, zgodnie z definicją zawartą w prawie krajowym, lub do ram restrukturyzacji zapobiegawczej, zgodnie z definicją zawartą w prawie krajowym, niezależnie od tego, czy takie postępowanie wchodzi w skład krajowych ram prawnych dotyczących niewypłacalności, czy też jest uregulowane poza tymi ramami. Państwa członkowskie powinny mieć też możliwość zdecydowania o niestosowaniu niniejszej dyrektywy do spółek objętych środkami w zakresie zapobiegania kryzysom określonym w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE⁽⁴⁾. Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023⁽⁵⁾.
- (10) Biorąc pod uwagę złożoność przekształceń, połączeń i podziałów transgranicznych (zwanymi dalej łącznie „operacjami transgranicznymi”) i wielość zaangażowanych interesów, należy przewidzieć badanie zgodności z prawem operacji transgranicznych zanim staną się one skuteczne, w celu zagwarantowania pewności prawnej. W tym celu właściwe organy zaangażowanych państw członkowskich powinny zapewnić, aby decyzja o operacji transgranicznej została podjęta w sposób sprawiedliwy, obiektywny i niedyskryminujący na podstawie wszystkich istotnych elementów wymaganych na mocy prawa unijnego i krajowego.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. dotycząca ram prawnych restrukturyzacji zapobiegawczej, drugiej szansy i środków zwiększających skuteczność postępowań restrukturyzacyjnych, upadłościowych i w zakresie umorzenia oraz zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 (dyrektywa w sprawie restrukturyzacji i upadłości (Dz.U. L 172 z 26.6.2019, s. 18).

- (11) Niniejsza dyrektywa powinna pozostawać bez uszczerbku dla uprawnień państw członkowskich do zapewnienia wzmocnionej ochrony pracowników, zgodnie z istniejącym dorobkiem socjalnym.
- (12) Aby umożliwić uwzględnienie uzasadnionych interesów wszystkich zainteresowanych podmiotów w postępowaniu regulującym operację transgraniczną, spółka powinna sporządzić i ujawnić plan proponowanej operacji, zawierający najważniejsze informacje na jej temat. Organy administrujące lub zarządzające powinny – w przypadkach przewidzianych w prawie krajowym lub zgodnie z praktyką krajową – włączać przedstawicieli pracowników na poziomie zarządu w podejmowanie decyzji na temat planu operacji transgranicznej. Informacje takie powinny obejmować co najmniej planowaną formę prawną spółki lub spółek, akt założycielski, w stosownych przypadkach statut, proponowany orientacyjny harmonogram operacji oraz szczegóły zabezpieczeń oferowanych wspólnikom i wierzycielom. Powiadomienie powinno zostać ujawnione w rejestrze, w którym informuje się wspólników, wierzycieli i przedstawicieli pracowników lub, w przypadku braku takich przedstawicieli, samych pracowników, że mogą oni przedstawić uwagi dotyczące proponowanej operacji. Państwa członkowskie mogą również zdecydować o ujawnieniu wymaganego niniejszą dyrektywą sprawozdania niezależnego biegłego.
- (13) W celu dostarczenia informacji swoim wspólnikom i pracownikom spółka dokonująca operacji transgranicznej powinna sporządzić przeznaczone dla nich sprawozdanie. W sprawozdaniu należy wyjaśnić i uzasadnić prawne i ekonomiczne aspekty proponowanej operacji transgranicznej oraz skutki proponowanej operacji transgranicznej dla pracowników. Sprawozdanie powinno w szczególności wyjaśniać skutki operacji transgranicznej w odniesieniu do przyszłej działalności spółki, w tym jej spółek zależnych. W odniesieniu do wspólników w sprawozdaniu należy uwzględnić dostępne dla nich środki prawne, zwłaszcza informacje o przysługującym im prawie wyjścia ze spółki. Jeżeli chodzi o pracowników, w sprawozdaniu należy wyjaśnić wpływ proponowanej operacji transgranicznej na sytuację w zakresie zatrudnienia. W sprawozdaniu należy w szczególności wyjaśnić, czy nastąpi istotna zmiana warunków zatrudnienia określonych w przepisach, układach zbiorowych lub ponadnarodowych porozumieniach spółek oraz w lokalizacji miejsc prowadzenia działalności przez spółki, takich jak lokalizacja siedziby zarządu.
- Ponadto w sprawozdaniu należy uwzględnić informacje na temat organu zarządzającego oraz, w stosownych przypadkach, personelu, wyposażenia, lokali i aktywów przed rozpoczęciem operacji transgranicznej i po tej operacji, a także prawdopodobnych zmian organizacji pracy, wynagrodzeń, lokalizacji konkretnych stanowisk i przewidywanych konsekwencji dla pracowników zajmujących takie stanowiska, jak również na temat dialogu społecznego na poziomie spółki obejmującego, w stosownych przypadkach, reprezentację pracowników na szczeblu zarządu. W sprawozdaniu należy również wyjaśnić, w jaki sposób zmiany te miałyby wpływ na wszystkie spółki zależne danej spółki. Część dotycząca pracowników nie powinna być wymagana w sytuacji, gdy jedynymi pracownikami spółki są członkowie jej organu administrującego lub zarządzającego. Ponadto, w celu zwiększenia ochrony pracowników, pracownicy lub ich przedstawiciele powinni móc wyrazić swoją opinię na temat tej części sprawozdania, która przedstawia skutki, jakie ma dla nich operacja transgraniczna. Przekazanie sprawozdania i wszelkich opinii powinno pozostawać bez uszczerbku dla mających zastosowanie procedur w zakresie informowania i przeprowadzania konsultacji przewidzianych na poziomie krajowym, w tym postępowania w następstwie wdrożenia dyrektywy 2002/14/WE ⁽⁶⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady lub dyrektywy 2009/38/WE ⁽⁷⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady. Sprawozdanie lub, w przypadku gdy są sporządzane oddzielnie, sprawozdania udostępnia się wspólnikom i przedstawicielom pracowników spółki dokonującej operacji transgranicznej lub, w przypadku braku takich przedstawicieli, samym pracownikom.
- (14) Plan operacji transgranicznej, oferta wynagrodzenia w formie pieniężnej proponowana przez spółkę dla tych wspólników, którzy chcą wyjść ze spółki, oraz, w stosownych przypadkach, stosunek wymiany udziałów lub akcji, w tym kwota jakiegokolwiek uzupełniającego świadczenia pieniężnego ujętego w planie, powinny zostać zbadane przez niezależnego od spółki biegłego. W odniesieniu do niezależności biegłego państwa członkowskie powinny uwzględnić wymogi określone w art. 22 i 22b dyrektywy 2006/43/WE ⁽⁸⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady.

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiająca ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. L 80 z 23.3.2002, s. 29).

⁽⁷⁾ Dyrektywa 2009/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej lub trybu informowania pracowników i konsultowania się z nimi w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (Dz.U. L 122 z 16.5.2009, s. 28).

⁽⁸⁾ Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).

- (15) Informacje ujawniane przez spółkę powinny być wyczerpujące i powinny umożliwiać zainteresowanym podmiotom dokonanie oceny skutków planowanej operacji transgranicznej. Jednak spółki nie powinny być zobowiązane do ujawniania informacji poufnych, których ujawnienie byłoby szkodliwe dla ich pozycji biznesowej zgodnie z prawem unijnym lub krajowym. Takie nieujawnianie nie powinno naruszać innych wymogów przewidzianych w niniejszej dyrektywie.
- (16) Na podstawie planu i sprawozdań zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie spółki lub spółek powinno podjąć decyzję o zatwierdzeniu bądź odmowie zatwierdzenia tego planu oraz o koniecznych zmianach dokumentów założycielskich, w tym statutu. Ważne jest, aby wymagana większość w głosowaniu była wystarczająca, żeby zapewnić podjęcie decyzji zdecydowaną większością. Ponadto wspólnicy powinni również mieć prawo głosu w sprawie warunków uczestnictwa pracowników, jeżeli to prawo zastrzegli na zgromadzeniu wspólników lub walnym zgromadzeniu.
- (17) Zostało stwierdzone, że brak harmonizacji zabezpieczeń dla wspólników stanowi przeszkodę dla operacji transgranicznych. Spółki i ich wspólnicy mają do czynienia z wieloma różnymi formami ochrony, co prowadzi do złożoności i niepewności prawnej. Wspólnikom należy więc zapewnić ten sam minimalny poziom ochrony bez względu na to, w którym państwie członkowskim znajduje się spółka. Państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość utrzymania w mocy lub wprowadzenia dodatkowych zasad ochrony dla wspólników, o ile nie są one sprzeczne z zasadami przewidzianymi w niniejszej dyrektywie lub ze swobodą przedsiębiorczości. Indywidualne prawa wspólników do informacji powinny pozostać niezmienione.
- (18) W wyniku operacji transgranicznej wspólnicy często mają do czynienia z sytuacją, w której prawo mające zastosowanie do ich praw zmienia się, ponieważ stali się oni wspólnikami spółki podlegającej prawu państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, którego prawo miało zastosowanie do spółki przed przeprowadzeniem operacji. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić wspólnikom posiadającym udziały lub akcje z prawem głosu, którzy głosowali przeciwko zatwierdzeniu planu, co najmniej prawo wyjścia ze spółki i otrzymania wynagrodzenia za udziały lub akcje w kapitale o wartości równej wartości ich udziałów lub akcji. Państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość podjęcia decyzji o zaoferowaniu tego prawa również innym wspólnikom, na przykład wspólnikom posiadającym udziały lub akcje bez prawa głosu lub wspólnikom, którzy w wyniku podziału transgranicznego uzyskaliby udziały lub akcje w spółce przejmującej w proporcjach innych niż te, które posiadali przed operacją, lub wspólnikom, w przypadku których nie nastąpiłaby zmiana prawa właściwego, ale ich niektóre prawa uległyby zmianie w wyniku operacji. Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć wpływu na krajowe przepisy dotyczące ważności umów sprzedaży i przekazywania udziałów lub akcji w spółkach ani na szczególne wymogi dotyczące formy prawnej. Państwa członkowskie powinny na przykład mieć możliwość wymagania sporządzenia aktu notarialnego lub potwierdzenia podpisów.
- (19) Spółki powinny być w stanie oszacować, w możliwym zakresie, koszty związane z operacją transgraniczną. W związku z tym wspólnicy powinni być zobowiązani do poinformowania spółki, czy zamierzają skorzystać z prawa do zbycia swoich udziałów lub akcji. Wymóg ten powinien pozostawać bez uszczerbku dla jakichkolwiek wymogów formalnych określonych w prawie krajowym. Od wspólników można również wymagać, by wskazali wraz z tym oświadczeniem lub w określonym terminie, czy mają zamiar zakwestionować proponowane wynagrodzenie i zażądać dodatkowego wynagrodzenia.
- (20) Obliczenie oferty wynagrodzenia powinno opierać się na ogólnie przyjętych metodach wyceny. Wspólnicy powinni mieć prawo do zakwestionowania obliczeń i adekwatności wynagrodzenia przed właściwym organem administracyjnym lub sądowym lub organem upoważnionym na mocy prawa krajowego, w tym trybunałami arbitrażowymi. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustalenia, że wspólnicy, którzy informują o decyzji o skorzystaniu z prawa do zbycia swoich udziałów lub akcji, są uprawnieni do przystąpienia do takiego postępowania. Państwa członkowskie powinny mieć również możliwość określenia w prawie krajowym terminów na przystąpienie do tego postępowania.
- (21) W przypadku połączenia lub podziału transgranicznego wspólnicy, którzy nie mieli prawa wyjścia lub nie korzystali z niego, powinni mieć jednak prawo do zakwestionowania stosunku wymiany udziałów lub akcji. Przy ocenie adekwatności stosunku wymiany udziałów lub akcji właściwy organ administracyjny lub sądowy lub organ upoważniony na mocy prawa krajowego powinien również uwzględnić kwotę uzupełniającego świadczenia pieniężnego ujętego w planie.
- (22) Operacja transgraniczna może wpłynąć na roszczenia dawnych wierzycieli spółki lub spółek dokonujących tej operacji, jeżeli spółka, która odpowiada za długi, podlega w następstwie tej operacji prawu innego państwa członkowskiego. Obecnie przepisy dotyczące ochrony wierzycieli różnią się w poszczególnych państwach członkowskich, co dodatkowo komplikuje proces operacji transgranicznej i prowadzi do niepewności zarówno dla zainteresowanych spółek, jak i dla ich wierzycieli w odniesieniu do zaspokojenia ich roszczenia.

- (23) W celu zapewnienia, aby wierzyciele mieli odpowiednią ochronę, w przypadkach gdy nie są oni zadowoleni z ochrony udzielonej przez spółkę w planie i nie mogą znaleźć zadowalającego rozwiązania ze spółką, wierzyciele, którzy powiadomili wcześniej spółkę, powinni mieć możliwość zwrócenia się o ustanowienie zabezpieczenia do odpowiedniego organu. Przy ocenie takich zabezpieczeń właściwy organ powinien uwzględnić, czy roszczenie wierzyciela wobec spółki lub strony trzeciej ma co najmniej równoważną wartość i co najmniej współmierną jakość kredytową, jak przed operacją transgraniczną i czy roszczenia można dochodzić w ramach tej samej jurysdykcji.
- (24) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby wierzyciele, którzy nawiązali stosunki ze spółką zanim spółka podała do wiadomości publicznej swój zamiar przeprowadzenia operacji transgranicznej mieli odpowiednią ochronę. Po ujawnieniu planu wierzyciele powinni mieć możliwość uwzględnienia potencjalnego wpływu zmiany jurysdykcji i prawa właściwego w wyniku przekształcenia transgranicznego. Wierzycielami, którzy mają zostać objęci ochroną, mogą być również obecni i byli pracownicy ze zgromadzonymi pracowniczymi nieprzepadalnymi uprawnieniami emerytalnymi i osoby otrzymujące świadczenia z pracowniczych programów emerytalnych. Oprócz ogólnych przepisów określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 ⁽⁹⁾ państwa członkowskie powinny postanowić, że tacy wierzyciele będą mieli prawo zgłoszenia roszczenia w państwie członkowskim wyjścia przez okres dwóch lat od daty, z którą przekształcenie transgraniczne stało się skuteczne. Dwuletni okres ochronny przewidziany w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do jurysdykcji, do której mogą zwracać się wierzyciele, których wierzytelności poprzedzają ujawnienie planu przekształcenia transgranicznego, powinien pozostawać bez uszczerbku dla prawa krajowego określającego termin przedawnienia roszczeń.
- (25) Ponadto w celu ochrony wierzycieli przed ryzykiem niewypłacalności po przeprowadzeniu operacji transgranicznej państwa członkowskie powinny mieć możliwość zażądania od spółki lub spółek złożenia oświadczenia o wypłacalności, stwierdzającego, że nie są im znane jakiekolwiek powody, dla których spółka lub spółki powstające w wyniku operacji transgranicznej mogłyby nie mieć zdolności do wywiązania się ze swoich zobowiązań. W takim przypadku państwa członkowskie powinny mieć możliwość pociągnięcia członków organu zarządzającego do osobistej odpowiedzialności za rzetelność oświadczenia. Ponieważ w poszczególnych państwach członkowskich istnieją różne tradycje prawne w odniesieniu do oświadczeń o wypłacalności i ich możliwych konsekwencji, to do państw członkowskich powinno należeć decydowanie o odpowiednich konsekwencjach za składanie niedokładnych lub wprowadzających w błąd oświadczeń, a także o skutecznych i proporcjonalnych sankcjach i odpowiedzialności zgodnie z prawem Unii.
- (26) Ważne jest, by zapewnić pełne przestrzeganie praw pracowników do informacji i konsultacji w kontekście operacji transgranicznych. Informowanie pracowników i konsultacje z pracownikami w kontekście operacji transgranicznych należy prowadzić zgodnie z ramami prawnymi przewidzianymi w dyrektywie 2002/14/WE, oraz, w stosownych przypadkach dotyczących przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym lub grup przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym, zgodnie z dyrektywą 2009/38/WE, a także, w przypadku gdy połączenie transgraniczne lub podział transgraniczny uznaje się za przejęcie przedsiębiorstwa w rozumieniu dyrektywy Rady 2001/23/WE ⁽¹⁰⁾, zgodnie z dyrektywą Rady 2001/23/WE. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na dyrektywę Rady 98/59/WE ⁽¹¹⁾, dyrektywę 2001/23/WE, dyrektywę 2002/14/WE ani na dyrektywę 2009/38/WE. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że niniejsza dyrektywa ustanawia zharmonizowaną procedurę dla operacji transgranicznych, należy w szczególności określić ramy czasowe, w których powinno się informować pracowników i konsultować się z nimi w związku z operacją transgraniczną.
- (27) Przedstawiciele pracowników, o których mowa w prawie krajowym lub, w stosownych przypadkach, zgodnie z praktyką krajową, powinni również obejmować odpowiednie podmioty ustanowione zgodnie z prawem Unii, takie jak europejska rada zakładów utworzona zgodnie z dyrektywą 2009/38/WE oraz organ przedstawicielski ustanowiony zgodnie z dyrektywą Rady 2001/86/WE ⁽¹²⁾.
- (28) Państwa członkowskie powinny zapewnić, by przedstawiciele pracowników, w toku wykonywania przez nich funkcji, mieli zapewnioną odpowiednią ochronę i odpowiednie gwarancje zgodnie z art. 7 dyrektywy 2002/14/WE, co umożliwi im właściwe wykonywanie powierzonych im obowiązków.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82 z 22.3.2001, s. 16).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 225 z 12.8.1998, s. 16).

⁽¹²⁾ Dyrektywa Rady 2001/86/WE z dnia 8 października 2001 r. uzupełniająca statut spółki europejskiej w odniesieniu do uczestnictwa pracowników (Dz.U. L 294 z 10.11.2001, s. 22).

- (29) W celu dokonania analizy sprawozdania dla pracowników spółka przeprowadzająca operację transgraniczną powinna zapewnić przedstawicielom pracowników niezbędne zasoby, aby umożliwić im właściwe korzystanie z praw wynikających z niniejszej dyrektywy.
- (30) W celu zapewnienia, aby w wyniku operacji transgranicznej nie nastąpiło nieuzasadnione naruszenie prawa uczestnictwa pracowników, w przypadku gdy spółka dokonująca operacji transgranicznej działa w ramach systemu uczestnictwa pracowników, spółka lub spółki powstałe w wyniku operacji transgranicznej powinny zostać zobowiązane do przyjęcia formy prawnej umożliwiającej korzystanie z prawa uczestnictwa, w tym dzięki obecności przedstawicieli pracowników we właściwym organie zarządzającym lub nadzorczym spółki lub spółek. Ponadto w takim przypadku, jeżeli odbywają się negocjacje prowadzone w dobrej wierze pomiędzy spółką a jej pracownikami, powinny być one prowadzone zgodnie z procedurą przewidzianą w dyrektywie 2001/86/WE, w celu znalezienia polubownego rozwiązania godzącego prawo spółki do operacji transgranicznej z prawem pracowników do uczestnictwa. W wyniku takich negocjacji należy zastosować uzgodnione i odpowiadające stronom rozwiązanie albo, w braku porozumienia, odpowiednio standardowe zasady określone w załączniku do dyrektywy 2001/86/WE. W celu ochrony uzgodnionego rozwiązania bądź zastosowania standardowych zasad w okresie czterech lat spółka nie powinna mieć możliwości zniesienia prawa uczestnictwa poprzez przeprowadzanie kolejnych krajowych lub transgranicznych przekształceń, połączeń lub podziałów.
- (31) Aby zapobiec obchodzeniu prawa uczestnictwa pracowników poprzez operację transgraniczną, w przypadku gdy spółka lub spółki przeprowadzające operację transgraniczną są zarejestrowane w państwie członkowskim, które przewiduje prawo uczestnictwa pracowników, nie powinna ona mieć możliwości dokonania operacji transgranicznej bez uprzedniego przeprowadzenia negocjacji z pracownikami lub ich przedstawicielami, jeżeli średnia liczba pracowników zatrudnionych przez tę spółkę jest równa czterem piątym krajowego progu uczestnictwa pracowników.
- (32) Udział wszystkich zainteresowanych podmiotów w operacjach transgranicznych, w szczególności udział pracowników, przyczynia się do długoterminowego i zrównoważonego podejścia spółek na rynku wewnętrznym. W tym kontekście ważną rolę odgrywają ochrona i promowanie praw pracowników do uczestnictwa w zarządzie spółki, w szczególności w przypadku, gdy spółka przenosi się lub restrukturyzuje na poziomie transgranicznym. W związku z tym pomyślne zakończenie negocjacji w sprawie praw uczestnictwa w kontekście operacji transgranicznych ma zasadnicze znaczenie i powinno być wspierane.
- (33) W celu zapewnienia właściwego podziału zadań między państwa członkowskie oraz skutecznej i wydajnej kontroli *ex ante* operacji transgranicznych, właściwe organy państw członkowskich spółki lub spółek przeprowadzających operację transgraniczną powinny być uprawnione do wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia, połączenia lub podziału (zwanego dalej „zaświadczeniem potwierdzającym dopuszczalność operacji”). właściwe organy państw członkowskich spółki bądź spółek powstających w wyniku operacji transgranicznej nie powinny mieć możliwości zatwierdzenia operacji transgranicznej bez takiego zaświadczenia.
- (34) W celu wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność operacji państwa członkowskie spółki lub spółek przeprowadzających operację transgraniczną powinny wyznaczyć, zgodnie z prawem krajowym, organ lub organy właściwe do kontroli zgodności danej operacji z prawem. Właściwym organem mogą być: sądy, notariusze lub inne organy, organ podatkowy lub urząd regulacji usług finansowych. Jeżeli istnieje więcej niż jeden właściwy organ, spółka powinna mieć możliwość złożenia wniosku o zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność operacji do jednego właściwego wyznaczonego przez państwa członkowskie organu, który powinien koordynować swoje działania z innymi właściwymi organami. Właściwy organ powinien dokonać oceny zgodności ze wszystkimi stosownymi warunkami i należytego dopełnienia wszystkich procedur i formalności w tym państwie członkowskim oraz powinny podjąć decyzję w sprawie wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność operacji w terminie trzech miesięcy od złożenia wniosku przez spółkę, chyba że mają poważne wątpliwości wskazujące na to, że operacja transgraniczna służy popełnieniu nadużycia lub oszustwa prowadzącego lub mającego prowadzić do uchylenia się od prawa unijnego lub krajowego lub do jego obejścia lub do celów przestępczych, a ocena wymaga rozważenia dodatkowych informacji lub przeprowadzenia dodatkowych czynności wyjaśniających.
- (35) W pewnych okolicznościach prawo spółek do przeprowadzenia operacji transgranicznej może być wykorzystywane do popełniania nadużyć lub oszustw, takich jak obchodzenie praw pracowników, płatności z tytułu zabezpieczenia społecznego lub obowiązków podatkowych, lub do celów przestępczych. W szczególności należy przeciwdziałać spółkom „przykrywkom” tworzoną w celu uniknięcia, obejścia lub naruszenia przepisów unijnych lub krajowych. Jeżeli w trakcie kontroli zgodności z prawem operacji transgranicznej właściwy organ dowiedział się, również w drodze konsultacji z właściwymi organami, że operacja transgraniczna służy popełnieniu nadużycia lub oszustwa pro-

wadzącego lub mającego prowadzić do uchylenia się od prawa unijnego lub krajowego lub do jego obejścia lub do celów przestępczych, nie powinien wydać zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność operacji. Odpowiednia procedura, w tym ocena, powinna być przeprowadzana zgodnie z prawem krajowym. W takim przypadku właściwy organ powinien mieć możliwość przedłużenia oceny o maksymalnie trzy miesiące.

- (36) W przypadku gdy właściwy organ ma poważne wątpliwości wskazujące na to, że operacja transgraniczna jest dokonywana do celów nadużyć lub oszustw, ocena powinna uwzględniać wszystkie istotne fakty i okoliczności oraz uwzględniać, w stosownych przypadkach, co najmniej orientacyjne czynniki odnoszące się do cech przedsiębiorstwa w państwie członkowskim, w którym spółka lub spółki mają być zarejestrowane po operacji transgranicznej, w tym cel operacji, sektor, inwestycję, obrót netto i zyski lub straty, liczbę pracowników, strukturę bilansu, rezydencję podatkową, aktywa i ich lokalizacja, wyposażenie, beneficjentów rzeczywistych spółki, zwyczajowe miejsca pracy pracowników i określonych grup pracowników, miejsce, w którym składki na ubezpieczenie społeczne są należne, liczbę pracowników oddelegowanych w roku poprzedzającym operację transgraniczną w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽¹³⁾ oraz dyrektywy 96/71/WE ⁽¹⁴⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady, liczbę pracowników pracujących jednocześnie w więcej niż jednym państwie członkowskim w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 883/2004, a także ryzyko handlowe przyjęte przez spółkę lub spółki przed operacją transgraniczną i po jej zakończeniu.

W ocenie należy również wziąć pod uwagę odnośne fakty i okoliczności związane z prawami uczestnictwa pracowników, w szczególności w odniesieniu do negocjacji w sprawie takich praw, jeżeli negocjacje te zostały uruchomione przez osiągnięcie czterech piątych mającego zastosowanie krajowego progu uczestnictwa. Wszystkie te elementy powinny być jedynie postrzegane jako orientacyjne wskaźniki w ramach oceny całościowej, dlatego też nie powinny być rozpatrywane osobno. Właściwy organ może uznać okoliczność, że operacja transgraniczna prowadziła do posiadania miejsca rzeczywistego zarządzania lub działalności gospodarczej spółki w państwie członkowskim, w którym spółka lub spółki mają być zarejestrowane po operacji transgranicznej, za wskazujący na brak okoliczności prowadzących do nadużyć lub oszustw.

- (37) Właściwy organ powinien mieć również możliwość uzyskania od spółki dokonującej operacji transgranicznej lub od innych właściwych organów, w tym organów państwa członkowskiego przeznaczenia, wszelkich istotnych informacji i dokumentów w celu przeprowadzenia kontroli zgodności z prawem operacji transgranicznej w ramach procedur określonych w prawie krajowym. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość określenia możliwych konsekwencji procedur zainicjowanych przez wspólników i wierzycieli zgodnie z niniejszą dyrektywą dla wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność operacji.
- (38) Podczas oceny wymaganej do uzyskania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność operacji właściwy organ powinien mieć możliwość odwołania się do niezależnego biegłego. Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy zapewniające, aby biegły lub osoba prawna, w imieniu której biegły występuje, byli niezależni od spółki ubiegającej się o zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność operacji. Biegły powinien być wyznaczany przez właściwy organ i nie powinien mieć żadnych przeszłych lub obecnych powiązań z daną spółką, które mogłyby mieć wpływ na niezależność biegłego.
- (39) W celu zapewnienia, by spółka przeprowadzająca operację transgraniczną nie działała na szkodę wierzycieli, właściwy organ powinien mieć możliwość sprawdzenia w szczególności, czy spółka wypełniła swoje zobowiązania wobec wierzycieli publicznych i czy wszelkie istniejące zobowiązania są w wystarczającym stopniu zabezpieczone. W szczególności właściwy organ powinien mieć również możliwość sprawdzenia, czy spółka jest objęta toczącym się postępowaniem sądowym dotyczącym na przykład naruszenia prawa socjalnego, prawa pracy lub prawa ochrony środowiska, które to postępowanie może skutkować nałożeniem na spółkę dalszych obowiązków, w tym wobec obywateli i podmiotów prywatnych.
- (40) Państwa członkowskie powinny przewidzieć zabezpieczenia proceduralne zgodne z ogólnymi zasadami dostępu do wymiaru sprawiedliwości, w tym możliwość przeglądu decyzji właściwych organów w postępowaniach dotyczących operacji transgranicznych, możliwość opóźnienia terminu, w jakim zaświadczenie staje się skuteczne, by pozwolić stronom na wniesienie skargi do właściwego sądu, oraz możliwość zapewnienia im, w stosownych przypadkach, środków tymczasowych.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. L 18 z 21.1.1997, s. 1).

- (41) Państwa członkowskie powinny zapewnić, by niektórych kroków proceduralnych, a mianowicie ujawnienia planu, wniosku o wydanie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność operacji, a także przedstawienia wszelkich informacji i dokumentów do celów kontroli zgodności z prawem operacji transgranicznej przez państwo członkowskie przeznaczenia, można było dopełnić w całości za pośrednictwem internetu, bez konieczności osobistego stawiennictwa wnioskodawców przed właściwym organem w państwach członkowskich. W stosownych przypadkach zastosowanie powinny mieć przepisy dotyczące korzystania z narzędzi i procesów cyfrowych w prawie spółek, w tym odpowiednie zabezpieczenia. Właściwy organ powinien mieć możliwość otrzymania wniosku o wydanie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność operacji przez internet, włącznie z przedłożeniem wszelkich informacji i dokumentów, o ile w drodze wyjątku nie jest to dla właściwego organu możliwe ze względów technicznych.
- (42) Aby obniżyć koszty oraz skrócić procedury i zmniejszyć obciążenia administracyjne dla spółek, państwa członkowskie powinny stosować zasadę jednorazowości w dziedzinie prawa spółek, co oznacza, że od spółek nie wymaga się przedkładania tych samych informacji więcej niż jednemu organowi publicznemu. Przykładowo spółki nie powinny być zobowiązane do przekazywania tych samych informacji jednocześnie do rejestru krajowego i do biuletynu krajowego.
- (43) W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu przejrzystości oraz wykorzystywania narzędzi i procesów cyfrowych wymiana zaświadczeń potwierdzających dopuszczalność operacji wydawanych przez właściwe organy w poszczególnych państwach członkowskich powinna odbywać się za pośrednictwem systemu integracji rejestrów i powinna być udostępniana publicznie. Zgodnie z ogólną zasadą leżącą u podstaw dyrektywy (UE) 2017/1132 taka wymiana informacji powinna być zawsze bezpłatna.
- (44) Transgraniczne przekształcenie pociąga za sobą zmianę formy prawnej spółki bez utraty osobowości prawnej przez tę spółkę. Jednak ani przekształcenie transgraniczne, ani połączenie transgraniczne lub podział transgraniczny nie powinny prowadzić do obchodzenia wymogów dotyczących rejestracji spółki w państwie członkowskim, w którym spółka ma być zarejestrowana po tej operacji. Spółka powinna w pełni przestrzegać wymogu posiadania siedziby zarządu w państwie członkowskim przeznaczenia oraz wymogów związanych z zakazem pełnienia funkcji kierowniczych. Jednak, w przypadku przekształceń transgranicznych, stosowanie takich warunków przez państwo członkowskie przeznaczenia nie powinno mieć wpływu na ciągłość osobowości prawnej spółki przekształconej.
- (45) Po otrzymaniu zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność operacji oraz po sprawdzeniu, czy spełnione zostały wymogi prawne państwa członkowskiego, w którym spółka ma być zarejestrowana po przeprowadzeniu operacji transgranicznej, w tym ewentualnej kontroli, czy operacja transgraniczna nie stanowi obejścia prawa unijnego lub krajowego, właściwe organy powinny wpisać spółkę do rejestru tego państwa. Dopiero po tej rejestracji właściwy organ dawnego państwa członkowskiego spółki lub spółek przeprowadzających operację transgraniczną powinien wykreślić spółkę ze swojego rejestru. Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym spółka ma być zarejestrowana po operacji transgranicznej, nie powinny mieć możliwości zakwestionowania informacji zawartych w zaświadczeniu potwierdzającym dopuszczalność operacji.
- (46) Aby zwiększyć przejrzystość operacji transgranicznych, ważne jest, aby rejestry odnośnych państw członkowskich zawierały niezbędne informacje z innych rejestrów dotyczące spółek uczestniczących w tych operacjach transgranicznych, aby móc śledzić historię tych spółek. W szczególności dokumentacja dotycząca spółki w rejestrze, w którym była ona zarejestrowana przed operacją transgraniczną, powinna zawierać nowy numer wpisu spółki do rejestru, przyznany tej spółce po operacji transgranicznej. Analogicznie dokumentacja dotycząca spółki w rejestrze, w którym została ona zarejestrowana po operacji transgranicznej, powinna zawierać początkowy numer wpisu spółki do rejestru, przyznany jej przed operacją transgraniczną.
- (47) W wyniku przekształcenia transgranicznego spółka powstała w wyniku przekształcenia (zwana dalej „spółką przekształconą”) powinna zachować swoją osobowość prawną, aktywa i pasywa oraz wszelkie swoje prawa i obowiązki, w tym prawa i obowiązki wynikające z umów, działań lub zaniechań. W szczególności, spółka przekształcona powinna przestrzegać praw i obowiązków wynikających z umów o pracę lub stosunków pracy, w tym praw i obowiązków wynikających z układów zbiorowych.
- (48) W wyniku połączenia transgranicznego aktywa i pasywa oraz wszystkie prawa i obowiązki, w tym prawa i obowiązki wynikające z umów, działań lub zaniechań, powinny zostać przekazane spółce przejmującej lub nowej spółce, a członkowie łączących się spółek, którzy nie korzystają z prawa do wyjścia, powinni zostać odpowiednio współnikami spółki przejmującej lub nowej spółki. W szczególności spółka przejmująca lub nowa spółka powinna przestrzegać praw i obowiązków wynikających z umów o pracę lub stosunków pracy, w tym praw i obowiązków wynikających z układów zbiorowych.

- (49) W wyniku podziału transgranicznego aktywa i pasywa oraz wszystkie prawa i obowiązki, w tym prawa i obowiązki wynikające z umów, działań lub zaniechań powinny zostać przekazane spółkom przejmującym zgodnie z przydziałem określonym w planie podziału, a wspólnicy spółki dzielonej, którzy nie korzystają z prawa do wyjścia, powinni stać się wspólnikami spółek przejmujących, pozostać wspólnikami spółki dzielonej lub stać się wspólnikami obu tych spółek. W szczególności spółki przejmujące powinny przestrzegać praw i obowiązków wynikających z umów o pracę lub stosunków pracy, w tym praw i obowiązków wynikających z układów zbiorowych.
- (50) Aby zagwarantować pewność prawa, niemożliwe powinno być stwierdzenie nieważności operacji transgranicznej, która stała się skuteczna zgodnie z procedurą ustanowioną w niniejszej dyrektywie. Takie ograniczenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla uprawnień państw członkowskich, między innymi w odniesieniu do prawa karnego, zapobiegania i przeciwdziałania przypadkom finansowania terroryzmu, prawa socjalnego, opodatkowania i egzekwowania prawa zgodnie z prawem krajowym, w szczególności w przypadku, gdy właściwe organy lub inne odpowiedzialne organy ustalą, zwłaszcza w oparciu o nowe istotne informacje, po dniu, w którym operacja transgraniczna stała się skuteczna, że operacja transgraniczna służy popełnieniu nadużycia lub oszustwa prowadzącego lub mającego prowadzić do uchylenia się od prawa unijnego lub krajowego lub do jego obejścia lub do celów przestępczych. W tym kontekście właściwe organy mogłyby również ocenić, czy w latach następujących po operacji transgranicznej został osiągnięty lub przekroczony krajowy próg uczestnictwa pracowników obowiązujący w państwie członkowskim spółki dokonującej operacji transgranicznej.
- (51) Jakiegokolwiek operacje transgraniczne nie powinny naruszać zobowiązań podatkowych związanych z działalnością spółki przed tą operacją.
- (52) W celu zagwarantowania praw pracowników innych niż prawo uczestnictwa niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na dyrektywy 98/59/WE, 2001/23/WE, 2002/14/WE i 2009/38/WE. Przepisy krajowe powinny mieć również zastosowanie do spraw nieobjętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, takich jak podatki lub zabezpieczenie społeczne.
- (53) Niniejsza dyrektywa pozostaje bez wpływu na przepisy prawa lub przepisy administracyjne prawa krajowego dotyczące podatków w państwach członkowskich lub w jednostkach ich podziału terytorialnego i administracyjnego, włączając egzekucję przepisów podatkowych w przypadku operacji transgranicznych.
- (54) Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla dyrektyw Rady 2009/133/WE ⁽¹⁵⁾, (UE) 2015/2376 ⁽¹⁶⁾, (UE) 2016/881 ⁽¹⁷⁾, (UE) 2016/1164 ⁽¹⁸⁾ oraz (UE) 2018/822 ⁽¹⁹⁾.
- (55) Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 ⁽²⁰⁾, dotyczącej działań w zakresie ryzyka prania pieniędzy i finansowania działalności terrorystycznej, w szczególności dla przewidzianych w niej obowiązków związanych z podejmowaniem środków należytej staranności wobec klienta na podstawie oceny ryzyka oraz z identyfikacją i rejestracją beneficjentów rzeczywistych wszelkich nowo tworzonych podmiotów w danym państwie członkowskim.
- (56) Niniejsza dyrektywa nie wpływa na prawo Unii dotyczące przejrzystości i praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku regulowanym ani na przepisy krajowe przyjęte lub wprowadzone na podstawie takich przepisów prawa Unii.
- (57) Niniejsza dyrektywa nie wpływa na prawo Unii ani na wydane lub wprowadzone na podstawie takich przepisów prawa Unii przepisy krajowe dotyczące instytucji pośrednictwa kredytowego i innych przedsiębiorstw finansowych.

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Rady 2009/133/WE z dnia 19 października 2009 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, podziałów przez wydzielenie, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich oraz przeniesienia statutowej siedziby SE lub SCE z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego (Dz.U. L 310 z 25.11.2009, s. 34).

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/881 z dnia 25 maja 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 146 z 3.6.2016, s. 8).

⁽¹⁸⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. L 193 z 19.7.2016, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (Dz.U. L 139 z 5.6.2018, s. 1).

⁽²⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

- (58) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie ułatwienie i uregulowanie transgranicznych przekształceń, połączeń i podziałów, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (59) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych oraz jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Kartie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (60) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁽²¹⁾, państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o transpozycji, jednego lub większej liczby dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (61) Komisja powinna przeprowadzić ewaluację niniejszej dyrektywy, w tym ocenę wdrożenia przepisów dotyczących informowania pracowników, konsultacji z pracownikami i uczestnictwa pracowników w kontekście operacji transgranicznych. Ewaluacja powinna mieć ona w szczególności na celu ocenę operacji transgranicznych, w przypadku których negocjacje w sprawie uczestnictwa pracowników zostały uruchomione przez cztery piąte mającego zastosowanie progu uczestnictwa, oraz sprawdzenie, czy te spółki – po przeprowadzeniu operacji transgranicznej – osiągnęły lub przekroczyły próg uczestnictwa pracowników obowiązujący w państwie członkowskim spółki, która przeprowadziła operację transgraniczną. Zgodnie z pkt 22 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²²⁾ (zwanego dalej porozumieniem międzyinstytucjonalnym) ewaluacja ta powinna uwzględniać pięć kryteriów: skuteczność, efektywność, odpowiedniość, spójność i wartość dodaną oraz powinna stanowić podstawę do oceny skutków wprowadzenia możliwych dalszych środków.
- (62) Należy zebrać informacje potrzebne do oceny działania przepisów niniejszej dyrektywy w odniesieniu do zakładanych celów, a także aby stworzyć podstawy do ewaluacji dyrektywy (UE) 2017/1132 zgodnie z pkt 22 Porozumienia międzyinstytucjonalnego
- (63) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę (UE) 2017/1132,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany dyrektywy (UE) 2017/1132

W dyrektywie (UE) 2017/1132 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 tiret szóste otrzymuje brzmienie:
„– transgranicznych przekształceń, transgranicznych połączeń i transgranicznych podziałów spółek kapitałowych;”;
- 2) w art. 18 ust. 3 dodaje się literę w brzmieniu:
„aa) dokumenty i informacje, o których mowa w art. 86g, 86n, 86p, 123, 127a, 130, 160g, 160n i 160p;”;
- 3) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) lit. e) otrzymuje brzmienie:
„e) szczegółowy wykaz danych, które mają być przekazywane do celów wymiany informacji między rejestrami, o których mowa w art. 20, 28a, 28c, 30a i 34;”;
 - b) dodaje się literę w brzmieniu:
„ea) szczegółowy wykaz danych, które mają być przekazywane do celów wymiany informacji między rejestrami i do celów ujawniania, zgodnie z art. 86g, 86n, 86p, 123, 127a, 130, 160g, 160n i 160p;”;

⁽²¹⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

⁽²²⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

c) w akapicie trzecim dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Komisja przyjmuje akty wykonawcze, o których mowa w lit. ea) do dnia 2 lipca 2020 r.”;

4) tytuł tytułu II otrzymuje brzmienie:

„PRZEKSZTAŁCENIA, POŁĄCZENIA I PODZIAŁY SPÓŁEK KAPITAŁOWYCH”.

5) w tytule II przed rozdziałem I dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ -I

Transgraniczne przekształcenia spółek

Artykuł 86a

Zakres zastosowania

1. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do przekształceń spółek kapitałowych utworzonych zgodnie z prawem państw członkowskich i posiadających siedzibę, zarząd lub główne przedsiębiorstwo w Unii w spółki kapitałowe podlegające prawu innego państwa członkowskiego.

2. Niniejszego rozdziału nie stosuje się do przekształceń transgranicznych, w których uczestniczy spółka, której przedmiotem działalności jest zbiorowe inwestowanie kapitału pozyskanego w drodze publicznej i która działa na zasadzie dywersyfikacji ryzyka, a jej jednostki uczestnictwa są na żądanie ich posiadaczy odkupywane lub umarzane bezpośrednio lub pośrednio z aktywów tej spółki. Działania podjęte przez taką spółkę w celu zapewnienia, aby giełdowa wartość tych jednostek nie różniła się w znaczny sposób od wartości netto aktywów, są uważane za równoznaczne z takim odkupieniem lub umorzeniem jednostek.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejszy rozdział nie miał zastosowania do spółek w razie wystąpienia którejkolwiek z poniższych okoliczności:

- a) spółka jest w likwidacji i rozpoczęła wypłacanie aktywów na rzecz swoich wspólników;
- b) wobec spółki zastosowano instrumenty i mechanizmy przewidziane w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE;

4. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu niniejszego rozdziału do spółek objętych:

- a) postępowaniem upadłościowym lub ramami restrukturyzacji zapobiegawczej;
- b) postępowaniem likwidacyjnym innym niż to, o którym mowa w ust. 3 lit. a); lub
- c) środkami w zakresie zapobiegania kryzysom zdefiniowanym w art. 2 ust. 1 pkt 101 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 86b

Definicje

Na użytek niniejszego rozdziału:

- 1) »spółka« oznacza spółkę kapitałową wymienioną w załączniku II, która dokonuje przekształcenia transgranicznego;
- 2) »przekształcenie transgraniczne« oznacza operację, w ramach której spółka, która nie zostaje rozwiązana ani postawiona w stan likwidacji, przekształca formę prawną, w jakiej jest zarejestrowana w państwie członkowskim wyjścia, w formę prawną państwa członkowskiego przeznaczenia wymienioną w załączniku II i przenosi co najmniej swoją siedzibę do państwa członkowskiego przeznaczenia, zachowując przy tym swoją osobowość prawną;
- 3) »państwo członkowskie wyjścia« oznacza państwo członkowskie, w którym spółka jest zarejestrowana przed przekształceniem transgranicznym;
- 4) »państwo członkowskie przeznaczenia« oznacza państwo członkowskie, w którym spółka przekształcona zostaje zarejestrowana w wyniku przekształcenia transgranicznego;
- 5) »spółka przekształcona« oznacza spółkę utworzoną w państwie członkowskim przeznaczenia w wyniku przekształcenia transgranicznego.

*Artykuł 86c***Procedury i formalności**

Zgodnie z prawem Unii te części procedur i formalności, których należy dopełnić w związku z przekształceniem transgranicznym w celu uzyskania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia, reguluje prawo krajowe państwa członkowskiego wyjścia, natomiast części procedur i formalności wymagających zrealizowania po otrzymaniu zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia reguluje prawo krajowe państwa członkowskiego przeznaczenia.

*Artykuł 86d***Plan przekształceń transgranicznych**

Organ administrujący lub zarządzający spółki sporządza plan przekształcenia transgranicznego. Plan przekształcenia transgranicznego zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) forma prawna i firma spółki w państwie członkowskim wyjścia oraz lokalizacja jej siedziby w tym państwie członkowskim;
- b) proponowana forma prawna i firma spółki przekształcanej w państwie członkowskim przeznaczenia oraz proponowana lokalizacja jej siedziby w tym państwie członkowskim;
- c) akt założycielski spółki w państwie członkowskim przeznaczenia, w stosownych przypadkach, oraz jej statut, jeśli jest on oddzielnym aktem;
- d) proponowany orientacyjny harmonogram przekształcenia transgranicznego;
- e) prawa przyznane przez spółkę przekształconą wspólnikom posiadającym specjalne uprawnienia lub posiadaczom papierów wartościowych innych niż udziały lub akcje spółki lub proponowane środki ich dotyczące;
- f) zabezpieczenia proponowane wierzycielom, takie jak gwarancje lub zastawy;
- g) szczególne korzyści przyznane członkom organów administrujących, zarządzających, nadzorczych lub kontrolnych spółki;
- h) fakt otrzymania przez spółkę zachęt lub subsydiów w państwie członkowskim wyjścia w ciągu poprzednich pięciu lat;
- i) szczegóły dotyczące propozycji wynagrodzenia w formie pieniężnej dla wspólników zgodnie z art. 86i;
- j) prawdopodobne skutki przekształcenia transgranicznego dla zatrudnienia;
- k) w stosownych przypadkach, informacje na temat procedur, zgodnie z którymi określa się uzgodnienia dotyczące udziału pracowników w ukształtowaniu ich praw do uczestnictwa w spółce przekształcanej zgodnie z art. 86l.

*Artykuł 86e***Sprawozdanie organu administrującego lub zarządzającego dla wspólników i pracowników**

1. Organ administrujący lub zarządzający spółki sporządza sprawozdanie dla wspólników i pracowników wyjaśniające i uzasadniające aspekty prawne i ekonomiczne przekształcenia transgranicznego oraz wyjaśniające skutki przekształcenia transgranicznego dla pracowników.

Wyjaśnia się w nim w szczególności skutki przekształcenia transgranicznego dla przyszłej działalności spółki.

2. Sprawozdanie zawiera również część dotyczącą wspólników oraz część dotyczącą pracowników.

Spółka może zdecydować o sporządzeniu jednego sprawozdania zawierającego te dwie części lub dwóch oddzielnych sprawozdań, odpowiednio dla wspólników oraz dla pracowników, zawierających odpowiednie części.

3. Część sprawozdania dotycząca wspólników wyjaśnia w szczególności:

- a) wynagrodzenie w formie pieniężnej i metodę zastosowaną do określenia tego wynagrodzenia;
- b) skutki przekształcenia transgranicznego dla wspólników;
- c) uprawnienia i środki prawne przysługujące wspólnikom zgodnie z art. 86i.

4. Część sprawozdania dotycząca wspólników nie jest wymagana, jeżeli wszyscy wspólnicy spółki wyrazili zgodę na odstąpienie od tego wymogu. Państwa członkowskie mogą wyłączyć spółki jednoosobowe z przepisów niniejszego artykułu.

5. Część sprawozdania dotycząca pracowników wyjaśnia w szczególności:

- a) wpływ przekształcenia transgranicznego na stosunki pracy, a także w stosownych przypadkach środki w celu ochrony tych stosunków;
- b) istotne zmiany w obowiązujących warunkach zatrudnienia lub co do miejsca prowadzenia działalności przez spółkę;
- c) sposób, w jaki elementy wymienione w lit. a) i b) odnoszą się do spółek zależnych danej spółki.

6. Sprawozdanie lub sprawozdania udostępnia się w każdym przypadku drogą elektroniczną wraz z planem przekształcenia transgranicznego, o ile jest dostępny, wspólnikom i przedstawicielom pracowników lub, w przypadku braku takich przedstawicieli, samym pracownikom nie później niż na sześć tygodni przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 86h.

7. Jeżeli organ administrujący lub zarządzający spółki otrzyma w odpowiednim czasie opinię na temat informacji, o których mowa w ust. 1, 2 i 5, od przedstawicieli pracowników, lub – gdy nie ma takich przedstawicieli – od samych pracowników, zgodnie z prawem krajowym, wspólników informuje się o tym, a opinię tę załącza się do sprawozdania.

8. Część sprawozdania dotycząca pracowników nie jest wymagana, w przypadku gdy spółka i jej ewentualne spółki zależne nie zatrudniają pracowników innych niż ci, którzy wchodzi w skład organu administrującego lub zarządzającego.

9. Jeżeli zgodnie z ust. 4 odstąpiono od części sprawozdania dotyczącej wspólników, o której mowa w ust. 3, a część dotycząca pracowników, o której mowa w ust. 5, nie jest wymagana zgodnie z ust. 8, sprawozdanie nie jest wymagane.

10. Ust. 1–9 niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla mających zastosowanie praw do informacji i konsultacji oraz postępowań określonych na poziomie krajowym w wyniku transpozycji dyrektyw 2002/14/WE i 2009/38/WE.

Artykuł 86f

Sprawozdanie niezależnego biegłego

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby niezależny biegły zbadał plan przekształcenia transgranicznego i sporządził sprawozdanie dla wspólników. To sprawozdanie jest udostępniane wspólnikom nie później niż miesiąc przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 86h. W zależności od prawa państw członkowskich, biegłym może być osoba fizyczna lub prawna.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w każdym przypadku opinię biegłego dotyczącą tego, czy kwota wynagrodzenia w formie pieniężnej jest odpowiednia. Oceniając kwotę wynagrodzenia w formie pieniężnej biegły uwzględnia cenę rynkową udziałów lub akcji w spółce przed ogłoszeniem proponowanego przekształcenia lub wartość spółki, wyłączając efekt proponowanego przekształcenia określony przy wykorzystaniu ogólnie przyjętych metod wyceny. Sprawozdanie zawiera co najmniej:

- a) wskazanie metody lub metod wykorzystanych do określenia proponowanego wynagrodzenia w formie pieniężnej;
- b) stwierdzenie, czy taka metoda lub takie metody są adekwatne do oceny wynagrodzenia w formie pieniężnej, wskazanie wartości określonej przy zastosowaniu takich metod oraz opinię na temat względnego znaczenia przypisywanego tym metodom przy określaniu wybranych wartości; oraz
- c) opis szczególnych trudności powstałych w związku z wyceną.

Biegły jest uprawniony do uzyskania od spółki wszystkich informacji niezbędnych do wykonywania swoich obowiązków.

3. Badanie planu przekształcenia transgranicznego przez niezależnego biegłego ani sprawozdanie niezależnego biegłego nie są wymagane w przypadku gdy wszyscy wspólnicy spółki wyrazili na to zgodę.

Państwa członkowskie mogą wyłączyć spółki jednoosobowe z zakresu stosowania niniejszego artykułu.

*Artykuł 86g***Ujawnienie**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby następujące dokumenty były ujawniane przez spółkę i udostępniane publicznie w rejestrze państwa członkowskiego wyjścia co najmniej na miesiąc przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 86h:

- a) plan przekształcenia transgranicznego; i
- b) zawiadomienie informujące wspólników, wierzycieli i przedstawicieli pracowników spółki lub – jeżeli brak takich przedstawicieli – samych pracowników o możliwości przedłożenia spółce, co najmniej pięć dni roboczych przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, uwag dotyczących planu przekształcenia transgranicznego.

Państwa członkowskie mogą wymagać, aby sprawozdanie niezależnego biegłego zostało ujawnione i udostępnione publicznie w rejestrze.

Państwa członkowskie zapewniają, aby spółka była w stanie wyłączyć informacje poufne z obowiązku ujawniania informacji zawartych w sprawozdaniu niezależnego biegłego.

Dokumenty ujawnione zgodnie z niniejszym ustępem muszą być również dostępne za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

2. Państwa członkowskie mogą zwolnić spółkę z wymogu ujawniania informacji, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli przez nieprzerwany okres, rozpoczynający się co najmniej miesiąc przed wyznaczoną datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 86h, oraz kończący się nie wcześniej niż wraz z zamknięciem tego zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, spółka ta bezpłatnie udostępnia publicznie na swojej stronie internetowej dokumenty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Państwa członkowskie nie uzależniają jednak tego zwolnienia od innych wymogów i ograniczeń niż te, które są konieczne do zapewnienia bezpieczeństwa stron internetowych i autentyczności dokumentów oraz proporcjonalne do osiągnięcia tych celów.

3. Jeżeli spółka udostępnia plan przekształcenia transgranicznego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, wówczas przedkłada ona do rejestru państwa członkowskiego wyjścia co najmniej miesiąc przed wyznaczoną datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 86h, następujące informacje:

- a) forma prawna i firma spółki oraz jej siedziba w państwie członkowskim wyjścia, jak również forma prawna i firma proponowane dla spółki przekształcanej w państwie członkowskim przeznaczenia oraz jej proponowana siedziba w tym państwie członkowskim;
- b) rejestr, w którym dla spółki zostały złożone dokumenty, o których mowa w art. 14, a także numer wpisu spółki do tego rejestru;
- c) wskazanie zasad wykonywania praw wierzycieli, pracowników i wspólników; i
- d) szczegóły dotyczące strony internetowej, z której można bezpłatnie uzyskać w trybie online plan podziału transgranicznego, zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, sprawozdanie biegłego oraz pełne informacje na temat zasad, o których mowa w lit. c) niniejszego ustępu.

Rejestr państwa członkowskiego przeznaczenia publicznie udostępnia informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)-d).

4. Państwa członkowskie zapewniają możliwość spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 1 i 3, w pełni w trybie online bez konieczności osobistego stawiennictwa przed właściwym organem w państwie członkowskim wyjścia, zgodnie z odpowiednimi przepisami rozdziału III tytuł I.

5. Państwa członkowskie mogą wymagać, oprócz ujawnienia, o którym mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, opublikowania planu przekształcenia transgranicznego lub informacji, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w biuletynie krajowym lub za pośrednictwem centralnej platformy elektronicznej zgodnie z art. 16 ust. 3. W takim przypadku państwa członkowskie zapewniają, aby rejestr przekazywał odpowiednie informacje do biuletynu krajowego lub do centralnej platformy elektronicznej.

6. Państwa członkowskie zapewniają bezpłatne publiczne udostępnienie dokumentacji, o której mowa w ust. 1, lub informacji, o których mowa w ust. 3, za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

Państwa członkowskie zapewniają ponadto, aby opłaty pobierane od spółki przez rejestry za ujawnienie, o którym mowa w ust. 1 i 3, oraz, w stosownych przypadkach, za publikację, o której mowa w ust. 5, nie przekraczały zwrotu kosztów świadczenia takich usług.

Artykuł 86h

Zatwierdzenie przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie

1. Po zapoznaniu się ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 86e i 86f, w stosownych przypadkach, z opiniami pracowników przedłożonymi zgodnie z art. 86e oraz z uwagami przedłożonymi zgodnie z art. 86g, zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie spółki podejmuje w formie uchwały decyzje w przedmiocie zatwierdzenia planu przekształcenia transgranicznego oraz dostosowania aktu założycielskiego oraz statutu, jeżeli jest on zawarty w odrębnym akcie.
2. Zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie spółki może zastrzec prawo do uzależnienia przekształcenia transgranicznego od wyraźnego zatwierdzenia przez nie zasad, o których mowa w art. 86l.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby zatwierdzenie planu przekształcenia transgranicznego oraz zmian tego planu wymagało większości co najmniej dwóch trzecich, jednak nie więcej niż 90 % głosów związanych z reprezentowanymi udziałami lub akcjami albo kapitałem subskrybowanym reprezentowanym podczas zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia. W każdym przypadku wartość progowa nie może być wyższa niż ta przewidziana w prawie krajowym dla zatwierdzenia połączenia transgranicznego.
4. Jeżeli postanowienie w planie przekształcenia transgranicznego lub zmiana aktu założycielskiego przekształcanej spółki prowadzi do zwiększenia zobowiązań gospodarczych wspólnika wobec spółki lub osób trzecich, państwa członkowskie mogą wymagać w takich szczególnych okolicznościach, aby dany wspólnik zatwierdził takie postanowienie lub taką zmianę aktu założycielskiego, pod warunkiem że taki wspólnik nie jest w stanie wykonywać uprawnień ustanowionych w art. 86i.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby zatwierdzenie przekształcenia transgranicznego przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie nie mogło być zakwestionowane wyłącznie w oparciu o następujące podstawy:
 - a) wynagrodzenie w formie pieniężnej, o którym mowa w art. 86d lit. i), zostało niewłaściwie ustalone; lub
 - b) informacje podane w odniesieniu do wynagrodzenia w formie pieniężnej, o którym mowa w lit. a), nie spełniają wymogów prawnych.

Artykuł 86i

Ochrona wspólników

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej wspólnicy spółki, którzy głosowali przeciwko zatwierdzeniu planu przekształcenia transgranicznego mieli prawo zbycia swoich udziałów lub akcji za odpowiednim wynagrodzeniem, zgodnie z warunkami ustanowionymi w ust. 2–5:

Państwa członkowskie mogą również przyznać innym wspólnikom spółki prawo, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Państwa członkowskie mogą wymagać, aby wyraźny sprzeciw wobec planu przekształcenia transgranicznego, zamiar wykonania przez wspólników prawa do zbycia ich udziałów lub akcji, lub obydwa z powyższych, został odpowiednio udokumentowany najpóźniej na zgromadzeniu wspólników lub walnym zgromadzeniu, o których mowa w art. 86h. Państwa członkowskie mogą wyrazić zgodę na uznanie zapisania tego sprzeciwu wobec planu przekształcenia transgranicznego jako właściwego udokumentowania oddania głosu przeciw.

2. Państwa członkowskie ustalają termin, w którym wspólnicy, o których mowa w ust. 1, muszą zgłosić spółce decyzję o skorzystaniu z prawa do zbycia udziałów lub akcji. Termin ten nie przekracza miesiąca od zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 86h. Państwa członkowskie zapewniają, aby spółka udostępniła adres elektroniczny, na który przesyła się to oświadczenie drogą elektroniczną.
3. Państwa członkowskie ustalają ponadto termin, do którego wypłacane jest wynagrodzenie w formie pieniężnej określone w planie przekształcenia transgranicznego. Termin ten nie może przypadać później niż dwa miesiące po dacie, z którą przekształcenie transgraniczne stało się skuteczne zgodnie z art. 86q.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby wspólnicy, którzy zadeklarowali swoje decyzje o wykonaniu prawa do zbycia udziałów lub akcji, lecz który uważają, że wynagrodzenie proponowane przez spółkę nie zostało właściwie określone, byli uprawnieni do wystąpienia z roszczeniem o dodatkowe wynagrodzenie w formie pieniężnej do właściwego organu lub podmiotu upoważnionego na mocy prawa krajowego. Państwa członkowskie ustalają termin na wystąpienie z roszczeniem o dodatkowe wynagrodzenie w formie pieniężnej.

Państwa członkowskie mogą postanowić, że ostateczna decyzja o przyznaniu dodatkowego wynagrodzenia w formie pieniężnej jest skuteczna w odniesieniu do wszystkich wspólników, którzy oświadczyli, że podjęli decyzję o skorzystaniu z prawa do zbycia swoich udziałów lub akcji zgodnie z ust. 2.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawo państwa członkowskiego wyjścia regulowało prawa, o których mowa w ust. 1–4, oraz aby spory związane z tymi prawami podlegały wyłącznej jurysdykcji tego państwa członkowskiego wyjścia.

Artykuł 86j

Ochrona wierzycieli

1. Państwa członkowskie przewidują odpowiedni system ochrony interesów wierzycieli, których roszczenia poprzedzają ujawnienie planu przekształcenia transgranicznego i nie stały się wymagalne w chwili takiego ujawnienia.

Państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciele, którzy są niezadowoleni z zabezpieczeń proponowanych w planie przekształcenia transgranicznego, jak stanowi art. 86d lit. f), w ciągu trzech miesięcy od dnia ujawnienia planu przekształcenia transgranicznego, o którym mowa w art. 86g, mogli złożyć wniosek do odpowiedniego organu administracyjnego lub sądowego o ustanowienie odpowiednich zabezpieczeń, pod warunkiem że tacy wierzyciele są w stanie wykazać w sposób wiarygodny, iż z powodu przekształcenia transgranicznego zaspokojenie ich roszczeń jest zagrożone oraz że nie uzyskali odpowiednich zabezpieczeń od spółki.

Państwa członkowskie zapewniają, aby zabezpieczenia były zależne od skuteczności przekształcenia transgranicznego zgodnie z art. 86q.

2. Państwa członkowskie mogą wymagać od organu administrującego lub zarządzającego spółki przedstawienia oświadczenia wiernie odzwierciedlającego aktualny status finansowy spółki w dniu, który przypada nie wcześniej niż miesiąc przed ujawnieniem tego oświadczenia. Oświadczenie to zawiera stwierdzenie, że na podstawie informacji dostępnych organowi administrującemu lub zarządzającemu spółki w dniu złożenia tego oświadczenia, po dokonaniu niezbędnych ustaleń, nie są mu znane przyczyny, dla których spółka, po dniu, w którym przekształcenie stanie się skuteczne, byłaby niezdolna do zaspokajania swoich zobowiązań, gdy staną się one wymagalne. Oświadczenie ujawnia się wraz z planem przekształcenia transgranicznego zgodnie z art. 86g.

3. Ust. 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla stosowania przepisów państwa członkowskiego wyjścia dotyczących zaspokajania lub zabezpieczenia zobowiązań pieniężnych lub niepieniężnych przysługujących organom publicznym.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciele, których roszczenia poprzedzają ujawnienie planu przekształcenia transgranicznego, byli w stanie wszcząć postępowanie przeciwko spółce również w państwie członkowskim wyjścia w terminie dwóch lat od daty, z którą przekształcenie stało się skuteczne, bez uszczerbku dla przepisów dotyczących jurysdykcji wynikających z prawa unijnego lub krajowego lub z umowy. Możliwość wszczęcia takiego postępowania stanowi uzupełnienie innych przepisów dotyczących wyboru jurysdykcji mających zastosowanie na mocy prawa Unii.

Artykuł 86k

Informowanie pracowników i konsultowanie się z nimi

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawa pracowników do informacji i konsultacji w odniesieniu do przekształcenia transgranicznego były przestrzegane oraz wykonywane zgodnie z ramami prawnymi określonymi w dyrektywie 2002/14/WE oraz, w przypadkach odnoszących się do przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym, zgodnie z dyrektywą 2009/38/WE. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu prawa pracowników do informacji i konsultacji wobec pracowników spółek innych niż te, o których mowa w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2002/14/WE.

2. Niezależnie od art. 86e ust. 7 i art. 86g ust. 1 lit. b) państwa członkowskie zapewniają, aby prawa pracowników do informacji i konsultacji były przestrzegane przynajmniej przed przyjęciem planu przekształcenia transgranicznego lub sprawozdania, o którym mowa w art. 86e, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej, w taki sposób, aby przed zgromadzeniem wspólników lub walnym zgromadzeniem, o których mowa w art. 86h, pracownikom udzielono uzasadnionej odpowiedzi.

3. Bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów i stosowanych praktyk, które są korzystniejsze dla pracowników, państwa członkowskie określają praktyczne rozwiązania dotyczące wykonywania prawa do informacji i konsultacji zgodnie z art. 4 dyrektywy 2002/14/WE.

Artykuł 86l

Uczestnictwo pracowników

1. Bez uszczerbku dla ust. 2, do spółki przekształconej mają zastosowanie zasady obowiązujące w państwie członkowskim przeznaczenia, jeżeli takie istnieją, dotyczące uczestnictwa pracowników.

2. Zasady obowiązujące w państwie członkowskim przeznaczenia dotyczące uczestnictwa pracowników, jeżeli takie istnieją, nie mają jednak zastosowania w przypadku gdy spółka w okresie sześciu miesięcy przed ujawnieniem planu przekształcenia transgranicznego posiada średnią liczbę pracowników odpowiadającą czterem piątym mającej zastosowanie wartości progowej, określonej w prawie państwa członkowskiego wyjścia, która to wartość uruchamia realizację prawa partycypacji pracowników w rozumieniu art. 2 lit. k) dyrektywy 2001/86/WE lub jeżeli prawo państwa członkowskiego przeznaczenia nie przewiduje:

- a) przynajmniej takiego samego poziomu uczestnictwa pracowników, jaki istniał w spółce przed przekształceniem transgranicznym, mierzonego proporcją liczby przedstawicieli pracowników w organie administrującym lub organie nadzorczym lub ich komitetach, lub w grupie zarządzającej odpowiedzialnej za przynoszące zysk jednostki organizacyjne spółki, o ile reprezentacja pracownicza istnieje; lub
- b) takiego samego uprawnienia do wykonywania praw uczestnictwa dla pracowników zakładów spółki przekształconej, które znajdują się w innych państwach członkowskich, jakie przysługuje pracownikom zatrudnionym w państwie członkowskim przeznaczenia.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, uczestnictwo pracowników w spółce przekształconej oraz ich zaangażowanie w definiowanie tych praw określają państwa członkowskie, odpowiednio i z zastrzeżeniem ust. 4–7 niniejszego artykułu, zgodnie z zasadami i procedurami ustanowionymi w art. 12 ust. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 2157/2001 i następującymi przepisami dyrektywy 2001/86/WE:

- a) art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2 lit. a) pkt (i) oraz lit. b) i art. 3 ust. 3, art. 3 ust. 4 dwa pierwsze zdania i art. 3 ust. 5 oraz 7;
- b) art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 2 lit. a), g) i h), art. 4 ust. 3 oraz 4
- c) art. 5;
- d) art. 6;
- e) art. 7 ust. 1 z wyjątkiem lit. b) tiret drugie;
- f) art. 8, 10, 11 i 12; oraz
- g) lit. a) części 3 załącznika.

4. Przy określaniu zasad i procedur, o których mowa w ust. 3, państwa członkowskie:

- a) przyznają specjalnemu zespołowi negocjacyjnemu prawo podejmowania, większością dwóch trzecich głosów jego członków reprezentujących przynajmniej dwie trzecie pracowników, decyzji o nierozpoczynaniu negocjacji lub zakończeniu negocjacji już rozpoczętych oraz o stosowaniu zasad uczestnictwa obowiązujących w państwie członkowskim przeznaczenia;
- b) w przypadku gdy po uprzednich negocjacjach stosuje się standardowe zasady uczestnictwa i niezależnie od takich zasad, mogą postanowić o ograniczeniu proporcji przedstawicieli pracowników w organie administrującym spółki przekształconej. Jednakże jeżeli organ administrujący lub nadzorczy spółki składał się przynajmniej w jednej trzeciej z przedstawicieli pracowników, ograniczenie to nigdy nie może jednak powodować zmniejszenia proporcji przedstawicieli pracowników w organie administrującym poniżej jednej trzeciej;
- c) zapewniają, aby zasady dotyczące uczestnictwa pracowników mające zastosowanie przed przekształceniem transgranicznym spółki pozostawały w mocy do dnia zastosowania później uzgodnionych zasad lub, w braku uzgodnionych zasad, do zastosowania standardowych zasad uczestnictwa zgodnie z lit. a) części 3 załącznika do dyrektywy 2001/86/WE.

5. Rozszerzenie praw uczestnictwa na pracowników spółki przekształconej, zatrudnionych w innych państwach członkowskich, o czym mowa w ust. 2 lit. b), nie pociąga za sobą żadnego zobowiązania państw członkowskich, które decydują się na takie rozszerzenie, do brania tych pracowników pod uwagę przy obliczaniu wielkości wartości progowych odnoszących się do liczby zatrudnionych, powodujących powstanie praw uczestnictwa zgodnie z prawem krajowym.

6. Jeżeli w spółce przekształconej istnieje system uczestnictwa pracowniczego, zgodnie z zasadami, o których mowa w ust. 2, spółka ta ma obowiązek przybrać formę prawną pozwalającą na korzystanie z praw uczestnictwa.

7. Jeżeli w spółce przekształconej istnieje system uczestnictwa pracowników, spółka ta ma obowiązek podjąć środki w celu zapewnienia, by prawa pracowników do uczestnictwa były chronione w przypadku kolejnych połączeń, podziałów lub przekształceń krajowych lub transgranicznych w okresie czterech lat od daty, z którą przekształcenie transgraniczne stało się skuteczne, stosując odpowiednio zasady określone w ust. 1–6.

8. Spółka niezwłocznie zawiadamia swoich pracowników lub ich przedstawicieli o wyniku negocjacji dotyczących uczestnictwa pracowników.

Artykuł 86m

Zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność przekształcenia

1. Państwa członkowskie wyznaczają sąd, notariusza lub inny organ lub organy właściwe do przeprowadzania kontroli zgodności z prawem przekształceń transgranicznych w odniesieniu do tych części postępowania, które reguluje prawo państwa członkowskiego wyjścia oraz do wydania zaświadczenia o dopuszczalności przekształcenia, potwierdzającego spełnienie odpowiednich warunków i należyte dopełnienie wszystkich procedur i formalności w państwie członkowskim wyjścia (zwany dalej „właściwym organem”).

Takie dopełnienie procedur i formalności może obejmować zaspokojenie lub zabezpieczenie zobowiązań pieniężnych lub niepieniężnych należnych organom publicznym lub spełnienie szczególnych wymogów sektorowych, w tym zabezpieczenie płatności lub zobowiązań wynikających z toczących się postępowań.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby do wniosku w sprawie uzyskania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia dołączone były:

- a) plan przekształcenia transgranicznego;
 - b) sprawozdanie i ewentualnie załączone opinie, o których mowa w art. 86e, a także sprawozdanie, o którym mowa w art. 86 f, jeżeli są dostępne;
 - c) uwagi przedłożone zgodnie art. 86g ust. 1; oraz
 - d) informacja o zatwierdzeniu przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie, o których mowa w art. 86h.
3. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby do wniosku spółki w sprawie uzyskania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia dołączone były dodatkowe informacje, takie jak w szczególności:
- a) liczba pracowników w chwili sporządzania planu przekształcenia transgranicznego;
 - b) istnienie spółek zależnych i ich rozkład geograficzny;
 - c) informacje dotyczące wypełniania przez spółkę zobowiązań wobec organów publicznych.

Do celów niniejszego ustępu właściwe organy mogą zażądać takich informacji od innych właściwych organów, jeżeli nie zostały one przekazane przez spółkę.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby wniosek, o którym mowa w ust. 2 i 3, wraz z przedłożeniem wszelkich informacji i dokumentów, mógł być w pełni składany w trybie online, bez konieczności osobistego stawiennictwa wnioskodawców przed właściwym organem, zgodnie ze stosownymi przepisami rozdziału III tytułu I.

5. W odniesieniu do zgodności z przepisami dotyczącymi uczestnictwa pracowników, określonymi w art. 86l właściwy organ w państwie członkowskim wyjścia sprawdza, czy plan przekształcenia transgranicznego zawiera informacje o procedurach, na podstawie których dokonuje się odpowiednich uzgodnień, oraz o możliwych wariantach takich uzgodnień.

6. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, właściwy organ bada:

- a) wszystkie dokumenty i informacje przedstawiane właściwemu organowi zgodnie z ust. 2 i 3;
 - b) w odpowiednich przypadkach, wskazanie przez spółkę, że rozpoczęło się postępowanie, o którym mowa w art. 86l ust. 3 i 4;
7. Państwa członkowskie zapewniają, aby kontroli, o której mowa w ust. 1, dokonywano w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania dokumentów i informacji dotyczących zatwierdzenia przekształcenia transgranicznego przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie spółki. Kontrola ta wywołuje jeden z następujących skutków:

- a) jeżeli stwierdzono, że przekształcenie transgraniczne spełnia wszystkie odpowiednie warunki oraz wszystkie procedury i formalności zostały dopełnione, właściwy organ wydaje zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność przekształcenia;
- b) jeżeli stwierdzono, że przekształcenie transgraniczne nie spełnia wszystkich odpowiednich warunków oraz że nie dopełniono wszystkich procedur i formalności, właściwy organ nie wydaje zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia i powiadamia spółkę o przyczynach swojej decyzji; w takim przypadku właściwy organ może umożliwić spółce spełnienie odpowiednich warunków lub dopełnienie procedur i formalności w odpowiednim terminie.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ nie wydawał zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia, jeżeli zgodnie z prawem krajowym stwierdzono, że przekształcenia transgranicznego dokonuje się w celu popełnienia nadużycia lub oszustwa powodującego lub mającego na celu uchylenie się bądź obejście prawa unijnego lub krajowego, lub w innych celach przestępczych.

9. Jeżeli właściwy organ, w trakcie kontroli, o której mowa w ust. 1, ma poważne wątpliwości wskazujące na to, że przekształcenie transgraniczne służy popełnieniu nadużycia lub oszustwa prowadzącego lub mającego na celu uchylenie się od prawa unijnego lub krajowego lub do jego obejścia lub do innych celów przestępczych, bierze on pod uwagę istotne fakty i okoliczności, takie jak – w stosownych przypadkach i nie rozpatrując osobno – orientacyjne wskaźniki, o których właściwy organ posiada wiedzę, w trakcie kontroli, o której mowa w ust. 1, w tym w ramach konsultacji z właściwymi organami. Kontrolę do celów niniejszego ustępu przeprowadza się osobno dla każdego przypadku w ramach procedury uregulowanej prawem krajowym.

10. Jeżeli jest to konieczne do przeprowadzenia kontroli na podstawie ust. 8 i 9 w celu uwzględnienia dodatkowych informacji lub do przeprowadzenia dodatkowych czynności wyjaśniających, okres trzech miesięcy przewidziany w ust. 7 można przedłużyć maksymalnie o trzy miesiące.

11. Jeżeli ze względu na złożoność procedury transgranicznej nie jest możliwe przeprowadzenie kontroli w terminach przewidzianych w ust. 7 i 10, państwa członkowskie zapewniają, aby wnioskodawca został poinformowany o przyczynach opóźnienia przed upływem tych terminów.

12. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ mógł konsultować się z innymi odpowiednimi organami właściwymi w poszczególnych dziedzinach związanych z przekształceniem transgranicznym, w tym z organami z państwa członkowskiego przeznaczenia, oraz by uzyskiwał od tych organów, a także od spółki, informacje i dokumenty niezbędne do przeprowadzenia kontroli zgodności z prawem przekształcenia transgranicznego w ramach proceduralnych określonych w prawie krajowym. Do celów tej oceny właściwy organ może odwołać się do niezależnego biegłego.

Artykuł 86n

Przekazanie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność przekształcenia było przekazywane organom, o których mowa w art. 86o ust. 1, za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

Państwa członkowskie zapewniają także, aby zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność przekształcenia było dostępne za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

2. Dostęp do zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia jest bezpłatny dla organów, o których mowa w art. 86o ust. 1, oraz dla rejestrów.

Artykuł 86o

Badanie zgodności z prawem przekształcenia transgranicznego przez państwocłonkowskie przeznaczenia

1. Państwa członkowskie wyznaczają sąd, notariusza lub inny organ właściwy do przeprowadzania kontroli zgodności z prawem przekształcenia transgranicznego w odniesieniu do tej części postępowania, którą reguluje prawo państwa członkowskiego przeznaczenia, oraz do zatwierdzenia przekształcenia transgranicznego.

Ten organ zapewnia w szczególności, aby spółka przekształcona przestrzegała odpowiednich przepisów prawa krajowego dotyczących zakładania i rejestracji spółek oraz, w stosownych przypadkach, aby warunki dotyczące uczestnictwa pracowników zostały określone zgodnie z art. 86l.

2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu spółka przedkłada organowi, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, plan przekształcenia transgranicznego zatwierdzony przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie, o których mowa w art. 86h.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wnioski na użytek ust. 1 pochodzące od spółki, wraz z przedłożeniem informacji i dokumentów, mogły być w pełni składane w trybie online, bez konieczności osobistego stawiennictwa przed organem, o którym mowa w ust. 1, zgodnie ze stosownymi przepisami rozdziału III tytułu I.

4. Organ, o którym mowa w ust. 1, zatwierdza przekształcenie transgraniczne niezwłocznie po stwierdzeniu, że wszystkie odpowiednie warunki i formalności w państwie członkowskim przeznaczenia zostały należycie dopełnione.

5. Organ, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność przekształcenia jako ostateczne potwierdzenie należytego dopełnienia odpowiednich procedur i formalności poprzedzających przekształcenie w państwie członkowskim wyjścia, bez których zatwierdzenie przekształcenia transgranicznego nie jest możliwe.

*Artykuł 86p***Wpis do rejestru**

1. Przepisy państwa członkowskiego wyjścia i przepisy państwa członkowskiego przeznaczenia określają, w odniesieniu do ich odpowiednich terytoriów, warunki, zgodnie z art. 16, ujawnienia zakończenia przekształcenia transgranicznego w ich rejestrach.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej następujące informacje zostały wpisane do ich rejestrów:
 - a) w rejestrze państwa członkowskiego przeznaczenia – okoliczność, że rejestracja spółki przekształconej jest wynikiem przekształcenia transgranicznego;
 - b) w rejestrze państwa członkowskiego przeznaczenia — data wpisu do rejestru spółki przekształconej;
 - c) w rejestrze państwa członkowskiego wyjścia – okoliczność, że wykreślenie lub usunięcie spółki z rejestru jest wynikiem przekształcenia transgranicznego;
 - d) w rejestrze państwa członkowskiego wyjścia — data wykreślenia lub usunięcia spółki z rejestru;
 - e) odpowiednio w rejestrach państwa członkowskiego wyjścia i państwa członkowskiego przeznaczenia – numer wpisu do rejestru, firma i forma prawna spółki oraz numer wpisu do rejestru, firma i forma prawna spółki przekształconej.

Rejestry ujawniają publicznie informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, i udostępniają je za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby rejestr w państwie członkowskim przeznaczenia zawiadomił – za pośrednictwem systemu integracji rejestrów – rejestr w państwie członkowskim wyjścia, że przekształcenie transgraniczne stało się skuteczne. Państwa członkowskie zapewniają również, aby wpis spółki dokonującej przekształcenia został wykreślony z rejestru niezwłocznie z chwilą otrzymania tego zawiadomienia.

*Artykuł 86q***Data, z którą przekształcenie transgraniczne staje się skuteczne**

Prawo państwa członkowskiego przeznaczenia określa termin, w którym przekształcenie transgraniczne staje się skuteczne. Termin ten przypada po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 86m oraz 86o.

*Artykuł 86r***Skutki przekształcenia transgranicznego**

Przekształcenie transgraniczne wywołuje – od dnia, o którym mowa w art. 86q – następujące skutki:

- a) wszystkie aktywa i pasywa spółki, w tym umowy, kredyty, prawa i obowiązki, stają się aktywami i pasywami spółki przekształconej;
- b) wspólnicy spółki nadal są wspólnikami spółki przekształconej, chyba że dokonają zbycia swoich udziałów lub akcji, o którym mowa w art. 86i ust. 1.
- c) prawa i obowiązki spółki, wynikające z umów o pracę lub stosunków pracy oraz istniejące w dacie, z którą przekształcenie transgraniczne stało się skuteczne, stają się prawami i obowiązkami spółki przekształconej.

*Artykuł 86s***Niezależni biegli**

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące co najmniej odpowiedzialności cywilnej niezależnego biegłego odpowiedzialnego za sporządzenie sprawozdania, o którym mowa w art. 86f.
2. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy w celu zapewnienia, by:
 - a) biegły lub osoba prawna, w imieniu której biegły występuje, dział w sposób niezależny oraz by nie dochodziło do konfliktu interesów ze spółką, która ubiega się o wydanie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia; oraz
 - b) opinia biegłego była bezstronna i obiektywna oraz była wydana w celu udzielenia pomocy właściwemu organowi zgodnie z wymogami niezależności i bezstronności wynikającymi z prawa i norm zawodowych, którym biegły podlega.

Artykuł 86t

Ważność

Przekształcenie transgraniczne, które stało się skuteczne zgodnie z procedurą transponującą niniejszą dyrektywę, nie może zostać uznane za nieważne.

Akapit pierwszy nie ma wpływu na uprawnienia państw członkowskich – między innymi w odniesieniu do prawa karnego, zapobiegania i zwalczania finansowania terroryzmu, prawa socjalnego, opodatkowania i egzekwowania prawa – do stosowania środków i sankcji, zgodnie z prawem krajowym, po dacie, z którą przekształcenie transgraniczne stało się skuteczne.”;

6) w art. 119 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) na końcu lit. c) dodaje się „; lub”;

b) dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) jedna lub więcej spółek w chwili rozwiązania bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego przenosi wszystkie swoje aktywa i pasywa na inną istniejącą spółkę – spółkę przejmującą – bez konieczności emisji nowych akcji lub ustanawiania nowych udziałów przez spółkę przejmującą, pod warunkiem, że jedna osoba posiada w sposób bezpośredni lub pośredni wszystkie udziały lub akcje łączących się spółek lub wspólnicy łączących się spółek posiadają ich papiery wartościowe oraz udziały lub akcje w tej samej proporcji we wszystkich łączących się spółkach.”;

7) w art. 120 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejszy rozdział nie miał zastosowania do spółek w razie wystąpienia którejkolwiek z poniższych okoliczności:

a) spółka jest w likwidacji i rozpoczęła wypłacanie aktywów na rzecz swoich wspólników;

b) wobec spółki zastosowano instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu tego rozdziału do spółek objętych:

a) postępowaniem upadłościowym lub ramami restrukturyzacji zapobiegawczej;

b) postępowaniem likwidacyjnym innym niż to, o którym mowa w ust. 4 lit. a); lub

c) środkami w zakresie zapobiegania kryzysom zdefiniowanymi w art. 2 ust. 1 pkt 101 dyrektywy 2014/59/UE.”;

8) w art. 121 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 uchyla się lit. a);

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy i formalności, o których mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, obejmują w szczególności przepisy i formalności dotyczące procesu podejmowania decyzji w odniesieniu do połączenia oraz ochrony pracowników, w zakresie praw innych niż prawa określone w art. 133.”;

9) w art. 122 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) w odniesieniu do każdej z łączących się spółek – jej formę prawną i firmę i jej siedzibę, jak również formę prawną i firmę proponowane dla spółki powstającej w wyniku połączenia transgranicznego oraz jej proponowaną siedzibę;

b) w stosownych przypadkach, stosunek wymiany papierów wartościowych lub udziałów lub akcji reprezentujących kapitał spółki i wysokość ewentualnych dopłat pieniężnych.”;

b) lit. h) oraz i) otrzymują brzmienie:

„h) szczególne korzyści przyznane członkom organów administrujących, zarządzających, nadzorczych lub kontrolnych łączących się spółek;

i) akt założycielski spółki powstającej w wyniku połączenia transgranicznego, w stosownych przypadkach, oraz statut, jeśli jest on oddzielnym aktem.”;

c) dodaje się litery w brzmieniu:

„m) szczegóły oferty wynagrodzenia w formie pieniężnej dla wspólników zgodnie z art. 126a;

n) zabezpieczenia proponowane wierzycielom, takie jak gwarancje lub zastawy.”;

10) art. 123 i 124 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 123

Ujawnienie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby następujące dokumenty zostały ujawnione przez spółkę i udostępnione publicznie w rejestrach państwa członkowskiego każdej z łączących się spółek co najmniej miesiąc przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 126;

a) wspólny plan połączenia transgranicznego; i

b) zawiadomienie informujące wspólników, wierzycieli i przedstawicieli pracowników łączącej się spółki lub – jeżeli brak takich przedstawicieli – samych pracowników o możliwości przedłożenia ich odpowiedniej spółce, co najmniej pięć dni roboczych przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, uwag dotyczących wspólnego planu połączenia transgranicznego.

Państwa członkowskie mogą wymagać, aby sprawozdanie niezależnego biegłego zostało ujawnione i udostępnione publicznie w rejestrze.

Państwa członkowskie zapewniają, by spółka była w stanie wyłączyć informacje poufne z obowiązku ujawniania informacji zawartych w sprawozdaniu niezależnego biegłego.

Dokumenty ujawnione zgodnie z niniejszym ustępem muszą być również dostępne za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

2. Państwa członkowskie mogą zwolnić łączące się spółki z wymogu ujawnienia określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli przez nieprzerwany okres rozpoczynający się co najmniej na miesiąc przed wyznaczoną datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 126, oraz kończący się nie wcześniej niż wraz z zamknięciem tego zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, spółki te bezpłatnie udostępnią publicznie na swojej stronie internetowej dokumenty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Państwa członkowskie nie uzależniają jednak tego zwolnienia od innych wymogów i ograniczeń niż te, które są konieczne do zapewnienia bezpieczeństwa stron internetowych i autentyczności dokumentów, oraz proporcjonalne do osiągnięcia tych celów.

3. Jeżeli łączące się spółki udostępnią wspólny plan połączenia transgranicznego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, przedkładają one ich właściwemu rejestrowi co najmniej miesiąc przed wyznaczoną datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 126, następujące informacje:

a) w odniesieniu do każdej z łączących się spółek – jej forma prawna i firma i jej siedziba, jak również forma prawna i firma proponowane dla nowo powstałej spółki i jej proponowana siedziba;

b) rejestr, w którym dla każdej z łączących się spółek zostały złożone dokumenty, o których mowa w art. 14, a także numer wpisu danej spółki do tego rejestru;

c) wskazanie zasad wykonywania praw wierzycieli, pracowników i wspólników dla każdej z łączących się spółek; i

d) szczegóły dotyczące strony internetowej, na której będą udostępnione bezpłatnie i w trybie online wspólny plan połączenia transgranicznego, zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, sprawozdanie niezależnego biegłego oraz pełne informacje na temat zasad, o których mowa w lit. c) niniejszego ustępu.

Rejestr państwa członkowskiego każdej z łączących się spółek udostępnia publicznie informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) - d).

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby wymogi, o których mowa w ust. 1 i 3, mogły być w pełni wypełnione w trybie online, bez konieczności osobistego stawiennictwa przed właściwym organem państw członkowskich łączących się spółek, zgodnie z odpowiednimi przepisami rozdziału III tytułu I.

5. Jeżeli zatwierdzenie połączenia przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie spółki przejmującej nie jest wymagane zgodnie z art. 126 ust. 3, ujawnienie, o którym mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, powinno być dokonane co najmniej miesiąc przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia pozostałych łączących się spółek lub spółki.

6. Państwa członkowskie mogą wymagać, oprócz ujawnienia, o którym mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, opublikowania wspólnego planu połączenia transgranicznego lub informacji, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w biuletynie krajowym lub za pośrednictwem centralnej platformy elektronicznej zgodnie z art. 16 ust. 3.

W takich przypadkach państwa członkowskie zapewniają, aby rejestr przekazywał odpowiednie informacje do biuletynu krajowego lub centralnej platformy elektronicznej.

7. Państwa członkowskie zapewniają bezpłatne publiczne udostępnienie dokumentacji, o której mowa w ust. 1, lub informacji, o których mowa w ust. 3, za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

Państwa członkowskie zapewniają ponadto, aby opłaty pobierane od spółki przez rejestry za ujawnienie, o którym mowa w ust. 1 i 3, oraz, w stosownych przypadkach, za publikację, o której mowa w ust. 6, nie przekraczały zwrotu kosztów świadczenia takich usług.

Artykuł 124

Sprawozdanie organu administrującego lub zarządzającego dla wspólników i pracowników

1. Organ administrujący lub zarządzający każdej z łączących się spółek sporządza sprawozdanie dla wspólników i pracowników wyjaśniające i uzasadniające prawne i ekonomiczne aspekty połączenia transgranicznego oraz wyjaśniające skutki połączenia transgranicznego dla pracowników.

Wyjaśnia się w nim w szczególności skutki połączenia transgranicznego dla przyszłej działalności spółki.

2. Sprawozdanie zawiera również część dotyczącą wspólników oraz część dotyczącą pracowników.

Spółka może zdecydować o sporządzeniu jednego sprawozdania zawierającego te dwie części lub dwóch oddzielnych sprawozdań, odpowiednio dla wspólników oraz dla pracowników, zawierających odpowiednie części.

3. Część sprawozdania dotycząca wspólników wyjaśnia w szczególności:

- a) wynagrodzenie w formie pieniężnej i metodę zastosowaną do określenia tego wynagrodzenia;
- b) w stosownych przypadkach, stosunek wymiany udziałów lub akcji oraz metodę lub metody zastosowane do określenia tego stosunku;
- c) skutki połączenia transgranicznego dla wspólników;
- d) uprawnienia i środki prawne przysługujące wspólnikom zgodnie z art. 126a.

4. Część sprawozdania dotycząca wspólników nie jest jednak wymagana, jeżeli wszyscy wspólnicy spółki wyrazili zgodę na odstąpienie od tego wymogu. Państwa członkowskie mogą wyłączyć spółki jednoosobowe z przepisów niniejszego artykułu.

5. Część sprawozdania dotycząca pracowników wyjaśnia w szczególności:

- a) wpływ połączenia transgranicznego na stosunki pracy, a także w stosownych przypadkach środki w celu ochrony tych stosunków;
- b) istotne zmiany w obowiązujących warunkach zatrudnienia oraz dotyczące miejsca prowadzenia działalności przez spółkę;
- c) sposób, w jaki elementy wymienione w lit. a) i b) odnoszą się do spółek zależnych danej spółki.

6. Sprawozdanie lub sprawozdania udostępnia się w każdym przypadku drogą elektroniczną wraz ze wspólnym planem połączenia transgranicznego, o ile jest dostępny, wspólnikom i przedstawicielom pracowników każdej z łączących się spółek lub, w przypadku braku takich przedstawicieli, samym pracownikom nie później niż na sześć tygodni przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 126.

Jeżeli zatwierdzenie połączenia przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie spółki przejmującej nie jest wymagane zgodnie z art. 126 ust. 3, sprawozdanie jest udostępnione co najmniej sześć tygodni przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia pozostałych łączących się spółek lub spółki.

7. W przypadku gdy organ administrujący lub zarządzający łączącej się spółki otrzyma opinię na temat informacji, o których mowa w ust. 1 i 5, w odpowiednim czasie od przedstawicieli jej pracowników, lub gdy nie ma takich przedstawicieli, od samych pracowników, zgodnie z prawem krajowym, wspólników informuje się o tym, a opinię tę załącza się do sprawozdania.

8. Część sprawozdania dotycząca pracowników nie jest wymagana, w przypadku gdy łącząca się spółka i jej spółki zależne nie zatrudniają pracowników innych niż ci, którzy wchodzi w skład organu administrującego lub zarządzającego.

9. Jeżeli zgodnie z ust. 4 odstąpiono od sporządzenia części sprawozdania dotyczącej wspólników, o której mowa w ust. 3, a część dotycząca pracowników, o której mowa w ust. 5, nie jest wymagana zgodnie z ust. 8, sprawozdanie nie jest wymagane.

10. Ust. 1–9 niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla mających zastosowanie praw do informacji i konsultacji oraz postępowań przewidzianych na poziomie krajowym w wyniku transpozycji dyrektywy 2002/14/WE i 2009/38/WE.”;

11) w art. 125 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Jeżeli zatwierdzenie połączenia przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie spółki przejmującej nie jest wymagane zgodnie z art. 126 ust. 3, sprawozdanie udostępnia się jednak co najmniej miesiąc przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia pozostałych podlegających połączeniu spółek lub spółki.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w każdym przypadku opinię biegłego dotyczącą tego, czy wynagrodzenie i stosunek wymiany udziałów lub akcji są odpowiednie. Przy ocenie wynagrodzenia w formie pieniężnej biegły uwzględni cenę rynkową udziałów lub akcji w łączących się spółkach przed ogłoszeniem proponowanego połączenia lub wartość spółek, wyłączając efekt proponowanego połączenia określony zgodnie z ogólnie przyjętymi metodami wyceny. Sprawozdanie zawiera co najmniej:

- a) wskazanie metody lub metod wykorzystanych do określenia proponowanego wynagrodzenia w formie pieniężnej;
- b) wskazanie metody lub metod wykorzystanych do ustalenia proponowanego stosunku wymiany udziałów lub akcji;
- c) stwierdzenie, czy wykorzystana metoda lub wykorzystane metody są adekwatne dla oceny wynagrodzenia w formie pieniężnej i stosunku wymiany udziałów lub akcji oraz wskazanie wartości określonej przy zastosowaniu każdej z takich metod, a także opinię na temat względnego znaczenia przypisywanego tym metodom przy określaniu wybranych wartości oraz, w przypadku zastosowania różnych metod w łączących się spółkach, również stwierdzenie, czy zastosowanie różnych metod było uzasadnione; i
- d) opis wszelkich szczególnych trudności powstałych w związku z wyceną.

Biegły jest uprawniony do uzyskania od łączących się spółek wszystkich informacji niezbędnych dla wykonania swoich obowiązków.”;

c) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie mogą wyłączyć spółki jednoosobowe z zakresu stosowania niniejszego artykułu.”;

12) w art. 126 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po zapoznaniu się ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 124 i 125, w stosownych przypadkach, z opiniami pracowników przedłożonymi zgodnie z art. 124 i z uwagami przedłożonymi zgodnie z art. 123, zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie każdej z łączących się spółek podejmuje uchwałę w sprawie zatwierdzenia wspólnego planu połączenia transgranicznego oraz o tym, czy dostosować akt założycielski i statut, jeżeli są one zawarte w odrębnych aktach.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby zatwierdzenie połączenia transgranicznego przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie nie mogło być zakwestionowane wyłącznie w oparciu o następujące podstawy:

- a) stosunek wymiany udziałów lub akcji, o którym mowa w art. 122 lit. b), został niewłaściwie ustalony;
- b) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 122 lit. m), zostało niewłaściwie ustalone; lub
- c) informacje podane w odniesieniu do stosunku wymiany udziałów lub akcji, o którym mowa w lit. a), lub wynagrodzenia, o którym mowa w lit. b), nie spełniają wymogów prawnych”.

13) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 126a

Ochrona wspólników

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej wspólnicy łączących się spółek, którzy głosowali przeciw zatwierdzeniu wspólnego planu połączenia transgranicznego, mieli prawo do zbycia swoich udziałów lub akcji za odpowiednim wynagrodzeniem, zgodnie z warunkami ustanowionymi w ust. 2 do 6, pod warunkiem że w wyniku połączenia mogliby oni nabyć udziały lub akcje w spółce powstającej w wyniku połączenia, która podlegałaby prawu państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie ich odpowiedniej łączącej się spółki.

Państwa członkowskie mogą również przyznać innym wspólnikom łączących się spółek prawo, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Państwa członkowskie mogą wymagać, aby wyraźny sprzeciw wobec wspólnego planu połączenia transgranicznego lub zamiar wykonania przez członków prawa do zbycia ich udziałów lub akcji został odpowiednio udokumentowany najpóźniej na zgromadzeniu wspólników lub walnym zgromadzeniu, o których mowa w art. 126. Państwa członkowskie mogą wyrazić zgodę na uznanie zapisania sprzeciwu wobec wspólnego planu połączenia transgranicznego jako właściwego udokumentowania oddania głosu przeciw.

2. Państwa członkowskie ustalają termin, w którym wspólnicy, o których mowa w ust. 1, muszą zgłosić zainteresowanej łączącej się spółce decyzję o skorzystaniu z prawa do zbycia udziałów lub akcji. Termin ten nie przekracza jednego miesiąca od dnia zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 126. Państwa członkowskie zapewniają, aby łączące się spółki udostępniły adres elektroniczny, na który przesyła się to oświadczenie drogą elektroniczną.

3. Państwa członkowskie ustalają ponadto termin zapłaty wynagrodzenia w formie pieniężnej określonego we wspólnym planie połączenia transgranicznego. Termin ten nie może przypadać później niż dwa miesiące po dacie, z którą połączenie transgraniczne stało się skuteczne zgodnie z art. 129.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby wspólnicy, którzy zadeklarowali swoją decyzję o wykonaniu prawa do zbycia udziałów lub akcji, lecz którzy uważają, że wynagrodzenie w formie pieniężnej proponowane przez daną łączącą się spółkę nie zostało właściwie określone, byli uprawnieni do wystąpienia z roszczeniem o dodatkowe wynagrodzenie w formie pieniężnej do właściwego organu lub podmiotu upoważnionego na mocy prawa krajowego. Państwa członkowskie określają termin na wystąpienie z roszczeniem o dodatkowe wynagrodzenie w formie pieniężnej.

Państwa członkowskie mogą postanowić, że ostateczna decyzja o przyznaniu dodatkowego wynagrodzenia w formie pieniężnej jest skuteczna w odniesieniu do wszystkich wspólników zainteresowanej łączącej się spółki, którzy oświadczyli, że podjęli decyzję o skorzystaniu z prawa do zbycia swoich udziałów lub akcji zgodnie z ust. 2.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawo państwa członkowskiego, któremu podlega łącząca się spółka, regulowało prawa, o których mowa w ust. 1–4, oraz aby wszelkie spory związane z tymi prawami podlegały wyłącznej jurysdykcji tego państwa członkowskiego.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby wspólnicy łączących się spółek, którzy nie mają prawa do zbycia swoich udziałów lub akcji lub nie skorzystali z tego prawa, ale którzy uznali proponowany stosunek wymiany udziałów lub akcji określony we wspólnym planie połączenia transgranicznego za nieodpowiedni, mogli zakwestionować ten stosunek i zażądać dopłaty pieniężnej. Postępowanie w tym zakresie wszczyna się przed właściwym organem lub podmiotem upoważnionym na mocy prawa państwa członkowskiego, któremu podlega odpowiednia łącząca się spółka, w terminie określonym w prawie krajowym i nie uniemożliwia ono rejestracji połączenia transgranicznego. Decyzja jest wiążąca dla spółki powstającej w wyniku połączenia transgranicznego.

Państwa członkowskie mogą także postanowić, że stosunek wymiany udziałów lub akcji ustalony w tej decyzji jest skuteczny w odniesieniu do wspólników zainteresowanej łączącej się spółki, którzy nie mają prawa do zbycia swoich udziałów lub akcji lub nie skorzystali z tego prawa.

7. Państwa członkowskie mogą również postanowić, że spółka powstająca w wyniku połączenia transgranicznego może zapewnić udziały lub akcje lub inne wynagrodzenie zamiast świadczenia pieniężnego.

*Artykuł 126b***Ochrona wierzycieli**

1. Państwa członkowskie przewidują odpowiedni system ochrony interesów wierzycieli łączących się spółek, których roszczenia poprzedzają ujawnienie wspólnego planu połączenia i nie stały się wymagalne w chwili takiego ujawnienia.

Państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciele, którzy są niezadowoleni z zabezpieczeń proponowanych we wspólnym planie połączenia transgranicznego, zgodnie z art. 122 lit. n), mogli w ciągu trzech miesięcy od dnia ujawnienia wspólnego planu połączenia transgranicznego, o którym mowa w art. 123, złożyć wniosek do odpowiedniego organu administracyjnego lub sądowego o ustanowienie odpowiednich zabezpieczeń, pod warunkiem że tacy wierzyciele są w stanie wykazać w sposób wiarygodny, iż z powodu połączenia transgranicznego zaspokojenie ich roszczeń jest zagrożone oraz że nie uzyskali odpowiednich zabezpieczeń od łączących się spółek.

Państwa członkowskie zapewniają, aby zabezpieczenia były uzależnione od skuteczności połączenia transgranicznego zgodnie z art. 129.

2. Państwa członkowskie mogą wymagać od organu administrującego lub zarządzającego każdej z łączących się spółek przedstawienia oświadczenia wiernie odzwierciedlającego ich aktualny status finansowy w dniu przypadającym nie wcześniej niż miesiąc przed ujawnieniem tego oświadczenia. Oświadczenie to zawiera stwierdzenie, że na podstawie informacji dostępnych organowi administrującemu lub zarządzającemu łączących się spółek w dniu złożenia oświadczenia, po dokonaniu wszelkich niezbędnych ustaleń, nie są mu znane jakiekolwiek przyczyny, dla których spółka powstała w wyniku połączenia, byłaby niezdolna do spełniania swoich zobowiązań, gdy staną się one wymagalne. Oświadczenie ujawnia się wraz ze wspólnym planem połączenia transgranicznego zgodnie z art. 123.

3. Ust. 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla stosowania przepisów państw członkowskich spółek podlegających łączeniu, dotyczących zaspokojenia lub zabezpieczenia zobowiązań pieniężnych lub niepieniężnych przysługujących organom publicznym.

*Artykuł 126c***Informowanie pracowników i konsultowanie się z nimi**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawa pracowników do informacji i konsultacji w odniesieniu do połączenia transgranicznego były przestrzegane oraz wykonywane zgodnie z ramami prawnymi określonymi w dyrektywie 2002/14/WE i w dyrektywie 2001/23/WE, jeżeli połączenie transgraniczne jest uznawane za przejęcie przedsiębiorstwa w rozumieniu dyrektywy 2001/23/WE, oraz, w przypadkach odnoszących się do przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym, zgodnie z dyrektywą 2009/38/WE. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu tych praw pracowników do informacji i konsultacji w odniesieniu do pracowników spółek innych niż te, o których mowa w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2002/14/WE.

2. Niezależnie od art. 123 ust. 1 lit. b) i art. 124 ust. 7 państwa członkowskie zapewniają, aby prawa pracowników do informacji i konsultacji były przestrzegane przynajmniej przed przyjęciem wspólnego planu połączenia transgranicznego lub sprawozdania, o którym mowa w art. 124, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej, w taki sposób, aby przed zgromadzeniem wspólników lub walnym zgromadzeniem, o których mowa w art. 126, pracownikom udzielono uzasadnionej odpowiedzi.

3. Bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów lub stosowanych praktyk korzystniejszych dla pracowników państwa członkowskie określają praktyczne ustalenia dotyczące wykonywania prawa do informacji i konsultacji zgodnie z art. 4 dyrektywy 2002/14/WE.”;

14) art. 127 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 127***Zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność połączenia**

1. Państwa członkowskie wyznaczają sąd, notariusza lub inny organ lub organy właściwe do przeprowadzania kontroli zgodności z prawem połączeń transgranicznych w odniesieniu do tych części postępowania, które reguluje prawo państwa członkowskiego łączącej się spółki oraz do wydania zaświadczenia o dopuszczalności połączenia, potwierdzającego spełnienie wszystkich odpowiednich warunków i należyte dopełnienie wszelkich procedur i formalności w państwie członkowskim łączącej się spółki (zwany dalej „właściwym organem”).

Takie dopełnienie procedur i formalności może obejmować zaspokojenie lub zabezpieczenie zobowiązań pieniężnych lub niepieniężnych należnych organom publicznym lub spełnienie szczególnych wymogów sektorowych, w tym zabezpieczenie zobowiązań wynikających z toczących się postępowań.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby do wniosku w sprawie uzyskania przez łączącą się spółkę zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność połączenia dołączone były:

- a) wspólny plan połączenia transgranicznego;
- b) sprawozdanie i ewentualnie załączone opinie, o których mowa w art. 124, a także sprawozdanie, o którym mowa w art. 125, jeżeli są one dostępne;
- c) wszelkie uwagi przedłożone zgodnie art. 123 ust. 1; oraz
- d) informacja o zatwierdzeniu przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie, o których mowa w art. 126.

3. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby do wniosku w sprawie uzyskania przez łączącą się spółkę zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność połączenia dołączone były dodatkowe informacje, takie jak w szczególności:

- a) liczba pracowników w chwili sporządzania wspólnego planu połączenia transgranicznego;
- b) istnienie spółek zależnych i ich rozkład geograficzny;
- c) informacje dotyczące wypełniania przez łączącą się spółkę zobowiązań wobec organów publicznych.

Do celów niniejszego ustępu właściwe organy mogą zażądać takich informacji od innych odpowiednich organów, jeżeli nie zostały one przekazane przez łączącą się spółkę.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby wniosek, o którym mowa w ust. 2 i 3, wraz z przedłożeniem wszelkich informacji i dokumentów, mógł być w pełni składany w trybie online, bez konieczności osobistego stawiennictwa wnioskodawców przed właściwym organem, zgodnie ze stosownymi przepisami rozdziału III tytułu I.

5. W odniesieniu do zgodności z przepisami dotyczącymi uczestnictwa pracowników określonymi w art. 133 właściwy organ w państwie członkowskim łączącej się spółki sprawdza, czy wspólny plan połączenia transgranicznego zawiera informacje o procedurach, na podstawie których dokonuje się odpowiednich uzgodnień, oraz o możliwych wariantach takich uzgodnień.

6. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, właściwy organ bada:

- a) wszystkie dokumenty i informacje przedstawiane mu przez właściwy organ zgodnie z ust. 2 i 3;
- b) w odpowiednich przypadkach wskazanie przez łączące się spółki, że rozpoczęło się postępowanie, o którym mowa w art. 133 ust. 3 i 4.

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby kontroli, o której mowa w ust. 1, dokonywano w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania dokumentów i informacji dotyczących zatwierdzenia połączenia transgranicznego przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie łączącej się spółki. Kontrola ta wywołuje jeden z następujących skutków:

- a) jeżeli stwierdzono, że połączenie transgraniczne spełnia wszelkie odpowiednie warunki oraz że wszelkie niezbędne procedury i formalności zostały dopełnione, właściwy organ wydaje zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność połączenia;
- b) jeżeli stwierdzono, że połączenie transgraniczne nie spełnia wszystkich odpowiednich warunków lub że nie dopełniono wszelkich procedur i formalności, właściwy organ nie wydaje zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność połączenia i zawiadamia spółkę o przyczynach swojej decyzji. W takim przypadku właściwy organ może umożliwić spółce spełnienie odpowiednich warunków lub zakończenie procedur i formalności w odpowiednim terminie.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ nie wydawał zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność połączenia, jeżeli zgodnie z prawem krajowym stwierdzono, że połączenia transgranicznego dokonuje się w celu popełnienia nadużycia lub oszustwa powodującego lub mającego na celu unikanie bądź obchodzenie prawa unijnego lub krajowego, lub w celach przestępczych.

9. Jeżeli właściwy organ, w trakcie kontroli zgodności z prawem, o której mowa w ust. 1, ma poważne wątpliwości wskazujące na to, że połączenie transgraniczne służy popełnieniu nadużycia lub oszustwa prowadzącego lub mającego prowadzić do uchylenia się od prawa unijnego lub krajowego lub do jego obejścia lub do celów przestępczych, bierze pod uwagę istotne fakty i okoliczności, takie jak – w stosownych przypadkach i nie rozpatrując osobno – orientacyjne wskaźniki, o których właściwy organ posiada wiedzę, w trakcie kontroli, o której mowa w ust. 1, w tym w ramach konsultacji z właściwymi organami. Kontrolę do celów niniejszego ustępu przeprowadza się osobno dla każdego przypadku w ramach procedury uregulowanej prawem krajowym.

10. Jeżeli do celów kontroli na podstawie ust. 8 i 9, konieczne jest uwzględnienie dodatkowych informacji lub przeprowadzenie dodatkowych czynności wyjaśniających, okres trzech miesięcy przewidziany w ust. 7 można przedłużyć maksymalnie o trzy miesiące.

11. Jeżeli ze względu na złożoność procedury transgranicznej nie jest możliwe przeprowadzenie kontroli w terminach przewidzianych w ust. 7 i 10, państwa członkowskie zapewniają, aby wnioskodawca został poinformowany o przyczynach opóźnienia przed upływem tych terminów.

12. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ mógł konsultować się z innymi odpowiednimi organami właściwymi w poszczególnych dziedzinach związanych z połączeniem transgranicznym, w tym z organami z państwa członkowskiego spółki powstającej w wyniku połączenia, oraz uzyskiwać od tych organów, oraz od łączącej się spółki, informacje i dokumenty niezbędne do kontroli zgodności z prawem połączenia transgranicznego w ramach proceduralnych określonych w prawie krajowym. Na użytek tej oceny właściwy organ może odwołać się do niezależnego biegłego.”;

15) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 127a

Przekazanie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność połączenia

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność połączenia było przekazywane organom, o których mowa w art. 128 ust. 1, za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

Państwa członkowskie zapewniają także, aby zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność połączenia było dostępne za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

2. Dostęp do zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność połączenia jest bezpłatny dla organów, o których mowa w art. 128 ust. 1 i dla rejestrów.”;

16) w art. 128 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu każda z łączących się spółek przedkłada organowi, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wspólny plan połączenia transgranicznego, zatwierdzony przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie, o których mowa w art. 126, lub, w przypadku gdy zatwierdzenie przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie nie jest wymagane zgodnie z art. 132 ust. 3, wspólny plan połączenia transgranicznego zatwierdzony przez każdą z łączących się spółek zgodnie z prawem krajowym.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby wnioski do celów ust. 1, pochodzące od dowolnej z łączących się spółek, wraz z przedłożeniem wszelkich informacji i dokumentów, mogły być w pełni składane w trybie online, bez konieczności osobistego stawiennictwa wnioskodawców przed właściwym organem, o którym mowa w ust. 1, zgodnie ze stosownymi przepisami rozdziału III tytułu I.

4. Organ, o którym mowa w ust. 1, zatwierdza połączenie transgraniczne niezwłocznie po stwierdzeniu, że wszystkie odpowiednie warunki zostały spełnione.

5. Zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność połączenia jest przyjmowane przez organ, o którym mowa w ust. 1, jako ostateczne potwierdzenie prawidłowego dopełnienia procedur i formalności w jego odpowiednim państwie członkowskim, bez których zatwierdzenie połączenia transgranicznego nie jest możliwe.”;

17) w art. 130 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 130

Wpis do rejestru

1. Przepisy państw członkowskich łączących się spółek i spółki powstającej w wyniku połączenia określają w odniesieniu do ich odpowiednich terytoriów, zgodnie z art. 16, warunki ujawnienia ukończenia połączenia transgranicznego w ich rejestrach.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej następujące informacje zostały wpisane do ich rejestrów:

a) w rejestrze państwa członkowskiego spółki powstającej w wyniku połączenia – okoliczność, że rejestracja spółki powstającej w wyniku połączenia jest wynikiem połączenia transgranicznego;

- b) w rejestrze państwa członkowskiego spółki powstającej w wyniku połączenia – data wpisu do rejestru spółki powstającej w wyniku połączenia;
- c) w rejestrze państwa członkowskiego każdej z łączących się spółek okoliczność, że wykreślenie lub usunięcie spółki z rejestru jest wynikiem połączenia transgranicznego;
- d) w rejestrze państwa członkowskiego każdej z łączących się spółek – data wykreślenia lub usunięcia łączącej się spółki z rejestru;
- e) w rejestrach państw członkowskich każdej z łączących się spółek i w rejestrze państwa członkowskiego spółki powstającej w wyniku połączenia – numer wpisu do rejestru, firma i forma prawna każdej z łączących się spółek oraz spółki powstającej w wyniku połączenia.

Rejestry udostępniają publicznie informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, i umożliwiają do nich dostęp za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby rejestr w państwie członkowskim spółki powstającej w wyniku połączenia transgranicznego zawiadomił – za pośrednictwem systemu integracji rejestrów – rejestr w państwie członkowskim każdej z łączących się spółek, że połączenie transgraniczne stało się skuteczne. Państwa członkowskie zapewniają również, aby wpis łączącej się spółki został wykreślony z rejestru niezwłocznie z chwilą otrzymania tego zawiadomienia.”;

18) w art. 131 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od daty, o której mowa w art. 129, połączenie transgraniczne dokonane zgodnie z art. 119 pkt 2 lit. a), c) i d) wywołuje następujące skutki:

- a) wszelkie aktywa i pasywa spółki przejmowanej, w tym umowy, kredyty, prawa i obowiązki przechodzą na spółkę przejmującą;
- b) wspólnicy spółki przejmowanej stają się wspólnikami spółki przejmującej, o ile nie zbyli swoich udziałów lub akcji, o czym mowa w art. 126a ust. 1;
- c) spółka przejmowana przestaje istnieć.”;

b) ust. 2 lit. a) i b) otrzymuje brzmienie:

- „a) wszelkie aktywa i pasywa łączących się spółek, w tym wszystkie umowy, kredyty, prawa i obowiązki, przechodzą na nowo powstałą spółkę;
- b) wspólnicy łączących się spółek stają się wspólnikami nowo powstałej spółki, o ile nie zbyli swoich udziałów lub akcji, o czym mowa w art. 126a ust. 1.”;

19) w art. 132 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli połączenie transgraniczne przez przejęcie jest przeprowadzane albo przez spółkę, która posiada wszystkie udziały lub akcje i inne papiery wartościowe zapewniające prawo do głosowania na zgromadzeniach wspólników lub walnych zgromadzeniach spółki lub spółek przejmowanych, albo przez osobę, która posiada bezpośrednio lub pośrednio wszystkie udziały lub akcje w spółce przejmującej i w spółce lub spółkach przejmowanych, a spółka przejmująca nie przyznaje żadnych udziałów lub akcji na podstawie połączenia:

- art. 122 lit. b), c), e) i m), art. 125 i art. 131 ust. 1 lit. b) nie mają zastosowania;
- art. 124 i art. 126 ust. 1 nie mają zastosowania do spółki lub spółek przejmowanych.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Jeżeli przepisy państw członkowskich wszystkich łączących się spółek przewidują zwolnienie z obowiązku zatwierdzenia przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie zgodnie z art. 126 ust. 3 i z ust. 1 niniejszego artykułu, wspólny plan połączenia transgranicznego lub informacje, o których mowa odpowiednio w art. 123 ust. 1–3, oraz sprawozdania, o których mowa w art. 124 i 125, udostępnia się co najmniej miesiąc przed podjęciem przez spółkę decyzji w sprawie połączenia zgodnie z prawem krajowym.”;

20) w art. 133 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Zasady dotyczące uczestnictwa pracowników, jeżeli takie istnieją, obowiązujące w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę spółka powstająca w wyniku połączenia transgranicznego, nie mają jednak zastosowania, jeżeli w co najmniej jednej z łączących się spółek w okresie sześciu miesięcy przed ujawnieniem wspólnego planu

połączenia transgranicznego średnia liczba pracowników odpowiada czterem piątym mającej zastosowanie wartości progowej, określonej w prawie państwa członkowskiego sprawującego jurysdykcję nad łączącą się spółką, dla uruchomienia partycypacji pracowników w rozumieniu art. 2 lit. k) dyrektywy 2001/86/WE, lub jeżeli prawo krajowe właściwe dla spółki powstającej w wyniku połączenia transgranicznego nie przewiduje;”;

b) ust. 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) przyznają właściwym organom łączących się spółek – w przypadku gdy w co najmniej w jednej ze spółek biorących udział w połączeniu ustanowiono system uczestnictwa pracowników w rozumieniu art. 2 lit. k) dyrektywy 2001/86/WE – prawo do podjęcia decyzji, bez uprzednich negocjacji, o bezpośrednim podleganiu standardowym przepisom dotyczącym uczestnictwa, o których mowa w ust. 3 lit. b) części 3 załącznika do niniejszej dyrektywy, określonym w ustawodawstwie państwa członkowskiego, w którym spółka powstająca w wyniku połączenia transgranicznego ma posiadać siedzibę, oraz o przestrzeganiu tych przepisów od dnia rejestracji;”;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli w spółce powstałej w wyniku połączenia transgranicznego ustanowiono system uczestnictwa pracowników, spółka ta ma obowiązek przyjąć środki w celu zapewnienia, by prawa pracowników do uczestnictwa były chronione w razie kolejnego transgranicznego lub krajowego przekształcenia, połączenia lub podziału w okresie czterech lat od dnia, w którym połączenie transgraniczne stało się skuteczne, stosując odpowiednio przepisy określone w ust. 1–6.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. Spółka powiadamia swoich pracowników lub ich przedstawicieli o tym, czy postanowiła zastosować standardowe przepisy dotyczące uczestnictwa, o których mowa w ust. 3 lit. h), czy też podjęła negocjacje w ramach specjalnego zespołu negocyjacyjnego. W tym drugim przypadku spółka niezwłocznie powiadamia swoich pracowników lub ich przedstawicieli o wyniku negocjacji.”;

21) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 133a

Niezależni biegli

1. Państwa członkowskie określają przepisy dotyczące co najmniej odpowiedzialności cywilnej niezależnego biegłego odpowiedzialnego za sporządzenie sprawozdania, o którym mowa w art. 125.

2. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy zapewniające, aby:

- a) biegły lub osoba prawna, w imieniu której biegły występuje, działała w sposób niezależny oraz żeby nie dochodziło do konfliktu interesów ze spółką, która ubiega się o wydanie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność połączenia; oraz
- b) opinia biegłego była bezstronna i obiektywna, oraz była wydana w celu udzielenia pomocy właściwemu organowi zgodnie z wymogami niezależności i bezstronności wynikającymi z prawa i norm zawodowych, którym biegły podlega.”;

22) w art. 134 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Niniejszy ustęp nie wpływa na uprawnienia państw członkowskich, między innymi w odniesieniu do prawa karnego, zapobiegania i zwalczania finansowania terroryzmu, prawa socjalnego, opodatkowania i egzekwowania prawa, do stosowania środków i sankcji, zgodnie z prawem krajowym, po dacie, z którą połączenie transgraniczne stało się skuteczne.”;

23) w tytule II dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IV

Podziały transgraniczne spółek kapitałowych

Artykuł 160a

Zakres zastosowania

1. Niniejszy rozdział stosuje się do podziałów transgranicznych spółek kapitałowych utworzonych zgodnie z prawem państwa członkowskiego i mających siedzibę, zarząd główny lub główne przedsiębiorstwo na terytorium Unii, pod warunkiem że co najmniej dwie ze spółek kapitałowych uczestniczących w podziale podlegają prawu różnych państw członkowskich (zwanym dalej »podziałem transgranicznym«).

2. Bez uszczerbku dla art. 160b pkt 4 niniejszy rozdział stosuje się do podziałów transgranicznych także wtedy, gdy prawo co najmniej jednego z zainteresowanych państw członkowskich dopuszcza świadczenie pieniężne, o któ-

rym mowa w art. 160b pkt 4 lit. a) i b), przekraczające 10 % wartości nominalnej, lub w przypadku braku wartości nominalnej, 10 % wartości księgowej papierów wartościowych lub udziałów lub akcji reprezentujących kapitał spółek przejmujących.

3. Niniejszego rozdziału nie stosuje się do podziałów transgranicznych, w których uczestniczy spółka, której przedmiotem działalności jest zbiorowe inwestowanie kapitału pozyskanego w drodze publicznej, która działa na zasadzie dywersyfikacji ryzyka oraz której jednostki uczestnictwa są na żądanie ich posiadaczy odkupywane lub umarzane bezpośrednio lub pośrednio z aktywów tej spółki. Działania podjęte przez taką spółkę w celu zapewnienia, aby wartość giełdowa jej jednostek uczestnictwa nie różniła się znacznie od jej wartości aktywów netto, uważa się za równoznaczne z takim odkupieniem lub umorzeniem.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejszy rozdział nie miał zastosowania do spółek w razie wystąpienia którejkolwiek z poniższych okoliczności:

- a) spółka jest w likwidacji i rozpoczęła wypłacanie aktywów na rzecz swoich wspólników;
 - b) wobec spółki zastosowano instrumenty, uprawnienia i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE;
5. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu niniejszego rozdziału do spółek objętych:
- a) postępowaniem upadłościowym lub ramami restrukturyzacji zapobiegawczej;
 - b) postępowaniem likwidacyjnym innym niż to, o którym mowa w ust. 4 lit. a); lub
 - c) środkami w zakresie zapobiegania kryzysom zdefiniowanymi w art. 2 ust. 1 pkt 101 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 160b

Definicje

Na użytek niniejszego rozdziału:

- 1) »spółka« oznacza spółkę kapitałową mającą formę wymienioną w załączniku II;
- 2) »spółka podlegająca podziałowi« oznacza spółkę, która w procesie podziału transgranicznego przenosi wszystkie swoje aktywa i pasywa na co najmniej dwie spółki w przypadku pełnego podziału lub przenosi część swoich aktywów i pasywów na co najmniej jedną spółkę w przypadku częściowego podziału lub podziału przez wydzielenie;
- 3) »spółka przejmująca« oznacza nowo utworzoną spółkę w toku podziału transgranicznego;
- 4) »podział« oznacza czynność, przez którą:
 - a) spółka podlegająca podziałowi, w chwili rozwiązania bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, przenosi wszystkie swoje aktywa i pasywa na co najmniej dwie spółki przejmujące, w zamian za przyznanie wspólnikom spółki podlegającej podziałowi papierów wartościowych lub udziałów lub akcji spółek przejmujących oraz, w stosownych przypadkach, świadczenie pieniężne nieprzekraczające 10 % wartości nominalnej lub, w przypadku braku wartości nominalnej, świadczenie pieniężne nieprzekraczające 10 % wartości księgowej tych papierów wartościowych lub udziałów lub akcji (»podział pełny«);
 - b) spółka podlegająca podziałowi przenosi część swoich aktywów i pasywów na jedną lub więcej spółek przejmujących, w zamian za przyznanie wspólnikom spółki podlegającej podziałowi papierów wartościowych lub udziałów lub akcji spółek przejmujących, spółki podlegającej podziałowi lub zarówno spółek przejmujących, jak i spółki podlegającej podziałowi oraz, w stosownych przypadkach, świadczenie pieniężne nieprzekraczające 10 % wartości nominalnej lub, w przypadku braku wartości nominalnej, świadczenie pieniężne nieprzekraczające 10 % wartości księgowej tych papierów wartościowych lub udziałów lub akcji (»podział częściowy«); lub
 - c) spółka podlegająca podziałowi przenosi część swoich aktywów i pasywów na jedną lub więcej spółek przejmujących w zamian za emisję na rzecz spółki podlegającej podziałowi papierów wartościowych lub udziałów lub akcji w spółkach przejmujących (»podział przez wydzielenie«).

Artykuł 160c

Procedury i formalności

Zgodnie z prawem Unii prawo państwa członkowskiego spółki podlegającej podziałowi reguluje te części procedur i formalności, których należy dopełnić w związku z podziałem transgranicznym w celu uzyskania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału, natomiast przepisy państw członkowskich spółek przejmujących regulują

te części procedur i formalności, których należy dopełnić po uzyskaniu zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału.

Artykuł 160d

Plan podziałów transgranicznych

Organ administrujący lub zarządzający spółki podlegającej podziałowi sporządza plan podziału transgranicznego. Plan podziału transgranicznego zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) formę prawną, firmę spółki podlegającej podziałowi i lokalizację jej siedziby, jak również formę prawną i firmę proponowane dla nowo utworzonej spółki lub spółek powstałych w wyniku podziału transgranicznego oraz proponowaną lokalizację ich siedzib;
- b) w stosownych przypadkach, stosunek wymiany papierów wartościowych lub udziałów lub akcji reprezentujących kapitał spółek i wysokość ewentualnego świadczenia pieniężnego;
- c) warunki dotyczące przyznania papierów wartościowych lub udziałów lub akcji reprezentujących kapitał spółek przejmujących lub spółki podlegającej podziałowi;
- d) proponowany orientacyjny harmonogram podziału transgranicznego;
- e) prawdopodobne skutki podziału transgranicznego dla zatrudnienia;
- f) datę, od której posiadanie papierów wartościowych lub udziałów lub akcji reprezentujących kapitał spółek uprawnia ich posiadaczy do uczestnictwa w zysku, oraz wszelkie szczególne warunki mające wpływ na to uprawnienie;
- g) daty lub datę, od której transakcje spółki podlegającej podziałowi traktowane są dla celów rachunkowości jako transakcje spółek przejmujących;
- h) szczególne korzyści przyznane członkom organów administrujących, zarządzających, nadzorczych lub kontrolnych spółki podlegającej podziałowi;
- i) prawa przyznane przez spółki przejmujące uprzywilejowanym wspólnikom spółki podlegającej podziałowi lub posiadaczom papierów wartościowych innych niż udziały lub akcje reprezentujących kapitał spółki podlegającej podziałowi lub zaproponowane środki, które ich dotyczą;
- j) akty założycielskie spółek przejmujących, w stosownych przypadkach, oraz statuty, jeżeli są zawarte w odrębnym akcie, i jakiegokolwiek zmiany w akcie założycielskim spółki podlegającej podziałowi w przypadku podziału częściowego lub podziału przez wydzielenie;
- k) w stosownych przypadkach, informacje na temat procedur, zgodnie z którymi określa się uzgodnienia dotyczące udziału pracowników w ukształtowaniu ich praw do uczestnictwa w spółkach przejmujących ustala się zgodnie z art. 160l;
- l) szczegółowy opis aktywów i pasywów spółki podlegającej podziałowi oraz oświadczenie dotyczące sposobu rozdziału tych aktywów i pasywów między spółki przejmujące lub ich zachowania przez spółkę podlegającą podziałowi w przypadku podziału częściowego lub podziału przez wydzielenie, w tym postanowienia dotyczące zakwalifikowania aktywów lub pasywów nierozdzielonych wyraźnie w planie podziału transgranicznego, takich jak aktywa lub pasywa nieznanne w chwili sporządzania planu podziału transgranicznego;
- m) informacje na temat wyceny aktywów i pasywów przyznawanych każdej spółce uczestniczącej w podziale transgranicznym;
- n) data zamknięcia bilansów spółki podlegającej podziałowi, wykorzystana do ustalenia warunków podziału transgranicznego;
- o) w stosownych przypadkach, przyznanie wspólnikom spółki podlegającej podziałowi udziałów lub akcji i papierów wartościowych w spółkach przejmujących, w spółce podlegającej podziałowi lub zarazem w spółce przejmującej i w spółce podlegającej podziałowi oraz kryterium będące podstawą takiego przyznania;
- p) szczegóły oferty wynagrodzenia w formie pieniężnej dla wspólników zgodnie z art. 160l;
- q) wszelkie zabezpieczenia, proponowane wierzycielom, takie jak gwarancje lub zastawy.

Artykuł 160e

Sprawozdanie organu administrującego lub zarządzającego dla wspólników i pracowników

1. Organ administrujący lub zarządzający spółki podlegającej podziałowi sporządza sprawozdanie dla wspólników i pracowników wyjaśniające i uzasadniające prawne i ekonomiczne aspekty podziału transgranicznego, a także wyjaśniające skutki podziału transgranicznego dla pracowników.

Wyjaśnia się w nim w szczególności skutki podziału transgranicznego dla przyszłej działalności spółek.

2. Sprawozdanie zawiera również część dla wspólników oraz część dla pracowników.

Spółka może zdecydować o sporządzeniu jednego sprawozdania zawierającego te dwie części lub dwóch oddzielnych sprawozdań, odpowiednio dla wspólników oraz dla pracowników zawierających odpowiednie części.

3. Część sprawozdania dla wspólników wyjaśnia w szczególności:

- a) wynagrodzenie w formie pieniężnej oraz metodę określania tego wynagrodzenia;
- b) w stosownych przypadkach, stosunek wymiany udziałów lub akcji oraz metodę lub metody jego określania;
- c) skutki podziału transgranicznego dla wspólników;
- d) uprawnienia i środki prawne przysługujące wspólnikom zgodnie z art. 160i.

4. Część sprawozdania dla wspólników nie jest wymagana, jeżeli wszyscy wspólnicy spółki wyrazili zgodę na odstąpienie od tego wymogu. Państwa członkowskie mogą wyłączyć spółki jednoosobowe z przepisów niniejszego artykułu.

5. Część sprawozdania dla pracowników wyjaśnia w szczególności:

- a) skutki podziału transgranicznego dla stosunków pracy, a także, w stosownych przypadkach, wszelkie środki mające na celu zabezpieczenie tych stosunków;
- b) wszelkie istotne zmiany w obowiązujących warunkach zatrudnienia oraz co do miejsca prowadzenia działalności przez spółkę;
- c) sposób, w jaki elementy wymienione w lit. a) i b) odnoszą się do spółek zależnych spółki.

6. Sprawozdanie lub sprawozdania udostępnia się w każdym przypadku w formie elektronicznej, wraz z planem podziału transgranicznego, jeżeli jest dostępny, wspólnikom i przedstawicielom pracowników spółki podlegającej podziałowi lub, w przypadku braku takich przedstawicieli, samym pracownikom nie później niż sześć tygodni przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 160h.

7. Jeżeli organ administrujący lub zarządzający spółki podlegającej podziałowi otrzyma opinię na temat informacji, o których mowa w ust. 1 i 5, w odpowiednim czasie od przedstawicieli pracowników lub, gdy nie ma takich przedstawicieli, od samych pracowników, zgodnie z prawem krajowym, wspólników informuje się o tym, a opinię tę załącza się do sprawozdania.

8. Część sprawozdania dla pracowników nie jest wymagana, jeżeli spółka podlegająca podziałowi i jej ewentualne spółki zależne nie zatrudniają pracowników innych niż ci, którzy wchodzą w skład organu administrującego lub zarządzającego.

9. Jeżeli zgodnie z ust. 4 odstąpiono od części sprawozdania dla wspólników, o której mowa w ust. 3, a część dotycząca pracowników, o której mowa w ust. 5, nie jest wymagana zgodnie z ust. 8, sprawozdanie nie jest wymagane.

10. Ust. 1–9 niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla mających zastosowanie praw do informacji i konsultacji oraz postępowań przewidzianych na poziomie krajowym w wyniku transpozycji dyrektyw 2002/14/WE i 2009/38/WE.

Artykuł 160f

Sprawozdanie niezależnego biegłego

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby niezależny biegły zbadał plan podziału transgranicznego i sporządził sprawozdanie dla wspólników. Sprawozdanie to musi zostać im udostępnione nie później niż miesiąc przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 160h. W zależności od prawa państwa członkowskiego biegłym może być osoba fizyczna lub prawna.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w każdym przypadku zawiera opinię biegłego dotyczącą tego, czy wynagrodzenie w formie pieniężnej i stosunek wymiany udziałów lub akcji są odpowiednie. Przy ocenie wynagrodzenia w formie pieniężnej biegły uwzględnia cenę rynkową udziałów lub akcji w spółce podlegającej podziałowi przed ogłoszeniem proponowanego podziału lub wartość spółki, wyłączając efekt proponowanego podziału określony zgodnie z ogólnie przyjętymi metodami wyceny. Sprawozdanie zawiera co najmniej:

- a) wskazanie metody lub metod wykorzystanych do określenia proponowanego wynagrodzenia w formie pieniężnej;
- b) wskazanie metody lub metod wykorzystanych do ustalenia proponowanego stosunku wymiany udziałów lub akcji;
- c) stwierdzenie, czy metoda lub metody są adekwatne do oceny wynagrodzenia w formie pieniężnej lub stosunku wymiany udziałów lub akcji, wskazanie wartości określonej przy zastosowaniu takich metod, a także opinię na temat względnego znaczenia przypisywanego tym metodom przy określaniu wybranej wartości; oraz
- d) opis wszelkich szczególnych trudności powstałych w związku z wyceną.

Biegły jest uprawniony do uzyskania od spółki podlegającej podziałowi wszystkich informacji niezbędnych do wykonywania swoich obowiązków.

3. Badanie planu podziału transgranicznego przez niezależnego biegłego, ani sprawozdanie niezależnego biegłego nie są wymagane, jeżeli wszyscy wspólnicy spółki podlegającej podziałowi wyrazili na to zgodę.

Państwa członkowskie mogą wyłączyć spółki jednoosobowe z zakresu stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 160g

Ujawnienie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej miesiąc przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 160h, następujące dokumenty zostały ujawnione przez spółkę i publicznie udostępnione w rejestrze państwa członkowskiego spółki podlegającej podziałowi:

- a) plan podziału transgranicznego; oraz
- b) zawiadomienie informujące wspólników, wierzycieli i przedstawicieli pracowników spółki podlegającej podziałowi transgranicznemu lub – jeżeli brak takich przedstawicieli – samych pracowników o możliwości przedłożenia spółce, co najmniej pięć dni roboczych przed datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, uwag dotyczących planu podziału transgranicznego.

Państwa członkowskie mogą wymagać, aby sprawozdanie niezależnego biegłego zostało ujawnione i udostępnione publicznie w rejestrze.

Państwa członkowskie zapewniają, aby spółka była w stanie wyłączyć informacje poufne z ujawnianego sprawozdania niezależnego biegłego.

Dokumenty ujawnione zgodnie z niniejszym ustępem są również dostępne za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

2. Państwa członkowskie mogą zwolnić spółkę podlegającą podziałowi z określonego w ust. 1 niniejszego artykułu wymogu ujawniania informacji, jeżeli przez nieprzerwany okres, rozpoczynający się co najmniej miesiąc przed wyznaczoną datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 160h, oraz kończący się nie wcześniej niż wraz z zamknięciem tego zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, bezpłatnie udostępni ona publicznie na swojej stronie internetowej dokumenty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Państwa członkowskie nie uzależniają jednak tego zwolnienia od wymogów lub ograniczeń innych niż te, które są konieczne, aby zapewnić bezpieczeństwo stron internetowych i autentyczność dokumentów, oraz proporcjonalne do realizacji tych celów.

3. Jeżeli spółka podlegająca podziałowi ujawni plan podziału transgranicznego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, wówczas co najmniej miesiąc przed wyznaczoną datą zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 160h, przedkłada do rejestru następujące informacje:

- a) forma prawna i firma spółki podlegającej podziałowi oraz lokalizacja jej siedziby, jak również forma prawna i firma proponowana dla nowo powstałej w wyniku podziału transgranicznego spółki lub spółek oraz proponowana lokalizacja ich siedziby;
- b) rejestr, w którym dla spółki podlegającej podziałowi zostały złożone dokumenty, o których mowa w art. 14, a także numer wpisu tej spółki do tego rejestru;
- c) wskazanie zasad wykonywania praw wierzycieli, pracowników i wspólników; oraz
- d) szczegóły dotyczące strony internetowej, na której można uzyskać bezpłatnie w trybie online plan podziału transgranicznego, zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, sprawozdanie biegłego oraz pełne informacje na temat zasad, o których mowa w lit. c) niniejszego ustępu.

Rejestr publicznie udostępnia informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)-d).

4. Państwa członkowskie zapewniają możliwość spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 1 i 3, w całości w trybie online, bez konieczności osobistego stawiennictwa wnioskodawców przed właściwym organem któregośkolwiek z zainteresowanych państw członkowskich, zgodnie z odpowiednimi przepisami rozdziału III tytułu I.

5. Państwa członkowskie mogą wymagać, oprócz ujawnienia, o którym mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, opublikowania planu podziału transgranicznego lub informacji, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w biuletynie krajowym lub za pośrednictwem centralnej platformy elektronicznej zgodnie z art. 16 ust. 3. W takich przypadkach państwa członkowskie zapewniają, aby rejestr przekazywał odpowiednie informacje do biuletynu krajowego lub do centralnej platformy elektronicznej.

6. Państwa członkowskie zapewniają bezpłatne publiczne udostępnienie dokumentacji, o której mowa w ust. 1, lub informacji, o których mowa w ust. 3, za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

Państwa członkowskie zapewniają ponadto, aby wszelkie opłaty pobierane od spółki przez rejestry za ujawnienie, o którym mowa w ust. 1 i 3, oraz, w stosownych przypadkach, za publikację, o której mowa w ust. 5, nie przekraczały zwrotu kosztów świadczenia takich usług.

Artykuł 160h

Zatwierdzenie przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie

1. Po zapoznaniu się ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 160e i 160f, w stosownych przypadkach, z opiniami pracowników przedłożonymi zgodnie z art. 160e i z uwagami przedłożonymi zgodnie z art. 160g, zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie spółki podlegającej podziałowi decyduje w drodze uchwały, czy zatwierdzić plan podziału transgranicznego oraz czy dostosować akt założycielski i statut, jeżeli są one zawarte w odrębnych aktach.

2. Zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie spółki podlegającej podziałowi może zastrzec prawo do uzależnienia podziału transgranicznego od wyraźnego zatwierdzenia przez nie zasad, o których mowa w art. 160l.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby zatwierdzenie planu podziału transgranicznego lub wszelkich zmian w tym planie wymagało większości co najmniej dwóch trzecich, jednak nie więcej niż 90 % głosów związanych albo z udziałami lub akcjami, albo z kapitałem subskrybowanym reprezentowanym podczas zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia. W każdym przypadku wartość progowa nie może być wyższa od przewidzianej w prawie krajowym dla zatwierdzenia połączenia transgranicznego.

4. Jeżeli klauzula w planie podziału transgranicznego lub jakakolwiek zmiana aktu założycielskiego spółki podlegającej podziałowi prowadzi do zwiększenia zobowiązań gospodarczych wspólnika wobec spółki lub osób trzecich, państwa członkowskie mogą wymagać w takich szczególnych okolicznościach, aby dany wspólnik zatwierdził taką klauzulę lub zmianę aktu założycielskiego spółki podlegającej podziałowi, pod warunkiem że taki akcjonariusz nie jest w stanie wykonywać praw ustanowionych w art. 160i.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby zatwierdzenie podziału transgranicznego przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie nie mogło być zakwestionowane wyłącznie na następujących podstawach:

- a) stosunek wymiany udziałów lub akcji, o którym mowa w art. 160d lit. b), został niewłaściwie ustalony;
- b) wynagrodzenie w formie pieniężnej, o którym mowa w art. 160d lit. p), zostało niewłaściwie ustalone; lub
- c) informacje podane w odniesieniu do stosunku wymiany udziałów lub akcji, o którym mowa w lit. a), lub wynagrodzenia w formie pieniężnej, o którym mowa w lit. b), nie spełniają wymogów prawnych.

Artykuł 160i

Ochrona wspólników

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przynajmniej wspólnicy spółki podlegającej podziałowi, którzy głosowali przeciw zatwierdzeniu planu podziału transgranicznego mieli prawo zbycia swoich udziałów lub akcji za odpowiednim wynagrodzeniem w formie pieniężnej zgodnie z warunkami ustanowionymi w ust. 2–6, o ile w wyniku podziału transgranicznego nabyliby udziały lub akcje w spółkach przejmujących, które byłyby regulowane prawem państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie spółki podlegającej podziałowi:

Państwa członkowskie mogą również przyznać innym wspólnikom spółki podlegającej podziałowi prawo, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Państwa członkowskie mogą wymagać, aby wyraźny sprzeciw wobec planu podziału transgranicznego lub zamiar wykonania przez wspólników prawa do zbycia ich udziałów lub akcji został odpowiednio udokumentowany najpóźniej na zgromadzeniu wspólników lub walnym zgromadzeniu, o których mowa w art. 160h. Państwa członkowskie mogą wyrazić zgodę na uznanie zapisania sprzeciwu wobec planu podziału transgranicznego jako właściwego udokumentowania oddania głosu przeciw.

2. Państwa członkowskie ustalają termin na zgłoszenie spółce podlegającej podziałowi przez wspólników, o których mowa w ust. 1, ich decyzji o skorzystaniu z prawa zbycia ich udziałów lub akcji. Termin ten nie przekracza jednego miesiąca od zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia, o których mowa w art. 160h. Państwa członkowskie zapewniają, aby spółka podlegająca podziałowi udostępniła adres elektroniczny, na który przesyła się to oświadczenie drogą elektroniczną.

3. Państwa członkowskie ustalają ponadto termin, do którego wypłacane jest wynagrodzenie w formie pieniężnej określone w planie podziału transgranicznego. Termin ten nie może przypadać później niż dwa miesiące po dacie, z którą podział transgraniczny stał się skuteczny zgodnie z art. 160q.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby wspólnicy, którzy zadeklarowali swoją decyzję o wykonaniu prawa do zbycia swoich udziałów lub akcji, lecz którzy uważają, że wynagrodzenie w formie pieniężnej proponowane przez spółkę podlegającą podziałowi nie zostało właściwie ustanowione, byli uprawnieni do wystąpienia z roszczeniem o dodatkowe wynagrodzenie w formie pieniężnej do właściwego organu lub podmiotu upoważnionego na mocy prawa krajowego. Państwa członkowskie ustalają termin na wystąpienie z roszczeniem dotyczącym dodatkowego wynagrodzenia w formie pieniężnej.

Państwa członkowskie mogą postanowić, że ostateczna decyzja o przyznaniu dodatkowego wynagrodzenia jest skuteczna w odniesieniu do wszystkich wspólników spółki podlegającej podziałowi, którzy oświadczyli, że podjęli decyzję o skorzystaniu z prawa do zbycia swoich udziałów lub akcji zgodnie z ust. 2.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby ustawodawstwo państwa członkowskiego spółki podlegającej podziałowi regulowało prawa, o których mowa w ust. 1–4, oraz aby wszelkie spory związane z tymi prawami podlegały wyłącznej jurysdykcji tego państwa członkowskiego.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby wspólnicy spółki podlegającej podziałowi, którzy nie mają prawa zbycia swoich udziałów lub akcji lub nie skorzystali z tego prawa, ale którzy uznali stosunek wymiany udziałów lub akcji określony w planie podziału transgranicznego za nieodpowiedni, mogli zakwestionować ten stosunek i zażądać świadczenia pieniężnego. Postępowanie w tym zakresie wszczyna się przed właściwym organem lub podmiotem upoważnionym na mocy prawa państwa członkowskiego mającego zastosowanie do spółki podlegającej podziałowi w terminie określonym w tym prawie krajowym i takie postępowanie nie uniemożliwia rejestracji podziału transgranicznego. Decyzja ta jest wiążąca dla spółek przejmujących, a w przypadku podziału częściowego również dla spółki podlegającej podziałowi.

7. Państwa członkowskie mogą też postanowić, że dana spółka przejmująca, a w przypadku podziału częściowego również spółka podlegająca podziałowi może zapewnić udziały lub akcje lub inne wynagrodzenie zamiast świadczenia pieniężnego.

Artykuł 160j

Ochrona wierzycieli

1. Państwa członkowskie przewidują odpowiedni system ochrony interesów wierzycieli, których roszczenia poprzedzają ujawnienie planu podziału transgranicznego i nie stały się wymagalne w chwili takiego ujawnienia.

Państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciele, którzy są niezadowoleni z zabezpieczeń proponowanych w planie podziału transgranicznego zgodnie z art. 160d lit. q), mogli w ciągu trzech miesięcy od dnia ujawnienia planu podziału transgranicznego, o którym mowa w art. 160g, złożyć wniosek do odpowiedniego organu administracyjnego lub sądowego o ustanowienie odpowiednich zabezpieczeń, pod warunkiem że tacy wierzyciele są w stanie wiarygodnie wykazać, że z powodu podziału transgranicznego zaspokojenie ich roszczeń jest zagrożone oraz że nie uzyskali odpowiednich zabezpieczeń od spółki.

Państwa członkowskie zapewniają, aby zabezpieczenia były uzależnione od uzyskania skuteczności przez podział transgraniczny zgodnie z art. 160q.

2. Jeżeli roszczenie wierzyciela spółki podlegającej podziałowi nie zostanie zaspokojone przez spółkę, której przydzielone jest zobowiązanie, pozostałe spółki przejmujące oraz – w przypadku podziału częściowego lub podziału przez wydzielenie – spółka podlegająca podziałowi są za to zobowiązanie odpowiedzialne solidarnie wraz ze spółką, której przydzielono to zobowiązanie. Jednakże każda spółka biorąca udział w podziale ponosi odpowiedzialność solidarną tylko do wysokości wartości aktywów netto przyznanych tej spółce w dniu, w którym podział staje się skuteczny.

3. Państwa członkowskie mogą wymagać od organów administrujących lub zarządzających spółki podlegającej podziałowi dostarczenia oświadczenia wiernie odzwierciedlającego jej aktualny rzeczywisty status finansowy w dniu, który przypada nie wcześniej niż miesiąc przed ujawnieniem tego oświadczenia. Oświadczenie to zawiera stwierdzenie, że na podstawie informacji dostępnych organowi administrującemu lub zarządzającemu spółki podlegającej podziałowi w dniu złożenia tego oświadczenia oraz po dokonaniu należytych ustaleń organowi administrującemu lub zarządzającemu nie są znane jakiekolwiek przyczyny, dla których spółka przejmująca oraz, w przypadku podziału częściowego, spółka podlegająca podziałowi, po tym, jak podział stanie się skuteczny, byłyby niezdolne do spełniania zobowiązań, gdy staną się one wymagalne. Oświadczenie ujawnia się wraz z planem podziału transgranicznego zgodnie z art. 160g.

4. Ust. 1, 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla stosowania prawa krajowego państwa członkowskiego spółki podlegającej podziałowi dotyczących zaspokojenia lub zabezpieczenia zobowiązań pieniężnych lub niepieniężnych przysługujących organom publicznym.

Artykuł 160k

Informowanie pracowników i konsultowanie się z nimi

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawa pracowników do informacji i konsultacji w odniesieniu do podziału transgranicznego były przestrzegane oraz wykonywane zgodnie z ramami prawnymi określonymi w dyrektywie 2002/14/WE i w dyrektywie 2001/23/WE, jeżeli podział transgraniczny jest uznawany za przejęcie przedsiębiorstwa w rozumieniu dyrektywy 2001/23/WE, oraz, w przypadkach odnoszących się do przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym, zgodnie z dyrektywą 2009/38/WE. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu praw pracowników do informacji i konsultacji w odniesieniu do pracowników spółek innych niż te, o których mowa w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2002/14/WE.

2. Niezależnie od przepisów art. 160e ust. 7 i art. 160g ust. 1 lit. b) państwa członkowskie zapewniają, aby prawa pracowników do informacji i konsultacji były przestrzegane przynajmniej przed przyjęciem planu podziału transgranicznego lub sprawozdania, o którym mowa w art. 160e, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej, w taki sposób, aby przed zgromadzeniem wspólników lub walnym zgromadzeniem, o których mowa w art. 160h, pracownikom udzielono uzasadnionej odpowiedzi.

3. Bez uszczerbku dla przepisów lub stosowanych praktyk korzystniejszych dla pracowników państwa członkowskie określają praktyczne rozwiązania dotyczące wykonywania prawa do informacji i konsultacji zgodnie z art. 4 dyrektywy 2002/14/WE.

Artykuł 160l

Uczestnictwo pracowników

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 do każdej spółki przejmującej mają zastosowanie zasady dotyczące uczestnictwa pracowników obowiązujące w państwie członkowskim, w którym spółka ta ma swoją siedzibę, jeżeli takie istnieją.

2. Zasady obowiązujące w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę spółka powstająca w wyniku podziału transgranicznego, dotyczące uczestnictwa pracowników, jeżeli takie istnieją, nie mają jednak zastosowania, jeżeli w spółce podlegającej podziałowi w okresie sześciu miesięcy przed ujawnieniem planu podziału transgranicznego średnia liczba pracowników odpowiada czterem piątym mającej zastosowanie wartości progowej określonej w prawie państwa członkowskiego spółki podlegającej podziałowi, która to wartość uruchamia system partycypacji pracowników w rozumieniu art. 2 lit. k) dyrektywy 2001/86/WE, lub jeżeli prawo krajowe właściwe dla każdej spółki przejmującej nie przewiduje:

- a) zapewnienia przynajmniej takiego samego poziomu uczestnictwa pracowników, jaki uzgodniony był w spółce podlegającej podziałowi przed jej podziałem transgranicznym, mierzonego proporcją liczby przedstawicieli pracowników w organie administrującym lub organie nadzorczym lub ich komitetach lub w grupie zarządzającej obejmującej jednostki organizacyjne spółek przynoszące zysk, o ile reprezentacja pracownicza istnieje; lub
- b) zapewnienia pracownikom przedsiębiorstw spółek przejmujących, które znajdują się w innych państwach członkowskich, takiego samego uprawnienia do wykonywania praw uczestnictwa, jakie przysługiwało tym pracownikom zatrudnionym w państwie członkowskim, w którym spółka przejmująca ma swoją siedzibę.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, uczestnictwo pracowników w spółkach powstających w wyniku podziału transgranicznego oraz ich zaangażowanie w określanie tych praw są regulowane przez państwa członkowskie, odpowiednio i z zastrzeżeniem ust. 4–7 niniejszego artykułu, zgodnie z zasadami i procedurami ustanowionymi w art. 12 ust. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 2157/2001 i z następującymi przepisami dyrektywy 2001/86/WE:

- a) art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2 lit. a) ppkt (i) i lit. b), art. 3 ust. 3, art. 3 ust. 4 początkowe dwa zdania oraz art. 3 ust. 5 i 7;
- b) art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 2 lit. a), g) i h) oraz art. 4 ust. 3 i 4;
- c) art. 5;
- d) art. 6;
- e) art. 7 ust. 1 z wyjątkiem lit. b) tiret drugie;
- f) art. 8, 10, 11 i 12; oraz
- g) lit. a) części 3 załącznika.

4. Określając zasady i procedury, o których mowa w ust. 3, państwa członkowskie:

- a) przyznają specjalnemu zespołowi negocjacyjnemu prawo podejmowania – większością dwóch trzecich głosów jego członków reprezentujących przynajmniej dwie trzecie pracowników – decyzji o nierozpoczynaniu negocjacji lub zakończeniu negocjacji już rozpoczętych oraz o stosowaniu zasad uczestnictwa obowiązujących w państwie członkowskim każdej spółki przejmującej;
- b) w przypadku gdy po uprzednich negocjacjach stosuje się standardowe zasady uczestnictwa i niezależnie od takich zasad, mogą postanowić o ograniczeniu proporcji przedstawicieli pracowników w organie administrującym spółek przejmujących. Jeżeli organ administrujący lub nadzorczy spółki podlegającej podziałowi składał się przynajmniej w jednej trzeciej z przedstawicieli pracowników, ograniczenie to nigdy nie może jednak powodować zmniejszenia proporcji przedstawicieli pracowników w organie administrującym poniżej jednej trzeciej;
- c) zapewniają, aby zasady dotyczące uczestnictwa pracowników mające zastosowanie przed podziałem transgranicznym pozostawały w mocy do dnia zastosowania wszelkich następnie uzgodnionych zasad lub, w razie braku uzgodnionych zasad, do zastosowania standardowych zasad uczestnictwa zgodnie z lit. a) części 3 załącznika do dyrektywy 2001/86/WE.

5. Rozszerzenie praw uczestnictwa na pracowników spółek przejmujących, zatrudnionych w innych państwach członkowskich, o czym mowa w ust. 2 lit. b), nie pociąga za sobą zobowiązania państw członkowskich, które decydują się na takie rozszerzenie, do uwzględniania tych pracowników przy obliczaniu wielkości wartości progowych odnoszących się do liczby zatrudnionych, powodujących powstanie praw uczestnictwa zgodnie z prawem krajowym.

6. Jeżeli którakolwiek ze spółek przejmujących podlega systemowi uczestnictwa pracowników zgodnie z przepisami, o których mowa w ust. 2, spółka ta obowiązana jest przyjąć formę prawną pozwalającą na wykonywanie praw uczestnictwa.

7. Jeżeli w spółce przejmującej ustanowiono system uczestnictwa pracowników, spółka ta ma obowiązek podjąć środki w celu zapewnienia, aby w okresie czterech lat od daty, z którą podział transgraniczny stał się skuteczny, prawa pracowników do uczestnictwa były chronione w przypadku kolejnego transgranicznego lub krajowego przekształcenia, połączenia lub podziału przy odpowiednim zastosowaniu zasad określonych w ust. 1–6.

8. Spółka niezwłocznie zawiadamia swoich pracowników lub ich przedstawicieli o wyniku negocjacji dotyczących uczestnictwa pracowników.

Artykuł 160m

Zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność podziału

1. Państwa członkowskie wyznaczają sąd, notariusza lub inny organ lub organy właściwe do przeprowadzania kontroli zgodności z prawem podziałów transgranicznych w odniesieniu do tych części procedury, które reguluje prawo państwa członkowskiego spółki podlegającej podziałowi oraz do wydawania zaświadczeń potwierdzających dopuszczalność podziału, potwierdzającego spełnienie wszystkich odpowiednich warunków i należyte dopełnienie wszelkich procedur i formalności w tym państwie członkowskim (zwany dalej „właściwym organem”).

Takie dopełnienie procedur i formalności może obejmować zaspokojenie lub zabezpieczenie zobowiązań pieniężnych lub niepieniężnych należnych podmiotom publicznym lub spełnienie szczególnych wymogów sektorowych, w tym zabezpieczenie zobowiązań wynikających z toczących się postępowań.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby do wniosku w sprawie uzyskania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału dołączone były:

- a) plan podziału transgranicznego;
- b) sprawozdanie i ewentualnie załączone opinie, o których mowa w art. 160e, a także sprawozdanie, o którym mowa w art. 160f, jeżeli są dostępne;
- c) uwagi przedłożone zgodnie z art. 160g ust. 1; oraz
- d) informacja na temat zatwierdzenia przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenia, o których mowa w art. 160h.

3. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby do wniosku w sprawie uzyskania przez spółkę podlegającą podziałowi zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału dołączone były dodatkowe informacje, takie jak w szczególności:

- a) liczba pracowników w chwili sporządzania planu podziału transgranicznego;
- b) istnienie spółek zależnych i ich rozkład geograficzny;
- c) informacje dotyczące wypełniania przez spółkę podlegającą podziałowi zobowiązań wobec organów publicznych.

Do celów niniejszego ustępu właściwe organy mogą zażądać takich informacji od innych właściwych organów, jeżeli nie zostały one przekazane przez spółkę podlegającą podziałowi.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby wniosek, o którym mowa w ust. 2 i 3, wraz z przedłożeniem wszelkich informacji i dokumentów, mógł być w pełni składany w trybie online, bez konieczności osobistego stawiennictwa wnioskodawców przed właściwym organem zgodnie z odpowiednimi przepisami rozdziału III tytuł I.

5. W odniesieniu do przestrzegania zasad dotyczących uczestnictwa pracowników określonych w art. 160l właściwy organ państwa członkowskiego spółki podlegającej podziałowi sprawdza, czy plan podziału transgranicznego zawiera informacje o procedurach, na podstawie których dokonuje się odpowiednich ustaleń, oraz informacje o możliwych wariantach dla takich ustaleń.

6. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, właściwy organ bada:

- a) wszystkie dokumenty i informacje przedłożone właściwemu organowi zgodnie z ust. 2 i 3;
- b) w odpowiednich przypadkach, wskazanie przez spółkę podlegającą podziałowi, że rozpoczęło się postępowanie, o którym mowa w art. 160l ust. 3 i 4;

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby kontroli, o której mowa w ust. 1, dokonywano w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania dokumentów i informacji dotyczących zatwierdzenia podziału transgranicznego przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie spółki podlegającej podziałowi. Kontrola ta wywołuje jeden z następujących skutków:

- a) jeżeli stwierdzono, że podział transgraniczny spełnia wszystkie odpowiednie warunki oraz że dopełniono wszystkich procedur i formalności, właściwy organ wydaje zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność podziału;
- b) jeżeli stwierdzono, że podział transgraniczny nie spełnia wszystkich odpowiednich warunków lub że nie dopełniono wszystkich koniecznych procedur oraz formalności, właściwy organ nie wydaje zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału i informuje spółkę o powodach swojej decyzji. W takim przypadku właściwy organ może umożliwić spółce spełnienie odpowiednich warunków lub dopełnienie procedur i formalności w odpowiednim terminie.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ nie wydawał zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału, jeżeli zgodnie z prawem krajowym stwierdzi się, że podział transgraniczny służy popełnieniu nadużycia lub oszustwa prowadzącego lub mającego na celu uchylenie się od prawa Unii lub prawa krajowego lub do jego obejścia lub do celów przestępczych.

9. Jeżeli właściwy organ, w trakcie kontroli, o której mowa w ust. 1, ma poważne wątpliwości wskazujące, że podział transgraniczny służy popełnieniu nadużycia lub oszustwa prowadzącego lub mającego na celu uchylenie się od prawa Unii lub prawa krajowego lub do jego obejścia lub do celów przestępczych, bierze pod uwagę istotne fakty i okoliczności, takie jak – w stosownych przypadkach i nierozpatrywane osobno – orientacyjne wskaźniki, o których właściwy organ posiada wiedzę, w trakcie kontroli, o której mowa w ust. 1, w tym w drodze konsultacji z odpowiednimi organami. Ocenę do celów niniejszego ustępu przeprowadza się osobno dla każdego przypadku w ramach procedury uregulowanej prawem krajowym.

10. Jeżeli do oceny na podstawie ust. 8 i 9 konieczne jest uwzględnienie dodatkowych informacji lub przeprowadzenie dodatkowych czynności wyjaśniających, okres trzech miesięcy przewidziany w ust. 7 można przedłużyć maksymalnie o trzy miesiące.

11. Jeżeli ze względu na złożoność procedury transgranicznej nie jest możliwe przeprowadzenie oceny w terminach określonych w ust. 7 i 10, państwa członkowskie zapewniają, aby wnioskodawca został powiadomiony o przyczynach opóźnienia przed upływem tych terminów.

12. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ mógł konsultować się z innymi odpowiednimi organami właściwymi w różnych dziedzinach związanych z podziałem transgranicznym, w tym z organami z państwa członkowskiego spółek przejmujących, oraz uzyskiwać od tych organów, a także od spółki podlegającej podziałowi informacje i dokumenty niezbędne do przeprowadzenia kontroli zgodności z prawem podziału transgranicznego, w ramach proceduralnych określonych w prawie krajowym. Do celów tej oceny właściwy organ może odwołać się do niezależnego biegłego.

Artykuł 160n

Przekazanie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność podziału było przekazywane organom, o których mowa w art. 160o ust. 1, za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

Państwa członkowskie zapewniają także, aby zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność podziału było dostępne za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

2. Dostęp do zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału jest bezpłatny dla organów, o których mowa w art. 160o ust. 1, i dla rejestrów.

Artykuł 160o

Badanie zgodności podziału transgranicznego z prawem

1. Państwa członkowskie wyznaczają sąd, notariusza lub inny organ właściwy do przeprowadzania kontroli zgodności z prawem podziału transgranicznego w odniesieniu do części postępowania dotyczącej ukończenia podziału transgranicznego, którą reguluje prawo państw członkowskich spółek przejmujących, oraz do zaakceptowania podziału transgranicznego.

Organ ten lub te organy zapewniają w szczególności, aby spółki przejmujące spełniały przepisy prawa krajowego dotyczące zakładania i rejestracji spółek oraz, w stosownych przypadkach, aby warunki dotyczące uczestnictwa pracowników zostały określone zgodnie z art. 160l.

2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu spółka podlegająca podziałowi przedkłada każdemu organowi, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, plan podziału transgranicznego zatwierdzony przez zgromadzenie wspólników lub walne zgromadzenie, o których mowa w art. 160h.

3. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby wnioski na użytek ust. 1, pochodzące od spółki podlegającej podziałowi, wraz z przedłożeniem wszelkich informacji i dokumentów, mogły być w pełni składane w trybie online bez konieczności osobistego stawiennictwa wnioskodawców przed organem, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z odpowiednimi przepisami rozdziału III tytuł I.

4. Organ, o którym mowa w ust. 1, zatwierdza podział transgraniczny niezwłocznie po stwierdzeniu, że wszystkie odpowiednie warunki i formalności w państwie członkowskim spółek przejmujących zostały należyście dopełnione.

5. Organ, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność podziału jako ostateczne potwierdzenie należytego dopełnienia procedur i formalności w państwie członkowskim spółki podlegającej podziałowi, bez których transgraniczny podział nie może być zaakceptowany.

Artykuł 160p

Wpis do rejestru

1. Przepisy państw członkowskich spółki podlegającej podziałowi i spółek przejmujących określają, w odniesieniu do ich odpowiednich terytoriów, warunki – zgodnie z art. 16 – ujawnienia ukończenia podziału transgranicznego w ich rejestrach.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej następujące informacje zostały wpisane do ich rejestrów:

- a) w rejestrze państw członkowskich spółek przejmujących – okoliczność, że rejestracja spółki przejmującej jest wynikiem podziału transgranicznego;
- b) w rejestrze państw członkowskich spółek przejmujących – daty wpisu do rejestru spółek przejmujących;

- c) w rejestrze państwa członkowskiego spółki podlegającej podziałowi w przypadku pełnego podziału – że wykreślenie lub usunięcie spółki podlegającej podziałowi z rejestru jest wynikiem podziału transgranicznego;
- d) w rejestrze państwa członkowskiego spółki podlegającej podziałowi w przypadku pełnego podziału - data wykreślenia lub usunięcia spółki podlegającej podziałowi z rejestru;
- e) w rejestrach państwa członkowskiego spółki podlegającej podziałowi i państw członkowskich spółek przejmujących – odpowiednio numery wpisów do rejestru, firmę i formę prawną spółki podlegającej podziałowi i spółek przejmujących.

Rejestry udostępniają publicznie informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, za pośrednictwem systemu integracji rejestrów.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby rejestry w państwach spółek przejmujących zawiadomiły za pośrednictwem systemu integracji rejestrów rejestr w państwie spółki podlegającej podziałowi o zarejestrowaniu spółek przejmujących. Państwa członkowskie zapewniają też, by w przypadku pełnego podziału spółka podlegająca podziałowi była wykreślana lub usuwana z rejestru niezwłocznie z chwilą otrzymania wszystkich tych zawiadomień.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby rejestr w państwach spółki podlegającej podziałowi zawiadomił za pośrednictwem systemu integracji rejestrów rejestry w państwach członkowskich spółek przejmujących, że podział transgraniczny stał się skuteczny.

Artykuł 160q

Data, z którą podział transgraniczny staje się skuteczny

Prawo państwa członkowskiego, któremu podlega spółka podlegająca podziałowi transgranicznemu, określa datę, z którą podział transgraniczny staje się skuteczny. Podział ten staje się skuteczny dopiero po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 160m i 160o oraz po otrzymaniu przez rejestry wszelkich zawiadomień, o których mowa w art. 160p ust. 3.

Artykuł 160r

Skutki podziału transgranicznego

- 1. Pełen podział transgraniczny wywołuje od dnia, o którym mowa w art. 160q, następujące skutki:
 - a) wszystkie aktywa i pasywa spółki podlegającej podziałowi, w tym wszystkie umowy, kredyty, prawa i obowiązki, zostają przekazane spółkom przejmującym zgodnie z rozdziałem określonym w planie podziału transgranicznego;
 - b) wspólnicy spółki podlegającej podziałowi stają się wspólnikami spółek przejmujących zgodnie z rozdziałem udziałów lub akcji przewidzianym w projekcie podziału transgranicznego, chyba że dokonali zbycia swoich udziałów lub akcji, o którym mowa w art. 160i ust. 1;
 - c) prawa i obowiązki spółki podlegającej podziałowi wynikające z umów o pracę lub stosunków pracy, istniejące w dniu, w którym podział transgraniczny staje się skuteczny, przechodzą na spółki przejmujące;
 - d) spółka podlegająca podziałowi przestaje istnieć.
- 2. Częściowy podział transgraniczny wywołuje od dnia, o którym mowa w art. 160q, następujące skutki:
 - a) część aktywów i pasywów spółki podlegającej podziałowi, w tym umowy, kredyty, prawa lub obowiązki, zostaje przekazana spółce przejmującej lub spółkom przejmującym, zaś pozostała część pozostaje w spółce podlegającej podziałowi zgodnie z rozdziałem określonym w planie podziału transgranicznego;
 - b) co najmniej niektórzy wspólnicy spółki podlegającej podziałowi stają się wspólnikami spółki lub spółek przejmujących i przynajmniej niektórzy wspólnicy pozostają w spółce podlegającej podziałowi lub pozostają wspólnikami obu zgodnie z rozdziałem udziałów lub akcji określonym w planie podziału transgranicznego, chyba że ci wspólnicy dokonali zbycia udziałów lub akcji, o którym mowa w art. 160i ust. 1;
 - c) prawa i obowiązki spółki podlegającej podziałowi wynikające z umów o pracę lub stosunków pracy, istniejące w dniu, w którym podział transgraniczny staje się skuteczny, przydzielone spółce przejmującej lub spółkom przejmującym zgodnie z planem podziału transgranicznego, przechodzą na daną spółkę przejmującą lub dane spółki przejmujące.

3. Podział transgraniczny przez wydzielenie wywołuje od dnia, o którym mowa w art. 160q, następujące skutki:
- a) część aktywów i pasywów spółki podlegającej podziałowi, w tym umowy, kredyty, prawa lub obowiązki, zostają przekazane spółce lub spółkom przejmującym, zaś pozostała część zostaje w spółce podlegającej podziałowi zgodnie z rozdziałem określonym w planie podziału transgranicznego;
 - b) udziały lub akcje spółki lub spółek przejmujących przydziela się spółce podlegającej podziałowi.
 - c) prawa i obowiązki spółki podlegającej podziałowi wynikające z umów o pracę lub stosunków pracy, istniejące w dniu, w którym podział transgraniczny staje się skuteczny, przydzielone spółce przejmującej lub spółkom przejmującym zgodnie z planem podziału transgranicznego są przenoszone na daną spółkę przejmującą lub dane spółki przejmujące.
4. Bez uszczerbku dla art. 160j ust. 2 państwa członkowskie zapewniają, aby jeżeli przeznaczenie jednego z aktywów lub pasywów spółki podlegającej podziałowi nie jest dokładnie określone w planie podziału transgranicznego, o którym mowa w art. 160d lit. l), a interpretacja tego planu nie umożliwia podjęcia decyzji o jego przeznaczeniu, dany składnik aktywów, jego wartość lub dany składnik pasywów zostaje rozdzielony między wszystkie spółki przejmujące lub, w przypadku podziału częściowego lub podziału przez wydzielenie, między wszystkie spółki przejmujące i spółkę podlegającą podziałowi, proporcjonalnie do części aktywów netto przyznanych każdej z tych spółek w planie podziału transgranicznego.
5. Jeżeli przepisy państw członkowskich, w przypadku podziału transgranicznego, wymagają dopełnienia szczególnych formalności dla skuteczności przeniesienia określonych składników majątkowych, praw i zobowiązań spółki podlegającej podziałowi w stosunku do osób trzecich, formalności tych dokonują odpowiednio spółka podlegająca podziałowi lub spółki przejmujące.
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby udziały lub akcje w spółce przejmującej nie mogły być zamieniane na udziały lub akcje w spółce podlegającej podziałowi, które są w posiadaniu samej spółki lub osoby działającej w swoim imieniu, ale na rzecz spółki.

Artykuł 160s

Uprozczone formalności

Jeżeli podział transgraniczny jest przeprowadzany jako podział przez wydzielenie, wówczas art. 160d lit. b), c), f), i), o) oraz p), a także art. 160e, art. 160f oraz art. 160i nie mają zastosowania.

Artykuł 160t

Niezależni biegli

1. Państwa członkowskie określają przepisy dotyczące co najmniej odpowiedzialności cywilnej niezależnego biegłego odpowiedzialnego za sporządzenie sprawozdania, o którym mowa w art. 160f.
2. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy zapewniające, aby:
 - a) biegły lub osoba prawna, w imieniu której biegły występuje, działa w sposób niezależny oraz że nie dochodzi do konfliktu interesów ze strony spółki, która ubiega się o wydanie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału; oraz
 - b) opinia biegłego jest bezstronna oraz obiektywna i była wydana w celu udzielenia pomocy właściwemu organowi zgodnie z wymogami niezależności i bezstronności wynikającymi z prawa i norm zawodowych, którym biegły podlega.

Artykuł 160u

Ważność

Podział transgraniczny, który stał się skuteczny zgodnie z procedurami transponującymi niniejszą dyrektywę, nie może zostać uznany za nieważny.

Akapit pierwszy nie ma wpływu na uprawnienia państw członkowskich – między innymi w odniesieniu do prawa karnego, zapobiegania i zwalczania finansowania terroryzmu, prawa socjalnego, opodatkowania i egzekwowania prawa – do stosowania środków i sankcji, zgodnie z prawem krajowym, po dacie, z którą podział transgraniczny stał się skuteczny.”.

24) tytuł załącznika II otrzymuje brzmienie:

„Formy spółek, o których mowa w art. 7 ust. 1, art. 13, art. 29 ust. 1, art. 36 ust. 1, art. 67 ust. 1, art. 86b pkt 1 i 2, art. 119 ust. 1 lit. a) oraz art. 160b pkt 1”.

Artykuł 2

Sankcje

Państwa członkowskie przyjmują przepisy dotyczące środków i sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przepisy te mogą obejmować sankcje karne za poważne naruszenia.

Przewidziane środki i sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 31 stycznia 2023 r. Niezwłocznie informują one o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

Sprawozdawczość i przegląd

1. Komisja nie później niż dnia 1 lutego 2027 r. przeprowadzi ocenę niniejszej dyrektywy – w tym ocenę wdrożenia przepisów dotyczących informowania pracowników, konsultacji z pracownikami oraz uczestnictwa pracowników w kontekście operacji transgranicznych, w tym ocenę przepisów dotyczących odsetka przedstawicieli pracowników w organie administrującym spółki w wyniku operacji transgranicznej oraz ocenę zabezpieczeń odnoszących się do negocjacji w sprawie praw uczestnictwa pracowników, z uwzględnieniem dynamicznego charakteru spółek rozwijających się transgranicznie – oraz przedstawi Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie z ustaleń tej oceny, w szczególności w odniesieniu do ewentualnej potrzeby wprowadzenia zharmonizowanych ram reprezentacji pracowników na szczeblu zarządu do prawa unijnego, któremu to sprawozdaniu w stosownych przypadkach towarzyszyć będzie wniosek ustawodawczy.

Państwa członkowskie przedstawiają Komisji informacje konieczne do przygotowania tego sprawozdania, w szczególności dane dotyczące liczby przekształceń, połączeń i podziałów transgranicznych, czasu ich trwania i związanych z tym kosztów, dane dotyczące przypadków, w których odmówiono wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność operacji, a także zagregowane dane statystyczne dotyczące ilościowego ujęcia negocjacji w sprawie praw uczestnictwa pracowników w operacjach transgranicznych. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji również dane dotyczące funkcjonowania i skutków przepisów związanych z jurysdykcją mających zastosowanie do operacji transgranicznych.

2. W sprawozdaniu zamieszcza się w szczególności ocenę stosowania procedur, o których mowa w rozdziale -I i IV tytułu II, zwłaszcza w odniesieniu do czasu i kosztów ich realizacji.

3. Sprawozdanie zawiera ocenę wykonalności przepisów dotyczących typów podziałów transgranicznych, które nie są objęte niniejszą dyrektywą, w tym w szczególności podziałów transgranicznych przez przejęcie.

*Artykuł 5***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 6***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 27 listopada 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
D.M. SASSOLI

W imieniu Rady
Przewodniczący
T. TUPPURAINEN

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/2122

z dnia 10 października 2019 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 48 lit. b), c), d), e) oraz f), art. 53 ust. 1 lit. d) ppkt (ii) oraz art. 77 ust. 1 lit. k),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 48 rozporządzenia (UE) 2017/625 upoważnia Komisję do przyjmowania przepisów zwalniających niektóre kategorie zwierząt i towarów z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej, o ile takie zwolnienie jest uzasadnione. W art. 53 ust. 1 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) 2017/625 uprawniono Komisję do przyjmowania przepisów dotyczących określonych zadań związanych z kontrolami urzędowymi wykonywanymi przez organy celne lub inne organy publiczne – o ile zadania te nie wchodzą już w zakres obowiązków tych organów – w odniesieniu do bagażu osobistego pasażerów.
- (2) Przepisy te są w dużym stopniu powiązane i wiele z nich ma być z założenia stosowanych wspólnie. Mając na względzie prostotę i przejrzystość, a także aby ułatwić stosowanie przepisów i uniknąć ich powielania, należy je ustanowić w jednym akcie prawnym, a nie w szeregu odrębnych aktów prawnych zawierających liczne krzyżowe odniesienia, z czym wiąże się ryzyko powielania. Przepisy te często służą wspólnym celom i odnoszą się do działań uzupełniających podmiotów i właściwych organów. W związku z tym należy zawrzeć te przepisy w jednym rozporządzeniu delegowanym.
- (3) W przypadku przyjęcia przepisów ustanawiających zwolnienia z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej należy również ustanowić warunki – np. odpowiednie rozwiązania dotyczące kontroli – w celu zapewnienia, aby wskutek wprowadzenia do Unii takich zwierząt i towarów nie wystąpiło niedopuszczalne ryzyko dla zdrowia publicznego oraz zdrowia zwierząt i roślin.

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

- (4) Zwolnienia z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej w przypadku produktów stanowiących część bagażu osobistego podróżnych, produktów przeznaczonych do konsumpcji przez załogę i pasażerów na pokładach międzynarodowych środków transportu oraz produktów wysyłanych jako małe przesyłki do osób prywatnych obowiązywały już na mocy dyrektywy Rady 97/78/WE⁽²⁾. Aby zapewnić jasność prawa oraz spójne stosowanie wspomnianych zwolnień, biorąc pod uwagę fakt, że dyrektywa 97/78/WE traci moc ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r., w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić przepisy dotyczące takich zwolnień. Zwolnienia te dotyczą niektórych kategorii zwierząt i towarów, które mimo wprowadzenia do Unii nie mają być wprowadzane do obrotu.
- (5) Aby zapewnić spójność przepisów Unii, państwa członkowskie nadal powinny przeprowadzać odpowiednie kontrole oparte na analizie ryzyka w celu zapobiegania wprowadzaniu do Unii niektórych inwazyjnych gatunków obcych, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014⁽³⁾.
- (6) Aby ułatwić wspieranie działalności naukowej, niektóre kategorie zwierząt i towarów przeznaczonych do celów naukowych należy zwolnić z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej.
- (7) Przeznaczone do celów naukowych rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625, należy – pod określonymi warunkami – zwolnić z kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich w punktach kontroli granicznej, ponieważ ustanowiono odpowiednie środki ochronne zgodnie z art. 48 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031⁽⁴⁾.
- (8) Zgodnie z art. 48 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) 2017/625 towary, które stanowią część bagażu osobistego pasażerów i są przeznaczone do osobistej konsumpcji lub do własnego użytku, oraz małe przesyłki towarów wysyłane do osób fizycznych i nieprzeznaczone do wprowadzenia do obrotu powinny być zwolnione z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej. W przypadku małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu państwa członkowskie powinny prowadzić kontrole oparte na analizie ryzyka. W ramach środków regulujących wprowadzanie takich przesyłek lub towarów należy uwzględnić ewentualne ryzyko wprowadzenia do Unii patogenów lub chorób związane z wwozem produktów pochodzenia zwierzęcego.
- (9) Aby ograniczyć do minimum ryzyko dla zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt i zdrowia roślin, państwa członkowskie powinny co najmniej raz w roku dokonywać przeglądu swoich mechanizmów i działań w zakresie określonych kontroli towarów, które stanowią część bagażu osobistego pasażerów, oraz aktualizować te mechanizmy i działania co roku po głównym sezonie turystycznym.
- (10) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013⁽⁵⁾ i rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 577/2013⁽⁶⁾ ustanowiono przepisy dotyczące niektórych gatunków zwierząt domowych towarzyszących swojemu właścicielowi lub osobie upoważnionej podczas przemieszczania o charakterze niehandlowym z państw trzecich do Unii. Należy zminimalizować obciążenie administracyjne związane z takim przemieszczaniem, a jednocześnie zapewnić wystarczający poziom bezpieczeństwa w odniesieniu do ryzyka dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt. Ponadto państwa członkowskie powinny wyłącznie zezwalać na przemieszczanie ptaków domowych do Unii zgodnie z decyzją Komisji 2007/25/WE⁽⁷⁾.
- (11) W art. 48 lit. f) rozporządzenia (UE) 2017/625 uprawniono Komisję do przyjmowania przepisów dotyczących zwolnienia zwierząt domowych utrzymywanych do prywatnych celów o charakterze niehandlowym z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej. Przepisy dotyczące zwolnienia z kontroli określone w niniejszym rozporządzeniu nie powinny mieć wpływu na obowiązek państw członkowskich dotyczący przeprowadzania kontroli urzędowych w celu zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (UE) nr 1143/2014 i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 865/2006⁽⁸⁾.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 35).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 577/2013 z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie wzorów dokumentów identyfikacyjnych dla przemieszczania o charakterze niehandlowym psów, kotów i fretek, ustanowienia wykazów terytoriów i państw trzecich oraz formatu, szaty graficznej i wymogów językowych dotyczących oświadczeń potwierdzających spełnienie określonych warunków przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 (Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 109).

⁽⁷⁾ Decyzja Komisji 2007/25/WE z dnia 22 grudnia 2006 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków oraz przemieszczania do Wspólnoty ptaków domowych towarzyszących swoim właścicielom (Dz.U. L 8 z 13.1.2007, s. 29).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie zwolnienia z kontroli urzędowych zwierząt domowych...

- (12) Aby zapewnić obywatelom jasne i dostępne informacje o przepisach mających zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym do Unii dotyczącego niektórych gatunków zwierząt domowych, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do publicznego udostępnienia tych informacji.
- (13) Poziom ryzyka dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, który wynika z wprowadzenia chorób zwierząt i patogenów, jest zróżnicowany w zależności od rozmaitych czynników, takich jak rodzaj produktu, gatunek zwierzęcia, z którego uzyskano produkty, oraz prawdopodobieństwo występowania patogenów. W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 206/2009 ⁽⁸⁾ ustanowiono kompleksowe przepisy unijne, które mają zapobiegać wprowadzaniu chorób zwierząt i patogenów. Biorąc pod uwagę, że niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy objęte rozporządzeniem (WE) nr 206/2009, rozporządzenie to powinno stracić moc z dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (14) Należy zmienić rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 ⁽¹⁰⁾ w odniesieniu do zwolnienia niektórych próbek badawczych i diagnostycznych z kontroli weterynaryjnych w punktach kontroli granicznej, ponieważ ta kwestia jest objęta zakresem niniejszego rozporządzenia.
- (15) Rozporządzenie (UE) 2017/625 stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r. W związku z tym przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć również zastosowanie od tego dnia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące przypadków i warunków zwolnienia niektórych kategorii zwierząt i towarów z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej oraz dotyczące przypadków i warunków wykonywania określonych zadań związanych z kontrolami przez organy celne lub inne organy publiczne – o ile zadania te nie wchodzą już w zakres obowiązków tych organów – w odniesieniu do bagażu osobistego pasażerów.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „próbki badawcze i diagnostyczne” oznaczają próbki badawcze i diagnostyczne zdefiniowane w pkt 38 załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 142/2011;
- 2) „system IMSOC” oznacza system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych, o którym mowa w art. 131 rozporządzenia (UE) 2017/625;
- 3) „świeże produkty rybołówstwa” oznaczają świeże produkty rybołówstwa zdefiniowane w pkt 3.5 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹¹⁾;
- 4) „wstępnie przetworzone produkty rybołówstwa” oznaczają wstępnie przetworzone produkty rybołówstwa zdefiniowane w pkt 3.6 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 5) „przetworzone produkty rybołówstwa” oznaczają przetworzone produkty rybołówstwa zdefiniowane w pkt 7.4 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 6) „zwierzę domowe” oznacza zwierzę domowe zdefiniowane w art. 4 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 ⁽¹²⁾;

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 166 z 19.6.2006, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 206/2009 z dnia 5 marca 2009 r. w sprawie wprowadzania do Wspólnoty osobistych przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 136/2004 (Dz.U. L 77 z 24.3.2009, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie (UE) 2016/429 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”), (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).

- 7) „przemieszczanie o charakterze niehandlowym” oznacza przemieszczanie o charakterze niehandlowym zdefiniowane w art. 4 pkt 14 rozporządzenia (UE) 2016/429;
- 8) „karma dla zwierząt domowych” oznacza karmę dla zwierząt domowych zdefiniowaną w pkt 19 załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.

Article 3

Zwierzęta przeznaczone do celów naukowych

1. Bezkręgowce przeznaczone do celów naukowych, takich jak badania naukowe, działalność edukacyjna lub badania związane z innowacją produktową, są zwolnione z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej innych niż kontrole przeprowadzane zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014, pod warunkiem że:
 - a) są zgodne z wymogami dotyczącymi zdrowia zwierząt określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/625;
 - b) właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia wcześniej zezwolił na wprowadzenie ich do Unii do tych celów;
 - c) po przeprowadzeniu działań związanych z celami naukowymi te bezkręgowce i produkty z nich uzyskane – z wyjątkiem ilości wykorzystanych do celów naukowych – są usuwane lub ponownie wysłane do państwa trzeciego pochodzenia.
2. Ust. 1 nie ma zastosowania do pszczoł miodnych (*Apis mellifera*), trzmieli (*Bombus* spp.), mięczaków należących do typu *Mollusca* oraz skorupiaków należących do podtypu *Crustacea*.

Artykuł 4

Próbki badawcze i diagnostyczne

1. Właściwy organ może zwolnić próbki badawcze i diagnostyczne z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej, pod warunkiem że:
 - a) właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia wcześniej zezwolił użytkownikowi próbek na wprowadzenie ich do Unii do tych celów zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 142/2011, a zezwolenie to zostało odnotowane w dokumencie urzędowym wydanym przez ten organ;
 - b) dokument urzędowy, o którym mowa w lit. a), lub jego kopia towarzyszy próbkom do czasu dotarcia do użytkownika, o którym mowa w lit. a), lub – w przypadku, o którym mowa w lit. c) – do punktu kontroli granicznej wprowadzenia;
 - c) jeśli wprowadzenie do Unii odbywa się przez terytorium państwa członkowskiego, które nie jest państwem członkowskim przeznaczenia, podmiot przedstawia próbki w punkcie kontroli granicznej.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. c), właściwy organ w punkcie kontroli granicznej za pośrednictwem systemu IMSOC informuje o wprowadzeniu próbek właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia.

Artykuł 5

Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty przeznaczone do celów naukowych

1. Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty są zwolnione z kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich w punktach kontroli granicznej innych niż kontrole przeprowadzane zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014, pod warunkiem że są przeznaczone do celów naukowych zgodnie z art. 48 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031.
2. Właściwy organ w punkcie kontroli granicznej pierwszego przybycia przesyłki przeprowadza kontrole dokumentacji w odniesieniu do zezwolenia, o którym mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W przypadku wykrycia lub podejrzenia niezgodności z przepisami właściwy organ w punkcie kontroli granicznej pierwszego przybycia może przeprowadzić kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przesyłki lub wystąpić o przeprowadzenie takich kontroli przez osobę odpowiedzialną za stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, które wyznaczył właściwy organ.

3. Jeżeli właściwy organ w punkcie kontroli granicznej pierwszego przybycia przesyłki wystąpił o przeprowadzenie kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich przez osobę odpowiedzialną za stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, które wyznaczył właściwy organ, właściwy organ w punkcie kontroli granicznej pierwszego przybycia przesyłki informuje – za pośrednictwem systemu IMSOC – właściwy organ stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację o wynikach kontroli dokumentacji i następnie o wysłaniu przesyłki do stacji kwarantanny lub do obiektu zapewniającego izolację. Właściwy organ stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację informuje – za pośrednictwem systemu IMSOC – właściwy organ w punkcie kontroli granicznej pierwszego przybycia przesyłki o przybyciu przesyłki do stacji kwarantanny lub do obiektu zapewniającego izolację. Właściwy organ stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację przeprowadza kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie.

Article 6

Produkty pochodzenia zwierzęcego oraz produkty złożone, które znajdują się na pokładach międzynarodowych środków transportu i nie są rozładowywane oraz są przeznaczone do spożycia przez załogę i pasażerów

1. Produkty pochodzenia zwierzęcego i produkty złożone są zwolnione z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej, pod warunkiem że:

- a) są przeznaczone do spożycia przez załogę i pasażerów na pokładach międzynarodowych środków transportu; oraz
- b) nie są rozładowywane na terytorium Unii.

2. Bezpośrednie przemieszczenie towarów, o których mowa w ust. 1, rozładowanych w porcie z jednego międzynarodowego środka transportu na inny międzynarodowy środek transportu jest zwolnione z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej, pod warunkiem że:

- a) odbywa się za zgodą właściwego organu w punkcie kontroli granicznej; oraz
- b) przebiega pod dozorem celnym.

3. Podmiot odpowiedzialny za towary, o których mowa w ust. 1, występuje o zgodę, o której mowa w ust. 2 lit. a), przed przemieszczeniem tych towarów z jednego międzynarodowego środka transportu na inny międzynarodowy środek transportu.

Article 7

Towary, które stanowią część bagażu osobistego pasażerów i są przeznaczone do osobistej konsumpcji lub do własnego użytku

Produkty pochodzenia zwierzęcego, produkty złożone, produkty uzyskane z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, które stanowią część bagażu osobistego pasażerów i są przeznaczone do osobistej konsumpcji lub do własnego użytku, są zwolnione z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej, pod warunkiem że należą do co najmniej jednej z następujących kategorii:

- a) towary wymienione w części 1 załącznika I, pod warunkiem że ich łączna ilość nie przekracza limitu wagowego wynoszącego 2 kg;
- b) patroszone świeże produkty rybołówstwa albo wstępnie przetworzone produkty rybołówstwa albo przetworzone produkty rybołówstwa, pod warunkiem że ich łączna ilość nie przekracza limitu wagowego wynoszącego 20 kg albo masy jednej ryby, jeśli przekracza ona ten limit;
- c) towary inne niż te, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego artykułu, oraz inne niż te, o których mowa w załączniku I część 2, pod warunkiem że ich łączna ilość nie przekracza limitu wagowego wynoszącego 2 kg;
- d) rośliny inne niż rośliny do sadzenia, produkty roślinne i inne przedmioty;
- e) towary inne niż rośliny do sadzenia, pochodzące z Andory, Islandii, Liechtensteinu, Norwegii, San Marino lub Szwajcarii;
- f) produkty rybołówstwa pochodzące z Wysp Owczych lub Grenlandii;
- g) towary inne niż rośliny do sadzenia i inne niż produkty rybołówstwa, pochodzące z Wysp Owczych lub Grenlandii, pod warunkiem że ich łączna ilość nie przekracza limitu wagowego wynoszącego 10 kg.

Artykuł 8

Informacje o towarach, które stanowią część bagażu osobistego pasażerów i są przeznaczone do osobistej konsumpcji lub do własnego użytku

1. We wszystkich punktach wprowadzenia do Unii właściwy organ umieszcza informacje w formie jednego z plakatów określonych w załączniku II, w co najmniej jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego wprowadzenia do Unii, umieszczonych w miejscach łatwo widocznych dla pasażerów przybywających z państw trzecich.
2. Właściwy organ może uzupełnić informacje, o których mowa w ust. 1, o dodatkowe informacje, w tym:
 - a) informacje określone w załączniku III;
 - b) informacje właściwe dla warunków lokalnych.
3. Operatorzy międzynarodowego przewozu osób, w tym operatorzy portów lotniczych, operatorzy portów i operatorzy kolejowi oraz biura podróży:
 - a) zwracają uwagę swoich klientów na przepisy ustanowione w art. 7 i w niniejszym artykule, w szczególności poprzez przekazywanie im informacji określonych w załącznikach II i III;
 - b) zgadzają się na umieszczenie przez właściwy organ informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, na terenie należących do nich obiektów w miejscach łatwo widocznych dla pasażerów przybywających z państw trzecich.

Artykuł 9

Określone kontrole urzędowe towarów, które stanowią część bagażu osobistego pasażerów

1. W przypadku towarów stanowiących część bagażu osobistego pasażerów właściwe organy, organy celne lub inne odpowiedzialne organy publiczne, we współpracy z operatorami portów, operatorami portów lotniczych i operatorami kolejowymi oraz z operatorami odpowiedzialnymi za inne punkty wprowadzenia, organizują w miejscach wprowadzenia do Unii określone kontrole urzędowe. Te określone kontrole urzędowe muszą być oparte na analizie ryzyka i muszą być skuteczne.
2. Kontrole, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu:
 - a) mają w szczególności na celu wykrycie obecności towarów, o których mowa w art. 7;
 - b) mają na celu sprawdzenie, czy spełniono warunki określone w art. 7; oraz
 - c) są przeprowadzane przy pomocy odpowiednich środków, które w celu kontrolowania dużych ilości towarów mogą obejmować wykorzystywanie urządzeń skanujących lub specjalnie szkolonych psów.
3. Właściwe organy, organy celne lub inne odpowiedzialne organy publiczne, które przeprowadzają określone kontrole urzędowe:
 - a) dążą do identyfikacji towarów, które nie są zgodne z przepisami określonymi w art. 7;
 - b) zapewniają konfiskatę i zniszczenie zidentyfikowanych towarów niezgodnych z przepisami zgodnie z prawodawstwem krajowym oraz – w stosownych przypadkach – zgodnie z art. 197–199 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽¹³⁾;
 - c) co najmniej raz w roku oraz przed dniem 1 października dokonują przeglądu stosowanych mechanizmów i działań, określają osiągnięty poziom zgodności oraz, na podstawie analizy ryzyka, w stosownych przypadkach dostosowują te mechanizmy i działania, by zrealizować cele określone w ust. 2 lit. a) i b).
4. Przegląd, o którym mowa w ust. 3 lit. c), zapewnia zminimalizowanie ryzyka dla zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt i zdrowia roślin.

W ramach przeglądu uwzględnia się:

- a) dane zebrane na temat przybliżonej liczby przesyłek, które były niezgodne z przepisami określonymi w art. 7;
- b) liczbę przeprowadzonych określonych kontroli urzędowych;
- c) łączną ilość skonfiskowanych i zniszczonych przesyłek, które znaleziono w bagażu osobistym pasażerów i które nie były zgodne z przepisami art. 7; oraz
- d) wszelkie inne istotne informacje.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

Artykuł 10

Małe przesyłki towarów wysyłane do osób fizycznych i nieprzeznaczone do wprowadzenia do obrotu

1. Małe przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów złożonych, produktów uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów wysyłane do osób fizycznych i nieprzeznaczone do wprowadzenia do obrotu są zwolnione z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej, pod warunkiem że należą do co najmniej jednej z kategorii wymienionych w art. 7.
2. Państwa członkowskie przeprowadzają określone kontrole urzędowe tych towarów zgodnie z art. 9.
3. Operatorzy świadczący usługi pocztowe zwracają uwagę swoich klientów na przepisy ustanowione w ust. 1, w szczególności poprzez przekazywanie im informacji określonych w załączniku III.

Artykuł 11

Zwierzęta domowe

Następujące zwierzęta domowe wprowadzane do Unii podczas przemieszczania o charakterze niehandlowym są zwolnione z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej innych niż kontrole urzędowe przeprowadzane zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014 i innych niż kontrole urzędowe przeprowadzane w celu sprawdzenia zgodności z art. 57 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 865/2006:

- a) zwierzęta gatunków wymienionych w części A załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 576/2013, które:
 - (i) spełniają warunki określone w art. 5 ust. 1 lub art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 576/2013 i są przemieszczane z terytorium lub z państwa trzeciego wymienionego w części 1 załącznika II do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 577/2013, pod warunkiem że są poddane kontrolom dokumentów i kontrolom tożsamości zgodnie z art. 33 oraz, w stosownych przypadkach, standardowym wrywkowym kontrolom zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 576/2013; lub
 - (ii) spełniają warunki określone w art. 5 ust. 1 lub art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 576/2013 i są przemieszczane z terytorium lub z państwa trzeciego wymienionego w części 2 załącznika II do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 577/2013, pod warunkiem że są poddane kontrolom dokumentów i kontrolom tożsamości zgodnie z art. 34 oraz, w stosownych przypadkach, standardowym wrywkowym kontrolom zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 576/2013; lub
 - (iii) spełniają warunki określone w art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 576/2013, pod warunkiem że są poddane kontrolom zgodnie z zezwoleniem, o którym mowa w art. 10 ust. 3 lit. a) wspomnianego rozporządzenia, oraz zgodnie z wymogami art. 10 ust. 3 lit. b) wspomnianego rozporządzenia; lub
 - (iv) spełniają warunki określone w art. 32 rozporządzenia (UE) nr 576/2013, pod warunkiem że są poddane kontrolom zgodnie z zezwoleniem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. a) wspomnianego rozporządzenia;
- b) ptaki wymienione w części B załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 576/2013, pod warunkiem że:
 - (i) państwa członkowskie zezwoliły na ich przemieszczanie zgodnie z art. 1 ust. 1 decyzji 2007/25/WE; oraz
 - (ii) są poddane kontrolom weterynaryjnym zgodnie z art. 2 decyzji 2007/25/WE;
- c) ptaki wymienione w części B załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 576/2013 przemieszczane do Unii z Andory, Wysp Owczych, Grenlandii, Islandii, Liechtensteinu, Monako, Norwegii, San Marino, Szwajcarii oraz Państwa Watykańskiego;
- d) zwierzęta inne niż ptaki, wymienione w części B załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 576/2013.

Artykuł 12

Informacje o zwierzętach domowych

1. We wszystkich punktach wprowadzenia do Unii właściwy organ umieszcza informacje z plakatu określonego w załączniku IV, w co najmniej jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego wprowadzenia do Unii, w formie dobrze wyeksponowanych ogłoszeń umieszczonych w miejscach łatwo widocznych dla pasażerów przybywających z państw trzecich.

2. Operatorzy międzynarodowego przewozu osób, w tym operatorzy portów lotniczych, operatorzy portów i operatorzy kolejowi, zgadzają się na umieszczenie przez właściwy organ informacji, o których mowa w ust. 1, na terenie należących do nich obiektów w miejscach łatwo widocznych dla pasażerów przybywających z państw trzecich.

Artykuł 13

Uchylenie rozporządzenia (WE) nr 206/2009

1. Rozporządzenie (WE) nr 206/2009 traci moc ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r.
2. Odesłania do uchylonego aktu odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku V.

Artykuł 14

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 142/2011

W art. 27 rozporządzenia (WE) nr 142/2011 uchyla się ust. 2.

Artykuł 15

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ 1

Wykaz towarów, o których mowa w art. 7 lit. a)

1. Mleko początkowe w proszku, żywność dla niemowląt i specjalna żywność wymagana ze względów medycznych, pod warunkiem że:
 - (i) produkty te nie wymagają chłodzenia do czasu otwarcia;
 - (ii) produkty te stanowią pakowane produkty firmowe przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej konsumentowi końcowemu; oraz
 - (iii) opakowanie jest nienaruszone, chyba że jego zawartość jest w danej chwili w użyciu.
2. Karma dla zwierząt domowych wymagana ze względów zdrowotnych, pod warunkiem że:
 - (i) produkty te są przeznaczone dla zwierzęcia domowego, które towarzyszy pasażerowi;
 - (ii) produkty te są trwałe w temperaturze pokojowej;
 - (iii) produkty te stanowią pakowane produkty firmowe przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej konsumentowi końcowemu; oraz
 - (iv) opakowanie jest nienaruszone, chyba że jego zawartość jest w danej chwili w użyciu.

CZĘŚĆ 2

Wykaz towarów, które nie są zwolnione z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej, jak przewidziano w art. 7 lit. c)

Kod Nomenklatury scalonej ⁽¹⁾	Opis	Kwalifikacja i wyjaśnienia
ex rozdział 2 (0201–0210)	Mięso i podroby jadalne	Wszystko, z wyjątkiem żabich udek (kod CN 0208 90 70)
0401–0406	Produkty mleczarskie	Wszystko
ex 0504 00 00	Jelita, pęcherze i żołądki zwierząt (z wyjątkiem rybich), całe i w kawałkach, świeże, schłodzone, zamrożone, solone, w solance, suszone lub wędzone	Wszystkie, oprócz osłonek
ex 0511	Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; martwe zwierzęta objęte działem 1 lub 3 w części 2 sekcja 1 załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, nienadające się do spożycia przez ludzi	Tylko karma dla zwierząt domowych
1501 00	Tłuszcz ze świń (włącznie ze smalcem) i tłuszcz z drobiu, inne niż te objęte pozycją 0209 lub 1503	Wszystko
1502 00	Tłuszcze z bydła, owiec lub kóz, inne niż te objęte pozycją 1503	Wszystko
1503 00	Stearyna smalcowa, olej smalcowy, oleostearyna, oleina i olej łojowy, nieemulgowane lub niezmieszane, lub nieprzygotowane inaczej	Wszystko
1506 00 00	Pozostałe tłuszcze i oleje zwierzęce oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie	Wszystko
1601 00	Kiełbasy i podobne wyroby z mięsa, podrobów lub krwi; przetwory żywnościowe na bazie tych wyrobów	Wszystko
1602	Pozostałe mięso, podroby lub krew, przetworzone lub zakonserwowane	Wszystko

Kod Nomenklatury scalonej ⁽¹⁾	Opis	Kwalifikacja i wyjaśnienia
1702 11 00 1702 19 00	Laktoza i syrop laktozowy	Wszystko
ex1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone	Tylko przetwory zawierające mięso i/lub mleko
ex 1902	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany	Tylko przetwory zawierające mięso i/lub mleko
ex 1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby	Tylko przetwory zawierające mięso i/lub mleko
ex 2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006 ⁽²⁾	Tylko przetwory zawierające mięso i/lub mleko
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006	Tylko przetwory zawierające mięso i/lub mleko
ex 2103	Sosy i preparaty do nich; zmieszane przyprawy i zmieszane przyprawy korzenne; mąka i mączka, z gorczycy oraz gotowa musztarda	Tylko przetwory zawierające mięso i/lub mleko
ex 2104	Zupy i buliony i preparaty do nich; złożone przetwory spożywcze, homogenizowane	Tylko przetwory zawierające mięso i/lub mleko
ex 2105 00	Lody i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao	Tylko przetwory zawierające mleko
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone	Tylko przetwory zawierające mięso i/lub mleko
ex 2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt	Tylko karma dla zwierząt domowych, gryzaki dla psów i mieszaniny mączek zawierające mięso i/lub mleko

⁽¹⁾ Załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

⁽²⁾ Pozycja 2006 brzmi: „Warzywa, owoce, orzechy, skórki z owoców i pozostałe części roślin, zakonserwowane cukrem (odsączone, lukrowane lub kandyzowane)”.

Uwagi:

1. Kolumna 1: Jeżeli kontroli muszą być poddane tylko niektóre produkty w ramach danego kodu, a w nomenklaturze towarów w ramach tego kodu nie zawarto żadnych szczegółowych podpodziałów, kod jest oznaczony „ex” (np. ex19 01: należy uwzględnić tylko przetwory zawierające mięso i/lub mleko).
2. Kolumna 2: Opis towarów jest zgodny z kolumną zawierającą opisy w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.
3. Kolumna 3: Kolumna zawiera szczegółowe informacje dotyczące produktów objętych daną pozycją.

ZAŁĄCZNIK II

Plakaty, o których mowa w art. 8 ust. 1

Plakaty są dostępne na stronie internetowej:

https://ec.europa.eu/food/animals/animalproducts/personal_imports_en

**Chrońmy Unię Europejską
przed
chorobami zwierząt!**

 **Podróżni muszą zgłosić
te produkty do urzędowej kontroli. ***

**Produkty pochodzenia zwierzęcego
mogą zawierać patogeny wywołujące choroby zakaźne u zwierząt.**

**Wwożenie do Unii Europejskiej produktów pochodzenia zwierzęcego
podlega ścisłym procedurom i kontrolom weterynaryjnym.**

* Z wyjątkiem podróżnych wwożących niewielkie ilości na własny użytek z następujących krajów:
Andora, Grenlandia, Islandia, Liechtenstein, Norwegia, San Marino, Szwajcaria i Wyspy Owcze.

**Zdrowie i
Konsumenci**

Choroby nie znają granic

Przywożenie produktów mięsnych lub mlecznych spoza UE
grozi wprowadzeniem do Unii chorób zwierząt.

Niezgłoszenie takich produktów
może skutkować karą grzywny lub wszczęciem postępowania karnego.

Produkty te po przywiezieniu zostaną skonfiskowane i zniszczone.

Niewielkie ilości tych produktów przeznaczone na własny użytek można przywozić z następujących państw:
Andora, Grenlandia, Islandia, Liechtenstein, Norwegia, San Marino, Szwajcaria i Wyspy Owcze.

Zdrowie i
Konsumenci

CHROŃMY UNIĘ EUROPEJSKĄ PRZED CHOROBYMI ZWIERZĄT!

**PODRÓŻNI MUSZĄ ZGŁOSIĆ
TE PRODUKTY DO URZĘDOWEJ KONTROLI. ***

**Produkty pochodzenia zwierzęcego
mogą zawierać patogeny wywołujące choroby zakaźne u zwierząt.
Wwożenie do Unii Europejskiej produktów pochodzenia zwierzęcego
podlega ścisłym procedurom i kontrolom weterynaryjnym.**

***z wyjątkiem podróżnych wwożących niewielkie ilości na własny użytek z następujących krajów:
Andora, Grenlandia, Islandia, Liechtenstein, Norwegia, San Marino, Szwajcaria i Wyspy Owcze.**

CHROŃMY UNIE EUROPEJSKĄ PRZED CHOROBYMI ZWIERZĄT!

**PODRÓŻNI MUSZĄ
ZGŁOSIĆ TE PRODUKTY
DO URZĘDOWEJ
KONTROLI. ***

**Produkty pochodzenia zwierzęcego
mogą zawierać patogeny wywołujące choroby zakaźne u zwierząt.**

**Wwożenie do Unii Europejskiej produktów pochodzenia zwierzęcego
podlega ścisłym procedurom i kontrolom weterynaryjnym.**

*z wyjątkiem podróżnych wwożących niewielkie ilości na własny użytek z następujących krajów:
Andora, Grenlandia, Islandia, Liechtenstein, Norwegia, San Marino, Szwajcaria i Wyspy Owcze.

ZAŁĄCZNIK III

Informacje, o których mowa w art. 8 ust. 2 lit. a)

Chrońmy Unię Europejską przed chorobami zwierząt!

Produkty pochodzenia zwierzęcego mogą zawierać patogeny, które wywołują choroby zakaźne

Ze względu na ryzyko wprowadzenia chorób do Unii Europejskiej (UE) obowiązują surowe procedury dotyczące wprowadzania niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego do UE. Procedury te nie mają zastosowania do przewozu produktów pochodzenia zwierzęcego pomiędzy państwami członkowskimi UE ani do produktów pochodzenia zwierzęcego w niewielkich ilościach przeznaczonych do indywidualnego spożycia, pochodzących z Andory, Islandii, Liechtensteinu, Norwegii, San Marino i Szwajcarii.

Wszystkie produkty pochodzenia zwierzęcego, które nie spełniają tych wymogów, należy oddać po przybyciu do UE, aby mogły zostać usunięte pod nadzorem urzędowym. **Niezgłoszenie takich produktów może skutkować karą grzywny lub wszczęciem postępowania karnego.**

Nie można wwozić do UE następujących towarów, chyba że łączna ilość towarów wymienionych w pkt 2, 3 i 5 nie przekracza 2 kg na osobę.

W przypadku towarów z Wysp Owczych lub Grenlandii łączna ilość towarów wymienionych w pkt 1, 2, 3 i 5 nie może przekraczać 10 kg na osobę.

1. Niewielkie ilości mięsa i mleka oraz produktów mięsnych i przetworów mlecznych (innych niż mleko początkowe w proszku, żywność dla niemowląt, specjalna żywność wymagana ze względów medycznych lub karma dla zwierząt domowych wymagana ze względów zdrowotnych)

Przesyłki na własny użytek, które zawierają mięso, mleko, produkty mięsne lub przetwory mleczne (inne niż mleko początkowe w proszku, żywność dla niemowląt, specjalna żywność wymagana ze względów medycznych lub karma dla zwierząt domowych wymagana ze względów zdrowotnych), można wwozić lub wysyłać do UE tylko pod warunkiem że pochodzą one z Wysp Owczych lub Grenlandii, a ich waga nie przekracza **10 kg** na osobę.

2. Mleko początkowe w proszku, żywność dla niemowląt oraz specjalna żywność wymagana ze względów medycznych

Przesyłki na własny użytek, które zawierają mleko początkowe w proszku, żywność dla niemowląt lub specjalną żywność wymaganą ze względów medycznych, można wwozić lub wysyłać do UE tylko pod warunkiem że:

- pochodzą one z Wysp Owczych lub Grenlandii, a ich łączna waga nie przekracza **10 kg** na osobę, oraz że:
 - a) produkt nie wymaga chłodzenia do czasu spożycia,
 - b) produkt stanowi pakowany produkt firmowy oraz
 - c) opakowanie jest nienaruszone, chyba że jego zawartość jest w danej chwili w użyciu.
- pochodzą one z innych krajów (innych niż Wyspy Owcze lub Grenlandia), a ich łączna ilość nie przekracza **2 kg** na osobę, oraz że:
 - a) produkt nie wymaga chłodzenia do czasu spożycia;
 - b) produkt stanowi pakowany produkt firmowy; oraz
 - c) opakowanie jest nienaruszone, chyba że jego zawartość jest w danej chwili w użyciu.

3. Karma dla zwierząt domowych wymagana ze względów zdrowotnych

Przesyłki na własny użytek, które zawierają karmę dla zwierząt domowych wymagana ze względów zdrowotnych, można wwozić lub wysyłać do UE tylko pod warunkiem że:

- pochodzą one z Wysp Owczych lub Grenlandii, a ich łączna waga nie przekracza **10 kg** na osobę, oraz że:
 - a) produkt nie wymaga chłodzenia do czasu spożycia;
 - b) produkt stanowi pakowany produkt firmowy; oraz
 - c) opakowanie jest nienaruszone, chyba że jego zawartość jest w danej chwili w użyciu.
- pochodzą one z innych krajów (innych niż Wyspy Owcze lub Grenlandia), a ich łączna ilość nie przekracza **2 kg** na osobę, oraz że:
 - a) produkt nie wymaga chłodzenia do czasu spożycia;
 - b) produkt stanowi pakowany produkt firmowy; oraz
 - c) opakowanie jest nienaruszone, chyba że jego zawartość jest w danej chwili w użyciu.

4. Niewielkie ilości produktów rybołówstwa przeznaczone do indywidualnego spożycia przez ludzi

Przesyłki produktów rybołówstwa na własny użytek (w tym ryb świeżych, suszonych, gotowanych, peklowanych lub wędzonych oraz niektórych skorupiaków, np. krewetek, homarów, martwych małży i martwych ostryg) można wwozić lub wysyłać do UE tylko pod warunkiem że:

- ryby świeże są wypatroszone,
- waga produktów rybołówstwa, na osobę, nie przekracza 20 kg albo wagi jednej ryby, jeśli ryba ta waży co najmniej 20 kg.

Ograniczenia te nie mają zastosowania do produktów rybołówstwa z Wysp Owczych lub Grenlandii.

5. Niewielkie ilości innych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do indywidualnego spożycia przez ludzi

Inne produkty pochodzenia zwierzęcego, np. miód, żywe ostrygi, żywe małże i ślimaki, można wwozić lub wysyłać do UE tylko pod warunkiem że:

- pochodzą one z Wysp Owczych lub Grenlandii, a ich łączna waga nie przekracza 10 kg na osobę,
- pochodzą one z innych krajów (innych niż Wyspy Owcze lub Grenlandia), a ich łączna waga nie przekracza **2 kg** na osobę.

Uwaga: można wwozić lub wysyłać do UE jednocześnie niewielkie ilości produktów pochodzenia zwierzęcego z kilku z powyższych pięciu kategorii (pkt od 1 do 5), pod warunkiem że produkty te spełniają warunki określone w odpowiednich punktach.

6. Większe ilości produktów pochodzenia zwierzęcego

Do UE można wwozić lub wysyłać większe ilości produktów pochodzenia zwierzęcego tylko wtedy, gdy spełniają one wymogi dotyczące przesyłek handlowych, w tym:

- wymogi dotyczące świadectw określone w odpowiednim świadectwie urzędowym UE,
- wymogi dotyczące przedstawienia towarów oraz odpowiedniej dokumentacji przy wjeździe do UE w punkcie kontroli granicznej UE.

7. Produkty zwolnione z ograniczeń

Następujące produkty są zwolnione z przepisów określonych w pkt 1–6:

- chleb, ciasta i ciastka, herbatniki, wafle i opłatki, sucharki, tosty z chleba i podobne wyroby tostowe, zawierające mniej niż 20 % przetworzonych produktów mlecznych i jajecznych oraz spełniające wymogi art. 6 ust. 1 lit. a) ppkt (i) decyzji Komisji 2007/275/WE ⁽¹⁾,
- czekolada i wyroby cukiernicze (w tym słodczyce), zawierające mniej niż 50 % przetworzonych produktów mlecznych i jajecznych oraz spełniające wymogi art. 6 ust. 1 lit. a) ppkt (i) decyzji 2007/275/WE,
- suplementy diety, pakowane z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego, zawierające niewielkie ilości (ogółem mniej niż 20 %) przetworzonych produktów pochodzenia zwierzęcego (w tym glukozaminy, chondroityny lub chitozanu bądź zarówno chondroityny, jak i chitozanu) innych niż produkty mięsne,
- oliwki nadziewane rybami,
- makarony niemieszane z przetworzonymi produktami mięsnymi ani nienadziewane nimi, zawierające mniej niż 50 % przetworzonych produktów mlecznych i jajecznych oraz spełniające wymogi art. 6 ust. 1 lit. a) ppkt (i) decyzji 2007/275/WE,
- buliony i przyprawy do zup pakowane z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego, zawierające mniej niż 50 % olejów z ryb, ryb w proszku lub ekstraktów z ryb oraz spełniające wymogi art. 6 ust. 1 lit. a) ppkt (i) decyzji 2007/275/WE.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2007/275/WE z dnia 17 kwietnia 2007 r. dotycząca wykazu zwierząt i produktów mających podlegać kontroli w punktach kontroli granicznej na mocy dyrektyw Rady 91/496/EWG i 97/78/WE (Dz.U. L 116 z 4.5.2007, s. 9).

ZAŁĄCZNIK IV

Plakat, o którym mowa w art. 12

Plakat jest dostępny na stronie internetowej:

https://ec.europa.eu/food/animals/pet-movement/poster-diseases-dont-respect-borders_en

ZAŁĄCZNIK V

Tabela korelacji, o której mowa w art. 13 ust. 2

Rozporządzenie (WE) nr 206/2009	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	—
art. 1 ust. 2	art. 7 lit. e) i f) i art. 10 ust. 1
art. 1 ust. 3	—
art. 1 ust. 4	—
art. 2 ust. 1 lit. a)	—
art. 2 ust. 1 lit. b)	art. 7 lit. a) i art. 10 ust. 1
art. 2 ust. 1 lit. c)	art. 7 lit. b) i art. 10 ust. 1
art. 2 ust. 1 lit. d)	art. 7 lit. c) i art. 10 ust. 1
art. 2 ust. 2 lit. a)	—
art. 2 ust. 2 lit. b)	art. 7 lit. a) i art. 10 ust. 1
art. 2 ust. 3	art. 7 lit. g) i art. 10 ust. 1
art. 3 ust. 1	art. 8 ust. 1
art. 3 ust. 2	art. 8 ust. 1
art. 3 ust. 3	art. 8 ust. 2
art. 3 ust. 4 lit. a)	art. 8 ust. 1
art. 3 ust. 4 lit. b)	—
art. 4	art. 8 ust. 3 lit. a) i art. 10 ust. 3
art. 5 ust. 1	art. 9 ust. 1 oraz art. 10 ust. 2
art. 5 ust. 2	art. 9 ust. 2 lit. a) i b) i art. 10 ust. 2
art. 5 ust. 3	art. 9 ust. 2 lit. c) i art. 10 ust. 2
art. 6 ust. 1 lit. a)	art. 9 ust. 3 lit. a) i art. 10 ust. 2
art. 6 ust. 1 lit. b)	art. 9 ust. 3 lit. b) oraz art. 10 ust. 2
art. 6 ust. 2	—
art. 6 ust. 3	—
art. 7	—
art. 8	—
art. 9	—
art. 10	—
art. 11	—
załącznik I część 1	załącznik I część 2
załącznik I część 2	załącznik I część 2
załącznik II część 1	Załącznik I część 1 pkt 1
załącznik II część 2	Załącznik I część 1 pkt 2
załącznik III	załącznik II
załącznik IV	załącznik III
załącznik V	—
załącznik VI	—
załącznik VII	—

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/2123**z dnia 10 października 2019 r.**

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących przypadków, w których kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie niektórych towarów mogą być przeprowadzane w punktach kontroli, a kontrole dokumentacji mogą być przeprowadzane w pewnej odległości od punktów kontroli granicznej, oraz warunków, na jakich może się to odbywać

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. a) i e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 ustanowiono ramy kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych mających na celu weryfikację przestrzegania unijnych przepisów dotyczących łańcucha rolno-spożywczego. Ramy te obejmują kontrole urzędowe zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii z państw trzecich.
- (2) W tym względzie, w celu zapewnienia skutecznego przeprowadzania kontroli urzędowych oraz właściwego kontrolowania ryzyka, właściwe organy w punkcie kontroli granicznej powinny móc umożliwiać przeprowadzanie kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich w odniesieniu do przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) i e) rozporządzenia (UE) 2017/625, w punkcie kontroli innym niż punkt kontroli granicznej, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków.
- (3) Z tych samych powodów powinno to dotyczyć również przesyłek żywności i paszy nie pochodzącej od zwierząt i podlegającej środkom określonym w aktach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) tego rozporządzenia.
- (4) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 669/2009 ⁽²⁾ i rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 884/2014 ⁽³⁾ ustanowiono między innymi przepisy dotyczące przeprowadzania kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich – w odniesieniu do przesyłek żywności i paszy nie pochodzącej od zwierząt i objętej tymi rozporządzeniami – w punkcie kontroli innym niż wyznaczony punkt wprowadzenia. W szczególności w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 884/2014 ustanowiono warunki dotyczące zezwalania na przemieszczenie przesyłki do wyznaczonego miejsca przywozu w celu przeprowadzenia kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich, przepisy dotyczące dokumentów, które muszą towarzyszyć przesyłce do wyznaczonego miejsca przywozu, obowiązki informacyjne ciążyące na właściwych organach w wyznaczonych punktach wprowadzenia i na podmiotach odpowiedzialnych za przesyłkę oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 669/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt i zmieniające decyzję 2006/504/WE (Dz.U. L 194 z 25.7.2009, s. 11).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 884/2014 z dnia 13 sierpnia 2014 r. nakładające specjalne warunki dotyczące przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności z niektórych państw trzecich w związku z ryzykiem zanieczyszczenia aflatoksynami i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1152/2009 (Dz.U. L 242 z 14.8.2014, s. 4).

przepisy mające zastosowanie w przypadku, gdy podmiot postanowi zmienić wyznaczone miejsce przywozu po opuszczeniu przez przesyłkę wyznaczonego punktu wprowadzenia. Rozporządzenia te tracą moc ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r. i wspomniane powyżej przepisy należy zastąpić niniejszym rozporządzeniem. Aby zapewnić skuteczne przeprowadzanie kontroli urzędowych i odpowiednią identyfikowalność przesyłek, w przepisach ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu należy również w pełni wykorzystać możliwości wymiany informacji na temat kontroli urzędowych i identyfikowalności przesyłek stwarzane przez system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych („IMSOC”) lub istniejące systemy krajowe.

- (5) Na wniosek podmiotu właściwe organy w punkcie kontroli granicznej powinny pod pewnymi warunkami zezwalać na przemieszczenie przesyłki danych towarów do punktu kontroli innego niż punkt kontroli granicznej, wyznaczonego dla tej kategorii towarów. W takim przypadku podmiot powinien przekazać właściwym organom nazwę punktu kontroli, do którego należy przenieść przesyłkę, i jego kod w zintegrowanym skomputeryzowanym systemie weterynaryjnym (TRACES).
- (6) W zakresie niezbędnym do przeprowadzenia skutecznych kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich właściwe organy w punkcie kontroli granicznej powinny móc zwrócić się do podmiotu o przemieszczenie towarów do punktu kontroli innego niż punkt kontroli granicznej. W takich przypadkach właściwe organy w punkcie kontroli granicznej powinny uzyskać zgodę podmiotu przed zezwoleniem na przemieszczenie do punktu kontroli. Uzyskanie zgody podmiotu powinno być konieczne ze względu na koszty transportu ponoszone przez podmiot lub też dla uniknięcia sytuacji, w których przesyłki zawierające łatwo psujące się towary byłyby przemieszczane do punktu kontroli, który nie znajduje się w odpowiedniej odległości od punktu kontroli granicznej.
- (7) Aby ograniczyć ryzyko dla zdrowia roślin lub dla zdrowia publicznego, należy zezwalać na przemieszczenie do punktu kontroli przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów oraz żywności i paszy nie pochodzącej od zwierząt w oparciu o zadowalający wynik kontroli dokumentacji w punkcie kontroli granicznej.
- (8) W celu zapewnienia identyfikowalności przesyłek właściwe organy w punkcie kontroli powinny informować właściwe organy w punkcie kontroli granicznej o przybyciu przesyłki. W przypadku braku takich informacji właściwe organy w punkcie kontroli granicznej powinny sprawdzić u właściwych organów kontroli, czy przesyłka przybyła do punktu kontroli, a jeżeli z tego sprawdzenia wynika, że przesyłka nie przybyła, powinny informować organy celne i inne organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, i przeprowadzać dalsze badanie w celu ustalenia rzeczywistej lokalizacji przesyłki.
- (9) Aby właściwe organy mogły przeprowadzić skuteczne kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, przesyłki te powinny zostać przemieszczone z punktów kontroli granicznej do punktów kontroli. Przemieszczenie to powinno odbywać się w taki sposób, aby nie powodować zarażenia ani zakażenia innych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów. Z tego względu podmioty powinny zapewnić, aby opakowania lub środki transportu były zamknięte lub zaplombowane podczas przemieszczania do punktu kontroli. W określonych przypadkach właściwe organy powinny móc zezwalać, aby opakowania lub środki transportu przesyłek drewna drzew iglastych nie były zamknięte ani zaplombowane podczas ich transportu z punktu kontroli granicznej do punktu kontroli, jeżeli spełnione są określone warunki. W takich przypadkach drewno drzew iglastych znajdujące się w przesyłkach powinno pochodzić z uprawy lub produkcji na obszarze geograficznym państwa trzeciego, jeżeli państwo to ma granicę lądową z państwem członkowskim objętym odpowiedzialnością właściwego organu oraz jeżeli wiadomo, że drewno to ma ten sam status fitosanitarny w tym państwie trzecim i w tym państwie członkowskim.
- (10) W celu zorganizowania skutecznych kontroli urzędowych właściwe organy, w tym organy celne, którym państwo członkowskie powierzyło odpowiedzialność za przeprowadzanie kontroli urzędowych, lub właściwe organy w punkcie kontroli innym niż punkt kontroli granicznej, powinny móc przeprowadzać kontrole dokumentacji w pewnej odległości od punktu kontroli granicznej.
- (11) W celu zapewnienia skutecznego przeprowadzania kontroli urzędowych w punkcie wprowadzenia do Unii innym niż punkt kontroli granicznej właściwe organy, w tym organy celne, którym państwo członkowskie powierzyło odpowiedzialność za przeprowadzanie kontroli urzędowych, powinny móc przeprowadzać kontrole dokumentacji w odniesieniu do przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, które podlegają kontrolom o zmniejszonej częstotliwości określonej w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1756/2004 (*).

(*) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1756/2004 z dnia 11 października 2004 r. określające szczegółowe warunki dla wymaganych dowodów oraz kryteria rodzaju i poziomu redukcji kontroli zdrowia roślin, produktów roślinnych lub innych produktów wymienionych w części B załącznika V do dyrektywy Rady 2000/29/WE (Dz.U. L 313 z 12.10.2004, s. 6).

- (12) Decyzją Komisji 2010/313/UE ⁽⁵⁾ zezwolono na przeprowadzanie kontroli bezpośrednich na podstawie rozporządzenia (WE) nr 669/2009 na zatwierdzonym terenie podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze i działających na rynku pasz na Cyprze. Podobnie decyzją Komisji 2010/458/UE ⁽⁶⁾ zezwolono na przeprowadzanie kontroli bezpośrednich na podstawie rozporządzenia (WE) nr 669/2009 na zatwierdzonym terenie podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze i działających na rynku pasz na Malcie. Ponieważ niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do dziedzin objętych tymi decyzjami, należy uchylić decyzje 2010/313/UE i 2010/458/UE ze skutkiem od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (13) Ponieważ rozporządzenie (UE) 2017/625 stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r., niniejsze rozporządzenie powinno również mieć zastosowanie od tego dnia przez wzgląd na spójność i pewność prawa. Jednakże zgodnie z art. 165 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/625 stosowanie przepisów ustanowionych na podstawie art. 53 ust. 1 lit. e) może rozpocząć się najwcześniej po 12 miesiącach od ich przyjęcia, jeżeli chodzi o przesyłki roślinnych, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia. Z tego względu do dnia 13 grudnia 2020 r. potrzebne byłyby środki przejściowe dotyczące odpowiednich przepisów dyrektywy 2000/29/WE ⁽⁷⁾. Ten okres jednego roku jest niezbędny, aby dać podmiotom i właściwym organom dodatkowy czas na wdrożenie określonych wymogów.
- (14) Ponieważ niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do dziedzin objętych dyrektywą Komisji 2004/103/WE ⁽⁸⁾ związanych z roślinami, produktami roślinnymi i innymi przedmiotami, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625, należy uchylić tę dyrektywę od dnia 14 grudnia 2020 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące przypadków, w których – i warunków, na których – właściwe organy mogą przeprowadzać:

- a) kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie w punkcie kontroli innym niż punkt kontroli granicznej w odniesieniu do:
- (i) przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 72 ust. 1 i art. 74 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 ⁽⁹⁾, oraz przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów podlegających środkowi nadzwyczajnemu określonego w aktach przyjętych zgodnie z art. 28 ust. 1, art. 30 ust. 1, art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 3, art. 49 ust. 1, art. 53 ust. 3 i art. 54 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/2031;

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 2010/313/UE z dnia 7 czerwca 2010 r. zezwalająca na kontrole bezpośrednie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 669/2009, prowadzone na zatwierdzonym terenie podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe na Cyprze (Dz.U. L 140 z 8.6.2010, s. 28).

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji 2010/458/UE z dnia 18 sierpnia 2010 r. zezwalająca na kontrole bezpośrednie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 669/2009, prowadzone na zatwierdzonym terenie podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo paszowe lub żywnościowe na Malcie (Dz.U. L 218 z 19.8.2010, s. 26).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Komisji 2004/103/WE z dnia 7 października 2004 r. w sprawie kontroli tożsamości i zdrowia roślin, produktów roślinnych lub innych produktów wymienionych w części B załącznika V do dyrektywy Rady 2000/29/WE, które mogą być przeprowadzane w miejscu innym niż miejsce wprowadzenia do Wspólnoty lub w miejscu znajdującym się w pobliżu oraz określającej wymogi odnoszące się do wymienionych kontroli (Dz.U. L 313 z 12.10.2004, s. 16).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4).

- (ii) przesyłek żywności i paszy nie pochodzącej od zwierząt i podlegającej środkom określonym w aktach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625;
- b) kontrole dokumentacji w pewnej odległości od punktów kontroli granicznej w odniesieniu do przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 72 ust. 1 i art. 74 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031.

2. Właściwe organy znajdujące się w pewnej odległości od punktu kontroli granicznej, w tym w punkcie kontroli innym niż punkt kontroli granicznej i w punkcie wprowadzenia do Unii, przeprowadzają operacje podczas kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich oraz po tych kontrolach zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/2130 ⁽¹⁰⁾.

ROZDZIAŁ I

Kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie przeprowadzane w punktach kontroli innych niż punkty kontroli granicznej

Artykuł 2

Warunki dotyczące przeprowadzania kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich w punkcie kontroli innym niż punkt kontroli granicznej

1. Kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie można przeprowadzać w punkcie kontroli innym niż punkt kontroli granicznej, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) podmiot, dokonując wcześniejszego powiadomienia zgodnie z art. 56 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625, lub właściwy organ w punkcie kontroli granicznej wskazał we wspólnym zdrowotnym dokumencie wejścia („CHED”) punkt kontroli, w którym mają być przeprowadzane kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie;
- b) wynik kontroli dokumentacji przeprowadzonej przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej jest zadowalający;
- c) właściwe organy w punkcie kontroli granicznej odnotowały w dokumencie CHED swoje zezwolenie na przemieszczanie przesyłki do punktu kontroli;
- d) przed opuszczeniem punktu kontroli granicznej przez przesyłkę podmiot powiadomił właściwe organy w punkcie kontroli, w którym mają być przeprowadzone kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie, o spodziewanym czasie przybycia przesyłki i o środku transportu, wypełniając i przekazując w tym celu odrębny dokument CHED do systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych („IMSOC”);
- e) podmiot przewiózł przesyłkę z punktu kontroli granicznej do punktu kontroli pod dozorem celnym bez rozładowywania towarów podczas transportu;
- f) podmiot zapewnił, aby kopia dokumentu CHED, o którym mowa w lit. c), w formie papierowej lub elektronicznej, towarzyszyła przesyłce do punktu kontroli;
- g) podmiot zapewnił, aby:
 - (i) przesyłkom roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 72 ust. 1 i art. 74 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031, przesyłkom roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów podlegających środkowi nadzwyczajnemu określonymu w aktach przyjętych zgodnie z art. 28 ust. 1, art. 30 ust. 1, art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 3, art. 49 ust. 1, art. 53 ust. 3 i art. 54 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/2031 oraz przesyłkom żywności i paszy nie pochodzącej od zwierząt, o której mowa w art. 47 ust. 1 lit. e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625, towarzyszyła do punktu kontroli poświadczona kopia świadectw urzędowych, o których mowa w art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, wydana zgodnie z art. 50 ust. 2 tego rozporządzenia;

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2130 z dnia 25 listopada 2019 r. ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące operacji przeprowadzanych podczas kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich oraz po tych kontrolach w odniesieniu do zwierząt i towarów podlegających kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej (zob. s. 128 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (ii) przesyłkom żywności i paszy nie pochodzącej od zwierząt i podlegającej środkom określonym w aktach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625, towarzyszyła do punktu kontroli poświadczona kopia wyników analiz laboratoryjnych przeprowadzonych przez właściwe organy państwa trzeciego, wydana zgodnie z art. 50 ust. 2 tego rozporządzenia;
 - h) podmiot wskazał numer referencyjny dokumentu CHED, o którym mowa w lit. c), w zgłoszeniu celnym złożonym do organów celnych do celów przemieszczenia przesyłki do punktu kontroli i zachował kopię tego dokumentu CHED do dyspozycji organów celnych, jak określono w art. 163 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽¹¹⁾.
2. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 lit. g) ppkt (i) oraz (ii), zgodnie z którym przesyłce ma towarzyszyć poświadczona kopia, nie ma zastosowania, jeżeli odpowiednie świadectwa urzędowe lub wyniki analiz laboratoryjnych zostały przekazane do systemu IMSOC przez właściwe organy państwa trzeciego lub wprowadzone do systemu IMSOC przez podmiot, a właściwe organy w punkcie kontroli granicznej sprawdziły, że odpowiadają one oryginalnym świadectwom lub wynikom analiz laboratoryjnych.
3. Jeżeli właściwy organ danego państwa członkowskiego zarządza istniejącym systemem krajowym, w którym odnotowuje się wyniki kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich, ust. 1 lit. d) i h) nie ma zastosowania do przesyłek opuszczających punkt kontroli granicznej w drodze do punktu kontroli w obrębie tego samego państwa członkowskiego, pod warunkiem że spełnione są następujące wymogi:
- a) informacje o spodziewanym czasie przybycia przesyłki do punktu kontroli oraz o rodzaju środka transportu są dostępne w istniejącym systemie krajowym;
 - b) istniejący system krajowy spełnia następujące warunki:
 - (i) zapewnia terminowe poinformowanie organów celnych i podmiotu o zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1 lit. c), oraz właściwych organów w punkcie kontroli granicznej o przybyciu przesyłki do punktu kontroli;
 - (ii) wymienia dane elektroniczne z systemem IMSOC, w tym informacje o odrzuceniach przesyłek oraz informacje, które umożliwiają jednoznaczną identyfikację każdej przesyłki, na przykład za pomocą niepowtarzalnego numeru referencyjnego;
 - (iii) zapewnia, aby ostateczne wypełnienie dokumentu CHED, o którym mowa w ust. 1 lit. c), mogło nastąpić wyłącznie po wymianie danych elektronicznych i potwierdzeniu przez system IMSOC.

Artykuł 3

Kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przesyłek żywności i paszy nie pochodzącej od zwierząt przeprowadzane w punkcie kontroli innym niż punkt kontroli granicznej

1. Kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie przesyłek żywności i paszy nie pochodzącej od zwierząt i podlegających środkom określonym w aktach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625, mogą być przeprowadzane przez właściwe organy w punkcie kontroli innym niż punkt kontroli granicznej, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:
- a) podmiot odpowiedzialny za przesyłkę wystąpił do właściwych organów w punkcie kontroli granicznej o przeprowadzenie kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich w punkcie kontroli, który został wyznaczony dla danej kategorii towarów w tej przesyłce, a właściwe organy w punkcie kontroli granicznej zezwalają na przemieszczenie przesyłki do punktu kontroli;
 - b) właściwe organy w punkcie kontroli granicznej postanowiły, że kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie mają zostać przeprowadzone w punkcie kontroli, który został wyznaczony dla danej kategorii towarów w tej przesyłce, a podmiot nie sprzeciwia się tej decyzji.
2. Kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie, o których mowa w ust. 1, przeprowadzane są przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:
- a) właściwy organ w punkcie kontroli granicznej nie wydał zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 lit. a);

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- b) podmiot sprzeciwia się decyzji o przemieszczeniu przesyłki do punktu kontroli, o którym mowa w ust. 1 lit. b).

Artykuł 4

Kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów przeprowadzane w punkcie kontroli innym niż punkt kontroli granicznej

1. Kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie mogą być przeprowadzane przez właściwe organy w punkcie kontroli innym niż punkt kontroli granicznej w odniesieniu do przesyłek:
 - a) roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 72 ust. 1 i art. 74 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031;
 - b) roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów podlegających środkowi nadzwyczajnemu określone w aktach przyjętych zgodnie z art. 28 ust. 1, art. 30 ust. 1, art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 3, art. 49 ust. 1, art. 53 ust. 3 i art. 54 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/2031.
2. Kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie, o których mowa w ust. 1, mogą być przeprowadzane przez właściwe organy w punkcie kontroli innym niż punkt kontroli granicznej, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:
 - a) podmiot odpowiedzialny za przesyłkę wystąpił do właściwych organów w punkcie kontroli granicznej o przeprowadzenie kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich w punkcie kontroli, który został wyznaczony dla danej kategorii towarów w tej przesyłce, a właściwe organy w punkcie kontroli granicznej zezwalają na przemieszczenie przesyłki do punktu kontroli;
 - b) właściwe organy w punkcie kontroli granicznej postanowiły, że kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie mają zostać przeprowadzone w punkcie kontroli, który został wyznaczony dla danej kategorii towarów w tej przesyłce, a podmiot nie sprzeciwia się tej decyzji.
3. Kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie, o których mowa w ust. 1, przeprowadzane są przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:
 - a) właściwy organ w punkcie kontroli granicznej nie wydał zezwolenia, o którym mowa w ust. 2 lit. a);
 - b) podmiot sprzeciwia się decyzji o przemieszczeniu przesyłki do punktu kontroli, o którym mowa w ust. 2 lit. b).

Artykuł 5

Szczegółowe warunki dotyczące kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich w punkcie kontroli innym niż punkt kontroli granicznej w odniesieniu do przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów

1. Kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie mogą być przeprowadzane w punkcie kontroli w odniesieniu do przesyłek, o których mowa w art. 4 ust. 1, pod warunkiem że podmiot zapewnił, aby opakowanie lub środek transportu przesyłek były zamknięte lub zaplombowane w taki sposób, że podczas przemieszczania przesyłek do punktu kontroli nie mogą one powodować zarażenia ani zakażenia innych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów agrofagami wymienionymi jako agrofagi kwarantannowe dla Unii lub jako regulowane agrofagi niekwarantannowe dla Unii, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031, oraz, w przypadku stref chronionych, odpowiednimi agrofagami wymienionymi w wykazie ustanowionym na podstawie art. 32 ust. 3 tego rozporządzenia.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy w punkcie kontroli granicznej, w którym następuje wprowadzenie, mogą zezwolić, aby opakowanie lub środek transportu przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów nie były zamknięte ani zaplombowane, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) przesyłka składa się z drewna drzew iglastych pochodzącego z uprawy lub produkcji na obszarze geograficznym państwa trzeciego, w którym państwo to ma granicę lądową z państwem członkowskim objętym odpowiedzialnością właściwego organu, oraz wiadomo, że drewno to ma ten sam status fitosanitarny w tym państwie trzecim i w tym państwie członkowskim;
 - b) przesyłki drewna drzew iglastych są przewożone do punktu kontroli znajdującego się w tym samym państwie członkowskim, w którym znajduje się punkt kontroli granicznej, w którym następuje wprowadzenie;

- c) przesyłki drewna drzew iglastych nie stwarzają, podczas przewozu do punktu kontroli, szczególnego ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii ani agrofagów podlegających środkom przyjętym na podstawie art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031;
 - d) właściwy organ zapewnia, aby przed opuszczeniem terytorium danego państwa członkowskiego drewno to było przetworzone w taki sposób, by nie stwarzało ryzyka fitosanitarnego.
3. Państwa członkowskie, które stosują przepisy, o których mowa w ust. 2:
- a) informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o danym obszarze państwa trzeciego oraz o statusie fitosanitarnym tego obszaru;
 - b) przedkładają co roku sprawozdanie zawierające informacje o ilościach drewna drzew iglastych, którego to dotyczy, i o wynikach kontroli urzędowych tego drewna.

Artykuł 6

Operacje podczas kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich w punkcie kontroli innym niż punkt kontroli granicznej oraz po tych kontrolach

1. Po zezwoleniu przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej na przemieszczenie przesyłki do punktu kontroli wskazanego w dokumencie CHED lub po postanowieniu przez nie o tym przemieszczeniu podmiot odpowiedzialny za przesyłkę nie może przedstawić przesyłki do kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich w punkcie kontroli innym niż punkt wskazany w dokumencie CHED, chyba że właściwe organy w punkcie kontroli granicznej zezwolą na przemieszczenie przesyłki do innego punktu kontroli zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) i art. 4 ust. 2 lit. a).
2. Właściwe organy w punkcie kontroli potwierdzają przybycie przesyłki właściwym organom w punkcie kontroli granicznej, wypełniając w tym celu w systemie IMSOC dokument CHED, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a).
3. Właściwe organy w punkcie kontroli ostatecznie wypełniają odrębny dokument CHED, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. d), lub w przypadku, gdy zastosowanie ma art. 2 ust. 3 – dokument CHED, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), odnotowując w nim w tym celu wynik kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich oraz wszelkie decyzje dotyczące przesyłki podjęte zgodnie z art. 55 rozporządzenia (UE) 2017/625.
4. Podmiot podaje numer referencyjny ostatecznie wypełnionego dokumentu CHED, o którym mowa w ust. 3, w zgłoszeniu celnym, które jest składane do organów celnych w odniesieniu do przesyłki, i zachowuje kopię tego dokumentu CHED do dyspozycji organów celnych jako dokument uzupełniający, o którym mowa w art. 163 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
5. Jeżeli właściwe organy w punkcie kontroli granicznej nie otrzymały – w ciągu 15 dni od dnia, w którym zezwolono na przemieszczenie przesyłki do punktu kontroli – potwierdzenia przybycia przesyłki od właściwych organów w punkcie kontroli, właściwe organy w punkcie kontroli granicznej:
 - a) sprawdzają u właściwych organów w punkcie kontroli, czy przesyłka przybyła do punktu kontroli;
 - b) jeżeli ze sprawdzenia, o którym mowa w lit. a), wynika, że przesyłka nie przybyła do punktu kontroli, informują organy celne i inne organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, o nieotrzymaniu potwierdzenia przybycia przesyłki do miejsca przeznaczenia;
 - c) przeprowadzają dalsze badanie w celu ustalenia rzeczywistej lokalizacji towarów we współpracy z organami celnymi i innymi organami, o których mowa w art. 75 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625.

ROZDZIAŁ II

Kontrole dokumentacji przeprowadzane w pewnej odległości od punktu kontroli granicznej

Artykuł 7

Kontrole dokumentacji w odniesieniu do przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów przeprowadzane w pewnej odległości od punktu kontroli granicznej

Kontrole dokumentacji w odniesieniu do przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625, wprowadzanych na terytorium Unii mogą być przeprowadzane przez jedno z poniższych organów:

- a) jeżeli przesyłki przybywają do punktu kontroli granicznej – właściwe organy znajdujące się w pewnej odległości od punktu kontroli granicznej lub w punkcie kontroli innym niż punkt kontroli granicznej, pod warunkiem że znajdują się one w tym samym państwie członkowskim, w którym znajduje się punkt kontroli granicznej, do którego przybyła przesyłka;
- b) jeżeli przesyłki podlegają kontrolom o zmniejszonej częstotliwości określonej w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) 2017/625, i przybywają do punktu wprowadzenia innego niż punkt kontroli granicznej – właściwe organy w punkcie wprowadzenia na terytorium Unii.

Artykuł 8

Warunki dotyczące przeprowadzania kontroli dokumentacji w odniesieniu do przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, przeprowadzanych w pewnej odległości od punktu kontroli granicznej

1. Przeprowadzanie kontroli dokumentacji, o których mowa w art. 7, musi odbywać się zgodnie z następującymi warunkami:

- a) właściwe organy, o których mowa w art. 7, przeprowadzają kontrole dokumentacji w odniesieniu do:
 - (i) świadectw urzędowych i wyników badań laboratoryjnych wprowadzonych do systemu IMSOC przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej, do którego przybyła przesyłka;
 - (ii) świadectw urzędowych i wyników badań laboratoryjnych wprowadzonych do systemu IMSOC przez podmiot, jeżeli właściwe organy w punkcie kontroli granicznej sprawdziły, że odpowiadają one oryginalnym świadectwom lub wynikom badań laboratoryjnych;
 - (iii) świadectw urzędowych i wyników badań laboratoryjnych przekazanych do systemu IMSOC przez właściwe organy państw trzecich; lub
 - (iv) oryginalnych świadectw urzędowych, jeżeli właściwe organy, o których mowa w art. 7, są częścią wyznaczonego punktu kontroli granicznej, o którym mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1012 ⁽¹²⁾;
- b) przesyłka nie może zostać przewieziona przez podmiot z punktu kontroli granicznej do punktu kontroli w celu przeprowadzenia kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich, dopóki właściwe organy, o których mowa w art. 7, nie poinformują właściwych organów w punkcie kontroli granicznej o zadowalających wynikach kontroli dokumentacji.

2. Jeżeli przesyłka roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów ma zostać przewieziona przez podmiot do punktu kontroli w celu przeprowadzenia kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich, stosuje się art. 2, 4 i 5.

3. Przesyłka roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów może zostać przewieziona przez podmiot z punktu kontroli granicznej do punktu kontroli w celu przeprowadzenia kontroli dokumentacji, pod warunkiem że punkt kontroli znajduje się pod nadzorem tego samego właściwego organu co punkt kontroli granicznej.

ROZDZIAŁ III

Przepisy końcowe

Artykuł 9

Uchylenia

- 1. Dyrektywa Komisji 2004/103/WE traci moc ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2020 r.
- 2. Decyzje Komisji 2010/313/UE i 2010/458/UE tracą moc ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1012 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 przez ustanowienie odstępstw od przepisów dotyczących wyznaczania punktów kontroli i od minimalnych wymogów dotyczących punktów kontroli granicznej (Dz.U. L 165 z 21.6.2019, s. 4).

*Artykuł 10***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r.

Art. 4 ust. 1 lit. a), art. 7 i art. 8 stosuje się od dnia 14 grudnia 2020 r.

Art. 2 ust. 3 stosuje się do dnia 13 grudnia 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Przewodniczący
Jean-Claude JUNCKER

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/2124**z dnia 10 października 2019 r.**

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów w tranzycie, przeładunku i w trakcie dalszego transportu przez terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008, (WE) nr 1251/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010, (UE) nr 605/2010, (UE) nr 142/2011, (UE) nr 28/2012, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 i decyzję Komisji 2007/777/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 50 ust. 4, art. 51 ust. 1 lit. a)–d), art. 77 ust. 1 lit. c) i j) oraz art. 77 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 ustanowiono ramy kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych mających na celu weryfikację zgodności z prawodawstwem Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego. Ramy te obejmują kontrole urzędowe, którym poddaje się zwierzęta i towary wprowadzane na terytorium Unii z państw trzecich przez wyznaczone punkty kontroli granicznej.
- (2) W art. 50 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/625 upoważniono Komisję do przyjmowania przepisów określających, w jakich przypadkach i na jakich warunkach przesyłkom zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych, roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, musi w tranzycie przez terytorium Unii do miejsca przeznaczenia towarzyszyć wspólny zdrowotny dokument wejścia (dokument CHED).
- (3) Art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625 stanowi, że Komisja określa, w jakich przypadkach i na jakich warunkach właściwe organy w punkcie kontroli granicznej powinny móc zezwolić na dalszy transport przesyłek żywności i pasz nie pochodzących od zwierząt, roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 tego rozporządzenia, do ich miejsca ostatecznego przeznaczenia przed udostępnieniem wyników kontroli bezpośrednich,

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

- (4) W art. 51 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/625 upoważniono Komisję do określenia, w jakich przypadkach i na jakich warunkach kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie przeładowywanych przesyłek i zwierząt przywożonych drogą powietrzną lub morską i pozostających w tych samych środkach transportu do celów dalszej podróży można przeprowadzić w punkcie kontroli granicznej innym niż punkt pierwszego przybycia do Unii. Do celów skutecznych kontroli przeładowywanych przesyłek należy ustanowić terminy i wprowadzić rozwiązania, zgodnie z którymi właściwe organy w punkcie kontroli granicznej powinny przeprowadzać kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie
- (5) Art. 51 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/625 stanowi, że Komisja określa, w jakich przypadkach i na jakich warunkach można zezwolić na tranzyt przez terytorium Unii przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych, roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625. Artykuł ten stanowi również, że Komisja ustanawia przepisy dotyczące kontroli urzędowe takich przesyłek przeprowadzanych w punktach kontroli granicznej, w tym dotyczące przypadków i warunków czasowego składowania w składach celnych, składach w wolnych obszarach celnych, magazynach czasowego składowania i składach specjalizujących się w dostawach do baz wojskowych NATO lub USA.
- (6) Właściwe organy w punktach kontroli granicznej powinny mieć możliwość zezwolenia na dalszy transport do miejsca ostatecznego przeznaczenia przed udostępnieniem wyników analiz i badań laboratoryjnych przesyłek żywności i pasz nie pochodzących od zwierząt i podlegającym środkom, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625, oraz przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) i e) tego rozporządzenia. Żywność i pasza, które składają się na takie przesyłki, mogą zostać umieszczone w wykazie towarów podlegających tymczasowemu zwiększeniu liczby kontroli urzędowych w punkcie wprowadzenia do Unii, ustanowionym zgodnie z art. 47 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/625, lub mogą podlegać środkowi nadzwyczajnemu określonymu w aktach przyjętych zgodnie z art. 53 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 ⁽²⁾, lub mogą podlegać dodatkowym warunkom wprowadzania do Unii, przewidzianym w aktach przyjętych zgodnie z art. 126 rozporządzenia (UE) 2017/625, lub środkom szczególnym dotyczącym ich wprowadzenia na terytorium Unii, przewidzianym w aktach przyjętych zgodnie z art. 128 rozporządzenia (UE) 2017/625.
- (7) Zezwolenie na dalszy transport powinno podlegać warunkom zapewniającym właściwą kontrolę ryzyka. W szczególności, aby ograniczyć potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzi lub roślin, przesyłki żywności i pasz nie pochodzących od zwierząt, podlegających środkom, o którym mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625, oraz przesyłki roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) i e), powinny być transportowane do wyznaczonych przez państwa członkowskie magazynów na potrzeby dalszego transportu i składowane w takich magazynach w miejscu ostatecznego przeznaczenia, przed udostępnieniem wyników analiz i badań laboratoryjnych.
- (8) Magazynami na potrzeby dalszego transportu powinny być składy celne lub magazyny czasowego składowania, zatwierdzone, wyznaczone lub uznane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽³⁾, a w celu zapewnienia higieny środków spożywczych i pasz powinny być one zarejestrowane przez właściwe organy, jak przewidziano, odpowiednio, w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniu (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾.
- (9) Ryzyko dla zdrowia zwierząt związane z przesyłkami zwierząt z państw trzecich przywożonymi drogą powietrzną lub morską i pozostającymi w tych samych środkach transportu do celów dalszej podróży do państwa trzeciego lub innego państwa członkowskiego, które to przesyłki są przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w Unii lub do tranzytu przez jej terytorium, jest mniejsze niż ryzyko związane z innymi przesyłkami zwierząt, w tym przesyłkami przeładowywanymi w portach lub portach lotniczych. W związku z tym, o ile nie zachodzi podejrzenie niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie takich zwierząt należy przeprowadzać w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii. Ponadto kontrole dokumentacji należy przeprowadzać w punktach kontroli granicznej, w tym w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii, gdzie zwierzęta są zgłaszane do kontroli urzędowych i przez który są wprowadzane na terytorium Unii w celu późniejszego wprowadzenia do obrotu lub w celu tranzytu przez terytorium Unii.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiające wymagania dotyczące higieny pasz (Dz.U. L 35 z 8.2.2005, s. 1).

- (10) Długotrwały przewóz w tych samych środkach transportu może mieć szkodliwy wpływ na dobrostan zwierząt. Aby zapewnić przestrzeganie wymogów w zakresie dobrostanu zwierząt podczas transportu, przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 ⁽⁶⁾ powinny mieć zastosowanie aż do chwili, gdy przesyłka zwierząt osiągnie punkt kontroli granicznej wprowadzenia do Unii.
- (11) Aby uniknąć wprowadzania chorób zwierząt do Unii, konieczne jest przeprowadzanie kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich przeładowywanych przesyłek zwierząt w portach lub w portach lotniczych w punkcie kontroli granicznej, gdzie dokonywany jest pierwszy przeładunek.
- (12) Biorąc pod uwagę ryzyko dla zdrowia ludzi i zwierząt związane z przeładowywanymi przesyłkami produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych, a także potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania kontroli urzędowych takich przesyłek, należy ustanowić okresy, podczas których właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeładunku powinny przeprowadzać kontrole dokumentacji. Bieg okresu przeładunku powinien rozpoczynać się wraz z przybyciem przesyłki do portu lub portu lotniczego państwa członkowskiego. W przypadku podejrzenia niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeładunku powinny przeprowadzać kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie.
- (13) W celu zapewnienia skutecznego przeprowadzania kontroli urzędowych oraz uwzględniając ryzyko dla zdrowia roślin związane z przeładowywanymi przesyłkami roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) i e) rozporządzenia (UE) 2017/625, należy ustanowić terminy, po których właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeładunku mogą przeprowadzać kontrole dokumentacji. Bieg okresu przeładunku powinien rozpoczynać się wraz z przybyciem przesyłki do portu lub portu lotniczego państwa członkowskiego. W przypadku podejrzenia niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeładunku powinny przeprowadzać kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie.
- (14) Ponadto należy wprowadzić zapis, że – o ile w punkcie kontroli granicznej przeładunku nie przeprowadzono, na podstawie podejrzenia niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, wszystkich kontroli przeładowywanych przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) i e) rozporządzenia (UE) 2017/625 i które są przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w Unii – właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii powinny przeprowadzać kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie.
- (15) W celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego podmioty odpowiedzialne za przeładowywane przesyłki powinny mieć możliwość przekazania właściwym organom w punkcie kontroli granicznej przeładunku informacji dotyczących identyfikacji i lokalizacji towarów w porcie lub porcie lotniczym, przewidywanej godziny przybycia, przewidywanej godziny wyjazdu i miejsca przeznaczenia swojej przesyłki. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny być wyposażone w system informacyjny umożliwiający im zapoznanie się z informacjami dostarczonymi przez podmioty oraz sprawdzenie, czy terminy na przeprowadzenie kontroli dokumentacji nie zostały przekroczone.
- (16) Ryzyko dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt jest niskie w przypadku żywności i pasz niepochodzących od zwierząt, podlegających środkom lub aktom, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625, które są przeładowywane ze statku lub statku powietrznego pod dozorem celnym na inny statek lub statek powietrzny w tym samym porcie lub porcie lotniczym. Dlatego w tym przypadku należy przewidzieć przeprowadzanie kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich nie w punkcie kontroli granicznej przeładunku, lecz na późniejszym etapie w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii. W związku z tym podmiot odpowiedzialny za przesyłkę powinien z wyprzedzeniem powiadomić o przybyciu przesyłek, wypełniając i przedkładając odpowiednią część dokumentu CHED w systemie zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC) w celu przekazania tych informacji właściwym organom w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia.
- (17) W celu ochrony zdrowia i dobrostanu zwierząt przesyłki zwierząt w tranzycie z jednego państwa trzeciego do innego państwa trzeciego, które przechodzą pod dozorem celnym przez terytorium Unii, powinny podlegać kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnej i bezpośredniej w punkcie kontroli granicznej pierwszego przybycia do Unii, a tranzyt taki powinien być dozwolony wyłącznie pod warunkiem pozytywnego wyniku tych kontroli.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1).

- (18) W celu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych w tranzycie z jednego państwa trzeciego do innego państwa trzeciego, które przechodzą przez terytorium Unii, powinny podlegać kontroli dokumentacji i kontroli identyfikacyjnej w punkcie kontroli granicznej. Należy zezwolić na taki tranzyt z zastrzeżeniem określonych warunków, w tym pozytywnego wyniku kontroli w punkcie kontroli granicznej, w celu zapewnienia właściwej kontroli ryzyka na granicy i podczas tranzytu, a ostatecznie zapewnienia, aby takie towary opuściły terytorium Unii.
- (19) W celu ochrony zdrowia roślin przesyłki roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) i e) rozporządzenia (UE) 2017/625, w tranzycie z jednego państwa trzeciego do innego państwa trzeciego, które przechodzą przez terytorium Unii, powinny podlegać opartej na analizie ryzyka kontroli dokumentacji i kontroli bezpośredniej w punkcie kontroli granicznej. Taki tranzyt powinien być dozwolony pod pewnymi warunkami, w tym pod warunkiem pozytywnego wyniku kontroli w punkcie kontroli granicznej.
- (20) W niektórych przypadkach przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych, w tranzycie z jednego państwa trzeciego do innego państwa trzeciego, które przechodzą przez terytorium Unii, mogą być czasowo składowane w składach. Aby zapewnić identyfikowalność takich przesyłek, takie czasowe składowanie powinno mieć miejsce wyłącznie w składach uznanych przez właściwe organy państw członkowskich, które powinny spełniać wymogi w zakresie higieny, które są zawarte lub o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004 i rozporządzeniu Komisji (UE) nr 142/2011 ⁽⁷⁾.
- (21) W trosce o przejrzystość państwa członkowskie powinny prowadzić i aktualizować w systemie IMSOC wykaz wszystkich uznanych składów, z podaniem ich nazwy i adresu, kategorii towarów, w odniesieniu do której zostały uznane, oraz numeru uznania. Uznane składy powinny podlegać regularnym kontrolom urzędowym przeprowadzanym przez właściwe organy w celu zapewnienia, aby warunki ich uznania były stale spełniane.
- (22) W celu zapewnienia, aby przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych zostały rzeczywiście dostarczone na pokład statków, w tym statków wojskowych, opuszczających Unię, właściwe organy portu przeznaczenia lub przedstawiciel kapitana statku po zakończeniu dostawy powinny potwierdzić dostawę właściwym organom w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii lub właściwym organom odpowiedzialnym za skład, w którym takie towary były czasowo składowane. Takie potwierdzenie powinno mieć formę kontrasygnaty świadectwa urzędowego lub powinno odbywać się drogą elektroniczną. Jeżeli przesyłki nie zostały dostarczone na statek, ponieważ nie zdążyły na statek w porcie lub wystąpiły problemy logistyczne, właściwy organ odpowiedzialny za skład lub właściwy organ w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii powinien mieć prawo zezwolić na zwrot przesyłek do miejsca wysyłki.
- (23) W niektórych państwach członkowskich tranzyt zwierząt i towarów, w związku z położeniem geograficznym, odbywa się na specjalnych warunkach przewidzianych w przepisach dotyczących wprowadzania do Unii niektórych zwierząt, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodzenia zwierzęcego. W związku z tym konieczne są specjalne procedury i warunki kontroli w celu wsparcia egzekwowania tych wymogów.
- (24) Należy określić warunki, na jakich powinno się zezwalać na powrót przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych, na których tranzyt przez terytorium Unii wydano zezwolenie, ale które zostały odrzucone przez państwo trzecie przeznaczenia, bezpośrednio do punktu kontroli granicznej, który zezwolił na ich tranzyt przez Unię, lub do składów, w których towary te były składowane na terytorium Unii przed ich odrzuceniem przez państwo trzecie.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

- (25) Ze względu na zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla dobrostanu zwierząt przesyłki zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych przemieszczanych z terytorium Unii do innej części terytorium Unii i przechodzących przez terytorium państwa trzeciego powinny być poddawane kontroli dokumentacji i kontroli identyfikacyjnej przed ponownym wprowadzeniem do Unii, przeprowadzanej przez właściwe organy w punktach kontroli granicznej. Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, odpowiednio zapakowane i przewożone, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031⁽⁸⁾, nie powinny być poddawane kontroli w punkcie kontroli granicznej ponownego wprowadzenia ze względu na niskie ryzyko wprowadzenia organizmów szkodliwych.
- (26) W celu zapewnienia właściwej komunikacji i podziału obowiązków między różnymi organami i podmiotami należy wypełnić odpowiednią część dokumentu CHED. Część I powinna zostać wypełniona przez podmiot odpowiedzialny za przesyłkę i przekazana właściwym organom w punkcie kontroli granicznej przed przybyciem przesyłki. Właściwe organy powinny wypełnić część II niezwłocznie po przeprowadzeniu kontroli, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, oraz po podjęciu decyzji w sprawie przesyłki, którą należy odnotować w tej części dokumentu. Część III powinna zostać wypełniona przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wyjścia lub miejsca ostatecznego przeznaczenia albo przez lokalny właściwy organ, jak tylko kontrole, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, zostaną przeprowadzone.
- (27) Aby zapewnić, że przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych pochodzące z terytorium Chorwacji i przewożone tranzytem przez terytorium Bośni i Hercegowiny w Neum („korytarz Neum”) są nie naruszone przed wprowadzeniem na terytorium Chorwacji przez punkty wprowadzenia Klek lub Zaton Doli, właściwy organ powinien przeprowadzić kontrolę plomb pojazdów lub kontenerów albo pojemników transportowych oraz zarejestrować datę i godzinę wyjazdu i przyjazdu pojazdów przewożących towary.
- (28) Jeżeli przesyłki określonych towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. b), c), d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625, są przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w Unii lub do tranzytu przez jej terytorium, w niektórych przypadkach przepisy Unii przewidują, że ich transport z punktu kontroli granicznej przybycia do zakładu w miejscu przeznaczenia lub punktu kontroli granicznej wyjścia oraz ich przybycie do miejsca przeznaczenia są monitorowane. Aby zapobiec wszelkiemu ryzyku dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii powinny monitorować, czy przesyłki przybyły do miejsca przeznaczenia w ciągu 15 dni.
- (29) Jednym z celów rozporządzenia (UE) 2017/625 jest ustanowienie przepisów w jednym akcie, a nie w kilku aktach, dzięki czemu przepisy te są łatwiejsze do zrozumienia i stosowania. Niniejsze rozporządzenie opiera się na tym samym podejściu, co pozwala uniknąć licznych odniesień między różnymi aktami, a tym samym zwiększa przejrzystość. Różne przepisy uzupełniające określone w niniejszym projekcie aktu są ze sobą powiązane i należy je stosować łącznie. Dotyczy to w szczególności przepisów w zakresie tranzytu; przepisy te będą stosowane od tej samej daty. Ustanowienie tych przepisów uzupełniających w jednym akcie pozwala również uniknąć powielania przepisów.
- (30) Decyzja Komisji 2000/208/WE⁽⁹⁾, decyzja Komisji 2000/571/WE⁽¹⁰⁾ i decyzja wykonawcza Komisji 2011/215/UE⁽¹¹⁾ ustanawiają przepisy w dziedzinach, które są objęte zakresem niniejszego rozporządzenia. Dlatego, aby uniknąć powielania przepisów, należy te akty uchylić.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4).

⁽⁹⁾ Decyzja Komisji 2000/208/WE z dnia 24 lutego 2000 r. ustanawiająca szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 97/78/WE dotyczącej tranzytu drogowego przez terytorium Wspólnoty Europejskiej produktów pochodzenia zwierzęcego z jednego państwa trzeciego do innego państwa trzeciego (Dz.U. L 064 z 11.3.2000, s. 20).

⁽¹⁰⁾ Decyzja Komisji 2000/571/WE z dnia 8 września 2000 r. ustanawiająca metody kontroli weterynaryjnych produktów pochodzących z państw trzecich, przeznaczonych do wprowadzenia do wolnych obszarów celnych, składów wolnocłowych, składów celnych lub dla podmiotów gospodarczych zaopatrujących środki transgranicznego transportu morskiego (Dz.U. L 240 z 23.9.2000, s. 14).

⁽¹¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2011/215/UE z dnia 4 kwietnia 2011 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do przeładunku w granicznym posterunku kontroli, przez który wprowadzono przesyłki, przesyłek produktów przeznaczonych do przywozu do Unii lub do państw trzecich (Dz.U. L 90 z 6.4.2011, s. 50).

- (31) Należy zmienić decyzję Komisji 2007/777/WE⁽¹²⁾, rozporządzenie Komisji (WE) nr 798/2008⁽¹³⁾, rozporządzenie Komisji (WE) nr 1251/2008⁽¹⁴⁾, rozporządzenie Komisji (WE) nr 119/2009⁽¹⁵⁾, rozporządzenie Komisji (UE) nr 206/2010⁽¹⁶⁾, rozporządzenie Komisji (UE) nr 605/2010⁽¹⁷⁾, rozporządzenie (UE) nr 142/2011, rozporządzenie Komisji (UE) nr 28/2012⁽¹⁸⁾ i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759⁽¹⁹⁾ w celu zapewnienia spójności przepisów ustanowionych w tych aktach z przepisami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (32) Ze względu na to, że rozporządzenie (UE) 2017/625 stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r., niniejsze rozporządzenie powinno również stosować się od tej daty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się:

- a) przepisy określające, w jakich przypadkach i na jakich warunkach właściwe organy w punkcie kontroli granicznej mogą zezwolić na dalszy transport przesyłek następujących kategorii towarów do miejsca ostatecznego przeznaczenia w Unii przed udostępnieniem wyników analiz i badań laboratoryjnych przeprowadzanych w ramach kontroli bezpośrednich, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625:
- (i) rośliny, produkty roślinne oraz inne przedmioty zgodnie z wykazami ustanowionymi na podstawie art. 72 ust. 1 i art. 74 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031;
 - (ii) rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty podlegające środkowi nadzwyczajnemu, o którym mowa w art. 47 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2017/625;
 - (iii) żywność i pasze nie pochodzące od zwierząt, podlegające środkom przewidzianym w aktach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625;

⁽¹²⁾ Decyzja Komisji 2007/777/WE z dnia 29 listopada 2007 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wzory świadectw na przywóz z krajów trzecich niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit do spożycia przez ludzi i uchylająca decyzję 2005/432/WE (Dz.U. L 312 z 30.11.2007, s. 49).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 798/2008 z dnia 8 sierpnia 2008 r. ustanawiające wykaz państw trzecich, terytoriów, stref lub grup, z których dopuszczalny jest przywóz do i tranzyt przez terytorium Wspólnoty drobiu i produktów drobiowych oraz wymogów dotyczących świadectw weterynaryjnych (Dz.U. L 226 z 23.8.2008, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1251/2008 z dnia 12 grudnia 2008 r. wdrażające dyrektywę Rady 2006/88/WE w zakresie warunków oraz wymagań certyfikacji w odniesieniu do wprowadzania do obrotu i przywożenia do Wspólnoty zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz ustanawiające wykaz gatunków-wektorów (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 41).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 119/2009 z dnia 9 lutego 2009 r. ustanawiające wykaz krajów trzecich i ich części do celów przywozu do Wspólnoty i tranzytu przez jej terytorium mięsa dzikich zającowatych, niektórych dzikich ssaków lądowych oraz królików utrzymywanych w warunkach fermowych, a także stosowne wymagania w zakresie świadectw weterynaryjnych (Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 12).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 206/2010 z dnia 12 marca 2010 r. ustanawiające wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii Europejskiej niektórych zwierząt oraz świeżego mięsa, a także wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych (Dz.U. L 73 z 20.3.2010, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 605/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. ustanawiające warunki dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wydawania świadectw weterynaryjnych przy wprowadzaniu do Unii Europejskiej mleka surowego, przetworów mlecznych, siary i produktów na bazie siary przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 175 z 10.7.2010, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 28/2012 z dnia 11 stycznia 2012 r. ustanawiające wymogi dotyczące świadectw przy przywozie do Unii oraz przy tranzycie przez jej terytorium niektórych produktów złożonych oraz zmieniające decyzję 2007/275/WE i rozporządzenie (WE) nr 1162/2009 (Dz.U. L 12 z 14.1.2012, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 z dnia 28 kwietnia 2016 r. ustanawiające wykazy państw trzecich, części państw trzecich i terytoriów, z których państwa członkowskie zezwalają na wprowadzanie do Unii niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, określające wymagania dotyczące świadectw, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2074/2005 i uchylające decyzję 2003/812/WE (Dz.U. L 126 z 14.5.2016, s. 13).

- b) przepisy określające, w jakich przypadkach i na jakich warunkach kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie zwierząt przywożonych drogą powietrzną lub morską i pozostających w tych samych środkach transportu do celów dalszej podróży można przeprowadzić w punkcie kontroli granicznej innym niż punkt pierwszego przybycia do Unii,
 - c) szczegółowe przepisy dotyczące kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej przeładowywanych przesyłek zwierząt oraz następujących kategorii towarów:
 - (i) produkty pochodzenia zwierzęcego, materiał biologiczny, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, produkty pochodne, siano i słoma oraz produkty złożone;
 - (ii) rośliny, produkty roślinne oraz inne przedmioty zgodnie z wykazami ustanowionymi na podstawie art. 72 ust. 1 i art. 74 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031;
 - (iii) rośliny, produkty roślinne oraz inne przedmioty podlegające środkowi nadzwyczajnemu przewidzianemu w artykułach rozporządzenia (UE) 2016/2031, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2017/625;
 - (iv) żywność i pasze nie pochodzące od zwierząt, podlegające środkom lub aktom, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625;
 - d) szczegółowe przepisy dotyczące kontroli przesyłek zwierząt i następujących kategorii towarów w tranzycie:
 - (i) produkty pochodzenia zwierzęcego, materiał biologiczny, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, produkty pochodne, siano i słoma oraz produkty złożone;
 - (ii) rośliny, produkty roślinne oraz inne przedmioty zgodnie z wykazami ustanowionymi na podstawie art. 72 ust. 1 i art. 74 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031;
 - (iii) rośliny, produkty roślinne oraz inne przedmioty podlegające środkowi nadzwyczajnemu przewidzianemu w art. 47 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2017/625.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do zwierząt kręgowych i bezkręgowych, z wyjątkiem:
- a) zwierząt domowych zdefiniowanych w art. 4 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 ⁽²⁰⁾; oraz
 - b) zwierząt bezkręgowych przeznaczonych do celów naukowych, o których mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2122 ⁽²¹⁾.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „wspólny zdrowotny dokument wejścia” lub „dokument CHED” oznacza wspólny zdrowotny dokument wejścia, który jest stosowany do wcześniejszego powiadomienia o przybyciu przesyłek do punktu kontroli granicznej i który jest wykorzystywany do rejestrowania wyników przeprowadzonych kontroli urzędowych oraz decyzji podjętych przez właściwe organy w odniesieniu do danej przesyłki, której towarzyszy;
- 2) „przeładowywane przesyłki” oznaczają przesyłki zwierząt i towarów wprowadzane na terytorium Unii drogą morską lub transportem lotniczym z państwa trzeciego, jeżeli te zwierzęta lub towary są przemieszczane ze statku lub statku powietrznego i są przewożone pod dozorem celnym na inny statek lub statek powietrzny w tym samym porcie lub porcie lotniczym w ramach przygotowania do dalszej podróży;
- 3) „skład” oznacza:
 - a) skład celny, skład w wolnym obszarze celnym, magazyn czasowego składowania uznany, zatwierdzony lub wyznaczony zgodnie z – odpowiednio – art. 147 ust. 1, art. 240 ust. 1, art. 243 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013; lub
 - b) skład specjalizujący się w dostawach towarów do baz wojskowych NATO lub USA;

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).

⁽²¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2122 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 142/2011 (zob. s. 45 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- 4) „dalszy transport” oznacza przemieszczanie przesyłek towarów z punktu kontroli granicznej do ich miejsca ostatecznego przeznaczenia w Unii przed udostępnieniem wyników analiz i badań laboratoryjnych;
- 5) „magazyn na potrzeby dalszego transportu” oznacza magazyn w miejscu ostatecznego przeznaczenia w Unii lub w miejscu podlegającym temu samemu właściwemu organowi co miejsce ostatecznego przeznaczenia, wyznaczony przez państwo członkowskie przeznaczenia do składowania przesyłek towarów podlegających dalszemu transportowi przed dopuszczeniem takich przesyłek do obrotu;
- 6) „system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych” lub „IMSOC” oznacza system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych, o którym mowa w art. 131 rozporządzenia (UE) 2017/625;
- 7) „punkt kontroli granicznej wprowadzenia do Unii” oznacza punkt kontroli granicznej, w którym zwierzęta i towary są zgłaszane do kontroli urzędowych i przez który są wprowadzane do Unii w celu późniejszego wprowadzenia ich do obrotu lub w celu tranzytu przez terytorium Unii i który może być punktem kontroli granicznej pierwszego przybycia do Unii;
- 8) „regulowany agrofag niekwartantnowy dla Unii” oznacza agrofaga, który spełnia wszystkie warunki wymienione w art. 36 rozporządzenia (UE) 2016/2031;
- 9) „uznany skład” oznacza skład uznany przez właściwe organy, jak określono w art. 23 niniejszego rozporządzenia;
- 10) „jaja wolne od określonych czynników chorobotwórczych” oznaczają jaja wylęgowe pochodzące od stad kur wolnych od określonych czynników chorobotwórczych zgodnie z opisem w Farmakopei Europejskiej ⁽²³⁾, przeznaczone wyłącznie do użytku diagnostycznego, badawczego lub farmaceutycznego.

Rozdział II

Dalszy transport przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów oraz żywności i pasz nie pochodzących od zwierząt, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)

Sekcja 1

Warunki dalszego transportu

Artykuł 3

Obowiązki podmiotów przed uzyskaniem zezwolenia na dalszy transport

1. Wnioski o zezwolenie na dalszy transport są składane przez podmiot odpowiedzialny za przesyłki towarów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), do właściwych organów w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii przed przybyciem przesyłki do punktu kontroli granicznej. Wnioski te składa się w drodze powiadomienia, o którym mowa w art. 56 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625, poprzez wypełnienie części I dokumentu CHED.
2. W przypadku przesyłek towarów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) i które zostały wybrane do pobrania próbek i analizy laboratoryjnej w punkcie kontroli granicznej, podmiot odpowiedzialny za przesyłki może złożyć wniosek o zezwolenie na dalszy transport do właściwych organów w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii poprzez wypełnienie części I dokumentu CHED.

Artykuł 4

Zezwolenie na dalszy transport

Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii mogą zezwolić na dalszy transport przesyłek towarów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), o ile spełnione są następujące warunki:

- a) wynik kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich, innych niż analizy i badania laboratoryjne wykonane w ramach tych kontroli bezpośrednich, przeprowadzonych w punkcie kontroli granicznej jest zadowalający;
- b) podmiot odpowiedzialny za przesyłkę złożył wniosek o dalszy transport, jak przewidziano w art. 3.

⁽²³⁾ <http://www.edqm.eu> (najnowsze wydanie).

Artykuł 5

Obowiązki podmiotów po uzyskaniu zezwolenia na dalszy transport

Kiedy właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii zezwolą na dalszy transport przesyłek towarów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), podmiot odpowiedzialny za przesyłkę:

- a) wypełnia dla tej samej przesyłki część I odrębnego dokumentu CHED, powiązanego w IMSOC z dokumentem CHED, o którym mowa w art. 3, deklarując w nim środek transportu i datę przybycia przesyłki do wybranego magazynu na potrzeby dalszego transportu;
- b) przedkłada dokument CHED, o którym mowa w lit. a), w systemie IMSOC w celu przekazania go właściwym organom w punkcie kontroli granicznej, które zezwoliły na dalszy transport.

Artykuł 6

Warunki transportu i składowania przesyłek podlegających dalszemu transportowi

1. Podmiot odpowiedzialny za przesyłki, które uzyskały zezwolenie na dalszy transport zgodnie z art. 4, zapewnia, aby:
 - a) podczas transportu i składowania w magazynie na potrzeby dalszego transportu nie doszło do żadnej manipulacji przy przesyłce;
 - b) nie doszło do żadnej zmiany, żadnego przetwarzania, zastąpienia ani żadnej zmiany opakowania przesyłki;
 - c) przesyłka nie opuszczała magazynu na potrzeby dalszego transportu do czasu podjęcia decyzji w sprawie przesyłki przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej zgodnie z art. 55 rozporządzenia (UE) 2017/625.
2. Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę transportuje przesyłkę pod dozorem celnym bezpośrednio z punktu kontroli granicznej wprowadzenia do Unii do magazynu na potrzeby dalszego transportu, bez rozładowywania towarów podczas transportu, i składowuje przesyłkę w magazynie na potrzeby dalszego transportu.
3. Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę zapewnia, aby opakowanie lub środek transportu przesyłki roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz (ii), zostały zamknięte lub zaplombowane w taki sposób, aby podczas ich transportu do magazynu na potrzeby dalszego transportu i składowania w nim:
 - a) nie powodowały porażenia ani zakażenia innych roślin, produktów roślinnych ani innych przedmiotów agrofagami wymienionymi jako agrofagi kwarantannowe dla Unii lub regulowane agrofagi niekwarantannowe dla Unii;
 - b) nie zostały porażone ani zakażone przez agrofagi niekwarantannowe.
4. Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę zapewnia, aby kopia, w formie papierowej lub elektronicznej, dokumentu CHED, o którym mowa w art. 3, towarzyszyła przesyłce od punktu kontroli granicznej wprowadzenia do Unii do magazynu na potrzeby dalszego transportu.
5. Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę powiadamia właściwe organy w miejscu ostatecznego przeznaczenia o przybyciu przesyłki do magazynu na potrzeby dalszego transportu.
6. Po wydaniu przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii zezwolenia na dalszy transport przesyłki do magazynu na potrzeby dalszego transportu podmiot odpowiedzialny za przesyłkę nie przewozi przesyłki do magazynu na potrzeby dalszego transportu innego niż magazyn wskazany w dokumencie CHED, chyba że właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii zezwolą na tę zmianę zgodnie z art. 4 oraz że spełnione są warunki określone w ust. 1–5 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Czynności, które mają być przeprowadzane przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej po zezwoleniu na dalszy transport

1. Przy udzielaniu zezwolenia na dalszy transport przesyłki zgodnie z art. 4 właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii powiadamiają właściwe organy w miejscu ostatecznego przeznaczenia o przewozie przesyłki, przedkładając dokument CHED, o którym mowa w art. 3, w systemie IMSOC.

2. Po ostatecznym wypełnieniu dokumentu CHED, o którym mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 56 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/625 właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii niezwłocznie powiadamiają właściwe organy w miejscu ostatecznego przeznaczenia za pośrednictwem IMSOC.
3. Jeżeli przesyłka nie jest zgodna z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii stosują środki zgodnie z art. 66 ust. 3–6 tego rozporządzenia.
4. Jeżeli właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii nie otrzymały – w terminie 15 dni od dnia zezwolenia na dalszy transport przesyłki do magazynu na potrzeby dalszego transportu – potwierdzenia przybycia przesyłki od właściwych organów w miejscu przeznaczenia:
 - a) konsultują się z właściwymi organami w miejscu przeznaczenia w celu sprawdzenia, czy przesyłka przybyła do magazynu na potrzeby dalszego transportu;
 - b) informują organy celne o nieprzybyciu przesyłki;
 - c) podejmują dalsze dochodzenie w celu ustalenia rzeczywistej lokalizacji przesyłki we współpracy z organami celnymi i innymi organami zgodnie z art. 75 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Artykuł 8

Czynności, które mają być przeprowadzane przez właściwe organy w miejscu ostatecznego przeznaczenia

1. Właściwe organy w miejscu ostatecznego przeznaczenia potwierdzają przybycie przesyłki do magazynu na potrzeby dalszego transportu, wypełniając w systemie IMSOC część III dokumentu CHED, o którym mowa w art. 3.
2. Właściwe organy w miejscu ostatecznego przeznaczenia dokonują urzędowego zatrzymania przesyłek niezgodnych z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, zgodnie z art. 66 ust. 1 tego rozporządzenia i podejmują wszelkie działania niezbędne do wdrożenia środków nakazanych przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej zgodnie z art. 66 ust. 3 i 4 tego rozporządzenia.

Sekcja 2

Magazyny na potrzeby dalszego transportu

Article 9

Warunki wyznaczenia magazynów na potrzeby dalszego transportu

1. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć magazyny na potrzeby dalszego transportu dla przesyłek należących do jednej lub kilku kategorii towarów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), o ile magazyny te spełniają następujące wymogi:
 - a) są to składy celne lub magazyny czasowego składowania, o których mowa – odpowiednio – w art. 240 ust. 1 i art. 147 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
 - b) w przypadku gdy wyznaczenie dotyczy:
 - (i) żywności nie pochodzącej od zwierząt, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) niniejszego rozporządzenia, magazyny na potrzeby dalszego transportu są zarejestrowane przez właściwy organ zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 852/2004;
 - (ii) paszy nie pochodzącej od zwierząt, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) niniejszego rozporządzenia, magazyny na potrzeby dalszego transportu są zarejestrowane przez właściwy organ zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 183/2005;
 - c) dysponują technologią i sprzętem niezbędnymi do skutecznego działania systemu IMSOC.

2. Gdy magazyny na potrzeby dalszego transportu przestają spełniać wymogi, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie:

- a) tymczasowo zawieszają wyznaczenie do czasu podjęcia działań naprawczych lub trwale wycofują wyznaczenie dla wszystkich lub niektórych kategorii towarów, w odniesieniu do których dokonano wyznaczenia;
- b) zapewniają odpowiednią aktualizację informacji na temat magazynów na potrzeby dalszego transportu, o których mowa w art. 10.

Artykuł 10

Rejestracja wyznaczonych magazynów na potrzeby dalszego transportu w systemie IMSOC

Państwa członkowskie prowadzą i aktualizują w systemie IMSOC wykaz magazynów na potrzeby dalszego transportu wyznaczonych zgodnie z art. 9 ust. 1 i podają następujące informacje:

- a) nazwę oraz adres magazynu na potrzeby dalszego transportu;
- b) kategorię towarów, w odniesieniu do których został on wyznaczony.

Rozdział III

Dalsza podróż zwierząt pozostających w tych samych środkach transportu i przeładowywanych przesyłek zwierząt i towarów

Artykuł 11

Kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przesyłek zwierząt pozostających w tych samych środkach transportu

1. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeprowadzają kontrole dokumentacji dotyczące oryginałów lub kopii urzędowych świadectw lub dokumentów, które muszą towarzyszyć przesyłkom zwierząt przywożonych drogą powietrzną lub morską i pozostających w tych samych środkach transportu do celów dalszej podróży, w przypadku gdy takie zwierzęta są przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w Unii lub do tranzytu przez terytorium Unii.

2. Właściwe organy, o których mowa w ust. 1, zwracają podmiotowi odpowiedzialnemu za przesyłkę urzędowe świadectwa lub dokumenty, w odniesieniu do których przeprowadziły kontrole dokumentacji, tak aby te urzędowe świadectwa lub dokumenty mogły towarzyszyć przesyłce w dalszej podróży.

3. Jeżeli występuje podejrzenie niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeprowadzają kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przesyłek.

Kontrole dokumentacji dotyczą oryginalnych urzędowych świadectw lub dokumentów, które muszą towarzyszyć przesyłce zwierząt, jak przewidziano w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/625.

4. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii przeprowadzają kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie, z wyjątkiem sytuacji, w których kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie zostały przeprowadzone w innym punkcie kontroli granicznej zgodnie z ust. 3.

Artykuł 12

Kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przeładowywanych przesyłek zwierząt

Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeładunku przeprowadzają kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przeładowywanych przesyłek zwierząt.

Artykuł 13

Kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przeładowywanych przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych

1. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeładunku przeprowadzają kontrole dokumentacji dotyczące oryginałów lub kopii urzędowych świadectw lub dokumentów, które muszą towarzyszyć przeładowywanym przesyłkom produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych w następujących przypadkach:

- a) w odniesieniu do towarów podlegających wymogom dotyczącym zdrowia zwierząt oraz przepisom w zakresie zapobiegania ryzyku dla zdrowia ludzi i zwierząt stwarzanemu przez produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) 2017/625, oraz ograniczania takiego ryzyka, jeżeli okres przeładunku:
 - (i) w porcie lotniczym przekracza 3 dni;
 - (ii) w porcie przekracza 30 dni;
- b) w odniesieniu do towarów innych niż te, o których mowa w lit. a), jeżeli okres przeładunku przekracza 90 dni.

2. Właściwe organy, o których mowa w ust. 1, zwracają podmiotowi odpowiedzialnemu za przesyłkę urzędowe świadectwa lub dokumenty, w odniesieniu do których przeprowadziły kontrole dokumentacji, tak aby te urzędowe świadectwa lub dokumenty mogły towarzyszyć przesyłce w dalszej podróży.

3. Jeżeli właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeładunku podejrzewają niezgodność z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, przeprowadzają kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przesyłki.

Wspomniane kontrole dokumentacji dotyczą oryginalnych urzędowych świadectw lub dokumentów, w przypadkach gdy takie urzędowe świadectwa lub dokumenty muszą towarzyszyć przesyłce, jak przewidziano w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625.

4. Jeżeli przesyłka przeznaczona do wysłania do państw trzecich przekracza okres, o którym mowa w ust. 1, i jeżeli nie jest ona zgodna z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, właściwe organy w punkcie kontroli granicznej nakazują podmiotowi albo zniszczenie przesyłki, albo dopilnowanie, by niezwłocznie opuściła terytorium Unii.

5. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii przeprowadzają kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przewidziane w art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 w odniesieniu do towarów przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu w Unii, z wyjątkiem sytuacji, w których kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie zostały przeprowadzone w innym punkcie kontroli granicznej zgodnie z ust. 3.

6. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii przeprowadzają kontrole, o których mowa w art. 19, w odniesieniu do towarów przeznaczonych do tranzytu przez terytorium Unii, z wyjątkiem sytuacji, w których kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie zostały przeprowadzone w innym punkcie kontroli granicznej zgodnie z ust. 3.

Artykuł 14

Składowanie przeładowywanych przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych

Podmioty zapewniają, aby przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych były składowane w okresie przeładunku wyłącznie w:

- (i) strefie celnej lub strefie wolnego obszaru celnego tego samego portu lub portu lotniczego w zaplombowanych pojemnikach lub kontenerach; albo
- (ii) magazynach handlowych znajdujących się pod kontrolą tego samego punktu kontroli granicznej, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 3 ust. 11 i 12 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1014 ⁽²³⁾.

⁽²³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1014 z dnia 12 czerwca 2019 r. ustanawiające szczegółowe przepisy w zakresie minimalnych wymogów dotyczących punktów kontroli granicznej, w tym ośrodków inspekcyjnych, oraz formatu, kategorii i skrótów stosowanych w wykazach punktów kontroli granicznej i punktów kontroli (Dz.U. L 165 z 21.6.2019, s. 10).

Artykuł 15

Kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przeładowywanych przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów

1. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeładunku przeprowadzają kontrole dokumentacji w oparciu o ocenę ryzyka, dotyczące przeładowywanych przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) oraz (iii), jeżeli okres przeładunku przekracza 3 dni w porcie lotniczym lub 30 dni w porcie.
2. Właściwe organy, o których mowa w ust. 1, zwracają podmiotowi odpowiedzialnemu za przesyłkę urzędowe świadectwa lub dokumenty, w odniesieniu do których przeprowadziły kontrole dokumentacji, tak aby te urzędowe świadectwa lub dokumenty mogły towarzyszyć przesyłce w dalszej podróży.
3. Jeżeli występuje podejrzenie niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeładunku przeprowadzają kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przesyłki.
4. Kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przeprowadza się w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii, z wyjątkiem sytuacji, w których kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie zostały przeprowadzone w innym punkcie kontroli granicznej zgodnie z ust. 3.

Artykuł 16

Powiadomienie przed upływem okresu przeładunku

1. W przypadku przesyłek przeznaczonych do przeładunku w okresach, o których mowa w art. 13 ust. 1 i art. 15 ust. 1, podmiot odpowiedzialny za przesyłki powiadamia – za pośrednictwem systemu IMSOC lub innego systemu informacyjnego wyznaczonego w tym celu przez właściwe organy – właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeładunku przed przybyciem przesyłek, podając następujące informacje:
 - a) informacje niezbędne do identyfikacji i lokalizacji przesyłki w porcie lotniczym lub porcie;
 - b) dane identyfikacyjne środków transportu;
 - c) przewidywany czas przybycia i wyjazdu przesyłki;
 - d) miejsce przeznaczenia przesyłki.
2. Do celów powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, właściwe organy wyznaczają system informacyjny, który umożliwia właściwym organom w punkcie kontroli granicznej przeładunku:
 - a) zapoznanie się z informacjami dostarczonymi przez podmioty;
 - b) sprawdzenie w odniesieniu do każdej przesyłki, czy okresy przeładunku przewidziane w art. 13 ust. 1 i art. 15 ust. 1 nie zostały przekroczone.
3. Oprócz wcześniejszego powiadomienia przewidzianego w ust. 1 niniejszego artykułu, podmiot odpowiedzialny za przesyłkę powiadamia również właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeładunku, wypełniając i przedkładając odpowiednią część dokumentu CHED w systemie IMSOC, jak przewidziano w art. 56 rozporządzenia (UE) 2017/625, w następujących przypadkach:
 - a) gdy upłynął okres przeładunku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 i art. 15 ust. 1; lub
 - b) gdy właściwe organy w punkcie kontroli granicznej przeładunku poinformowały podmiot odpowiedzialny za przesyłkę o swojej decyzji o przeprowadzeniu kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich na podstawie podejrzenia niezgodności, o którym mowa w art. 13 ust. 3 lub art. 15 ust. 3.

Artykuł 17

Kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przeładowywanych przesyłek żywności i pasz nie pochodzących od zwierząt

1. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii przeprowadzają kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przeładowywanych przesyłek żywności i pasz nie pochodzących od zwierząt, podlegających środkom przewidzianym w aktach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625.
2. Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę wystosowuje wcześniejsze powiadomienie do właściwych organów w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii o przybyciu przesyłki towarów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jak przewidziano w art. 56 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Rozdział IV

Tranzyt zwierząt i towarów z jednego państwa trzeciego do innego państwa trzeciego przez terytorium Unii

Sekcja 1

Kontrole urzędowe w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii

Artykuł 18

Kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przesyłek zwierząt w tranzycie

Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii zezwalają na tranzyt przesyłek zwierząt z jednego państwa trzeciego do innego państwa trzeciego przez terytorium Unii tylko wtedy, gdy pomyślnie przeszły one przez kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie.

Artykuł 19

Warunki zezwolenia na tranzyt przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych

Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii zezwalają na tranzyt przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych, wyłącznie z zastrzeżeniem wypełnienia następujących warunków:

- a) towary spełniają mające zastosowanie wymogi określone w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) 2017/625;
- b) przesyłka pomyślnie przeszła kontrole dokumentacji i kontrole identyfikacyjne w punkcie kontroli granicznej;
- c) przesyłka została poddana kontrolom bezpośrednim w punkcie kontroli granicznej, w którym podejrzewano niezgodność z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625;
- d) przesyłce towarzyszy dokument CHED i opuszcza ona punkt kontroli granicznej w pojazdach lub kontenerach albo pojemnikach transportowych zaplombowanych przez organ w punkcie kontroli granicznej;
- e) przesyłka musi być bezpośrednio przetransportowana pod dozorem celnym, bez rozładunku ani podziału towarów, w terminie maksymalnie 15 dni, z punktu kontroli granicznej do jednego z następujących miejsc przeznaczenia:
 - (i) do punktu kontroli granicznej w celu opuszczenia terytorium Unii;
 - (ii) do uznanego składu;
 - (iii) do bazy wojskowej NATO lub USA znajdującej się na terytorium Unii;
 - (iv) na statek opuszczający terytorium Unii, przy czym przesyłka jest przeznaczona do celów zaopatrzenia statku.

Artykuł 20

Dalsze działania właściwych organów

Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii, które nie otrzymały w terminie 15 dni od dnia, w którym zezwolono na tranzyt w punkcie kontroli granicznej, potwierdzenia przybycia przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych do jednego z miejsc przeznaczenia, o których mowa w art. 19 lit. e) ppkt (i)–(iv):

- a) konsultują się z właściwymi organami w miejscu przeznaczenia w celu sprawdzenia, czy przesyłka przybyła do miejsca przeznaczenia;
- b) informują organy celne o nieprzybyciu przesyłki;
- c) podejmują dalsze dochodzenie w celu ustalenia rzeczywistej lokalizacji przesyłki we współpracy z organami celnymi i innymi organami zgodnie z art. 75 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Artykuł 21

Transport przesyłek na statek opuszczający terytorium Unii

1. Jeżeli przesyłka towarów, o której mowa w art. 19, jest przeznaczona na statek opuszczający terytorium Unii, właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii, oprócz dokumentu CHED, wydają świadectwo urzędowe zgodne ze wzorem ustanowionym w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/2128 ⁽²⁴⁾, które towarzyszy przesyłce na ten statek.

2. W przypadku gdy kilka przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych dostarcza się wspólnie na ten sam statek, właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii mogą wydać jedno świadectwo urzędowe, o którym mowa w ust. 1, które towarzyszy takim przesyłkom na ten statek, pod warunkiem że dla każdej przesyłki wskaże odniesienie do dokumentu CHED.

Artykuł 22

Kontrole dokumentacji i kontrole bezpośrednie roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w tranzycie

1. Jeżeli przesyłki roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) ppkt (ii) i (iii) są zgłaszane do tranzytu w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii, właściwe organy w tym punkcie kontroli granicznej mogą zezwolić na tranzyt takich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, pod warunkiem że przesyłki te są transportowane pod dozorem celnym.

2. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej, o którym mowa w ust. 1, przeprowadzają następujące kontrole w oparciu o ocenę ryzyka:

- a) kontrole dokumentacji dotyczące podpisanych oświadczeń, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/2031;
- b) kontrole bezpośrednie przesyłek w celu sprawdzenia, czy są odpowiednio zapakowane i transportowane, jak określono w art. 47 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/2031.

3. W przypadku przeprowadzania kontroli urzędowych właściwe organy zezwalają na tranzyt towarów, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że przesyłki:

- a) spełniają wymagania art. 47 rozporządzenia (UE) 2016/2031;
- b) są transportowane do punktu wyjścia z Unii pod dozorem celnym.

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2128 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiające wzór świadectwa urzędowego oraz zasady wydawania świadectw urzędowych dla towarów dostarczanych na statki opuszczające Unię i przeznaczonych na zaopatrzenie statku lub do spożycia przez załogę i pasażerów lub dostarczanych do bazy wojskowej NATO lub bazy wojskowej Stanów Zjednoczonych (zob. s. 114 niniejszego Dziennika Urzędowego).

4. Podmiot odpowiedzialny za przesyłki roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w ust. 1, zapewnia, aby opakowanie lub środek transportu przesyłek zostały zamknięte lub zaplombowane w taki sposób, aby podczas ich transportu do składów i w trakcie składowania w nich:

- a) rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty nie mogły powodować porażenia ani zakażenia innych roślin, produktów roślinnych ani innych przedmiotów agrofagami wymienionymi jako agrofagi kwarantannowe dla Unii lub regulowane agrofagi niekwarantannowe dla Unii, o których mowa – odpowiednio – w art. 5 ust. 2 akapit pierwszy i art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031, a w przypadku stref chronionych – odpowiednimi agrofagami umieszczonymi w wykazach ustanowionych zgodnie z art. 32 ust. 3 tego rozporządzenia;
- b) rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty nie mogły zostać porażone ani zakażone przez agrofagi, o których mowa w lit. a).

Sekcja 2

Warunki składowania przesyłek w tranzycie w uznanych składach

Artykuł 23

Warunki uznania składów

1. Właściwe organy uznają składy do składowania przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych, na których tranzyt zezwolono zgodnie z art. 19.

2. Właściwe organy uznają składy, o których mowa w ust. 1, tylko wtedy gdy spełniają one następujące wymogi:

- a) składy, w których składa się produkty pochodzenia zwierzęcego, produkty złożone, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, muszą spełniać albo:
 - (i) wymogi w zakresie higieny określone w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 852/2004; albo
 - (ii) wymogi określone w art. 19 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) nr 142/2011;
- b) zostały zatwierdzone, uznane lub wyznaczone przez organy celne zgodnie z art. 147 ust. 1, art. 240 ust. 1 i art. 243 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- c) składy muszą stanowić zamkniętą przestrzeń z wejściami i wyjściami poddawany ciągłym kontrolom przeprowadzanym przez podmioty;
- d) składy muszą posiadać pomieszczenia do składowania lub pomieszczenia chłodnicze umożliwiające oddzielne składowanie towarów, o których mowa w ust. 1;
- e) składy muszą umożliwiać codzienne wpisywanie do rejestru wszystkich przesyłek wprowadzanych do obiektu lub opuszczających obiekt, z podaniem szczegółowych danych dotyczących rodzaju i ilości towarów, imienia i nazwiska lub nazwy oraz adresu odbiorców oraz kopii dokumentów CHED i świadectw towarzyszących przesyłkom; składy muszą przechowywać te rejestry przez co najmniej trzy lata;
- f) wszystkie towary, o których mowa w ust. 1, muszą być identyfikowane przy użyciu etykiety lub elektronicznie za pomocą numeru referencyjnego dokumentu CHED towarzyszącego przesyłce; wspomniane towary nie mogą podlegać żadnej zmianie, przetwarzaniu, zastąpieniu ani zmianie opakowania;
- g) składy muszą dysponować technologią i sprzętem niezbędnymi do skutecznego działania systemu IMSOC;
- h) podmioty odpowiedzialne za składy, na wniosek właściwego organu, zapewniają pomieszczenia i środki komunikacji niezbędne do skutecznego przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych.

3. Jeżeli dany skład nie spełnia już wymogów określonych w ust. 2, właściwy organ wycofuje lub tymczasowo zawiesza uznanie składu.

*Artykuł 24***Transport towarów ze składów**

Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę transportuje przesyłki towarów, o których mowa w art. 23 ust. 1, z uznanych składów do jednego z następujących miejsc przeznaczenia:

- a) do punktu kontroli granicznej w celu opuszczenia przez przesyłkę terytorium Unii, z przeznaczeniem do:
 - (i) bazy wojskowej NATO lub USA; lub
 - (ii) innych miejsc przeznaczenia;
- b) do innego uznanego składu;
- c) do bazy wojskowej NATO lub USA znajdującej się na terytorium Unii;
- d) na statek opuszczający terytorium Unii, przy czym przesyłki są przeznaczone do celów zaopatrzenia statku;
- e) do miejsca, w którym przesyłki mają zostać unieszkodliwione zgodnie z tytułem I rozdział II rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 ⁽²⁵⁾.

*Artykuł 25***Prowadzenie i aktualizowanie wykazu uznanych składów**

Państwa członkowskie prowadzą i aktualizują w systemie IMSOC wykaz uznanych składów i podają następujące informacje:

- a) nazwę oraz adres każdego składu;
- b) kategorie towarów, w odniesieniu do których został on uznany.

*Artykuł 26***Kontrole urzędowe w składach**

1. Właściwe organy przeprowadzają regularne kontrole urzędowe w uznanych składach w celu sprawdzenia zgodności z wymogami uznania ustanowionymi w art. 23.
2. Właściwe organy odpowiedzialne za kontrole urzędowe w uznanych składach weryfikują skuteczność istniejących systemów zapewniających identyfikowalność przesyłek, między innymi przez porównanie ilości towarów wprowadzanych do składów i opuszczających składy.
3. Właściwe organy sprawdzają, czy przesyłkom przemieszczanym do składów lub składowanym w składach towarzyszy odpowiedni dokument CHED i poświadczona kopia papierowa lub elektroniczna świadectwa urzędowego, o których mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625.
4. W chwili przybycia przesyłek do uznanych składów właściwe organy:
 - a) przeprowadzają kontrolę identyfikacyjną w celu potwierdzenia, że przesyłka odpowiada stosownym informacjom zawartym w towarzyszącym dokumencie CHED;
 - b) sprawdzają, czy plomby założone na pojazdach lub kontenerach albo pojemnikach transportowych zgodnie z art. 19 lit. d) lub art. 28 lit. d) są nadal nienaruszone;
 - c) rejestrują wynik kontroli identyfikacyjnych w części III dokumentu CHED i przekazują te informacje za pośrednictwem systemu IMSOC.

*Artykuł 27***Obowiązki podmiotów w składach**

1. Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę informuje właściwe organy o przybyciu przesyłki towarów do uznanego składu.

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może zwolnić podmiot odpowiedzialny za uznany skład z obowiązku informowania właściwych organów o przybyciu przesyłki do składu, pod warunkiem że organy celne uznały ten podmiot za upoważnionego przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 38 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może zwolnić przesyłki z kontroli identyfikacyjnych, pod warunkiem że organy celne uznały podmiot odpowiedzialny za przesyłkę za upoważnionego przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 38 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
4. Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę zapewnia, aby towarom, o których mowa w ust. 1, przemieszczanym do składów lub w nich składowanym towarzyszyły odpowiedni dokument CHED i poświadczona kopia papierowa lub elektroniczna świadectwa urzędowego, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Artykuł 28

Warunki transportu towarów ze składów do państw trzecich, innych składów i miejsc unieszkodliwiania

Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę transportuje towary, o których mowa w art. 23 ust. 1, z uznanego składu do jednego z miejsc przeznaczenia, o których mowa w art. 24 lit. a) ppkt (ii) oraz lit. b) i e), o ile spełnione są następujące wymogi:

- a) podmiot odpowiedzialny za przesyłkę przedkłada, za pośrednictwem systemu IMSOC, dokument CHED dla całej przesyłki i deklaruje w nim środki transportu i miejsce przeznaczenia; jeśli pierwotna przesyłka jest dzielona w składzie, podmiot odpowiedzialny za przesyłkę musi przedłożyć, za pośrednictwem systemu IMSOC, dokument CHED dla każdej części podzielonej przesyłki i zadeklarować w nim ilość, środki transportu i miejsce przeznaczenia odpowiedniej części podzielonej przesyłki;
- b) właściwe organy muszą zezwolić na przemieszczanie i ostatecznie wypełnić dokument CHED w odniesieniu do:
 - (i) całej przesyłki lub
 - (ii) poszczególnych części podzielonej przesyłki, pod warunkiem że łączna suma ilości zadeklarowanych w dokumentach CHED wydanych dla poszczególnych części nie przekracza całkowitej ilości określonej w dokumencie CHED dla całej przesyłki;
- c) podmiot odpowiedzialny za przesyłkę musi zapewnić, aby – oprócz dokumentu CHED towarzyszącego przesyłce – poświadczona kopia świadectwa urzędowego, który towarzyszył przesyłce do składu, o czym mowa w art. 27 ust. 4, podróżowała dalej wraz z przesyłką, chyba że kopia elektroniczna świadectwa urzędowego została załadowana do systemu IMSOC i została zweryfikowana przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii; jeżeli pierwotna przesyłka jest podzielona, a kopia świadectwa urzędowego nie została załadowana do systemu IMSOC przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii, właściwe organy wydają podmiotowi odpowiedzialnemu za przesyłkę poświadczone kopie świadectwa urzędowego, które mają towarzyszyć częściom podzielonej przesyłki do ich miejsc przeznaczenia;
- d) podmiot odpowiedzialny za przesyłkę transportuje towary pod dozorem celnym ze składów w pojazdach lub kontenerach albo pojemnikach transportowych zaplombowanych przez właściwe organy;
- e) podmiot odpowiedzialny za przesyłkę transportuje towary bezpośrednio ze składu do miejsca przeznaczenia bez rozładunku ani podziału towarów w terminie do 15 dni od dnia zezwolenia na transport.

Artykuł 29

Warunki transportu towarów ze składów do baz wojskowych NATO lub USA oraz na statki opuszczające Unię

Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę transportuje towary, o których mowa w art. 23 ust. 1, z uznanych składów do jednego z miejsc przeznaczenia, o których mowa w art. 24 lit. a) ppkt (i) oraz lit. c) i d), o ile spełnione są następujące wymogi:

- a) podmiot odpowiedzialny za skład deklaruje przemieszczanie towarów właściwym organom poprzez wypełnienie części I świadectwa urzędowego, o którym mowa w lit. c);
- b) właściwy organ zezwala na przemieszczanie towarów i wydaje podmiotowi odpowiedzialnemu za przesyłkę sfinalizowane świadectwo urzędowe, o którym mowa w lit. c), które może zostać wykorzystane do dostarczenia przesyłki zawierającej towary pochodzące z więcej niż jednej pierwotnej przesyłki lub należące do więcej niż jednej kategorii produktów;

- c) podmiot odpowiedzialny za przesyłkę zapewnia, aby przesyłce towarzyszyło do miejsca przeznaczenia świadectwo urzędowe zgodne ze wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2128;
- d) podmiot odpowiedzialny za przesyłkę transportuje towary pod dozorem celnym;
- e) podmiot odpowiedzialny za przesyłkę transportuje towary ze składów w pojazdach lub kontenerach albo pojemnikach transportowych, które zostały zaplombowane pod nadzorem właściwych organów.

Artykuł 30

Dalsze działania właściwych organów

Właściwe organy odpowiedzialne za skład, które nie otrzymały w terminie 15 dni od dnia, w którym zezwolono na tranzyt ze składu, potwierdzenia przybycia przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych do jednego z miejsc przeznaczenia, o których mowa w art. 24:

- a) konsultują się z właściwymi organami w miejscach przeznaczenia w celu sprawdzenia, czy przesyłka przybyła;
- b) informują organy celne o nieprzybyciu przesyłek;
- c) podejmują dalsze dochodzenie w celu ustalenia rzeczywistej lokalizacji towarów we współpracy z organami celnymi i innymi organami zgodnie z art. 75 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Artykuł 31

Monitorowanie dostarczenia towarów na statek opuszczający terytorium Unii

1. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii lub właściwe organy odpowiedzialne za skład powiadamiają właściwy organ w porcie przeznaczenia za pośrednictwem systemu IMSOC o wysłaniu przesyłek towarów, o których mowa w art. 19 i art. 23 ust. 1, oraz o ich miejscu przeznaczenia.

2. Podmiot może rozładować przesyłki towarów, o których mowa w art. 19 i art. 23 ust. 1, w porcie przeznaczenia przed dostawą przesyłek na statek opuszczający terytorium Unii, o ile na operację tę wydano zezwolenie i odbywa się ona pod dozorem organu celnego oraz spełnione są warunki dostawy wskazane w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1.

3. Po zakończeniu dostawy przesyłek towarów, o których mowa w ust. 1, na pokład statku, właściwy organ w porcie przeznaczenia lub przedstawiciel kapitana statku potwierdza dostawę właściwym organom w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii lub właściwym organom odpowiedzialnym za skład, poprzez:

- a) kontrasygnatę świadectwa urzędowego, o którym mowa w art. 29 lit. c), albo;
- b) zastosowanie środków elektronicznych, w tym za pośrednictwem systemu IMSOC lub istniejących systemów krajowych.

4. Przedstawiciel, o którym mowa w ust. 3, lub podmiot odpowiedzialny za dostawę przesyłki na statek opuszczający terytorium Unii zwraca w terminie 15 dni od daty dostarczenia przesyłki kontrasygnowane świadectwo urzędowe, o którym mowa w ust. 3 lit. a), właściwym organom w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii lub właściwym organom odpowiedzialnym za skład.

5. Właściwy organ w porcie przeznaczenia, właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii lub właściwy organ odpowiedzialny za skład weryfikują, czy potwierdzenie dostarczenia, o którym mowa w ust. 3, jest zarejestrowane w systemie IMSOC lub czy kontrasygnowane dokumenty, o których mowa w ust. 3 lit. a), zostały zwrócone właściwym organom w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii lub właściwemu organowi odpowiedzialnemu za skład.

Sekcja 3

Kontrole urzędowe w punkcie kontroli granicznej, przez który towary opuszczają terytorium Unii

Artykuł 32

Obowiązki podmiotu w zakresie zgłoszenia towarów opuszczających terytorium Unii do kontroli urzędowych

1. Podmioty zgłaszają do kontroli urzędowych produkty pochodzenia zwierzęcego, materiał biologiczny, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, produkty pochodne, siano i słomę oraz produkty złożone, które opuszczają terytorium Unii i mają być transportowane do państwa trzeciego, właściwym organom w punkcie kontroli granicznej wskazanym w dokumencie CHED, w miejscu wskazanym przez te właściwe organy w punkcie kontroli granicznej.
2. Podmioty przedstawiają do kontroli urzędowych towary, o których mowa w ust. 1, które opuszczają terytorium Unii i mają być wysłane do bazy wojskowej NATO lub USA znajdującej się w państwie trzecim, właściwym organom w punkcie kontroli granicznej wskazanym w świadectwie urzędowym zgodnym ze wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2128.

Artykuł 33

Kontrole urzędowe w punkcie kontroli granicznej, przez który towary opuszczają terytorium Unii

1. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej, przez który materiał biologiczny, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, siano i słoma oraz produkty złożone opuszczają terytorium Unii, przeprowadzają kontrolę identyfikacyjną w celu sprawdzenia, czy zgłoszona przesyłka odpowiada przesyłce, o której mowa w dokumencie CHED lub w świadectwie urzędowym, o którym mowa w art. 29 lit. c), towarzyszącym przesyłce. W szczególności sprawdzają one, czy plomby założone na pojazdach lub kontenerach albo pojemnikach transportowych zgodnie z art. 19 lit. d), art. 28 lit. d) lub art. 29 lit. e) są nadal nienaruszone.
2. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej, przez który towary, o których mowa w ust. 1, opuszczają terytorium Unii, rejestrują wyniki kontroli urzędowych w części III dokumentu CHED lub części III świadectwa urzędowego zgodnego ze wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2128. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej odpowiedzialne za kontrole, o których mowa w ust. 1, rejestrują wyniki tych kontroli w systemie IMSOC.

Sekcja 4

Odstępstwa dotyczące przesyłek w tranzycie

Artykuł 34

Tranzyt niektórych zwierząt i niektórych towarów

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 18 i 19 właściwe organy w punktach kontroli granicznej wprowadzenia do Unii mogą zezwolić na tranzyt przez terytorium Unii następujących przesyłek, o ile spełnione są warunki określone w ust. 2:
 - a) tranzyt drogowy przez Litwę przesyłek bydła do hodowli i produkcji, pochodzących z obwodu kaliningradzkiego w Rosji i skierowanych do miejsca przeznaczenia poza Unią, wprowadzanych i wychodzących przez wyznaczone punkty kontroli granicznej na Litwie;
 - b) tranzyt drogowy lub kolejowy przez Unię pomiędzy punktami kontroli granicznej na Litwie, Łotwie i w Polsce przesyłek zwierząt akwakultury, pochodzących z Rosji i przeznaczonych do Rosji, bezpośrednio lub przez inne państwo trzecie;

- c) tranzyt drogowy lub kolejowy przez Unię pomiędzy punktami kontroli granicznej na Litwie, Łotwie i w Polsce przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów złożonych, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych i materiału biologicznego uzyskanych z bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, a także jaj wolnych od określonych czynników chorobotwórczych, pochodzących z Rosji i przeznaczonych do Rosji, bezpośrednio lub przez inne państwo trzecie;
 - d) tranzyt drogowy lub kolejowy pomiędzy punktami kontroli granicznej na Litwie przesyłek jaj, produktów jajecznych i mięsa drobiowego, pochodzących z Białorusi i przeznaczonych do obwodu kaliningradzkiego w Rosji;
 - e) tranzyt drogowy przez Chorwację przesyłek zwierząt akwakultury, produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów złożonych, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych i materiału biologicznego uzyskanych z bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, a także jaj wolnych od określonych czynników chorobotwórczych, pochodzących z Bośni i Hercegowiny, wprowadzanych przez drogowy punkt kontroli granicznej w miejscowości Nova Sela i wychodzących przez punkt kontroli granicznej w porcie Ploče.
2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, podlega następującym warunkom:
- a) właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii:
 - (i) przeprowadzają kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przesyłek zwierząt, jak przewidziano w art. 18;
 - (ii) przeprowadzają kontrole dokumentacji i kontrole identyfikacyjne przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych, jak przewidziano w art. 19;
 - (iii) opatrują świadectwa urzędowe towarzyszące przesyłkom przeznaczonym do państwa trzeciego przeznaczenia pieczęcią „WYŁĄCZNIE TRANZYT PRZEZ UE”;
 - (iv) zatrzymują kopie lub ekwiwalenty elektroniczne świadectw, o których mowa w ppkt (iii), w punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii;
 - (v) plombują pojazdy lub kontenery albo pojemniki transportowe, w których transportowane są przesyłki;
 - b) podmiot odpowiedzialny za przesyłkę zapewnia, aby przesyłki były transportowane bezpośrednio pod dozorem celnym, bez rozładunku, do punktu kontroli granicznej, przez który przesyłki mają opuścić terytorium Unii;
 - c) właściwe organy w punkcie kontroli granicznej, przez który towary opuszczają terytorium Unii:
 - (i) przeprowadzają kontrolę identyfikacyjną w celu potwierdzenia, że przesyłka określona w towarzyszącym dokumencie CHED faktycznie opuszcza terytorium Unii. W szczególności sprawdzają one, czy plomby założone na pojazdach lub kontenerach albo pojemnikach transportowych są nadal nienaruszone;
 - (ii) rejestrują wyniki kontroli urzędowych, o których mowa w ppkt (i), w systemie IMSOC;
 - d) właściwe organy państw członkowskich przeprowadzają kontrole oparte na analizie ryzyka w celu zapewnienia zgodności liczby przesyłek oraz ilości zwierząt i towarów opuszczających terytorium Unii z liczbą przesyłek i ilością zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii.

Artykuł 35

Tranzyt towarów do bazy wojskowej NATO lub USA znajdującej się na terytorium Unii

1. Produkty pochodzenia zwierzęcego, materiał biologiczny, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, produkty pochodne, siano i słoma oraz produkty złożone przeznaczone do bazy wojskowej NATO lub USA znajdującej się na terytorium Unii są zgłaszane przez podmiot odpowiedzialny za przesyłkę do kontroli urzędowej w bazie wojskowej NATO lub USA wskazanej w dokumencie CHED lub w towarzyszącym świadectwie urzędowym zgodnym ze wzorem ustanowionym w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2128.
2. Właściwy organ odpowiedzialny za kontrole w bazie wojskowej NATO lub USA w miejscu przeznaczenia przeprowadza kontrolę identyfikacyjną, aby potwierdzić, że przesyłka odpowiada przesyłce, której dotyczy dokument CHED lub towarzyszące świadectwo urzędowe zgodne ze wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/2128. W szczególności sprawdza on, czy plomby założone na pojazdach lub kontenerach albo pojemnikach transportowych zgodnie z art. 19 lit. d) i art. 29 lit. e) są nadal nienaruszone. Właściwy organ odpowiedzialny za kontrole w bazie wojskowej NATO lub USA rejestruje wyniki tych kontroli w systemie IMSOC.

Artykuł 36

Tranzyt towarów odrzuconych przez państwo trzecie po ich tranzycie przez terytorium Unii

1. Właściwe organy w drogowym lub kolejowym punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii mogą zezwolić na dalszy tranzyt przez terytorium Unii przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych, o ile spełnione są następujące warunki:
 - a) państwo trzecie odmówiło wprowadzenia przesyłki towarów bezpośrednio po ich tranzycie przez terytorium Unii lub plomby założone przez właściwe organy, o których mowa w art. 19 lit. d), art. 28 lit. d) lub art. 29 lit. e), na pojeździe lub kontenerze albo pojemniku transportowym są nadal nienaruszone;
 - b) przesyłka jest zgodna z przepisami określonymi w art. 19 lit. a), b) i c).
2. Właściwe organy w drogowym lub kolejowym punkcie kontroli granicznej wprowadzenia do Unii ponownie plombują przesyłkę po przeprowadzeniu kontroli, o których mowa w art. 19 lit. b) i c).
3. Podmioty transportują przesyłkę bezpośrednio do jednego z następujących miejsc przeznaczenia:
 - a) do punktu kontroli granicznej, który zezwolił na tranzyt przez terytorium Unii; albo
 - b) do składu, w którym przesyłka była składowana przed jej odrzuceniem przez państwo trzecie.

Rozdział V

Tranzyt zwierząt i towarów z jednej części terytorium Unii do innej części terytorium Unii przez terytorium państwa trzeciego

Artykuł 37

Tranzyt produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych

1. Właściwe organy państw członkowskich zapewniają, aby przesyłki zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych przemieszczane z jednej części terytorium Unii do innej części terytorium Unii przez terytorium państwa trzeciego były transportowane pod dozorem celnym.
2. Podmioty odpowiedzialne za przesyłki, o których mowa w ust. 1 i które przeszły przez terytorium państwa trzeciego, zgłaszają przesyłki przy ich ponownym wprowadzaniu na terytorium Unii:
 - a) właściwym organom w punkcie kontroli granicznej wyznaczonym w odniesieniu do dowolnej kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w ust. 1; lub
 - b) w miejscu wskazanym przez właściwe organy, o których mowa w lit. a), znajdującym się w pobliżu punktu kontroli granicznej.
3. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej ponownego wprowadzenia do Unii:
 - a) przeprowadzają kontrolę dokumentacji w celu sprawdzenia pochodzenia zwierząt i towarów składających się na przesyłkę;
 - b) jeżeli wymagają tego przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) 2017/625, weryfikują status zdrowotny zwierząt z państw trzecich, przez które odbył się tranzyt przesyłek, oraz odpowiednie urzędowe świadectwa i dokumenty towarzyszące przesyłkom;
 - c) jeżeli wymagają tego przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) 2017/625, przeprowadzają kontrolę identyfikacyjną w celu sprawdzenia, czy plomby założone na pojazdach lub kontenerach albo pojemnikach transportowych są nadal nienaruszone.
4. W przypadku podejrzenia niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, właściwe organy w punkcie kontroli granicznej ponownego wprowadzenia do Unii przeprowadzają dodatkowo kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie, oprócz kontroli przewidzianych w ust. 3.

5. Podmioty zgłaszają przesyłki zwierząt przemieszczane z jednej części terytorium Unii do innej części terytorium Unii i przechodzące przez terytorium państwa trzeciego do kontroli urzędowych w punkcie wyjścia z terytorium Unii.
6. Właściwy organ w punkcie wyjścia z Unii:
 - a) przeprowadza kontrole, jeżeli wymagają tego przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) 2017/625;
 - b) opatruje świadectwo urzędowe towarzyszące przesyłce pieczęcią następującej treści: „WYŁĄCZNIE TRANZYT MIĘDZY RÓŻNYMI CZĘŚCIAMI UNII EUROPEJSKIEJ PRZEZ [nazwa państwa trzeciego]”.

Artykuł 38

Korytarz Neum

1. Jeżeli przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych pochodzą z terytorium Chorwacji i są przeznaczone do tranzytu przez terytorium Bośni i Hercegowiny korytarzem Neum, przed opuszczeniem przez te przesyłki terytorium Chorwacji przez punkty wprowadzenia Klek lub Zaton Doli, właściwe organy Chorwacji:
 - a) plombują pojazdy lub kontenery albo pojemniki transportowe przed tranzytem przesyłki korytarzem Neum;
 - b) rejestrują datę i godzinę wyjazdu pojazdów transportujących przesyłki.
2. Jeżeli przesyłki, o których mowa w ust. 1, są ponownie wprowadzane na terytorium Chorwacji w punktach wprowadzenia Klek lub Zaton Doli, właściwe organy Chorwacji:
 - a) sprawdzają, czy plomby na pojazdach lub kontenerach albo pojemnikach transportowych są nadal nienaruszone;
 - b) rejestrują datę i godzinę przybycia pojazdów transportujących przesyłki.
3. Właściwe organy Chorwacji wprowadzają odpowiednie środki zgodnie z art. 65 rozporządzenia (UE) 2017/625, jeżeli:
 - a) plomba, o której mowa w ust. 1, została naruszona podczas tranzytu korytarzem Neum; lub
 - b) czas tranzytu przekracza czas niezbędny do przejazdu między punktami wprowadzenia Klek i Zaton Doli.

Rozdział VI

Przepisy końcowe

Artykuł 39

Przepisy uchylające

Decyzje 2000/208/WE i 2000/571/WE oraz decyzja wykonawcza 2011/215/UE tracą moc ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r.

Artykuł 40

Zmiany w decyzji 2007/777/WE

W decyzji 2007/777/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 uchyla się lit. b), c) i d);
 - b) uchyla się ust. 2 i 3;

2) w art. 6a wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 uchyla się lit. b), c) i d);
- b) uchyla się ust. 2 i 3.

Artykuł 41

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 798/2008

W art. 18 rozporządzenia (WE) nr 798/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 uchyla się lit. b), c) i d);
- 2) w ust. 2 uchyla się lit. b), c) i d);
- 3) uchyla się ust. 3 i 4.

Artykuł 42

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1251/2008

W art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1251/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 uchyla się lit. b), c) i d);
- 2) uchyla się ust. 2 i 3.

Artykuł 43

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 119/2009

W art. 5 rozporządzenia (WE) nr 119/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 uchyla się lit. b), c) i d);
- 2) uchyla się ust. 2 i 3.

Artykuł 44

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 206/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 206/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12a wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 uchyla się lit. d) i e);
 - b) uchyla się ust. 2;
 - c) uchyla się ust. 4;
- 2) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 uchyla się lit. b), c) i d);
 - b) uchyla się ust. 2 i 3;
- 3) w art. 17a wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 uchyla się lit. b), c) i d);
 - b) uchyla się ust. 2 i 3.

*Artykuł 45***Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 605/2010**

W rozporządzeniu (UE) nr 605/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 uchyla się lit. b), c) i d);
 - b) uchyla się ust. 2 i 3;
- 2) w art. 7a uchyla się ust. 2 i 3.

*Artykuł 46***Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 142/2011**

W rozporządzeniu (UE) nr 142/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 uchyla się lit. b), c) i d);
 - b) uchyla się ust. 2 i 3;
- 2) w art. 29a wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 uchyla się lit. b), c) i d);
 - b) uchyla się ust. 2 i 3.

*Artykuł 47***Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 28/2012**

W rozporządzeniu (UE) nr 28/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 uchyla się lit. b), c) i d);
 - b) uchyla się ust. 2 i 3;
- 2) w art. 5a wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 uchyla się lit. b), c) i d);
 - b) uchyla się ust. 2 i 3.

*Artykuł 48***Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2016/759**

W art. 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/759 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 uchyla się lit. b), c) i d);
- 2) uchyla się ust. 2 i 3.

*Artykuł 49***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/2125**z dnia 10 października 2019 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących przeprowadzania określonych kontroli urzędowych drewnianych materiałów opakowaniowych, powiadamiania o niektórych przesyłkach oraz środków stosowanych w przypadkach niezgodności**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 45 ust. 4 i art. 77 ust. 1 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 ustanowiono m.in. ramy przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych dotyczących zwierząt i towarów, które wprowadza się na terytorium Unii z państw trzecich, i służących sprawdzeniu zgodności z przepisami unijnymi w celu ochrony zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, dobrostanu zwierząt oraz – w odniesieniu do organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO) i środków ochrony roślin – również środowiska.
- (2) Drewniane materiały opakowaniowe, które mogą towarzyszyć wszelkiego rodzaju przedmiotom, są znanym źródłem wprowadzania i rozprzestrzeniania się agrofagów roślin. Do postaci drewnianych materiałów opakowaniowych, które mogą służyć jako droga dla agrofagów stwarzających ryzyko rozprzestrzeniania się agrofagów roślin w Unii, zaliczają się między innymi skrzynie, pudła, klatki, bębny i szpule do nawijania kabli, palety, palety skrzyniowe i inne platformy ładunkowe, nadstawki do palet płaskich i drewno sztauerskie, niezależnie od tego, czy są one faktycznie wykorzystywane w transporcie wszelkiego rodzaju przedmiotów. Ilości drewnianych materiałów opakowaniowych, które wprowadza się na terytorium Unii, są znaczne.
- (3) W art. 43 i 96 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 ⁽²⁾ określono szczególne warunki przywozu w odniesieniu do wprowadzania na terytorium Unii drewnianego materiału opakowaniowego. W art. 77 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/625 upoważniono Komisję do ustanowienia przepisów dotyczących przeprowadzania określonych kontroli urzędowych służących sprawdzeniu zgodności drewnianych materiałów opakowaniowych z tymi wymogami, w miejscach, o których mowa w art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/625, oraz dotyczących środków stosowanych w przypadkach niezgodności.
- (4) Aby zapewnić skuteczność kontroli drewnianych materiałów opakowaniowych wprowadzanych na terytorium Unii oraz aby uniknąć ryzyka wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się agrofagów roślin, należy przyjąć przepisy uzupełniające przepisy rozporządzenia (UE) 2017/625, dotyczące przeprowadzania określonych kontroli urzędowych drewnianych materiałów opakowaniowych oraz dotyczące środków stosowanych w przypadkach niezgodności.
- (5) Szczególne warunki przywozu dotyczące drewnianych materiałów opakowaniowych określone w art. 43 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031 nie mają zastosowania do materiałów objętych wyłączeniami przewidzianymi w Międzynarodowym Standardzie dla Środków Fitosanitarnych nr 15 – Przepisach w sprawie drewnianego materiału opakowaniowego w obrocie międzynarodowym (ISPM 15). Takie materiały powinny być zatem wyłączone z zakresu niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4).

- (6) W celu identyfikacji przesyłek, w których występują drewniane materiały opakowaniowe mogące stanowić najwyższe ryzyko fitosanitarne dla terytorium Unii i które w związku z tym powinny podlegać określonym kontrolom urzędowym, właściwe organy państw członkowskich powinny ustanowić plan monitorowania w oparciu o podejście uwzględniające ryzyko.
- (7) Na podstawie tego planu monitorowania właściwe organy powinny dokonywać wyboru przesyłek zawierających drewniane materiały opakowaniowe w celu przeprowadzenia określonych kontroli urzędowych. Ponadto właściwe organy powinny mieć możliwość wymagania od organów celnych – w razie potrzeby, w związku z przeprowadzaniem określonych kontroli urzędowych przez właściwe organy – zatrzymania wybranych przesyłek, w których występuje drewniany materiał opakowaniowy, do chwili zakończenia określonych kontroli urzędowych.
- (8) Drewniane materiały opakowaniowe nie są ujęte w wykazach towarów podlegających kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej, o których to wykazach mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625.
- (9) W art. 45 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/625 upoważniono Komisję do określenia przypadków, w których właściwe organy mogą żądać od podmiotów powiadamiania o przybyciu określonych towarów, które nie podlegają kontroli w punktach kontroli granicznej, oraz określenia warunków, na jakich mogą to czynić.
- (10) Aby właściwe organy mogły skutecznie planować i przeprowadzać określone kontrole urzędowe drewnianych materiałów opakowaniowych, powinny one móc żądać od podmiotów powiadamiania ich w odpowiednim wcześniejszym terminie o przybyciu przesyłek, w których występuje drewniany materiał opakowaniowy.
- (11) Wraz z przepisami dotyczącymi określonych kontroli urzędowych drewnianych materiałów opakowaniowych ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu należy zatem przewidzieć możliwość żądania przez właściwe organy, aby podmioty powiadamiały z wyprzedzeniem właściwe organy o przybyciu takich przesyłek. Do celów takich powiadomień można używać systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC) utworzonego i zarządzanego przez Komisję zgodnie z art. 131 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625. Właściwe organy mogą żądać od podmiotów odpowiedzialnych za przesyłkę powiadomienia o przybyciu przesyłki za pośrednictwem systemu IMSOC, istniejących krajowych systemów informacyjnych lub w inny sposób uzgodniony z właściwym organem, w odpowiednim wcześniejszym terminie określonym przez właściwe organy.
- (12) Do celów udokumentowania wyników określonych kontroli urzędowych w systemie IMSOC należy używać wspólnego zdrowotnego dokumentu wejścia (CHED), o którym mowa w art. 56 rozporządzenia (UE) 2017/625. Udokumentowane wyniki kontroli urzędowych będą stanowić przegląd sytuacji w zakresie określonych kontroli urzędowych drewnianych materiałów opakowaniowych przeprowadzonych w państwach członkowskich, będący podstawą przyszłych działań na rzecz ochrony terytorium Unii przed rozprzestrzenianiem się agrofagów roślin.
- (13) Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie bez uszczerbku dla odpowiednich przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ^(*).
- (14) Jeżeli właściwy organ postanawia, na podstawie art. 66 ust. 3 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/625, ponownie wysłać niezgodny drewniany materiał opakowaniowy do miejsca przeznaczenia poza Unią, niezgodny drewniany materiał opakowaniowy powinien pozostać pod urzędowym dozorem celnym do chwili opuszczenia terytorium Unii, aby uniknąć ryzyka wprowadzenia agrofagów do Unii lub rozprzestrzenienia się agrofagów.
- (15) Jeżeli podczas kontroli bezpośrednich w punkcie dopuszczenia do obrotu w Unii lub w miejscu przeznaczenia stwierdzono występowanie niezgodnego drewnianego materiału opakowaniowego, materiał ten należy niezwłocznie zniszczyć ze względu na wyższe ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, któremu nie można zapobiec za pomocą mniej skutecznych środków.
- (16) Rozporządzenie (UE) 2017/625 stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r. W związku z tym przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć również zastosowanie od tego dnia,

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się zasady przeprowadzania określonych kontroli urzędowych drewnianych materiałów opakowaniowych lub produktów drewnianych (z wyłączeniem produktów papierowych) przeznaczonych do umocowania, ochrony lub przewożenia towaru wprowadzanego na terytorium Unii, niezależnie od tego, czy są one faktycznie wykorzystywane w transporcie wszelkiego rodzaju przedmiotów („drewniane materiały opakowaniowe”), oraz ustanawia się środki stosowane w przypadku niezgodności.
2. W niniejszym rozporządzeniu określa się również przypadki, w których właściwe organy mogą żądać od podmiotów powiadamiania o przybyciu niektórych przesyłek wprowadzanych na terytorium Unii, w których występuje drewniany materiał opakowaniowy, oraz warunki, na jakich mogą to czynić.
3. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do drewnianych materiałów opakowaniowych, o których mowa w art. 43 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2016/2031 dotyczącego wyłączeń przewidzianych na mocy Międzynarodowego Standardu dla Środków Fitosanitarnych nr 15 – Przepisów w sprawie drewnianego materiału opakowaniowego w obrocie międzynarodowym (ISPM 15).

Artykuł 2

Plan monitorowania

Właściwe organy opracowują plan monitorowania drewnianych materiałów opakowaniowych w oparciu o analizę ryzyka, z uwzględnieniem co najmniej następujących elementów:

- a) liczby i wyników określonych kontroli urzędowych drewnianych materiałów opakowaniowych przeprowadzonych w poprzednich latach przez właściwe organy, na podstawie informacji z systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC);
- b) historii przestrzegania przez państwo trzecie, eksportera lub podmiot odpowiedzialny za przesyłki przepisów rozporządzenia (UE) 2016/2031, w szczególności art. 43 ust. 1 i art. 96 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) tego rozporządzenia;
- c) jeżeli są dostępne – informacji od organów celnych i z innych źródeł, dotyczących liczby przesyłek wprowadzanych na terytorium Unii, w których występuje drewniany materiał opakowaniowy, oraz państwa pochodzenia przesyłki.

Artykuł 3

Powiadamianie o przesyłkach

Właściwe organy mogą żądać od podmiotów odpowiedzialnych za przesyłkę powiadomienia – za pośrednictwem systemu IMSOC, istniejących krajowych systemów informacyjnych lub w inny sposób uzgodniony z właściwym organem, w odpowiednim wcześniejszym terminie określonym przez właściwe organy – o przybyciu przesyłek wprowadzanych na terytorium Unii, w których występuje drewniany materiał opakowaniowy.

Artykuł 4

Określone kontrole urzędowe dotyczące drewnianych materiałów opakowaniowych

1. Właściwe organy wybierają do kontroli bezpośrednich przesyłki, w których występuje drewniany materiał opakowaniowy, w oparciu o:
 - a) plan monitorowania, o którym mowa w art. 2;
 - b) w stosownych przypadkach, informacje zawarte w powiadomieniach, o których mowa w art. 3; oraz
 - c) wszelkie inne istotne informacje, którymi dysponują.
2. Właściwe organy przeprowadzają kontrole bezpośrednie przesyłek, które zostały wybrane zgodnie z ust. 1, w celu sprawdzenia ich zgodności z wymaganiami przywozowymi określonymi w art. 43 ust. 1 i art. 96 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/2031.

3. Właściwe organy mogą wymagać od organów celnych – jeżeli zostanie to uznane za niezbędne do celów kontroli bezpośrednich prowadzonych zgodnie z ust. 2 oraz na czas trwania tych kontroli – zatrzymania wybranych przesyłek, w których występuje drewniany materiał opakowaniowy.

4. Przeprowadzając określone kontrole urzędowe, właściwe organy muszą mieć dostęp do całej przesyłki w taki sposób, aby kontrole bezpośrednie, o których mowa w ust. 2, można było przeprowadzić w odniesieniu do całego drewnianego materiału opakowaniowego występującego w przesyłce.

5. W ciągu trzech dni roboczych od początku zatrzymania przesyłki, w której występuje drewniany materiał opakowaniowy, właściwy organ przedstawia organom celnym wyniki kontroli zatrzymanej przesyłki.

6. Jeżeli nie można zakończyć kontroli bezpośrednich w ciągu trzech dni roboczych od początku zatrzymania przesyłki, w której występuje drewniany materiał opakowaniowy, właściwe organy mogą żądać od organów celnych kontynuacji zatrzymania przesyłki przez dodatkowe trzy dni robocze w celu zakończenia kontroli.

W takim przypadku o ile jest to technicznie możliwe, organ celny może zwolnić przesyłkę, jeżeli podmiot odpowiedzialny za przesyłkę oddzieli drewniany materiał opakowaniowy od przesyłki.

7. Przesyłkę, która została zatrzymana przez organy celne na podstawie ust. 3, zwalnia się, jeżeli w ciągu trzech dni roboczych od początku zatrzymania właściwe organy nie przedstawiły wyników kontroli zgodnie z ust. 5 ani nie zażądały od organów celnych kontynuacji zatrzymania przesyłki przez dodatkowe trzy dni robocze zgodnie z ust. 6.

Artykuł 5

Zgłaszanie wyników określonych kontroli urzędowych

1. Po zakończeniu określonych kontroli urzędowych zgodnie z art. 4 właściwe organy:

- a) wprowadzają we wspólnym zdrowotnym dokumencie wejścia (CHED) wyniki określonych kontroli urzędowych zgodnie z art. 56 ust. 3 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia (UE) 2017/625;
- b) przekazują wyniki określonych kontroli urzędowych drewnianych materiałów opakowaniowych do systemu IMSOC – bezpośrednio lub za pośrednictwem istniejących systemów krajowych; oraz
- c) powiadamiają podmiot odpowiedzialny za przesyłki, w których występuje drewniany materiał opakowaniowy, oraz organy celne o wynikach określonych kontroli urzędowych.

2. Jeżeli podmiot odpowiedzialny za przesyłkę, w której występuje drewniany materiał opakowaniowy, zostaje powiadomiony przez właściwe organy o wynikach określonych kontroli urzędowych za pomocą dokumentu CHED, podmiot ten umieszcza numer referencyjny dokumentu CHED jako dokumentu załączanego do zgłoszenia, o którym mowa w art. 163 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, w każdym zgłoszeniu celnym, które jest składane do organów celnych.

Artykuł 6

Środki w przypadkach niezgodności

1. Właściwe organy nakazują, zgodnie z art. 66 rozporządzenia (UE) 2017/625, zniszczenie, ponowne wysłanie lub szczególne traktowanie drewnianych materiałów opakowaniowych, które nie spełniają wymogów określonych w art. 43 ust. 1 i art. 96 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/2031.

Jednakże jeżeli występowanie takiego niezgodnego drewnianego materiału opakowaniowego zostanie stwierdzone podczas kontroli bezpośrednich prowadzonych zgodnie z art. 4 w punkcie dopuszczenia do obrotu w Unii lub w miejscu przeznaczenia przesyłki, o których mowa w art. 44 ust. 3 lit. c) i e) rozporządzenia (UE) 2017/625, właściwe organy nakazują podmiotowi, którego to dotyczy, niezwłoczne zniszczenie drewnianego materiału opakowaniowego. Przed zniszczeniem i w jego trakcie z drewnianym materiałem opakowaniowym należy obchodzić się w sposób zapobiegający rozprzestrzenianiu się agrofagów kwarantannowych dla Unii określonych w art. 4 rozporządzenia (UE) 2016/2031.

2. Jeżeli właściwe organy postanowią nakazać podmiotowi odpowiedzialnemu za przesyłkę ponowne wysłanie niezgodnego drewnianego materiału opakowaniowego poza Unię na podstawie art. 66 ust. 3 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/625, przesyłka, w której występuje drewniany materiał opakowaniowy, pozostaje pod urzędowym dozorem celnym, zgodnie z odpowiednią procedurą celną, do chwili opuszczenia terytorium Unii przez drewniany materiał opakowaniowy.

*Artykuł 7***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/2126**z dnia 10 października 2019 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących określonych kontroli urzędowych odnoszących się do niektórych kategorii zwierząt i towarów, środków stosowanych po przeprowadzeniu tych kontroli oraz niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 48 lit. h) oraz art. 77 ust. 1 lit. a), b) i k),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 77 ust. 1 lit. a), b) i k) rozporządzenia (UE) 2017/625 upoważnia się Komisję do przyjęcia przepisów dotyczących przeprowadzania określonych kontroli urzędowych w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii oraz dotyczących środków stosowanych w przypadku niezgodności.
- (2) Ze względu na potrzebę zapewnienia skutecznych kontroli urzędowych przesyłek nieoskórowanej, pokrytej futrem dziczyzny wprowadzanych na terytorium Unii należy ustanowić szczegółowe wymogi dotyczące kontroli w przypadku, gdy kontrole bezpośrednie są kończone w zakładzie w miejscu przeznaczenia, ponieważ nie można przeprowadzić pełnych kontroli bezpośrednich i pobierania próbek w punktach kontroli granicznej.
- (3) Ze względu na potrzebę zapewnienia skutecznych kontroli urzędowych świeżych produktów rybołówstwa wyładowywanych bezpośrednio w portach Unii należy zezwolić na przeprowadzanie kontroli urzędowych w portach wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ⁽²⁾.
- (4) W art. 77 ust. 1 lit. k) rozporządzenia (UE) 2017/625 upoważnia się Komisję do przyjęcia przepisów dotyczących przeprowadzania określonych kontroli urzędowych w odniesieniu do zwierząt i towarów, o których mowa w art. 48 lit. h) tego rozporządzenia, stwarzających niskie ryzyko lub niestwarzających szczególnego ryzyka i zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej, jeżeli takie zwolnienie jest uzasadnione.
- (5) Jeżeli kontrole urzędowe nie są przeprowadzane w punktach kontroli granicznej, należy ustanowić warunki, takie jak odpowiednie rozwiązania w zakresie kontroli, aby zapewnić, by przy wprowadzaniu takich zwierząt i towarów na terytorium Unii nie stwarzać niedopuszczalnego ryzyka dla zdrowia publicznego oraz zdrowia zwierząt i roślin.
- (6) W przypadku mrożonego tuńczyka, zgodnie z art. 48 lit. h) rozporządzenia (UE) 2017/625 stwarzającego niskie ryzyko lub niestwarzającego szczególnego ryzyka, kontrole urzędowe mogą być przeprowadzane w zakładzie przetwórczym w miejscu przeznaczenia, który powinien zostać uznany przez organy celne do celów czasowego składowania towarów nieunijnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- (7) W przypadku produktów rybołówstwa, zgodnie z art. 48 lit. h) rozporządzenia (UE) 2017/625 stwarzających niskie ryzyko lub niestwarzających szczególnego ryzyka, złowionych przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego i wprowadzonych na terytorium Unii po ich rozładowaniu w państwach trzecich, o czym mowa w art. 72 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 ⁽⁴⁾, należy wprowadzić środki w razie podejrzewanego niezgodności.
- (8) Zwierzęta i towary wprowadzane na terytorium Unii przez niektóre wyspy greckie i przez niektóre terytoria francuskie stwarzają niskie ryzyko, pod warunkiem że takie zwierzęta i towary nie są wprowadzane do obrotu poza tymi wyspami lub terytoriami. Należy ustanowić odpowiednie wymogi i środki w zakresie kontroli urzędowych, aby zapewnić niewprowadzanie do obrotu takich zwierząt i towarów poza tymi wyspami lub terytoriami.
- (9) W celu racjonalizacji i uproszczenia stosowania ram legislacyjnych przepisy przyjmowane w odniesieniu do kontroli urzędowych na podstawie art. 77 ust. 1 lit. k) i art. 48 lit. h) rozporządzenia (UE) 2017/625 należy przyjąć wraz z przepisami dotyczącymi kontroli urzędowych innych kategorii towarów wymienionych w art. 77 ust. 1 lit. a) i b) tego rozporządzenia.
- (10) Przepisy te są w dużym stopniu powiązane i wiele z nich ma być z założenia stosowanych wspólnie. Mając na względzie prostotę i przejrzystość, a także aby ułatwić stosowanie przepisów i uniknąć ich mnożenia, należy je zatem ustanowić w jednym akcie, a nie w szeregu odrębnych aktów zawierających liczne wzajemne odesłania, z czym wiąże się ryzyko powielania.
- (11) Ze względu na to, że w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy objęte decyzją Komisji 94/641/WE ⁽⁵⁾ i decyzją wykonawczą Komisji 2012/44/UE ⁽⁶⁾, te akty prawne należy uchylić.
- (12) Ponieważ rozporządzenie (UE) 2017/625 stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r., niniejsze rozporządzenie powinno również stosować się od tego dnia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące przeprowadzania określonych kontroli urzędowych w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów oraz dotyczące środków stosowanych w przypadku niezgodności. Ustanawia się w nim przepisy dotyczące przypadków i warunków zwolnienia niektórych kategorii zwierząt i towarów z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej oraz określa, kiedy takie zwolnienie jest uzasadnione.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „IMSOC” oznacza system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych, o którym mowa w art. 131 rozporządzenia (UE) 2017/625;
- 2) „świeże produkty rybołówstwa” oznaczają świeże produkty rybołówstwa zgodnie z definicją w pkt 3.5 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁷⁾;
- 3) „mrożony tuńczyk” oznacza tuńczyka przechowywanego zgodnie z wymogami określonymi w sekcji VIII rozdział VII pkt 2 w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiające jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz.U. L 131 z 17.5.2019, s. 51).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 94/641/WE z dnia 8 września 1994 r. ustanawiająca przepisy mające zastosowanie do kontroli weterynaryjnych, które mają być przeprowadzone w odniesieniu do produktów przywożonych na niektóre wyspy greckie z państw trzecich (Dz.U. L 248 z 23.9.1994, s. 26).

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/44/UE z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie przepisów mających zastosowanie do kontroli weterynaryjnych żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego przywożonych z państw trzecich do niektórych francuskich departamentów zamorskich (Dz.U. L 24 z 27.1.2012, s. 14).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

Artykuł 3

Nieoskórowana, pokryta futrem dziczyzna

1. Właściwy organ w punktach kontroli granicznej pierwszego przybycia do Unii może zezwolić na wysyłkę przesyłek nieoskórowanej, pokrytej futrem dziczyzny do zakładu w miejscu przeznaczenia bez zakończenia kontroli bezpośrednich, jeżeli przesyłki są wysyłane w pojazdach lub pojemnikach albo kontenerach zgodnie z art. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1666 ⁽⁸⁾.
2. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, informuje właściwy organ zakładu w miejscu przeznaczenia o konieczności zakończenia kontroli bezpośrednich, w szczególności kontroli zdrowotnej i badań laboratoryjnych.
3. Właściwy organ zakładu w miejscu przeznaczenia informuje właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, o wynikach kontroli bezpośrednich, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 4

Świeże produkty rybołówstwa wyładowywane bezpośrednio w portach Unii wyznaczonych przez państwa członkowskie ze statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego

Świeże produkty rybołówstwa wyładowywane bezpośrednio ze statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego są zwolnione z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej, pod warunkiem że kontrole te zostaną przeprowadzone przez właściwe organy w portach Unii wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

Artykuł 5

Mrożony tuńczyk wyładowywany bezpośrednio w portach Unii wyznaczonych przez państwa członkowskie ze statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego

Państwa członkowskie mogą przeprowadzać – w zakładzie przetwórczym w miejscu przeznaczenia zatwierdzonym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 – kontrole urzędowe mrożonego tuńczyka, który nie został odgłowiony ani wypatroszony i który został wyładowany bezpośrednio w portach Unii wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 ze statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:

- a) kontrole urzędowe przeprowadzane są przez właściwy organ w najbliższym punkcie kontroli granicznej;
- b) zakład przetwórczy w miejscu przeznaczenia jest uznany przez organy celne do celów czasowego składowania towarów nieunijnych zgodnie z art. 147 ust. 1 i art. 148 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- c) mrożony tuńczyk jest wysyłany ze statku do zakładu przetwórczego w miejscu przeznaczenia w zaplombowanych pojazdach lub pojemnikach albo kontenerach transportowych, pod nadzorem właściwego organu przeprowadzającego kontrole urzędowe i w ramach odpowiedniej procedury celnej zgodnie z art. 134, 135, 140, 141 i art. 148 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- d) przed przybyciem przesyłki do wyznaczonych portów Unii podmiot odpowiedzialny za przesyłkę powiadomił właściwy organ, o którym mowa w lit. a) niniejszego artykułu, o przybyciu przesyłki, przekazując do systemu IMSOC wypełniony wspólny zdrowotny dokument wejścia (CHED), o którym mowa w art. 56 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Artykuł 6

Produkty rybołówstwa przeznaczone do spożycia przez ludzi złowione przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, rozładowane w państwach trzecich

1. Przesyłki produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi, złowionych przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, rozładowanych – ze składowaniem lub bez składowania – w państwach trzecich przed wprowadzeniem na terytorium Unii różnymi środkami transportu, o których to produktach mowa w art. 72 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/627, przechodzą kontrolę dokumentacji przeprowadzaną przez właściwy organ w punkcie kontroli granicznej pierwszego przybycia do Unii.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1666 z dnia 24 czerwca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do warunków monitorowania transportu i przybycia przesyłek niektórych towarów przewożonych z punktu kontroli granicznej przybycia do zakładu w miejscu przeznaczenia w Unii (Dz.U. L 255 z 4.10.2019, s. 1).

2. Przesyłki, o których mowa w ust. 1, mogą zostać zwolnione z kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich w punktach kontroli granicznej, pod warunkiem że spełniają warunki określone w art. 72 rozporządzenia (UE) 2019/627.
3. W przypadku stwierdzenia lub podejrzenia niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, właściwy organ w punkcie kontroli granicznej pierwszego przybycia do Unii przeprowadza – oprócz kontroli dokumentacji – kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie przesyłek, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Przesyłki wprowadzane na terytorium Unii przez niektóre wyspy greckie i niektóre terytoria francuskie

1. Produkty pochodzenia zwierzęcego i produkty złożone, wprowadzane na terytorium Unii z państw trzecich przez położone na wyspach greckich zatwierdzone punkty wprowadzenia w Rodos, Mitylenie i Iraklio (Kreta), przeznaczone do użytku lokalnego na greckiej wyspie, na której znajduje się punkt wprowadzenia, są zwolnione z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej.
2. Zwierzęta, produkty pochodzenia zwierzęcego i produkty złożone, wprowadzane na terytorium Unii z państw trzecich przez zatwierdzone punkty wprowadzenia we francuskich departamentach zamorskich: Gwadelupie, Gujanie Francuskiej, Martynice i Majotcie, przeznaczone do użytku lokalnego we francuskim departamencie zamorskim, w którym znajduje się punkt wprowadzenia, są zwolnione z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej.

Artykuł 8

Określone kontrole urzędowe przesyłek wprowadzanych na terytorium Unii przez niektóre wyspy greckie i niektóre terytoria francuskie

1. Przesyłki, o których mowa w art. 7, podlegają w każdym zatwierdzonym punkcie wprowadzenia kontrolom zgodnie z załącznikiem I.
2. Za każdy z zatwierdzonych punktów wprowadzenia odpowiada właściwy organ, który dysponuje:
 - a) urzędowymi lekarzami weterynarii odpowiedzialnymi za podejmowanie decyzji dotyczących przesyłek zgodnie z art. 55 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625; oraz
 - b) jeżeli właściwy organ uzna to za konieczne – pracownikami, o których mowa w art. 49 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) 2017/625, przeszkolonymi zgodnie z art. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1081⁽⁹⁾.
3. Właściwy organ w położonych na wyspach greckich zatwierdzonych punktach wprowadzenia, o których mowa w art. 7 ust. 1, zapewnia w każdym zatwierdzonym punkcie wprowadzenia dostępność pracowników i zasobów do celów przeprowadzania kontroli urzędowych przesyłek towarów, o których mowa w art. 7 ust. 1, dla których dany punkt wprowadzenia został wyznaczony.
4. Każdy zatwierdzony punkt wprowadzenia we francuskich departamentach zamorskich, o których to punktach mowa w art. 7 ust. 2, dysponuje wszelkimi pomieszczeniami, urządzeniami i pracownikami niezbędnymi do celów przeprowadzania kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów, o których mowa w art. 7 ust. 2, dla których dany punkt wprowadzenia został wyznaczony.

Artykuł 9

Obowiązki podmiotów w odniesieniu do przesyłek wprowadzanych na terytorium Unii przez niektóre wyspy greckie i niektóre terytoria francuskie

Podmiot odpowiedzialny za przesyłki, o których mowa w art. 7:

- a) powiadamia właściwy organ w zatwierdzonym punkcie wprowadzenia o przybyciu przesyłki, przekazując w tym celu wypełniony dokument CHED do systemu IMSOC przed przybyciem przesyłki do zatwierdzonego punktu wprowadzenia;

⁽⁹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1081 z dnia 8 marca 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące szczegółowych wymogów w zakresie szkolenia pracowników przeprowadzających niektóre kontrole bezpośrednie w punktach kontroli granicznej (Dz.U. L 171 z 26.6.2019, s. 1).

- b) prowadzi zatwierdzony przez właściwy organ w zatwierdzonym punkcie wprowadzenia rejestr, w którym uwidacznia, w stosownych przypadkach, ilości zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego i produktów złożonych przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz nazwy i nazwiska oraz adresy nabywców;
- c) informuje nabywców, że:
 - (i) produkty pochodzenia zwierzęcego i produkty złożone przeznaczone do wprowadzenia do obrotu są przeznaczone do spożycia lokalnego i że produkty te w żadnym przypadku nie mogą być ponownie wysyłane do innych części terytorium Unii;
 - (ii) w przypadku odsprzedaży nabywcy muszą poinformować nowych nabywców, jeżeli ci drudzy są podmiotami komercyjnymi, o ograniczeniach zgodnie z lit. c) ppkt (i);
- d) w przypadku francuskich departamentów zamorskich: Gwadelupy, Gujany Francuskiej, Martyniki i Majotty informuje nabywców, że:
 - (i) zwierzęta przeznaczone do wprowadzenia do obrotu są przeznaczone wyłącznie do hodowli i produkcji lokalnej oraz że te zwierzęta i produkty uzyskane z tych zwierząt w żadnym przypadku nie mogą być ponownie wysyłane do innych części terytorium Unii;
 - (ii) w przypadku odsprzedaży nabywcy muszą poinformować nowych nabywców, jeżeli ci drudzy są podmiotami komercyjnymi, o ograniczeniach zgodnie z lit. d) ppkt (i).

Artykuł 10

Uchylenia

1. Decyzja 94/641/WE i decyzja wykonawcza 2012/44/UE tracą moc ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r.
2. Odesłania do uchylonych aktów odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 11

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Określone kontrole urzędowe towarów wprowadzanych na terytorium Unii przez zatwierdzone punkty wprowadzenia na niektórych wyspach greckich i niektórych terytoriach francuskich

1. Właściwy organ zapewnia wprowadzenie do systemu IMSOC wszystkich danych dotyczących produktów pochodzenia zwierzęcego i produktów złożonych oraz – w przypadku francuskich departamentów zamorskich: Gwadelupy, Gujany Francuskiej, Martyniki i Majotty – również wszystkich danych dotyczących zwierząt, przedstawionych do wprowadzenia do obrotu.
2. Właściwy organ sprawdza:
 - a) towarzyszące świadectwa i dokumenty;
 - b) tożsamość produktów pochodzenia zwierzęcego i produktów złożonych oraz – w przypadku francuskich departamentów zamorskich: Gwadelupy, Gujany Francuskiej, Martyniki i Majotty – również tożsamość zwierząt;
 - c) opakowanie i oznakowanie;
 - d) jakość i stan konserwacji towarów;
 - e) warunki transportu, oraz – w przypadku przewozu chłodzonymi środkami transportu – temperaturę środka transportu i wewnętrzną temperaturę towarów;
 - f) wszelkie uszkodzenia towarów.
3. Właściwy organ zapewnia, aby po zakończeniu określonych kontroli urzędowych wskazano w towarzyszącym dokumencie CHED, że produkty pochodzenia zwierzęcego i produkty złożone przeznaczone do wprowadzenia do obrotu są przeznaczone wyłącznie do spożycia lokalnego i że produkty te w żadnym przypadku nie mogą być ponownie wysyłane do innych części terytorium Unii.
4. W przypadku francuskich departamentów zamorskich: Gwadelupy, Gujany Francuskiej, Martyniki i Majotty właściwy organ zapewnia, aby po zakończeniu określonych kontroli urzędowych wskazano w towarzyszącym dokumencie CHED, że zwierzęta przeznaczone do wprowadzenia do obrotu są przeznaczone wyłącznie do hodowli i produkcji lokalnej oraz że te zwierzęta i produkty uzyskane z tych zwierząt w żadnym przypadku nie mogą być ponownie wysyłane do innych części terytorium Unii.
5. Właściwy organ przeprowadza regularne inspekcje miejsca przechowywania/składowania przesyłek przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu, aby zweryfikować, czy zachowane są wymogi w zakresie zdrowia publicznego oraz czy te przesyłki nie są ponownie wysyłane do innych części terytorium Unii.
6. W przypadku francuskich departamentów zamorskich: Gwadelupy, Gujany Francuskiej, Martyniki i Majotty właściwy organ przeprowadza regularne inspekcje pomieszczeń, w których przebywają zwierzęta przeznaczone do wprowadzenia do obrotu, aby zweryfikować, czy zachowane są wymogi w zakresie zdrowia zwierząt oraz czy te zwierzęta i produkty uzyskane z tych zwierząt nie są ponownie wysyłane do innych części terytorium Unii.

ZAŁĄCZNIK II

Tabele korelacji, o których mowa w art. 10 ust. 2

1. Decyzja 94/641/WE

Decyzja 94/641/WE	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	Art. 7
Art. 2	Art. 8 ust. 2 lit. a)
Art. 3 tiret pierwsze	Art. 9 lit. a)
Art. 3 tiret drugie	Art. 9 lit. b)
Art. 3 tiret trzecie	Art. 9 lit. c)
Art. 3 tiret czwarte	Art. 9 lit. e)
Art. 4	Art. 8 ust. 1
Art. 5	—
Art. 6	—
Art. 7	—
Załącznik I	Art. 7
Załącznik II pkt 1	Załącznik I pkt 2
Załącznik II pkt 2	Załącznik I pkt 5

2. Decyzja wykonawcza 2012/44/UE

Decyzja wykonawcza 2012/44/UE	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	Art. 7
Art. 2 ust. 1	Art. 8 ust. 2
Art. 2 ust. 2	Art. 8 ust. 4
Art. 3 pkt 1	Art. 9 lit. a)
Art. 3 pkt 2	—
Art. 3 pkt 3	Art. 9 lit. b)
Art. 3 pkt 4	Art. 9 lit. c) i d)
Art. 3 pkt 5	Art. 9 lit. e) i f)
Art. 4 ust. 1	Art. 8 ust. 1
Art. 4 ust. 2	Art. 8 ust. 1
Art. 4 ust. 3	Załącznik I pkt 1
Art. 4 ust. 4	Załącznik I pkt 3 i 4
Art. 4 ust. 5	Załącznik I pkt 5 i 6
Art. 5	—
Art. 6	—
Art. 7	—
Art. 8	—
Załącznik	Art. 7

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/2127**z dnia 10 października 2019 r.****zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do okresu stosowania niektórych przepisów dyrektyw Rady 91/496/EWG, 97/78/WE i 2000/29/WE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 149 ust. 2 i art. 165 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 ustanowiono ramy kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych mających na celu weryfikację prawidłowego stosowania unijnego prawa żywnościowego i paszowego. Ramy te obejmują kontrole urzędowe zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii z państw trzecich.
- (2) Rozporządzenie (UE) 2017/625 uchyla dyrektywy Rady 91/496/EWG ⁽²⁾ i 97/78/WE ⁽³⁾ ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r. Zmienia ono ponadto rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 ⁽⁴⁾ w celu uchylenia dyrektywy Rady 2000/29/WE ⁽⁵⁾.
- (3) Aby uniknąć luk prawnych w oczekiwaniu na przyjęcie aktów wykonawczych i delegowanych, które dotyczą kwestii, o których mowa w art. 47 ust. 2, art. 48, art. 51 ust. 1 lit. b), c) i d), art. 53 ust. 1 lit. a), art. 54 ust. 1 i 3 oraz art. 58 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625, rozporządzenie (UE) 2017/625 stanowi, że odpowiednie przepisy dyrektyw Rady 91/496/EWG i 97/78/WE oraz dyrektywy 2000/29/WE mają nadal zastosowanie do dnia 14 grudnia 2022 r. lub do wcześniejszej daty, która zostanie określona przez Komisję. W odniesieniu do dyrektywy 2000/29/WE taka wcześniejsza data ma przypadać po dacie rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2017/625.
- (4) Przyjęto akt delegowany na podstawie art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625, regulujący kontrole urzędowe w punktach kontrolnych innych niż punkty kontroli granicznej. Akt ten będzie miał zastosowanie od dnia 14 grudnia 2019 r. W zakresie, w jakim dotyczy kategorii przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia, zacznie on jednak obowiązywać dopiero od dnia 14 grudnia 2020 r. W związku z tym odpowiednie przepisy dyrektywy 2000/29/WE powinny być nadal stosowane do dnia 13 grudnia 2020 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1).

- (5) Przyjęto akt wykonawczy na podstawie art. 54 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/625, regulujący częstotliwość kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich przy wprowadzaniu do Unii zwierząt i towarów. Akt ten będzie miał zastosowanie od dnia 14 grudnia 2019 r. W zakresie, w jakim dotyczy kategorii przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia, zacznie on jednak obowiązywać dopiero od dnia 14 grudnia 2022 r. W związku z tym odpowiednie przepisy dyrektywy 2000/29/WE powinny być nadal stosowane do dnia 13 grudnia 2022 r.
- (6) Przyjęto także akt wykonawczy na podstawie art. 47 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625, ustanawiający wykaz zwierząt i towarów, które mają być poddawane systematycznym kontrolom urzędowym przy ich wprowadzaniu na terytorium Unii. Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2019/478 ⁽⁶⁾ do kategorii, które mają być wymieniane w wykazie, dodano produkty złożone. Wymogi dotyczące wprowadzania takich produktów do Unii, ustanowione w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/625 ⁽⁷⁾, będą jednak miały zastosowanie dopiero od dnia 21 kwietnia 2021 r. Obowiązujące wymogi dotyczące produktów złożonych będą nadal stosowane do dnia 20 kwietnia 2021 r. W związku z tym wymagane są środki przejściowe w odniesieniu do przepisów dyrektywy 97/78/WE regulujących kwestie, o których mowa w art. 47 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625, w odniesieniu do produktów złożonych.
- (7) Przyjęto akty wykonawcze na podstawie art. 47 ust. 2 lit. b) i art. 58 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625, regulujące odpowiednio ustanowienie wykazu towarów podlegających tymczasowemu zwiększeniu kontroli urzędowych przy ich wprowadzaniu na terytorium Unii oraz format wspólnego zdrowotnego dokumentu wejścia (CHED). Akty te będą miały zastosowanie od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2017/625.
- (8) Przyjęto akty delegowane na podstawie art. 48 i art. 51 ust. 1 lit. b), c) i d) rozporządzenia (UE) 2017/625 regulujące zwolnienia z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej oraz ustanowienie przepisów szczegółowych dotyczących tranzytu i przeładunku. Akty te będą miały zastosowanie od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2017/625.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2017/625.
- (10) Ponieważ przepisy określone w niniejszym akcie są ze sobą powiązane i będą stosowane łącznie, należy ustanowić je w jednym akcie, a nie w różnych aktach zawierających liczne odesłania i stwarzających ryzyko powielania.
- (11) Z uwagi na fakt, że rozporządzenie (UE) 2017/625 oraz rozporządzenia delegowane i rozporządzenia wykonawcze, o których mowa powyżej, mają zastosowanie od dnia 14 grudnia 2019 r., niniejsze rozporządzenie powinno również mieć zastosowanie od tej daty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana w rozporządzeniu (UE) 2017/625

W rozporządzeniu (UE) 2017/625 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 149 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Stosowne przepisy dyrektyw 91/496/EWG i 97/78/WE regulujące kwestie, o których mowa w art. 47 ust. 2 lit. b), art. 48, art. 51 ust. 1 lit. b), c) i d), art. 53 ust. 1 lit. a), art. 54 ust. 1 i 3 oraz art. 58 lit. a) niniejszego rozporządzenia, stosuje się zamiast odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia do dnia 13 grudnia 2019 r.

Stosowne przepisy dyrektywy 97/78/WE regulujące kwestie, o których mowa w art. 47 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia, dotyczące produktów złożonych nadal mają zastosowanie zamiast tego odpowiadającego im przepisu do dnia 20 kwietnia 2021 r.”;

⁽⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/478 z dnia 14 stycznia 2019 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do kategorii przesyłek, które mają podlegać kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej (Dz.U. L 82 z 25.3.2019, s. 4).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/625 z dnia 4 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wymogów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt i towarów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 131 z 17.5.2019, s. 18).

2) art. 165 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do kwestii regulowanych przez dyrektywę 2000/29/WE art. 47 ust. 2, art. 48, art. 51 ust. 1 lit. b), c) i d) oraz art. 58 lit. a) niniejszego rozporządzenia stosuje się od dnia 15 grudnia 2019 r. zamiast stosownych przepisów tej dyrektywy, które przestaje się stosować z tym samym dniem.

Stosowne przepisy dyrektywy 2000/29/WE stosuje się nadal w odniesieniu do kwestii regulowanych przez art. 53 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia zamiast tego ostatniego przepisu do dnia 13 grudnia 2020 r.

Stosowne przepisy dyrektywy 2000/29/WE stosuje się nadal w odniesieniu do kwestii regulowanych przez art. 54 ust. 1 i 3 niniejszego rozporządzenia zamiast tych ostatnich przepisów do dnia 13 grudnia 2022 r.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie niniejszego rozporządzenia

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2128**z dnia 12 listopada 2019 r.****ustanawiające wzór świadectwa urzędowego oraz zasady wydawania świadectw urzędowych dla towarów dostarczanych na statki opuszczające Unię i przeznaczonych na zaopatrzenie statku lub do spożycia przez załogę i pasażerów lub dostarczanych do bazy wojskowej NATO lub bazy wojskowej Stanów Zjednoczonych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 77 ust. 3 lit. a) oraz art. 90 lit. a) i f),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2017/625 ustanowiono zasady, których właściwe organy państw członkowskich muszą przestrzegać w trakcie kontroli urzędowych dotyczących zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii, które to kontrole przeprowadza się w celu zweryfikowania zgodności z prawodawstwem Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego.
- (2) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/2124 ⁽²⁾ ustanowiono przepisy dotyczące kontroli urzędowych przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych pochodzących z państw trzecich, które to przesyłki są przechowywane w składach położonych na terytorium Unii i które mają zostać dostarczone albo do bazy wojskowej NATO lub Stanów Zjednoczonych położonej na terytorium Unii lub w państwie trzecim, albo na statek opuszczający Unię, z przeznaczeniem na zaopatrzenie statku lub do spożycia przez załogę i pasażerów.
- (3) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/2124 przewidziano w szczególności, że do przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych w momencie opuszczania składu musi być dołączone świadectwo urzędowe.
- (4) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/2124 przewidziano również, że do przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych z państw trzecich i przeznaczonych na statek opuszczający Unię musi być dołączone świadectwo urzędowe w momencie transportu z punktu kontroli granicznej na statek.
- (5) Ze względu na przejrzystość i spójność należy ustanowić jednolity wzór świadectwa urzędowego dla przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych z państw trzecich, przeznaczonych do dostawy na statki opuszczające Unię i przeznaczonych na zaopatrzenie statków lub do spożycia przez załogę i pasażerów, lub dostarczanych do baz wojskowych NATO lub Stanów Zjednoczonych położonych na terytorium Unii lub w państwie trzecim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2124 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów w transporcie, przeładunku i w trakcie dalszego transportu przez terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008, (WE) nr 1251/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010, (UE) nr 605/2010, (UE) nr 142/2011, (UE) nr 28/2012, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 i decyzję Komisji 2007/777/WE (zob. s. 73 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (6) Zawartość przesyłek często tworzona jest w składach. Takie przesyłki mogą składać się z towarów, które pochodzą z kilku przesyłek różnego pochodzenia lub różnych kategorii produktów. Aby zmniejszyć obciążenia administracyjne, w odniesieniu do towarów w nowo utworzonych przesyłkach należy stosować jedno świadectwo urzędowe. Identyfikowalność towarów należy zapewnić poprzez wskazanie w świadectwie urzędowym numeru wspólnego zdrowotnego dokumentu wejścia (dokument CHED) towarzyszącego pierwotnym przesyłkom, z których pochodzą towary.
- (7) Właściwe organy mogą wydać świadectwo urzędowe albo w formie papierowej, albo elektronicznej. W związku z tym należy ustanowić wymogi dotyczące wydawania świadectwa urzędowego w obu przypadkach.
- (8) Do celów spójności przepisy mające zastosowanie do wydawania świadectw elektronicznych i stosowania podpisu elektronicznego w odniesieniu do świadectw urzędowych, określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/1715 ⁽³⁾, powinny również mieć zastosowanie do wzoru świadectwa urzędowego ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu.
- (9) Wzory świadectw są zawarte w elektronicznym systemie TRACES, ustanowionym decyzją Komisji 2003/623/WE ⁽⁴⁾ i decyzją Komisji 2004/292/WE ⁽⁵⁾ w celu ułatwienia i przyspieszenia procedur administracyjnych na granicach Unii i w składach celnych oraz w celu umożliwienia komunikacji elektronicznej między zaangażowanymi stronami. W związku z tym format wzoru świadectwa urzędowego określony w niniejszym rozporządzeniu i uwagi dotyczące jego wypełniania należy dostosować do systemu TRACES.
- (10) Zgodnie z art. 133 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/625 system TRACES ma być zintegrowany z systemem zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (system IMSOC). Wzór świadectwa urzędowego określony w niniejszym rozporządzeniu należy zatem dostosować do systemu IMSOC.
- (11) Rozporządzenie (UE) 2017/625 stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r. W związku z tym przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć również zastosowanie od tego dnia.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicja

Do celów niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie definicja „składu” określona w art. 2 pkt 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2124.

Artykuł 2

Wzór świadectwa urzędowego

1. Na potrzeby art. 21 ust. 1 i art. 29 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2124 wzór świadectwa urzędowego określony w części I załącznika do niniejszego rozporządzenia stosuje się do celów urzędowej certyfikacji przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych, które są dostarczane:

- a) na statki opuszczające terytorium Unii, z przeznaczeniem na zaopatrzenie statków lub do spożycia przez załogę i pasażerów, lub

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1715 z dnia 30 września 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące funkcjonowania systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych oraz jego składników systemowych („rozporządzenie w sprawie systemu IMSOC”) (Dz.U. L 261 z 14.10.2019, s. 37).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2003/623/WE z dnia 19 sierpnia 2003 r. dotycząca opracowania zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego pod nazwą Traces (Dz.U. L 216 z 28.8.2003, s. 58).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 2004/292/WE z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie wprowadzenia systemu TRACES i zmieniająca decyzję 92/486/EWG (Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 63).

- b) ze składu położonego na terytorium Unii do baz wojskowych NATO lub Stanów Zjednoczonych położonych na terytorium Unii lub w państwie trzecim.

Świadcstwo urzędowe może zostać wydane w formie papierowej lub elektronicznej w systemie IMSOC.

2. Jeżeli zawartość przesyłek tworzona jest w składzie i obejmuje produkty różnego pochodzenia lub z różnych kategorii produktów, można wydać jedno świadectwo urzędowe, które ma towarzyszyć takiej przesyłce.

Artykuł 3

Wymogi dotyczące świadectw urzędowych, które nie są przedkładane w systemie IMSOC

Świadcstwa urzędowe, które nie są przedkładane w systemie IMSOC, muszą spełniać następujące wymogi:

- 1) oprócz podpisu urzędnika certyfikującego, świadectwo urzędowe jest opatrzone pieczęcią urzędową. Kolor podpisu i pieczęci musi różnić się od koloru druku;
- 2) jeżeli świadectwo urzędowe zawiera oświadczenia, te oświadczenia, które nie są potrzebne, zostają przekreślone, parafowane i opatrzone pieczęcią przez urzędnika certyfikującego lub całkowicie usunięte ze świadectwa;
- 3) świadectwo urzędowe składa się:
 - a) z pojedynczego arkusza papieru; lub
 - b) z kilku arkuszy papieru, przy czym wszystkie arkusze są niepodzielne i stanowią integralną całość; lub
 - c) z zestawu stron kolejno ponumerowanych w sposób wskazujący, iż stanowią one część skończonego ciągu;
- 4) jeżeli świadectwo urzędowe składa się z zestawu stron, na każdej stronie znajduje się niepowtarzalny kod, o którym mowa w art. 89 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625, oraz podpis urzędnika certyfikującego i pieczęć urzędowa;
- 5) świadectwo urzędowe wydaje się, zanim przesyłki, których ono dotyczy, znajdą się poza kontrolą właściwych organów w punkcie kontroli granicznej lub poza kontrolą właściwych organów w składzie.

Artykuł 4

Wymogi dotyczące świadectw urzędowych, które są przedkładane w systemie IMSOC, oraz dotyczące stosowania podpisu elektronicznego

1. Świadcstwa urzędowe przedkładane w systemie IMSOC opierają się na wzorze świadectwa urzędowego ustanowionym w części 1 załącznika do niniejszego rozporządzenia.
2. Świadcstwo urzędowe przedkłada się w systemie IMSOC, zanim przesyłki, których ono dotyczy, znajdą się poza kontrolą właściwych organów w punkcie kontroli granicznej lub poza kontrolą właściwych organów w składzie.
3. Świadcstwa urzędowe przedkładane w systemie IMSOC spełniają wymogi dotyczące wydawania elektronicznych świadectw urzędowych i stosowania podpisu elektronicznego, o których mowa w art. 39 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1715.

Artykuł 5

Uwagi dotyczące wypełniania świadectw urzędowych

Świadcstwo urzędowe wypełnia się z uwzględnieniem uwag określonych w części 2 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 6***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ 1

Wzór świadectwa urzędowego towarzyszącego pochodzącym z państw trzecich przesyłkom produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych, które są dostarczane na statki opuszczające Unię lub do baz wojskowych NATO lub baz wojskowych Stanów Zjednoczonych

świadectwo urzędowe dla towarów dostarczanych na statki opuszczające Unię

UNIA EUROPEJSKA

lub do baz wojskowych NATO lub baz wojskowych Stanów Zjednoczonych

I.1		Punkt kontroli granicznej/Właściwy organ		I.2		Numer referencyjny świadectwa	
		Numer referencyjny świadectwa w systemie TRACES		I.2.a		Numer referencyjny świadectwa w systemie IMSOC	
I.3		Nadawca		I.4		Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę	
		Nazwa				Nazwa	
		Adres				Adres	
		Nr rejestracji/zatwierdzenia					
		Państwo Kod ISO kraju				Państwo Kod ISO kraju	
I.5		Miejsce przeznaczenia (statek)		I.6		Miejsce przeznaczenia (baza wojskowa NATO/Stanów Zjednoczonych)	
		Nazwa statku				Nazwa bazy wojskowej NATO/Stanów Zjednoczonych	
		Numer IMO statku				Numer referencyjny bazy wojskowej NATO/Stanów Zjednoczonych w systemie TRACES	
		Port				Adres	
		Państwo Kod ISO kraju				Państwo Kod ISO kraju	
						PKG wywozu	
I.7		Środek transportu		Numer(y) identyfikacyjny(-e)		Nr kontenera lub pojemnika	
						Nr plomby	
I.8		Opis towarów					
	Kod CN	Rodzaj produktu	Państwo pochodzenia	Liczba opakowań	Masa netto (kg)	Odniesienie do dokumentu CHED pochodzenia	
☐ Dokumenty potwierdzające: _____							

I.9	Łączna liczba opakowań		I.10	Całkowita masa netto (kg)
I.11	Data wyjazdu			
II.1	Oświadczenie: ⁽¹⁾ ☐ Ja, niżej podpisany urzędnik certyfikujący, potwierdzam, że opisane wyżej produkty można wysłać na statek opuszczający Unię ⁽¹⁾ ☐ Ja, niżej podpisany urzędnik certyfikujący, potwierdzam, że opisane wyżej produkty można wysłać do bazy wojskowej NATO/Stanów Zjednoczonych			
II.2	Imię i nazwisko (wielkimi literami)	Kwalifikacje i tytuł		
	Właściwy organ/PKG	Numer rejestracyjny właściwego organu/PKG w systemie TRACES		
	Data	Pieczęć	Podpis	
III.1	Potwierdzenie przybycia i zgodności przesyłki Potwierdzam dostarczenie przesyłki: ⁽¹⁾ ☐ na statek określony w rubryce I.5 ⁽¹⁾ ☐ do bazy wojskowej NATO/Stanów Zjednoczonych określonej w rubryce I.6 ⁽¹⁾ ☐ do PKG wywozu Zgodność przesyłki z wymogami ☐ Tak ☐ Nie			
III.2	⁽¹⁾ ☐ Właściwy organ ☐ Oficjalny przedstawiciel kapitana statku ☐ Właściwy organ odpowiedzialny za kontrole w bazie wojskowej NATO/Stanów Zjednoczonych			
	Imię i nazwisko (wielkimi literami)	Stanowisko		
	Właściwy organ	Numer rejestracyjny właściwego organu w systemie TRACES		
	Miejsce			
	Data	Pieczęć	Podpis	
⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.				

CZĘŚĆ 2

Uwagi dotyczące wypełniania wzoru świadectwa urzędowego

Ogólne

Aby wybrać określony wariant, proszę zaznaczyć odpowiednią rubrykę, wpisując „V” lub „X”.

„Kod ISO” oznacza międzynarodowy standardowy kod dwuliterowy stosowany do oznaczenia danego państwa, zgodny z normą międzynarodową ISO 3166 alpha-2 ⁽¹⁾.

Jeżeli rubryka umożliwia wybór jednej lub większej liczby wariantów, w wersji elektronicznej świadectwa urzędowego wyświetlą się tylko te warianty.

Część I: Dane przesyłki

Rubryka I.1.	Punkt kontroli granicznej/Właściwy organ: w zależności od przypadku należy podać nazwę punktu kontroli granicznej (PKG) lub nazwę właściwego organu wydającego świadectwo urzędowe oraz jego numer referencyjny w TRACES.
Rubryka I.2.	Numer referencyjny świadectwa: niepowtarzalny obowiązkowy kod przypisany przez właściwy organ wydający świadectwo urzędowe zgodnie z jego własną klasyfikacją. Ta rubryka jest obowiązkowa dla wszystkich świadectw, które nie są przedkładane w systemie IMSOC.
Rubryka I.2.a	Numer referencyjny świadectwa w systemie IMSOC: niepowtarzalny kod referencyjny przypisywany automatycznie przez system IMSOC, jeżeli świadectwo jest zarejestrowane w tym systemie. Rubryki tej nie należy wypełniać, jeżeli świadectwo nie jest przedkładane w systemie IMSOC.
Rubryka I.3.	Nadawca: w przypadku przesyłki z magazynu należy podać nazwę i adres magazynu, z którego przesyłka jest wysyłana (ulica, miejscowość i region, prowincja lub stan, numer rejestracji/zatwierdzenia – w zależności od przypadku). Rubryki tej nie należy wypełniać, jeżeli przesyłka jest wysyłana bezpośrednio z punktu kontroli granicznej.
Rubryka I.4.	Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę: imię i nazwisko lub nazwa i adres osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej w Unii za dostarczenie przesyłki do miejsca przeznaczenia (ulica, miejscowość i region, prowincja lub stan, numer rejestracji/zatwierdzenia – w zależności od przypadku).
Rubryka I.5.	Miejsce przeznaczenia (statek): należy podać nazwę statku, dla którego przeznaczona jest przesyłka, numer statku wg Międzynarodowej Organizacji Morskiej (numer IMO), nazwę portu, nazwę i kod ISO państwa członkowskiego przeznaczenia towarów. Rubryki tej nie należy wypełniać, jeżeli świadectwo urzędowe wydaje się w celu dostarczenia przesyłki do bazy wojskowej NATO lub Stanów Zjednoczonych położonej na terytorium Unii lub w państwie trzecim.
Rubryka I.6.	Miejsce przeznaczenia (baza wojskowa NATO/Stanów Zjednoczonych): należy podać nazwę bazy wojskowej NATO/Stanów Zjednoczonych położonej na terytorium Unii i stanowiącej miejsce przeznaczenia, nazwę i kod ISO państwa członkowskiego, w którym znajduje się baza wojskowa NATO lub Stanów Zjednoczonych. Jeżeli miejsce przeznaczenia to baza wojskowa NATO/Stanów Zjednoczonych położona w państwie trzecim, w tej rubryce należy wskazać wyłącznie punkt kontroli granicznej wywozu z Unii. Rubryki tej nie należy wypełniać, jeżeli świadectwo urzędowe wydaje się w celu dostarczenia przesyłki na statki opuszczające Unię.
Rubryka I.7.	Środek transportu: Numer(y) identyfikacyjny(-e): w przypadku samolotu – numer lotu, w przypadku statku – nazwa (-y) statku, w przypadku kolei – numer identyfikacyjny pociągu i numer wagonu, w przypadku transportu drogowego – numer tablicy rejestracyjnej i w stosownych przypadkach numer tablicy rejestracyjnej przyczepy. W przypadku przesyłek kontenerowych numer tablicy rejestracyjnej przyczepy nie jest obowiązkowy, jeżeli podano numer kontenera. W przypadku przewozu promem należy podać dane identyfikacyjne pojazdu drogowego, numer tablicy rejestracyjnej i w stosownych przypadkach numer tablicy rejestracyjnej przyczepy oraz nazwę planowanego promu.
Nr kontenera lub pojemnika:	w stosownych przypadkach odpowiednie numery. Jeżeli towary są przewożone w zamkniętych kontenerach/pojemnikach, należy podać numer kontenera/pojemnika.

⁽¹⁾ Wykaz nazw państw i przypisanych im kodów znajduje się pod adresem: http://www.iso.org/iso/country_codes/iso-3166-1_decoding_table.htm.

Nr plomby:	należy podać tylko numer plomby urzędowej. Plomba urzędowa oznacza, że plomba jest przymocowana do kontenera, pojazdu ciężarowego lub wagonu kolejowego pod nadzorem właściwego organu wydającego świadectwo.
Rubryka I.8.	Opis towarów: Opis towarów i rodzaju produktu: należy podać odpowiedni kod Nomenklatury scalonej (CN) oraz tytuł zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾ . Państwo pochodzenia: należy podać państwo pochodzenia towarów. Odniesienie do dokumentu CHED pochodzenia: należy wskazać odniesienie do dokumentu CHED dotyczącego przesyłki, z której pochodzi odpowiednia liczba kartonów produktu. Informacje w tej rubryce można również podać w dokumencie potwierdzającym dołączonym do świadectwa urzędowego. W takim przypadku należy wypełnić rubrykę „Dokument potwierdzający”, gdzie należy podać numer dokumentów potwierdzających.
Rubryka I.9.	Łączna liczba opakowań: należy podać liczbę kartonów lub opakowań. W przypadku przesyłek luzem rubryka ta jest nieobowiązkowa.
Rubryka I.10.	Całkowita masa netto (kg): jest ona zdefiniowana jako masa samego produktu bez bezpośrednich pojemników i opakowań.
Rubryka I.11.	Data i godzina wyjazdu: należy podać datę i godzinę planowanego wyjazdu środka transportu z punktu kontroli granicznej lub magazynu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Część II: Oświadczenie

Tę część musi wypełnić urzędowy lekarz weterynarii lub urzędowy inspektor właściwego organu w punkcie kontroli granicznej lub w magazynie.

Część III: Potwierdzenie przybycia przesyłki

Tę część musi wypełnić:

- jeżeli miejsce przeznaczenia to statek opuszczający Unię: właściwy organ w porcie przeznaczenia lub oficjalny przedstawiciel kapitana statku,
- jeżeli miejsce przeznaczenia to baza wojskowa NATO/Stańców Zjednoczonych położona na terytorium Unii: właściwy organ odpowiedzialny za kontrole w bazie wojskowej NATO/Stańców Zjednoczonych,
- jeżeli miejsce przeznaczenia to baza wojskowa NATO/Stańców Zjednoczonych położona w państwie trzecim: właściwy organ w punkcie kontroli granicznej wywozu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2129**z dnia 25 listopada 2019 r.****ustanawiające przepisy dotyczące jednolitego stosowania poziomów częstotliwości kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich określonych przesyłek zwierząt i towarów wprowadzanych do Unii****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 54 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) i c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2017/625 ustanowiono przepisy dotyczące przeprowadzania przez właściwe organy państw członkowskich kontroli urzędowych zwierząt i towarów wprowadzanych do Unii w celu sprawdzenia zgodności z prawodawstwem Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego.
- (2) Art. 54 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/625 upoważnia Komisję do ustanowienia przepisów dotyczących jednolitego stosowania właściwych poziomów częstotliwości kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich przesyłek zwierząt i towarów należących do kategorii, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a) i b) tego rozporządzenia. Dlatego poziomy częstotliwości kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich należy określić w zależności od ryzyka stwarzanego przez każde zwierzę, towar lub kategorię zwierząt lub towarów dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do organizmów zmodyfikowanych genetycznie – również dla środowiska.
- (3) Aby zapewnić jednolite stosowanie poziomów częstotliwości kontroli bezpośrednich wymaganych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić przepis dotyczący korzystania z systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC), o którym mowa w art. 131 rozporządzenia (UE) 2017/625, przy wyborze przesyłek do kontroli bezpośrednich.
- (4) Poziomy częstotliwości ustanowione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinny mieć zastosowanie do zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) 2017/625, przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu. Jednakże częstotliwość kontroli bezpośrednich przeprowadzanych w punktach kontroli granicznej w celu zapewnienia zgodności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 ⁽²⁾ należy określić zgodnie z art. 45 ust. 5 tego rozporządzenia.
- (5) Dyrektywą Rady 91/496/EWG ⁽³⁾ ustanowiono zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych do Unii z państw trzecich. Art. 4 tej dyrektywy stanowi, że każda przesyłka zwierząt powinna podlegać kontrolom identyfikacji i kontrolom fizycznym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56).

- (6) Dyrektywę 91/496/EWG uchylono rozporządzeniem (UE) 2017/625 ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r. Biorąc pod uwagę ryzyko stwarzane przez niektóre kategorie zwierząt dla zdrowia ludzi lub zwierząt oraz dla dobrostanu zwierząt, w odniesieniu do zwierząt wprowadzanych do Unii z państw trzecich należy nadal stosować takie same poziomy częstotliwości kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich jak poziomy ustanowione w dyrektywie 91/496/EWG lub zgodnie z nią.
- (7) W celu zapewnienia skuteczności kontroli urzędowych kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie powinny być przeprowadzane w taki sposób, aby podmiot odpowiedzialny za przesyłkę nie mógł przewidzieć, czy określona przesyłka zostanie poddana kontrolom bezpośrednim.
- (8) W art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/2130 ⁽⁴⁾ ustanowiono szczegółowe przepisy dotyczące kontroli identyfikacyjnych towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/625, w zależności od tego, czy przesyłka podlega kontroli bezpośredniej.
- (9) Należy ustanowić podstawowe kryteria pozwalające określić podstawowe poziomy częstotliwości kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych, z uwzględnieniem informacji dotyczących ryzyka związanego z kategoriami zwierząt lub towarów i dostępnych ocen naukowych.
- (10) Na podstawie informacji zgromadzonych przez Komisję zgodnie z art. 125 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, wyników kontroli przeprowadzonych przez ekspertów Komisji w państwach trzecich zgodnie z art. 120 ust. 1 tego rozporządzenia oraz informacji zgromadzonych w ramach systemu IMSOC należy umożliwić zmianę częstotliwości kontroli bezpośrednich wynikającej z podstawowych kryteriów.
- (11) W celu zapewnienia skuteczności kontroli urzędowych poziomy częstotliwości określone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinny być udostępniane w systemie IMSOC.
- (12) W przypadku określonych państw trzecich, z którymi Unia zawarła weterynaryjne umowy o równoważności, należy ograniczyć częstotliwość kontroli bezpośrednich niektórych produktów, z uwzględnieniem między innymi zasady regionalizacji w przypadkach chorób zwierząt i innych zasad weterynaryjnych. W związku z tym do celów niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie poziomy częstotliwości kontroli bezpośrednich określone w tych umowach weterynaryjnych.
- (13) Decyzją Komisji 94/360/WE ⁽⁵⁾ ustanowiono zmniejszone poziomy częstotliwości kontroli bezpośrednich dla niektórych kategorii towarów podlegających kontrolom weterynaryjnym. Ponieważ w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy w obszarach objętych decyzją 94/360/WE, decyzję tę należy uchylić ze skutkiem od daty określonej w niniejszym rozporządzeniu.
- (14) Rozporządzenie (UE) 2017/625 stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r. W związku z tym przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć również zastosowanie od tego dnia.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące jednolitego stosowania właściwego poziomu częstotliwości kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich przesyłek zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) 2017/625, przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2130 z dnia 25 listopada 2019 r. ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich oraz po tych kontrolach w odniesieniu do zwierząt i towarów podlegających kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej (zob. s. 128 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 94/360/WE z dnia 20 maja 1994 r. w sprawie zmniejszonej częstotliwości bezpośrednich kontroli przesyłek niektórych produktów pochodzących z państw trzecich, zgodnie z dyrektywą Rady 90/675/EWG (Dz.U. L 158 z 25.6.1994, s. 41).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- 1) „poziom częstotliwości” oznacza minimalny odsetek przesyłek zwierząt i towarów, o których mowa w art. 1, określony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, z liczby przesyłek, które dotarły do punktu kontroli granicznej w danym okresie, w odniesieniu do których właściwe organy mają przeprowadzić kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie;
- 2) „IMSOC” oznacza system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych, o którym mowa w art. 131 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Artykuł 3

Wybór przesyłek do kontroli bezpośrednich

1. Właściwe organy dokonują wyboru przesyłek do kontroli bezpośrednich zgodnie z następującą procedurą:
 - a) przesyłka jest automatycznie losowana w systemie IMSOC;
 - b) właściwe organy mogą zdecydować o wyborze przesyłki zgodnie z lit. a) lub o wyborze innej przesyłki towarów tej samej kategorii towarów i tego samego pochodzenia towarów.
2. Dla każdej przesyłki wybranej do kontroli bezpośrednich zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu właściwe organy przeprowadzają kontrole identyfikacyjne zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2130.

Artykuł 4

Poziomy częstotliwości kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich

1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych według poziomów częstotliwości określonych zgodnie z art. 5.
2. W przypadku państw trzecich wymienionych w załączniku II, z którymi Unia zawarła umowy o równoważności, kontrole bezpośrednie przeprowadza się zgodnie z poziomami częstotliwości ustanowionymi na mocy tych umów.

Artykuł 5

Określenie i zmiana poziomów częstotliwości kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich przeprowadzanych w odniesieniu do zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych

1. Podstawowe poziomy częstotliwości kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich przesyłek zwierząt i towarów, o których mowa w art. 1, są określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia w oparciu o oceny naukowe i informacje, o których mowa w art. 54 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) ppkt (v) i (vi) rozporządzenia (UE) 2017/625.
2. Poziom częstotliwości kontroli bezpośrednich określonych towarów z określonego państwa trzeciego może zostać zwiększony w przypadku stwierdzenia poważnych niedociągnięć w oparciu o:
 - a) informacje zgromadzone przez Komisję zgodnie z art. 125 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625; lub
 - b) wyniki kontroli przeprowadzonych przez ekspertów Komisji zgodnie z art. 120 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625.

W takim przypadku poziom częstotliwości ustalony zgodnie z ust. 1 zwiększa się do kolejnego podstawowego poziomu określonego w załączniku I lub do poziomu częstotliwości wynoszącego 50 %, w przypadku gdy poziom częstotliwości mający zastosowanie do określonej kategorii towarów wynosi 30 %.

3. Poziom częstotliwości kontroli bezpośrednich zwiększa się z podstawowego poziomu częstotliwości określonego zgodnie z ust. 1 do kolejnego podstawowego poziomu częstotliwości określonego w załączniku I lub do poziomu częstotliwości wynoszącego 50 %, jeżeli poziom częstotliwości mający zastosowanie do określonej kategorii towarów wynosi 30 %, w przypadku gdy dane i informacje zgromadzone za pośrednictwem systemu IMSOC wskazują, w odniesieniu do określonych towarów z określonego państwa trzeciego, na poziom niezgodności w odniesieniu do kontroli bezpośrednich tej samej kategorii towarów w ciągu ostatnich 12 miesięcy, który przekracza o 30 % średni wskaźnik niezgodności dla tej samej kategorii towarów ze wszystkich państw trzecich.
4. W przypadku gdy kryteria, o których mowa w ust. 2 lub w ust. 3, nie są już spełniane, poziom częstotliwości zmniejsza się do odpowiedniego podstawowego poziomu częstotliwości określonego w załączniku I.
5. Komisja udostępnia poziomy częstotliwości określone zgodnie z niniejszym artykułem właściwym organom i podmiotom poprzez system IMSOC.

Artykuł 6

Uchylenie

Decyzja 94/360/WE traci moc ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r.

Artykuł 7

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Podstawowe kryteria określania podstawowych poziomów częstotliwości kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych

Podstawowe kryteria określania podstawowych poziomów częstotliwości kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich		Podstawowe poziomy częstotliwości, które mają zastosowanie do	
Kategoria ryzyka	Kategoria zwierząt lub towarów (*)	kontroli identyfikacyjnych	kontroli bezpośrednich
I	Zwierzęta	100 %	100 %
II	— Mięso mielone, mięso oddzielone mechanicznie i surowe wyroby mięsne przeznaczone do spożycia przez ludzi — Mięso drobiowe przeznaczone do spożycia przez ludzi — Mięso królicze, dziczyzna i pochodzące z nich produkty mięsne, przeznaczone do spożycia przez ludzi — Jaja przeznaczone do spożycia przez ludzi — Produkty jajeczne przeznaczone do spożycia przez ludzi, zamrożone lub schłodzone — Mleko przeznaczone do spożycia przez ludzi — Przetwory mleczne i produkty na bazie siary przeznaczone do spożycia przez ludzi, zamrożone lub schłodzone — Produkty rybołówstwa z akwakultury i małże przeznaczone do spożycia przez ludzi, które nie znajdują się w hermetycznie zamkniętych pojemnikach, mających na celu utrzymanie ich w temperaturze otoczenia — Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, przeznaczone do skarmiania zwierząt gospodarskich	100 %	30 %
III	— Mięso inne niż mięso wymienione w kategorii II oraz pochodzące z niego produkty mięsne, przeznaczone do spożycia przez ludzi — Wytopiony tłuszcz zwierzęcy i skwarki, przeznaczone do spożycia przez ludzi — Produkty z mięsa drobiowego przeznaczone do spożycia przez ludzi — Produkty jajeczne przeznaczone do spożycia przez ludzi, inne niż produkty wymienione w kategorii II — Przetwory mleczne i produkty na bazie siary przeznaczone do spożycia przez ludzi, inne niż produkty wymienione w kategorii II — Produkty rybołówstwa inne niż produkty wymienione w kategorii II — Miód i inne produkty pszczele przeznaczone do spożycia przez ludzi — Produkty złożone — Jaja wylęgowe — Nawozy organiczne i polepszacze gleby otrzymane z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego — Żabie udka i ślimaki przeznaczone do spożycia przez ludzi — Owady przeznaczone do spożycia przez ludzi	100 %	15 %
IV	— Żelatyna i kolagen przeznaczone do spożycia przez ludzi — Osłonki — Nasienie i zarodki — Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, inne niż produkty wymienione w kategorii II i kategorii III	100 %	5 %
V	— Wysoko przetworzone produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi — Siano i słoma — Towary inne niż towary wymienione w kategorii II, kategorii III i kategorii IV	100 %	1 %

(*) Poziomy częstotliwości kontroli bezpośrednich w odniesieniu do przesyłek próbek handlowych muszą być zgodne z opisem kategorii towarów zawartym w niniejszym załączniku.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz określonych państw trzecich, o których mowa w art. 4 ust. 2, oraz częstotliwość kontroli bezpośrednich**1. Nowa Zelandia**

W przypadku Nowej Zelandii częstotliwości przewidziane w Umowie zatwierdzonej decyzją Rady 97/132/WE ⁽¹⁾ w formie wymiany listów w sprawie tymczasowego stosowania Umowy między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi.

2. Kanada

W przypadku Kanady częstotliwości te są przewidziane w załączniku VIII do Umowy, która została zatwierdzona decyzją Rady 1999/201/WE ⁽²⁾.

3. Chile

W przypadku Chile częstotliwości te są przewidziane w Porozumieniu w sprawie środków sanitarnych i fitosanitarnych stosowanych w handlu zwierzętami, produktami zwierzęcymi, roślinami, produktami roślinnymi i innymi towarami oraz do dobrostanem zwierząt, określonym w załączniku IV do układu o stowarzyszeniu, który został zatwierdzony decyzją Rady 2002/979/WE ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 97/132/WE z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi (Dz.U. L 57 z 26.2.1997, s. 4).

⁽²⁾ Decyzja Rady 1999/201/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a rządem Kanady o środkach sanitarnych dla ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, w związku z handlem żywymi zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 71 z 18.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2002/979/WE z dnia 18 listopada 2002 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania niektórych postanowień Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony (Dz.U. L 352 z 30.12.2002, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2130**z dnia 25 listopada 2019 r.****ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich oraz po tych kontrolach w odniesieniu do zwierząt i towarów podlegających kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2017/625 ustanowiono przepisy, których właściwe organy państw członkowskich muszą przestrzegać w trakcie kontroli urzędowych dotyczących zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii, które to kontrole przeprowadza się w celu zweryfikowania zgodności z prawodawstwem Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego.
- (2) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/625 przesyłki zwierząt i towarów należących do kategorii, o których mowa w art. 47 ust. 1, podlegają kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej do celów kontroli urzędowych, chyba że są one zwolnione z takich kontroli na podstawie art. 48 tego rozporządzenia. Takie kontrole urzędowe powinny obejmować kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie. W celu zapewnienia jednolitego stosowania art. 49, 50 i 51 rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz skutecznego przeprowadzania kontroli urzędowych zwierząt i towarów należących do kategorii, o których mowa powyżej, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące przeprowadzania kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych oraz kontroli bezpośrednich w punktach kontroli granicznej.
- (3) Przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych oraz kontroli bezpośrednich w punktach kontroli granicznej przybycia lub w punktach kontroli powinny mieć również zastosowanie do niektórych kategorii żywności i pasz nie pochodzących od zwierząt, z zastrzeżeniem tymczasowego zwiększenia kontroli, innych warunków wprowadzania do Unii oraz środków nadzwyczajnych przewidzianych w aktach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625.
- (4) Działania przeprowadzane podczas kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia okazały się skuteczne i zapewniają wysoki poziom skuteczności kontroli. Przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu powinny zatem być oparte na tych samych zasadach, co wymogi dotyczące kontroli dokumentów, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich określone w dyrektywach Rady 91/496/EWG ⁽²⁾, 97/78/WE ⁽³⁾ i 2000/29/WE ⁽⁴⁾, rozporządzeniach Komisji (WE) nr 136/2004 ⁽⁵⁾ i (WE) nr 282/2004 ⁽⁶⁾ oraz decyzji Komisji 97/794/WE ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 136/2004 z dnia 22 stycznia 2004 r. ustanawiające procedurę kontroli weterynaryjnej we wspólnotowych punktach kontroli granicznej dotyczących produktów przywożonych z państw trzecich (Dz.U. L 21 z 28.1.2004, s. 11).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 282/2004 z dnia 18 lutego 2004 r. wprowadzające dokument zgłoszenia i kontroli weterynaryjnych dotyczących zwierząt wwożonych do Wspólnoty pochodzących z krajów trzecich (Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 11).

⁽⁷⁾ Decyzja Komisji 97/794/WE z dnia 15 października 1997 r. (Dz.U. L 27 z 20.1.1998, s. 1).

- (5) Wszystkie odnośne dokumenty, które muszą towarzyszyć przesyłkom zwierząt i towarów należących do kategorii, o których mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, powinny zostać sprawdzone w celu upewnienia się, że są one oparte na odpowiednim dokumencie wzorcowym, że spełnione są ogólne wymagania dotyczące świadectw oraz że zapewniają one gwarancje wymagane na podstawie przepisów Unii lub mających zastosowanie przepisów krajowych.
- (6) W przypadku gdy na terytorium Unii wprowadzane są przesyłki niektórych kategorii towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, przepisy Unii stanowią, że należy przeprowadzić analizy lub badania laboratoryjne bądź diagnostykę laboratoryjną albo zaplombować środki transportu, aby zapewnić wysoki poziom ochrony konsumentów i zapobiec wszelkiemu ryzyku dla zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt i roślin. W takich przypadkach wyniki analiz lub badań laboratoryjnych bądź diagnostyki laboratoryjnej albo numery plomb należy podać we wspólnym zdrowotnym dokumencie wejścia (CHED).
- (7) Aby zapewnić identyfikowalność zwierząt i towarów wprowadzanych do Unii, oryginały oraz, w stosownych przypadkach, kopie świadectw urzędowych lub dokumentów powinny być przechowywane przez pewien okres w punkcie kontroli granicznej przybycia do Unii.
- (8) Ponieważ w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy w dziedzinach objętych rozporządzeniami (WE) nr 136/2004 i (WE) nr 282/2004 oraz decyzją 97/794/WE, akty te należy uchylić ze skutkiem od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (9) Rozporządzenie (UE) 2017/625 stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r. W związku z tym przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć również zastosowanie od tego dnia.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się szczegółowe przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich, o których mowa w art. 49, 50 i 51 rozporządzenia (UE) 2017/625, oraz po ich zakończeniu, w odniesieniu do przesyłek zwierząt i towarów należących do kategorii, o których mowa w art. 47 ust. 1 tego rozporządzenia.

Artykuł 2

Szczegółowe przepisy dotyczące kontroli dokumentów

1. Odnośnie do każdej przesyłki zwierząt i towarów, o której mowa w art. 1, właściwy organ ustala przeznaczenie zwierząt i towarów na podstawie świadectw urzędowych, poświadczeń urzędowych i innych dokumentów towarzyszących przesyłce, jak również miejsce przeznaczenia przesyłki wskazane w tych świadectwach, poświadczeniach i dokumentach.
2. Właściwy organ dokonuje kontroli wszystkich świadectw urzędowych, poświadczeń urzędowych i innych dokumentów, o których mowa w art. 3 pkt 41 rozporządzenia (UE) 2017/625, lub ich elektronicznych odpowiedników złożonych w systemie zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC), o którym mowa w art. 131 tego rozporządzenia, bądź za pośrednictwem istniejących systemów krajowych, w celu stwierdzenia, czy:
 - a) zostały one, w stosownych przypadkach, wydane przez właściwy organ państwa trzeciego;
 - b) spełniają one wymagania określone w art. 89 ust. 1 i art. 91 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 90 tego rozporządzenia;
 - c) odpowiadają one wzorom ustanowionym przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625;
 - d) informacje zawarte w tych świadectwach lub dokumentach są zgodne z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625.
3. Właściwy organ sprawdza, czy podmiot odpowiedzialny za daną przesyłkę wypełnił stosowną część wspólnego zdrowotnego dokumentu wejścia (CHED) kompletnie i poprawnie zgodnie z wymogami art. 56 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz czy informacje w nim zawarte odpowiadają informacjom zawartym w świadectwach urzędowych, poświadczeniach urzędowych i innych dokumentach towarzyszących przesyłce.

(⁷) Decyzja Komisji 97/794/WE z dnia 12 listopada 1997 r. ustanawiająca niektóre szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/496/EWG w odniesieniu do kontroli weterynaryjnych żywych zwierząt sprowadzanych z państw trzecich (Dz.U. L 323 z 26.11.1997, s. 31).

Artykuł 3

Szczegółowe przepisy dotyczące kontroli identyfikacyjnych

1. W trakcie kontroli identyfikacyjnych przesyłek zwierząt i towarów, o których mowa w art. 1, właściwy organ sprawdza, czy następujące elementy odpowiadają informacjom przedstawionym w świadectwach urzędowych, poświadczeniach urzędowych i innych dokumentach towarzyszących przesyłkom:
 - a) w stosownych przypadkach, liczba zwierząt, ich gatunek, rasa, płeć, wiek i kategoria;
 - b) opis zawartości przesyłek;
 - c) ilość zawarta w przesyłkach;
 - d) w stosownych przypadkach, odpowiednie pieczęcie oraz znaki lub kody identyfikacyjne;
 - e) w stosownych przypadkach, identyfikacja środków transportu;
 - f) w stosownych przypadkach, plomby na kontenerach lub środkach transportu.
2. W odniesieniu do przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych kontrole identyfikacyjne mogą ograniczać się do ust. 1 lit. e) i f) w przypadkach, gdy:
 - a) przesyłki nie zostały wybrane do kontroli bezpośrednich;
 - b) przesyłki zostały załadowane do jednostek transportowych, które są zamknięte i zaplombowane;
 - c) plomby na kontenerach lub środkach transportu nie zostały naruszone ani uszkodzone;
 - d) plomby na kontenerach lub środkach transportu zostały założone przez właściwy organ wydający urzędowe świadectwo oraz
 - e) informacje na plombach odpowiadają informacjom towarzyszącym urzędowemu świadectwu, wymaganym na podstawie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625.
3. W odniesieniu do przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych wybór sztuk lub opakowań do celów kontroli identyfikacyjnych obejmuje 1 % sztuk lub opakowań w danej przesyłce, przy czym muszą to być przynajmniej dwie sztuki lub opakowania a najwyżej – 10 sztuk lub opakowań. W przypadku gdy na podstawie wybranych sztuk lub opakowań właściwy organ nie jest w stanie przeprowadzić kontroli identyfikacyjnej, w celu przeprowadzenia szerzej zakrojonej kontroli można zwiększyć liczbę kontrolowanych sztuk lub opakowań nawet do całkowitej liczby sztuk lub opakowań w danej przesyłce.
4. W odniesieniu do przesyłek zwierząt kontrole identyfikacyjne opierają się na następujących zasadach:
 - a) w przypadku zwierząt, których indywidualna identyfikacja jest wymagana przepisami Unii, z przesyłki do reprezentatywnej próby wybiera się przynajmniej 10 % zwierząt, przy czym musi to być przynajmniej 10 sztuk. Jeżeli przesyłka obejmuje mniej niż 10 sztuk zwierząt, kontrole identyfikacyjne przeprowadza się w odniesieniu do każdego zwierzęcia z przesyłki;
 - b) w przypadku zwierząt, których indywidualna identyfikacja nie jest wymagana przepisami Unii, należy sprawdzić oznaczenia reprezentatywnej liczby opakowań lub kontenerów;
 - c) jeżeli kontrole identyfikacyjne określone w lit. a) i b) nie są zadowalające, liczbę zwierząt poddanych kontroli zwiększa się nawet do całkowitej liczby zwierząt w danej przesyłce.
5. Jeżeli do celów kontroli identyfikacyjnych konieczne jest uzyskanie pełnego dostępu do całej przesyłki, przesyłki wyładowuje się częściowo lub całkowicie ze środka transportu.

Artykuł 4

Szczegółowe przepisy dotyczące kontroli bezpośrednich

1. Podczas kontroli bezpośrednich przesyłek zwierząt i towarów, o których mowa w art. 1, właściwy organ sprawdza, czy przesyłki te są zgodne z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, mającymi zastosowanie do poszczególnych zwierząt lub towarów oraz ze szczególnymi wymogami określonymi w odpowiednich świadectwach urzędowych, poświadczeniach urzędowych i innych dokumentach.
2. Jeżeli do celów kontroli bezpośrednich konieczne jest uzyskanie dostępu do całej przesyłki, przesyłki wyładowuje się częściowo lub całkowicie ze środka transportu.
3. Kontrole bezpośrednie zwierząt są przeprowadzane zgodnie z wymogami określonymi w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

4. Kontrole bezpośrednie produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy, produktów złożonych oraz żywności i paszy nie pochodzących od zwierząt, podlegających tymczasowemu zwiększeniu kontroli, innym warunkom wprowadzenia do Unii oraz środkom nadzwyczajnym przewidzianym w aktach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625, przeprowadza się zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.
5. Badania laboratoryjne pod kątem zagrożeń związanych z produktami pochodzenia zwierzęcego, materiałem biologicznym, produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego, produktami pochodnymi, sianem i słomą oraz produktami złożonymi przeprowadza się zgodnie z planem monitorowania, o którym mowa w załączniku II pkt 5.
6. Kontrole bezpośrednie roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625 i które, w stosownych przypadkach, podlegają środkom nadzwyczajnym przewidzianym w aktach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia, przeprowadza się zgodnie z wymogami określonymi w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.
7. Zanim dostępne będą wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych podczas kontroli bezpośrednich, można wprowadzać do obrotu następujące przesyłki zwierząt:
 - a) przesyłki zwierząt kopytnych, od których pobrano próbki zgodnie z wymogami dotyczącymi pobierania próbek, o których mowa w załączniku I część III, jeżeli ze strony tych zwierząt kopytnych nie podejrzewa się bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt; oraz
 - b) przesyłki innych zwierząt, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625, jeżeli ze strony tych zwierząt nie podejrzewa się bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.
8. Przesyłki towarów badane zgodnie z planem monitorowania, o którym mowa w ust. 5, ze strony których nie podejrzewa się bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, mogą zostać wprowadzone do obrotu, zanim dostępne będą wyniki badań laboratoryjnych.
9. W przypadku gdy z przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625, w ramach kontroli bezpośrednich pobrano próbki do celów analizy laboratoryjnej i nie podejrzewa się bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia roślin, takie przesyłki mogą zostać wprowadzone do obrotu, zanim dostępne będą wyniki badań laboratoryjnych.

Artykuł 5

Działania, które należy przeprowadzić po kontrolach dokumentacji, kontrolach identyfikacyjnych i kontrolach bezpośrednich

1. Po zakończeniu kontroli przewidzianych w art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 właściwy organ:
 - a) zamyka i oznaczeniem urzędowym oznacza opakowania, które otworzył w celu przeprowadzenia kontroli identyfikacyjnych lub kontroli bezpośrednich;
 - b) w przypadkach wymaganych przepisami Unii plombuje środek transportu i wpisuje numer plomby w dokumencie CHED.
2. Właściwe organy rejestrują w dokumencie CHED wszystkie wyniki analiz lub badań laboratoryjnych bądź diagnostyki laboratoryjnej, gdy tylko są one dostępne, dotyczące przesyłek, które zostały poddane badaniom i wprowadzone do obrotu przed udostępnieniem wyników badań laboratoryjnych.
3. Właściwy organ w punkcie kontroli granicznej przybycia do Unii przechowuje oryginalne świadectwa lub dokumenty urzędowe bądź ich elektroniczne odpowiedniki, o których mowa w art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, przez okres co najmniej trzech lat od dnia, w którym zezwolono na wprowadzenie przesyłki do Unii.

Oryginalne świadectwo lub dokumenty dotyczące roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625, mogą być jednak przechowywane w ramach elektronicznego przechowywania informacji, pod warunkiem że informacje takie są generowane przez właściwy organ na podstawie oryginalnego świadectwa lub dokumentów. W takich przypadkach oryginalne świadectwo lub dokument zostaje unieważniony lub zniszczony przez właściwy organ.

4. W przypadku gdy przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, nie wymagają przedstawienia oryginałów świadectw lub dokumentów właściwemu organowi, który miałby je przechowywać, właściwy organ w punkcie kontroli granicznej przybycia do Unii przechowuje kopię oryginału urzędowego świadectwa lub dokumentów, o których mowa w art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, przez okres co najmniej trzech lat od daty, w której przesyłki zostały dopuszczone do wprowadzenia do Unii lub do dalszej podróży, w formie papierowej lub elektronicznej.

Artykuł 6**Uchylenie**

1. Rozporządzenie (WE) nr 282/2004 oraz decyzja 97/794/WE tracą moc ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r.
2. Rozporządzenie (WE) nr 136/2004 traci moc ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r.

Art. 9 rozporządzenia (WE) nr 136/2004 stosuje się jednak nadal do dnia 20 kwietnia 2021 r. w odniesieniu do krajów dopuszczonych i wymienionych w załączniku V do tego rozporządzenia.

Artykuł 7**Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Szczegółowe przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli bezpośrednich zwierząt, o których mowa w art. 4 ust. 3

I. Kontrola dotycząca zdolności zwierząt do dalszego transportu

1. Ogólna ocena wszystkich zwierząt jest dokonywana na podstawie kontroli wzrokowej mającej na celu ocenę ich zdolności do dalszego transportu, biorąc pod uwagę długość już odbytej podróży, w tym zapewnione warunki karmienia, pojenia i odpoczynku. Bierze ona również pod uwagę długość dalszej podróży, łącznie z proponowanym rozkładem karmienia, pojenia i odpoczynku podczas tej części podróży.
2. Środki transportu zwierząt oraz dziennik podróży są sprawdzane pod kątem zgodności z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2005 ⁽¹⁾.

II. Badanie kliniczne

1. Badanie kliniczne zwierząt polega na badaniu wzrokowym wszystkich zwierząt i obejmuje co najmniej następujące elementy:
 - a) badanie wzrokowe zwierząt, łącznie z ogólną oceną ich stanu zdrowia, zdolności do swobodnego przemieszczania się, stanu skóry i błony śluzowej oraz obecności nieprawidłowych wydzielin;
 - b) monitorowanie układu oddechowego i pokarmowego;
 - c) wyrwykowe monitorowanie temperatury ciała w przypadku wykrycia nieprawidłowości zgodnie z lit. a) lub b);
 - d) badanie dotykowe w przypadku wykrycia nieprawidłowości zgodnie z lit. a), b) lub c);
2. Przesyłki zwierząt przeznaczonych do hodowli lub produkcji poddaje się badaniom klinicznym obejmującym co najmniej 10 % zwierząt, jednak nie mniej niż 10 sztuk, wybranych tak, aby stanowiły reprezentatywną próbę całej przesyłki. W przypadku gdy przesyłka obejmuje mniej niż 10 sztuk zwierząt, kontroluje się każde zwierzę z przesyłki.
3. Przesyłki zwierząt przeznaczonych do uboju poddaje się badaniom klinicznym obejmującym 5 % zwierząt, jednak nie mniej niż pięć sztuk, wybranych tak, aby stanowiły reprezentatywną próbę całej przesyłki. W przypadku gdy przesyłka obejmuje mniej niż pięć sztuk zwierząt, kontroluje się każde zwierzę z przesyłki.
4. Jeżeli kontrole bezpośrednie okażą się niezadowalające, liczbę zwierząt kontrolowanych zgodnie z pkt 2 i 3 zwiększa się nawet do całkowitej liczby zwierząt z danej przesyłki.
5. Wymogowi przeprowadzania indywidualnego badania klinicznego nie podlegają zwierzęta wymienione poniżej:
 - drób,
 - ptaki,
 - zwierzęta akwakultury oraz wszystkie żywe ryby,
 - gryzonie,
 - zajęczaki,
 - pszczoły i inne owady,
 - gady i płazy,
 - inne bezkręgowce,
 - niektóre zwierzęta z ogrodów zoologicznych i cyrków, w tym zwierzęta kopytne, uważane za niebezpieczne,
 - zwierzęta futerkowe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1).

6. W przypadku zwierząt wymienionych w pkt 5 badanie kliniczne obejmuje obserwację stanu zdrowia i zachowania całej grupy lub reprezentatywnej liczby zwierząt. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wyniku wspomnianego badania klinicznego, w zależności od potrzeb przeprowadza się bardziej szczegółowe badanie kliniczne, łącznie z pobieraniem próbek.
7. W przypadku żywych ryb, skorupiaków i mięczaków oraz zwierząt przeznaczonych dla ośrodków naukowo-badawczych, o poświadczonym określonym stanie zdrowia, przewożonych w szczelnie zamkniętych pojemnikach w kontrolowanych warunkach środowiska, badanie kliniczne i pobranie próbek przeprowadza się wyłącznie w sytuacji podejrzenia występowania szczególnego ryzyka z uwagi na dane gatunki zwierząt lub ich pochodzenie, lub w przypadku występowania innych nieprawidłowości.

III. Procedura pobierania próbek od zwierząt kopytnych

1. W odniesieniu do przesyłek zwierząt kopytnych pobieranie próbek w celu sprawdzenia zgodności z wymogami dotyczącymi zdrowia określonymi w towarzyszących świadectwach urzędowych lub dokumentach bądź w ich elektronicznych odpowiednikach odbywa się w następujący sposób:
 - a) Z co najmniej 3 % przesyłek, jakie w danym miesiącu dotarły do punktu kontroli granicznej, pobiera się próbki do badań serologicznych, z wyjątkiem zarejestrowanych koni w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/659 ⁽²⁾; przesyłkom tym musi towarzyszyć indywidualne świadectwo zdrowia potwierdzające zgodność z warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt określonymi w tym rozporządzeniu wykonawczym. Probki należy pobrać przynajmniej od 10 % zwierząt z każdej przesyłki, przy czym minimalna liczba zwierząt to cztery sztuki. Jeżeli właściwy organ ma powody, by podejrzewać, że taki dobór próby nie jest miarodajny, odsetek ten zostaje zwiększony nawet do całkowitej liczby zwierząt w danej przesyłce.
 - b) Po przeprowadzeniu oceny ryzyka przez urzędowego lekarza weterynarii lub w przypadku gdy jest to przewidziane przepisami unijnymi, niezbędne próbki można pobrać od dowolnego zwierzęcia z przesyłki zgłoszonej do kontroli urzędowych.
 - c) Niezbędne badania laboratoryjne przeprowadzane w celu sprawdzenia zgodności z warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt lub, w stosownych przypadkach, z występowaniem pozostałości i zanieczyszczeń, przeprowadza się niezwłocznie.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/659 z dnia 12 kwietnia 2018 r. w sprawie warunków wprowadzania do Unii żywych koniowatych oraz nasienia, komórek jajowych i zarodków koniowatych (Dz.U. L 110 z 30.4.2018, s. 1).

ZAŁĄCZNIK II

Szczegółowe przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli bezpośrednich towarów, o których mowa w art. 4 ust. 4

1. Właściwy organ przeprowadza kontrole bezpośrednie w celu sprawdzenia:
 - a) czy warunki transportu zapewniały właściwe przechowywanie towarów, biorąc pod uwagę ich przeznaczenie;
 - b) czy podczas transportu utrzymano zakres temperatur wymagany unijnymi przepisami oraz czy nie było żadnych zakłóceń lub przerw w łańcuchu chłodniczym poprzez badanie rejestrów zakresów temperatury w trakcie transportu;
 - c) integralności materiału opakowaniowego.
2. Właściwy organ przeprowadza kontrole bezpośrednie w celu sprawdzenia, czy oznakowanie „terminu przydatności do spożycia” jest zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 ⁽¹⁾.

Właściwy organ może przeprowadzać kontrole bezpośrednie w celu sprawdzenia, czy etykietowanie spełnia inne wymogi określone w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625.

3. Właściwy organ sprawdza, czy towary nadają się do wykorzystania zgodnie z przeznaczeniem oraz czy ich właściwości nie uległy zmianie podczas transportu, poprzez:
 - a) badanie sensoryczne zapachu, koloru, konsystencji lub smaku towarów; lub
 - b) proste badania fizyczne lub chemiczne poprzez krojenie, rozmrażanie lub gotowanie towarów; lub
 - c) badania laboratoryjne.
4. W odniesieniu do przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych właściwy organ przeprowadza działania, o których mowa w pkt 3, w następujący sposób:
 - a) przed przeprowadzeniem działań, o których mowa w pkt 3, wybiera poszczególne sztuki lub opakowania bądź próbki w przypadku produktów luzem;
 - b) wybór próbek do badania, o którym mowa w pkt 3 lit. a) i b), obejmuje 1 % sztuk lub opakowań w danej przesyłce, przy czym muszą to być przynajmniej dwie sztuki lub dwa opakowania a najwyżej – 10 sztuk lub opakowań. W razie konieczności właściwy organ może zwiększyć liczbę kontrolowanych sztuk lub opakowań w celu przeprowadzenia szerzej zakrojonej kontroli;
 - c) badania, o których mowa w pkt 3 lit. b) i c), przeprowadza się na szeregu próbek wybranych w sposób reprezentatywny dla całej przesyłki.
5. Do celów wykonania art. 4 ust. 5 właściwy organ opracowuje plan monitorowania w celu monitorowania zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, a w szczególności w celu wykrywania zagrożeń poprzez wskazanie, które towary mają zostać poddane badaniu i jakie badania należy przeprowadzić, oraz przeprowadza badania laboratoryjne, o których mowa w pkt 3 lit. c), zgodnie z tym planem.

Taki plan monitorowania opiera się na ocenie ryzyka i uwzględnia wszystkie istotne parametry, takie jak rodzaj towarów, związane z nimi ryzyko, częstotliwość i liczba przychodzących przesyłek oraz wyniki poprzedniego monitorowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

6. W odniesieniu do przesyłek paszy i żywności nie pochodzących od zwierząt, podlegających środkom przewidzianym w aktach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625, właściwy organ przeprowadza kontrole bezpośrednie zgodnie z następującymi zasadami:
- a) kontrole bezpośrednie obejmują badania laboratoryjne zgodnie z aktami, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625;
 - b) kontrole bezpośrednie przeprowadza się w taki sposób, aby podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze i działające na rynku pasz lub ich przedstawiciele nie byli w stanie przewidzieć, czy dana przesyłka zostanie poddana takim kontrolom;
 - c) wyniki kontroli bezpośrednich muszą być dostępne tak szybko, jak jest to technicznie możliwe;
 - d) badane przesyłki muszą zostać poddane urzędowemu zatrzymaniu do czasu uzyskania wyniku badań laboratoryjnych, chyba że właściwy organ w punkcie kontroli granicznej zezwoli na dalszy transport do miejsca przeznaczenia zgodnie z art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji 2019/2124 ⁽²⁾.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2124 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów w transporcie, przeładunku i w trakcie dalszego transportu przez terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008, (WE) nr 1251/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010, (UE) nr 605/2010, (UE) nr 142/2011, (UE) nr 28/2012, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 i decyzję Komisji 2007/777/WE (zob. s. 73 niniejszego Dziennika Urzędowego).

ZAŁĄCZNIK III

Szczegółowe przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli bezpośrednich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 6

1. Właściwy organ przeprowadza kontrole bezpośrednie przesyłek i ich partii w całości lub na reprezentatywnych próbkach. Jednorodnie partie w przesyłce identyfikuje się na podstawie informacji zawartych w urzędowym świadectwie fitosanitarnym i z uwzględnieniem elementów, o których mowa w pkt 2.
2. Jednorodność partii w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 ⁽¹⁾ ustala się na podstawie następujących elementów przedstawionych w urzędowym świadectwie fitosanitarnym:
 - pochodzenia,
 - producenta,
 - zakładu pakowania,
 - rodzaju opakowania,
 - rodzaju, gatunku, odmiany lub stopnia dojrzałości,
 - eksportera,
 - obszaru produkcji,
 - agrofagów regulowanych i ich właściwości,
 - zabiegów w miejscu pochodzenia,
 - rodzaju przetwarzania.
3. Pobieranie próbek z partii w przesyłce obejmuje identyfikację odpowiedniej niezależnej jednostki doboru próby. W przypadku niektórych roślin lub produktów roślinnych jednostkę określa się w następujący sposób:
 - owoce w znaczeniu botanicznym: 1 owoc,
 - kwiaty cięte: 1 łodyga,
 - liście, warzywa liściaste: 1 liść,
 - bulwy, cebule, kłącza: 1 bulwa, cebula lub kłącze,
 - rośliny przeznaczone do sadzenia: 1 roślina,
 - gałęzie: 1 gałąź,
 - drewno i kora: do ustalenia w indywidualnych przypadkach, przy czym najmniejszy kawałek nie może ważyć mniej niż 1 kg,
 - nasiona: jedno nasiono.

Jeżeli jednostka nie może być określona ze względu na wielkość, kształt lub sposób opakowania, jako jednostkę doboru próby ustala się najmniejszą jednostkę opakowaniową.
4. Pobieranie próbek do celów kontroli bezpośrednich przeprowadzanych w drodze kontroli wzrokowej odbywa się w oparciu o następujące plany pobierania próbek, w zależności od towarów, zgodnie z opisem w odpowiedniej tabeli Międzynarodowych Standardów dla Środków Fitosanitarnych nr 31 *Metodologia pobierania próbek z przesyłek* (ISPM31):
 - a) ukorzenione rośliny do sadzenia niebędące w stanie spoczynku:

plan pobierania próbek, dzięki któremu można stwierdzić z wiarygodnością 95 %, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi co najmniej 1 %;
 - b) rośliny do sadzenia w stanie spoczynku, w tym bulwy, cebule i kłącza:

plan pobierania próbek, dzięki któremu można stwierdzić z wiarygodnością 95 %, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi co najmniej 2 %;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4.)

- c) nasiona lub produkty roślinne, które spełniają szczególne warunki wymienione w art. 3 i 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1756/2004 ⁽²⁾:
plan pobierania próbek, dzięki któremu można stwierdzić z wiarygodnością 80 %, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi co najmniej 5 %;
 - d) nieukorzone sádzonki, rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty niewymienione w lit. a), b) i c):
plan pobierania próbek, dzięki któremu można stwierdzić z wiarygodnością 95 %, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi co najmniej 5 %;
 - e) partie nasion i warzyw liściastych liczące 500 lub mniej jednostek:
plan pobierania próbek o rozkładzie hipergeometrycznym, dzięki któremu można stwierdzić z wiarygodnością 95 %, że poziom obecności zakażonych roślin wynosi co najmniej 10 %;
5. Wszelkie środki podjęte w odpowiedzi na niezgodność z przepisami dotyczącą tej partii, którą ustalono przed przeprowadzeniem kontroli bezpośrednich.
6. Minimalną ilość próbek do badań laboratoryjnych pobiera się w celu wykrycia utajonego zakażenia w odniesieniu do roślin przeznaczonych do sadzenia na podstawie analizy ryzyka, zgodnie z następującymi kryteriami:
- a) historyczne dane dotyczące poziomu agrofagów kwarantannowych dla Unii, przechwyconych i zgłoszonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/2031, w tym agrofagów priorytetowych w rozumieniu art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia, w państwie trzecim pochodzenia;
 - b) występowanie agrofaga priorytetowego w państwie trzecim pochodzenia, zgodnie z dostępnymi informacjami naukowymi;
 - c) informacje dostępne za pośrednictwem IMSOC.
-

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1756/2004 z dnia 11 października 2004 r. określające szczególne warunki dla wymaganych dowodów oraz kryteria rodzaju i poziomu redukcji kontroli zdrowia roślin, produktów roślinnych lub innych produktów wymienionych w części B załącznika V do dyrektywy Rady 2000/29/WE (Dz.U. L 313 z 12.10.2004, s. 6).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2131**z dnia 28 listopada 2019 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1198 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 412/2013 ⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”), zmienionym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1932 ⁽³⁾, Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny” lub „ChRL”). Obecnie obowiązujące indywidualne cła antydumpingowe wynoszą od 13,1 % do 23,4 %. Wszyscy nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący wymienieni w załączniku do tego rozporządzenia zostali objęci cłem w wysokości 17,9 %, a wszyscy pozostali producenci eksportujący cłem rezydualnym w wysokości 36,1 %. Środki te będą dalej zwane „środkami pierwotnymi”, a dochodzenie, które doprowadziło do nałożenia środków rozporządzeniem pierwotnym, będzie dalej zwane „dochodzeniem pierwotnym”.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 803/2014 ⁽⁴⁾ czterej chińscy producenci eksportujący zostali objęci cłem dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących w wysokości 17,9 % i dodani do wykazu producentów eksportujących z Chin w załączniku do rozporządzenia pierwotnego.
- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/2207 ⁽⁵⁾ czterej inni chińscy producenci eksportujący zostali objęci cłem dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących w wysokości 17,9 % i dodani do wykazu producentów eksportujących z Chin w załączniku do rozporządzenia pierwotnego.
- (4) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1198 ⁽⁶⁾ Komisja utrzymała środki pierwotne na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Środki te będą dalej określane jako „środki obowiązujące”, a dochodzenie w ramach przeglądu wygaśnięcia będzie dalej zwane „ostatnim dochodzeniem”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 412/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 131 z 15.5.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1932 z dnia 23 października 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 412/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 273 z 24.10.2017, s. 4).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 803/2014 z dnia 24 lipca 2014 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 412/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 219 z 25.7.2014, s. 33).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2207 z dnia 29 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 412/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 314 z 30.11.2017, s. 31).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1198 z dnia 12 lipca 2019 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 189 z 15.7.2019, s. 8).

1.2. Wszczęcie dochodzenia z urzędu

- (5) Na początku 2019 r. Komisja dokonała analizy dostępnych dowodów dotyczących struktury i kanałów sprzedaży ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych od czasu nałożenia środków pierwotnych. Porównanie danych liczbowych dotyczących wywozu w latach 2014–2018 wykazało gwałtowny wzrost lub spadek ilości towarów wywożonych przez niektórych producentów eksportujących, co wskazywało na istnienie praktyk w zakresie kanałów dystrybucji. Co więcej, w niektórych przypadkach faktyczny wywóz dokonywany przez niektórych producentów eksportujących przekraczał deklarowaną produkcję. Pojawiła się również kwestia niezgodnego z prawem wykorzystania dodatkowych kodów TARIC przypisanych do konkretnych przedsiębiorstw.
- (6) Ze wskaźników tych wynikało, że niektórzy producenci eksportujący objęci obecnie cłem rezydualnym w wysokości 36,1 % oraz producenci eksportujący podlegający indywidualnej stawce celnej sprzedają swoje ceramiczne zastawy stołowe i naczynia kuchenne za pośrednictwem innych producentów eksportujących objętych niższą stawką celną.
- (7) Wydawałoby się, że zmiana struktury handlu w odniesieniu do wywozu ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych z Chin w następstwie nałożenia środków pierwotnych wynikała ze wspomnianych praktyk w zakresie kanałów dystrybucji i nie miała innych racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożeniem cła. Dostępne Komisji dowody wskazywały ponadto na fakt, że skutki naprawcze obowiązujących środków antydumpingowych nałożonych na produkt objęty postępowaniem były osłabiane zarówno w odniesieniu do ilości, jak i cen. W latach 2014–2018 wielkości przywozu produktu objętego dochodzeniem, określonego w motywie 15, znacznie bowiem wzrosły w przypadku niektórych producentów eksportujących. Zdarzało się ponadto, że faktyczny wywóz dokonywany przez pewnych producentów eksportujących przekraczał ich deklarowaną produkcję. Istniały też wystarczające dowody na to, że przywóz produktu objętego dochodzeniem dokonywany był po cenach niższych od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w dochodzeniu, które doprowadziło do wprowadzenia obowiązujących środków.
- (8) Wreszcie Komisja posiadała wystarczające dowody wskazujące na to, iż wywóz produktu objętego dochodzeniem odbywał się po cenach dumpingowych w stosunku do ustalonej wcześniej wartości normalnej.
- (9) Po poinformowaniu państw członkowskich Komisja ustaliła zatem, że istnieją wystarczające dowody pozwalające na wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja przyjęła rozporządzenie (UE) 2019/464 ⁽⁷⁾ („rozporządzenie wszczynające”) i uruchomiła z własnej inicjatywy dochodzenie w sprawie możliwego obejścia środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chin przywożonych w ramach 50 dodatkowych kodów TARIC wymienionych w załączniku do rozporządzenia wszczynającego. Te dodatkowe kody TARIC zostały przypisane 50 producentom eksportującym będącym grupami przedsiębiorstw lub pojedynczymi przedsiębiorstwami z ChRL („przedsiębiorstwa”).
- (10) Komisja nakazała również organom celnym poddanie rejestracji przywozu ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych przywożonych w ramach 50 dodatkowych kodów TARIC wymienionych w załączniku do rozporządzenia wszczynającego.

1.3. Dochodzenie

- (11) Komisja powiadomiła władze ChRL, 50 producentów eksportujących wymienionych w załączniku do rozporządzenia wszczynającego i przemysł unijny o wszczęciu dochodzenia. Przesłała także 50 producentom eksportującym wymienionym w tym załączniku kwestionariusze z prośbą o informacje dotyczące ewentualnych przedsiębiorstw powiązanych zlokalizowanych w Chińskiej Republice Ludowej. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie swoich opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie.
- (12) 50 wspomnianych powyżej producentów eksportujących wymienionych w załączniku do rozporządzenia wszczynającego podlegało następującym cłom antydumpingowym:
 - 48 z nich należało do grupy nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących ze stawką należności celnej w wysokości 17,9 %,
 - dwóch pozostałych producentów eksportujących było objętych indywidualnymi stawkami należności celnej w wysokości 22,9 % i 23,4 %.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/464 z dnia 21 marca 2019 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obejścia środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 412/2013 wobec przywozu ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz poddające ten przywóz wymogowi rejestracji (Dz.U. L 80 z 22.3.2019, s. 18).

1.4. Okres sprawozdawczy i okres objęty dochodzeniem

- (13) Dochodzeniem objęto okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. („okres objęty dochodzeniem”). Za okres objęty dochodzeniem zgromadzono dane w celu zbadania między innymi domniemanej zmiany struktury handlu oraz praktyki, procesu lub prac leżących u jej podstaw. Za okres od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. (okres sprawozdawczy lub „OS”) zgromadzono bardziej szczegółowe dane w celu zbadania ewentualnego osłabienia skutków naprawczych obowiązujących środków i występowania dumpingu.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Uwagi ogólne

- (14) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja przeanalizowała, czy nastąpiła zmiana struktury handlu w odniesieniu do poszczególnych producentów eksportujących w ChRL, czy zmiana ta wynikała z praktyki, procesu lub prac niemających innych racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza chęcią uniknięcia nałożenia cła, czy istniały dowody szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła w odniesieniu do cen lub ilości produktu objętego dochodzeniem, jak również czy istniały dowody świadczące o kontynuacji dumpingu.

2.2. Produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem

- (15) Produktem objętym postępowaniem są ceramiczne zastawy stołowe i naczynia kuchenne obecnie oznaczone kodami CN ex 6911 10 00, ex 6912 00 21, ex 6912 00 23, ex 6912 00 25 i ex 6912 00 29 (kody TARIC 6911 10 00 90, 6912 00 21 11, 6912 00 21 91, 6912 00 23 10, 6912 00 25 10 i 6912 00 29 10) i pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („produkt objęty postępowaniem”).

Wyłączone są następujące produkty:

- ceramiczne młynki do przypraw i ich ceramiczne części do mielenia,
- ceramiczne młynki do kawy,
- ceramiczne ostrzarki do noży,
- ceramiczne ostrzarki,
- ceramiczne narzędzia kuchenne używane do cięcia, mielenia, tarcia, krojenia, skrobania i obierania, oraz
- kamienie z ceramiki kordierytowej w rodzaju stosowanych do pieczenia pizzy lub chleba.

- (16) Produkt objęty dochodzeniem jest taki sam jak „produkt objęty postępowaniem” określony w poprzednim motywie, objęty obecnie tymi samymi kodami CN i TARIC co produkt objęty postępowaniem i przywożony w ramach dodatkowych kodów TARIC wymienionych w załączniku do rozporządzenia wszczynającego („produkt objęty dochodzeniem”).

2.3. Szczegółowe wyniki dochodzenia dotyczące 50 producentów eksportujących

2.3.1. 13 przedsiębiorstw, które nie przedstawiły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (17) 13 z 50 producentów eksportujących nie przedstawiło żadnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (18) Na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja zakwalifikowała tych 13 producentów eksportujących jako niewspółpracujących i w związku z tym oparła dotyczące ich ustalenia na dostępnych faktach wskazanych w następnym motywie.
- (19) W latach 2014–2018 wszystkich 13 producentów eksportujących, objętych stawką należności celnej w wysokości 17,9 %, gwałtownie zwiększyło ilość wywożonych towarów lub dokonywało wywozu powyżej swoich mocy produkcyjnych zadeklarowanych w trakcie kontroli wyrywkowej podczas ostatniego dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia. Z braku innego ekonomicznego uzasadnienia niż praktyki związane z obejściem środków Komisja doszła do wniosku, że ci producenci eksportujący biorą udział w praktykach w zakresie kanałów dystrybucji. W związku z tym należy uchylić dodatkowe kody TARIC przypisane do tych konkretnych przedsiębiorstw i objąć tych producentów eksportujących stawką cła rezydualnego w wysokości 36,1 %.
- (20) Ponadto trzech z 13 producentów eksportujących było powiązanych z trzema innymi producentami eksportującymi posiadającymi stawkę należności celnej dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących w wysokości 17,9 % z uwagi na posiadanie przez nich indywidualnego dodatkowego kodu TARIC.

- (21) W związku z tym, aby zapobiec praktyce polegającej na wykorzystaniu kanałów dystrybucji tych przedsiębiorstw powiązanych, przed ujawnieniem ustaleń Komisja wstępnie stwierdziła, że należy uchylić przypisany do każdego z tych przedsiębiorstw dodatkowy kod TARIC. Wobec trzech powiązanych producentów eksportujących należy również zastosować stawkę cła rezydualnego w wysokości 36,1 %.
- (22) Po ujawnieniu ustaleń jedno z trzech przedsiębiorstw zgłosiło zastrzeżenia, twierdząc, że nie jest powiązane z jednym z przedsiębiorstw, które nie przedstawiły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Na spotkaniu wyjaśniającym w dniu 10 października 2019 r. oraz w piśmie z dnia 21 października 2019 r. przedsiębiorstwo to wyjaśniło, że jego odpowiedź w ramach kontroli wyrывkowej w związku z przeglądem wygaśnięcia nieprawidłowo wskazywała, że przedsiębiorstwa te są ze sobą powiązane, podczas gdy są one tylko partnerami biznesowymi. Na prośbę Komisji przedsiębiorstwo dostarczyło dokumenty dotyczące jego struktury oraz udziałowców, z których to dokumentów wynika, że taki związek rzeczywiście nie istnieje. Z uwagi na brak powiązania oraz przedstawione przez to przedsiębiorstwo dowody, że zwiększona działalność eksportowa odpowiadała wzrostowi zdolności produkcyjnych w 2016 r., Komisja stwierdziła, że nie ma potrzeby uchylić dodatkowego kodu TARIC przypisanego do tego przedsiębiorstwa.
- (23) W związku z powyższym po ujawnieniu ustaleń Komisja ostatecznie stwierdziła, że stawkę cła rezydualnego w wysokości 36,1 % należy zastosować do:
- 13 spośród 50 producentów eksportujących, którzy nie przedstawili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu (zob. motyw 19 powyżej), oraz
 - dwóch producentów eksportujących, którzy byli powiązani z dwoma z tych 13 producentów eksportujących i którym przypisano ich własne dodatkowe kody TARIC.

2.3.2. 18 producentów eksportujących, którzy przedstawili zdecydowanie niekompletne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (24) Analizując odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu uzyskane od 37 producentów eksportujących, którzy je przedstawili, Komisja uznała, że odpowiedzi 18 z nich były zdecydowanie niekompletne, jak wyjaśniono w kolejnych motywach.
- (25) Pierwszy producent eksportujący przedstawił informacje częściowe i oświadczył w dniu 28 kwietnia 2019 r., że w sierpniu 2018 r. zaprzestał produkcji produktu objętego postępowaniem. Dnia 3 czerwca 2019 r. Komisja poinformowała to przedsiębiorstwo, że tylko producenci eksportujący mają prawo do indywidualnego dodatkowego kodu TARIC. Poinformowała je również, że zamierza w związku z tym uchylić jego dodatkowy kod TARIC i w przyszłości traktować je jak każde inne przedsiębiorstwo w ramach dodatkowego kodu TARIC B999. Przedsiębiorstwo nie przedstawiło dodatkowych uwag.
- (26) Drugi producent eksportujący, także podlegający cłu antydumpingowemu w wysokości 17,9 %, przedstawił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w formie kilku zgłoszeń nadesłanych w kwietniu i maju 2019 r. Z odpowiedzi tych wynikało, że posiadał on tylko jedno przedsiębiorstwo powiązane. Komisja skontrolowała tę odpowiedź, porównując ją z innymi publicznie dostępnymi źródłami informacji. Ustaliła istnienie w tej grupie innych przedsiębiorstw powiązanych, które nie zostały ujawnione przez producenta eksportującego w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Producent eksportujący został poinformowany o tym ustaleniu pismem dotyczącym uzupełnienia braków z dnia 24 czerwca 2019 r. Następnie w dniu 28 czerwca 2019 r. przyznał on, że jest również powiązany z innym przedsiębiorstwem. Grupa producentów eksportujących nie wypełniła jednak w wyznaczonych terminach wymaganych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczące przedsiębiorstwa powiązanego. W dniu 8 lipca 2019 r. Komisja poinformowała zatem producenta eksportującego, że poczyni ustalenia na podstawie dostępnych faktów⁽⁸⁾ oraz że ma on prawo do złożenia wniosku o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych. Producent eksportujący nie przedstawił dodatkowych uwag.
- (27) Trzeci producent eksportujący poinformował Komisję w dniu 5 lipca 2019 r., że nie jest w stanie odpowiedzieć na jej pismo dotyczące uzupełnienia braków oraz że ma pełną świadomość negatywnych konsekwencji braku odpowiedzi. W dniu 9 lipca 2019 r. Komisja poinformowała go zatem, że poczyni ustalenia na podstawie dostępnych faktów⁽⁹⁾ oraz że ma on prawo do złożenia wniosku o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych. Producent eksportujący nie przedstawił dodatkowych uwag.

⁽⁸⁾ Ten producent eksportujący nie był w stanie przedstawić ekonomicznego uzasadnienia swojego wywozu w 2018 r., innego niż kanał dystrybucji produktu objętego postępowaniem produkowanego przez innych chińskich producentów eksportujących.

⁽⁹⁾ Przedsiębiorstwo nie przedstawiło w wyznaczonych terminach niezbędnych informacji w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, odnoszących się między innymi do danych finansowych oraz danych dotyczących sprzedaży i produkcji. W konsekwencji ten producent eksportujący nie był w stanie przedstawić ekonomicznego uzasadnienia swojego wywozu w 2018 r., innego niż kanał dystrybucji.

- (28) Każdy z 15 pozostałych producentów eksportujących, którzy przedstawili zdecydowanie niekompletne odpowiedzi, otrzymał między dniem 27 maja a dniem 18 lipca 2019 r. pismo wyszczególniające powody, dla których Komisja wstępnie stwierdziła, że jego odpowiedzi są zdecydowanie niekompletne. Do wstępnej oceny dotyczącej zdecydowanej niekompletności tych 15 odpowiedzi Komisję skłoniły następujące powtarzające się kwestie:
- brak wymaganych informacji finansowych, takich jak sprawozdania finansowe, zestawienia obrotów i sald, podział ilości i wartości sprzedaży,
 - przedstawienie niepełnych, wzajemnie sprzecznych lub jedynie częściowych informacji finansowych w odniesieniu do procesu produkcji, wielkości produkcji lub mocy produkcyjnych, zamówień surowców,
 - brak odpowiedzi na niektóre z pytań zawartych w kwestionariuszu,
 - nieprzedstawienie wymaganych dokumentów urzędowych, takich jak zezwolenie na prowadzenie działalności, dowód rejestracji, deklaracje podatkowe,
 - nieujawnienie wszystkich przedsiębiorstw powiązanych grupy pomimo konkretnego żądania w kwestionariuszu i w konsekwencji nieprzedstawienie niezbędnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w odniesieniu do tych przedsiębiorstw powiązanych.
- (29) Każdy z tych 15 producentów eksportujących został również poinformowany tym samym pismem, że:
- ma prawo do udzielenia dalszych wyjaśnień w odpowiedzi na wstępną ocenę Komisji w terminie jednego tygodnia od dnia wysłania pisma, zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego,
 - Komisja zamierza dokonać ustaleń końcowych na podstawie dostępnych faktów zgodnie z motywami 21–23 rozporządzenia wszczynającego.
- (30) Następnie spośród tych 15 producentów eksportujących:
- trzech nie zakwestionowało wstępnej oceny Komisji,
 - sześciu przedstawiło odpowiedzi na wstępną ocenę Komisji. We wszystkich przypadkach odpowiedzi były niezadowolające, nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd,
 - jeden producent eksportujący przyznał, że po maju 2018 r. zaprzestał produkcji i zaczął prowadzić handel produktem objętym postępowaniem.
- (31) Dwóch innych (z tych 15) producentów eksportujących przedstawiło następnie dodatkowe dokumenty, chociaż ich odpowiedzi nadal nie można było uznać za całkowicie kompletne. Niemniej jednak Komisja postanowiła przeprowadzić wizyty weryfikacyjne na ich terenie. Podczas wizyt weryfikacyjnych Komisja stwierdziła u nich problemy – odpowiednio brak ujawnienia przedsiębiorstw powiązanych i nieprawidłowe oświadczenia o przekształceniu pewnych typów produktu objętego postępowaniem. W związku z tym w dniu 7 sierpnia 2019 r. Komisja poinformowała obu producentów eksportujących, że podtrzyma zamiar zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego. Komisja wskazała na fakt, że nie byli oni w stanie przedstawić ekonomicznego uzasadnienia swojego wywozu w 2018 r., innego niż kanał dystrybucji produktów wytworzonych przez innych chińskich producentów eksportujących. W tym samym piśmie Komisja poinformowała również obu producentów eksportujących, że mają prawo do złożenia wniosku o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych najpóźniej do dnia 16 sierpnia 2019 r. Żaden z nich nie złożył wniosku o przesłuchanie w wyznaczonym terminie.
- (32) Dnia 1 sierpnia 2019 r. inny producent eksportujący przedstawił dodatkowe informacje w odpowiedzi na wstępną ocenę Komisji dotyczącą tego, że jego odpowiedź na kwestionariusz jest niewystarczająca. Komisja przeanalizowała te dodatkowe informacje. Pewne kwestie pozostały jednak bez odpowiedzi, na przykład nieprzedstawienie pełnych informacji o wszystkich przedsiębiorstwach powiązanych tego producenta. W związku z tym w dniu 13 sierpnia 2019 r. Komisja poinformowała go, że podtrzyma zamiar zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście Komisja wskazała na fakt, że nie przedstawił on żadnych dowodów dotyczących swojego wywozu w ciągu 2018 r., a wywóz ten ponad czterokrotnie przekraczał wyrażoną w tonach masę produktów faktycznie przez niego wyprodukowanych w tym samym okresie. W tym samym piśmie Komisja poinformowała go również, że ma on prawo do złożenia wniosku o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych najpóźniej do dnia 23 sierpnia 2019 r. Producent eksportujący nie udzielił odpowiedzi w wyznaczonym terminie.
- (33) Pismami z dni 18 maja i 26 czerwca 2019 r. Komisja poinformowała producenta eksportującego o brakach w jego odpowiedziach w odniesieniu do wymaganej dokumentacji oraz o swoim zamiarze zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego. Dnia 2 lipca 2019 r. producent eksportujący oświadczył, że przedstawił wszystkie wymagane informacje oraz ponownie przekazał sprawozdania finansowe za okres od 2015 r. do 2018 r., lecz nie wypełnił kwestionariusza w odniesieniu do swojego przedsiębiorstwa powiązanego. W dniach 12 i 22 sierpnia 2019 r. zwrócił się do rzecznika praw stron odpowiedzialnego za tę sprawę. Pismem z dnia 27 sierpnia 2019 r. Komisja poinformowała go, że podtrzyma zamiar zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego.

mowała producenta eksportującego o powodach, dla których przedstawione przez niego informacje dodatkowe z dnia 2 lipca nadal są zdecydowanie niepełne, oraz że w związku z tym podtrzymuje zamiar zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego. Komisja wskazała na fakt, że ten producent eksportujący nie był w stanie przedstawić ekonomicznego uzasadnienia swojego wywozu w 2018 r., innego niż kanał dystrybucji produktów wytworzonych przez innych chińskich producentów eksportujących. W tym samym piśmie Komisja poinformowała go o możliwości prowadzenia dalszych działań w związku z jego wnioskiem o przesłuchanie najpóźniej do dnia 2 września 2019 r. Producent eksportujący nie udzielił odpowiedzi w wyznaczonym terminie. W dniu 10 września 2019 r. przesłał Komisji wiadomość elektroniczną z załącznikiem dotyczącym likwidacji swojego przedsiębiorstwa powiązanego. W piśmie z dnia 13 września 2019 r. Komisja powtórzyła, że podtrzymuje zamiar zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego, ponieważ ostatnia odpowiedź nie zawiera nowych informacji i jest nadal zdecydowanie niepełna. W konsekwencji uznano, że ten producent eksportujący nie był w stanie przedstawić ekonomicznego uzasadnienia swojego wywozu w 2018 r., innego niż kanał dystrybucji.

- (34) Wreszcie jeden producent eksportujący złożył wniosek o przesłuchanie z udziałem służb Komisji, które odbyło się w dniu 18 lipca 2019 r. Podczas przesłuchania przedstawił on odpowiedź na kwestionariusz pochodzącą od jego przedsiębiorstwa handlowego w Hongkongu oraz przedstawił dodatkową dokumentację i złożył dodatkowe wyjaśnienia. Po przesłuchaniu przedstawił na wyraźne żądanie Komisji całą wymaganą dokumentację, z której wynikało, że nie bierze on udziału w praktykach w zakresie kanałów dystrybucji poprzez sprzedaż produktu objętego postępowaniem pochodzącego od innych niepowiązanych producentów eksportujących w ramach własnego dodatkowego kodu TARIC. W związku z tym Komisja nie podtrzymała zamiaru zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego wobec tego producenta eksportującego.
- (35) Podsumowując, 17 z 18 producentów eksportujących zostało należycie poinformowanych o konsekwencjach częściowej współpracy lub braku współpracy, przewidzianych w motywach 21–23 rozporządzenia wszczynającego. W przypadku tych 17 przedsiębiorstw Komisja oparła zatem ustalenia na dostępnych faktach, między innymi na danych dotyczących tendencji w wywozie do Unii (szczegółowe informacje znajdują się w motywie 36) oraz na swojej ocenie poziomu braków w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (36) Spośród tych 17 producentów eksportujących
- 15 było objętych stawką należności celnej w wysokości 17,9 % i albo gwałtownie zwiększyło ilość wywozonych towarów w latach 2014–2018, albo dokonywało wywozu powyżej swoich mocy produkcyjnych,
 - dwóch pozostałych producentów eksportujących objętych indywidualnymi stawkami należności celnej w wysokości 22,9 % i 23,4 %, czyli wyższymi niż stawka celna w wysokości 17,9 % dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących, zmniejszyło wywóz w latach 2014–2018.

Z braku innego ekonomicznego uzasadnienia niż praktyki związane z obejściem środków Komisja doszła do wniosku, że ci producenci eksportujący biorą udział w praktykach w zakresie kanałów dystrybucji.

- (37) W konsekwencji wobec tych 17 producentów eksportujących, którzy początkowo byli objęci niższym cłem, jak wskazano w motywie 12, należy zastosować stawkę cła rezydualnego w wysokości 36,1 % oraz należy uchylić przypisane do nich dodatkowe kody TARIC. Ustalono, że tylko jeden producent eksportujący nie brał udziału w praktykach obchodzenia środków, jak wskazano w motywie 34, a zatem powinien utrzymać swój indywidualny dodatkowy kod TARIC i stawkę należności celnej w wysokości 17,9 %.
- (38) Po ujawnieniu ustaleń trzy z tych 17 przedsiębiorstw zgłosiły uwagi, których Komisja nie przyjęła z powodów omówionych w motywach 39–41 poniżej.
- (39) Jedno przedsiębiorstwo twierdziło, że jego kwestionariusz został wypełniony nieprawidłowo ze względu na „niedokładne zrozumienie kwestionariusza” oraz „nieznajomość zasad funkcjonowania działu produkcji przedsiębiorstwa”. W związku z tym poprosiło ono o możliwość ponownego przedłożenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W tym względzie należy podkreślić, że przedsiębiorstwo miało wystarczającą możliwość zgłoszenia uwag w toku dochodzenia. W dniu 3 czerwca 2019 r. Komisja poinformowała przedsiębiorstwo o zamiarze uchylenia przypisanego do niego dodatkowego kodu TARIC w świetle stwierdzonych niedociągnięć. Komisja poinformowała to przedsiębiorstwo, że ma ono prawo do złożenia dalszych wyjaśnień. Ze względu na brak odpowiedzi, w dniu 26 czerwca 2019 r. Komisja skierowała do niego komunikat o następującej treści: „Państwa przedsiębiorstwo nie przedstawiło w wyznaczonych terminach niezbędnych informacji w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu odnoszące się między innymi do danych finansowych oraz danych dotyczących produkcji”. Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo miało jeszcze trzy tygodnie na przedstawienie niezbędnych danych i uwag. Żadne dodatkowe informacje nie wpłynęły jednak w tym terminie. Należy zatem uchylić dodatkowy kod TARIC przypisany do tego przedsiębiorstwa, zgodnie z zapowiedziami przekazanymi mu w dniach 3 i 26 czerwca 2019 r.

- (40) Po ujawnieniu ustaleń drugie przedsiębiorstwo stwierdziło w wiadomości e-mail z dnia 11 października 2019 r., że podjęło pełną współpracę, przywołując w tym względzie swoje pisma z dnia 28 kwietnia i 6 czerwca 2019 r. W tej samej wiadomości e-mail potwierdziło również, że zgodnie z posiadanym zezwoleniem na prowadzenie działalności jest przedsiębiorstwem handlowym oraz że nie stosuje żadnych praktyk związanych z kanałami dystrybucji. W tym kontekście należy podkreślić, że tylko producenci eksportujący mogą otrzymać przypisany do nich dodatkowy kod TARIC. Ponieważ przedsiębiorstwo samo przyznało, że zajmuje się działalnością handlową, należy uchylić przypisany do niego dodatkowy kod TARIC zgodnie z zapowiedziami przekazanymi mu w dniach 3 i 26 czerwca 2019 r.
- (41) Trzecie przedsiębiorstwo stwierdziło z kolei, że podjęło pełną współpracę i że nie bierze udziału w praktykach związanych z kanałami dystrybucji. W tym względzie należy przypomnieć, że Komisja poinformowała to przedsiębiorstwo o brakach w jego odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu już w dniu 28 maja i 26 czerwca 2019 r. Ponadto w dniu 27 sierpnia 2019 r. Komisja ponownie wyjaśniła przedsiębiorstwu, że wiele innych kwestii, wymienionych w pierwszym piśmie Komisji z dnia 28 maja, pozostawało bez odpowiedzi. Po upływie ostatniego terminu Komisja poinformowała to przedsiębiorstwo w dniu 13 września 2019 r., że nie dostarczyło ono wymaganych dokumentów. W efekcie przedsiębiorstwo nie przedstawiło wystarczającego ekonomicznego uzasadnienia dla wzrostu swojego wywozu do Unii w 2018 r., innego niż kanał dystrybucji produktów wytworzonych przez innych chińskich producentów zastaw stołowych. Należy zatem uchylić dodatkowy kod TARIC przypisany do tego przedsiębiorstwa, zgodnie z zapowiedziami przekazanymi mu w dniach 28 maja 2019 r., 26 czerwca 2019 r. i 13 sierpnia 2019 r.
- (42) Oprócz tego, przed ujawnieniem ustaleń Komisja stwierdziła, że trzech z 17 producentów eksportujących było powiązanych z czterema innymi przedsiębiorstwami posiadającymi indywidualne dodatkowe kody TARIC, a więc podlegającymi stawce należności celnej dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących w wysokości 17,9 %.
- (43) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tamtym etapie, że aby zapobiec praktyce polegającej na wykorzystaniu tych przedsiębiorstw powiązanych jako kanałów dystrybucji, należy uchylić przypisany do każdego z nich dodatkowy kod TARIC. Stawkę cła rezydualnego w wysokości 36,1 % należy zastosować również do czterech przedsiębiorstw powiązanych, które początkowo podlegały niższej stawce należności celnej dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących w wysokości 17,9 %.
- (44) Po ujawnieniu ustaleń każde z czterech przedsiębiorstw powiązanych zgłosiło uwagi do wstępnej oceny Komisji stwierdzającej, że były one powiązane z przedsiębiorstwami, które przedstawiły zdecydowanie niekompletne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, o czym mowa w motywach 45 i 46 poniżej.
- (45) Trzy z tych czterech przedsiębiorstw dostarczyły dowody na to, że nie były powiązane z przedsiębiorstwami, które przedstawiły zdecydowanie niekompletne odpowiedzi. Komisja przeanalizowała przedstawioną dokumentację i potwierdziła brak powiązania w przypadku wszystkich tych trzech przedsiębiorstw. Nie należy zatem uchylić przypisanych do nich dodatkowych kodów TARIC.
- (46) Czwarte z tych przedsiębiorstw (przedsiębiorstwo A) również zgłosiło uwagi. Na spotkaniu wyjaśniającym w dniu 10 października 2019 r., oraz w późniejszym piśmie z dnia 18 października 2019 r. przedsiębiorstwo to twierdziło, że uchylenie przypisanego do niego dodatkowego kodu TARIC nie było uzasadnione ani pod względem prawnym, ani z uwagi na okoliczności faktyczne. Twierdziło ponadto, że nie ma ryzyka stosowania praktyk w zakresie kanałów dystrybucji między nim a przedsiębiorstwami z nim powiązanymi (m.in. przedsiębiorstwami B i C ⁽¹⁰⁾). Zwróciło się również do Komisji z pytaniem o możliwość złożenia dodatkowych gwarancji i zobowiązań, które pozwoliłyby Komisji monitorować ceramiczne zastawy stołowe produkowane przez to przedsiębiorstwo i przywożone w ramach przypisanego do niego dodatkowego kodu TARIC.
- (47) Komisja odrzuciła to twierdzenie. Zgodnie z definicją przedsiębiorstw powiązanych zawartą w art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽¹¹⁾ czwarte przedsiębiorstwo (przedsiębiorstwo A) jest powiązane z tym, które przedstawiło zdecydowanie niekompletną odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu (przedsiębiorstwo B). W momencie wszczęcia dochodzenia istniało między nimi ścisłe powiązanie finansowe, a po zbyciu udziałów, które nastąpiło wkrótce potem, powiązanie utrzymywało się w postaci więzów rodzinnych. Oprócz tego, przedsiębiorstwo A napisało w swoim piśmie z dnia 18 października 2019 r., że „istnieje nadal więź rodzinna (tj. małżeństwo)” między jednym z obecnych akcjonariuszy tego przedsiębiorstwa a jednym z obecnych akcjonariuszy pozostałych przedsiębiorstw – potwierdziło tym samym, że przedsiębiorstwa te są ze sobą powiązane. Wynika stąd, że brak jakiegokolwiek informacji na temat przedsiębiorstw powiązanych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez przedsiębiorstwo B można również odnieść do przedsiębiorstwa A. Żadne z nich nie skorzystało z możliwości ujawnienia Komisji istotnych okoliczności faktycznych pomimo pisma skierowa-

⁽¹⁰⁾ Należy zauważyć, że pismo przedsiębiorstwa A z dnia 18 października 2019 r. dotyczy głównie jego powiązania z przedsiębiorstwem B, zawiera natomiast mniej informacji na temat jego powiązania z przedsiębiorstwem C.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

nego w dniu 28 maja 2019 r. do przedsiębiorstwa B, w którym zostało ono do tego wezwane. Co więcej, wcześniejsze zachowanie przedsiębiorstwa A wskazuje na to, że istnieje duże ryzyko stosowania praktyk w zakresie kanałów dystrybucji pomiędzy tymi przedsiębiorstwami powiązanymi. Przedsiębiorstwo to zwiększyło swój wywóz z 1 657 ton w 2014 r. do 3 929 ton w 2018 r., bez ekonomicznego uzasadnienia. Komisja zauważyła na koniec, że możliwość oferowania zobowiązania cenowego na podstawie art. 8 rozporządzenia podstawowego nie dotyczy działań prowadzonych na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego w celu przeciwdziałania obejściu środków. Należy zatem uchylić dodatkowy kod TARIC przypisany do przedsiębiorstwa A.

- (48) Ponadto po ujawnieniu ustaleń jedno (przedsiębiorstwo C) z dwóch przedsiębiorstw (B i C), które przedstawiły zdecydowanie niekompletne odpowiedzi i były powiązane z czwartym przedsiębiorstwem A – wymienionym w motywie 46 – również zgłosiło swoje uwagi. Zwróciło się ono do Komisji o ponowne rozważenie zamiaru zastosowania przez nią art. 18 rozporządzenia podstawowego. Twierdziło bowiem, że główną podstawą prawną zamiaru zastosowania tego artykułu było zidentyfikowanie innego przedsiębiorstwa powiązanego. Przedsiębiorstwo twierdziło również, że obydwa te przedsiębiorstwa były ze sobą powiązane tylko w niewielkim stopniu.
- (49) W ten sam sposób, jak opisano w motywie 47 powyżej, przedsiębiorstwo C również nie wykorzystało możliwości ujawnienia Komisji istotnych okoliczności faktycznych pomimo pisma z dnia 28 maja 2019 r., w którym zostało do tego wezwane. Co więcej, twierdzenie w kontekście art. 18 rozporządzenia podstawowego, że pismo zawierające szczegółowe ustalenia z dnia 27 września 2019 r. dotyczyło głównie związku między przedsiębiorstwami A i C, jest nieprawidłowe. W piśmie tym wyraźnie stwierdzono, że główne powody zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego zostały wymienione w pismach skierowanych do przedsiębiorstwa w dniach 28 maja 2019 r. i 11 czerwca 2019 r., w których wymieniono wszystkie braki informacji mogących stanowić dowód, że nie dochodziło do obchodzenia środków.
- (50) W związku z powyższym po ujawnieniu ustaleń Komisja ostatecznie stwierdziła, że aby uniknąć ryzyka praktyk związanych z kanałami dystrybucji za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych, należy uchylić również dodatkowy kod TARIC przypisany do przedsiębiorstwa, o którym mowa w motywie 46. Wobec ostatniego przedsiębiorstwa powiązanego, które początkowo podlegało niższej stawce należności celnej dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących w wysokości 17,9 %, należy również zastosować stawkę cła rezydualnego w wysokości 36,1 %.

2.3.3. 19 producentów eksportujących, którzy przedstawili pełną odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (51) Pozostałych 19 producentów eksportujących przedstawiło pełną odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu, a następnie w okresie od lipca do września 2019 r. na ich terenie przeprowadzono wizyty weryfikacyjne.
- (52) Ustalono, że 17 z tych 19 producentów eksportujących nie bierze udziału w praktykach obchodzenia środków. Zdecydowana większość z nich powstała przed nałożeniem środków na ChRL. Odpowiedzi na kwestionariusz i przeprowadzone na miejscu weryfikacje między innymi danych dotyczących produkcji i mocy produkcyjnych, zakładów produkcyjnych, kosztów produkcji, zakupu surowców, półproduktów i wyrobów gotowych oraz sprzedaży eksportowej do Unii potwierdziły, że wszystkich 17 producentów eksportujących prowadziło jedynie wywóz wytworzonych przez siebie towarów.
- (53) W przypadku pozostałych dwóch producentów eksportujących Komisja nie stwierdziła udziału w praktykach obchodzenia środków, lecz ustaliła poniższe kwestie wyszczególnione w motywach 54 i 55.
- (54) W odniesieniu do pierwszej grupy Komisja stwierdziła, że posiada ona jedno przedsiębiorstwo handlowe, które jest jednostką dominującą, i dwóch producentów eksportujących, a wszystkie trzy podmioty są zlokalizowane w tym samym miejscu w Chinach. Komisja stwierdziła również, że indywidualny dodatkowy kod TARIC (ze stawką należności celnej w wysokości 17,9 %) został przypisany tylko jednostce dominującej. Jako że dodatkowe kody TARIC muszą być przypisane producentom eksportującym, Komisja powinna teraz na podstawie art. 2 ust. 1 i art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przenieść dodatkowy kod TARIC z dominującej jednostki handlowej na dwóch producentów eksportujących należących do grupy.
- (55) W drugiej grupie, która również posiadała inne przedsiębiorstwo powiązane mające własny indywidualny dodatkowy kod TARIC (ze stawką należności celnej w wysokości 17,9 %), w czasie weryfikacji magazynu Komisja stwierdziła systematyczne fałszywe zgłoszenia pochodzenia. Pracownicy pakowali produkt objęty postępowaniem w pudła wewnętrzne i zewnętrzne, na których nadrukowano wprowadzające w błąd informacje dotyczące kraju pochodzenia i producenta. Wymienionym krajem pochodzenia był Singapur, a producentem – przedsiębiorstwo zlokalizowane w tym samym kraju. Zamówienie wpłynęło od przedsiębiorstwa handlowego prowadzącego działalność w Hongkongu. Sam ładunek przeznaczony był do wywozu do państwa trzeciego poza UE, gdzie również obowiązuje środki antydumpingowe w odniesieniu do zastaw stołowych pochodzących z Chin. Komisja sprawdziła na terenie przedsiębiorstw wszystkie dokumenty uzupełniające dotyczące wybranych transakcji sprzedaży eksportowej

do Unii i dodatkowo dokonała analizy danych dotyczących wywozu z Singapuru do Unii. Komisja nie mogła stwierdzić, że takie niezgodne z prawem zachowanie dotyczyło sprzedaży eksportowej przeznaczonej na rynek Unii. W związku z tym z braku dowodów nadużycia finansowego wobec rynku UE Komisja doszła do wniosku, że towary produkowane przez obu producentów eksportujących i przeznaczone na rynek UE są prawidłowo zgłoszone jako pochodzące z Chin i tym samym nie uniknęły obowiązujących unijnych ceł antydumpingowych.

- (56) W konsekwencji 18 z 19 producentów eksportujących, którzy przedstawili pełną odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu i u których przeprowadzono wizyty, powinno zachować cło w wysokości 17,9 %. Ponadto w przypadku jednego z tych 19 producentów eksportujących, jak określono w motywie 54, Komisja powinna na podstawie art. 2 ust. 1 i art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przenieść dodatkowy kod TARIC z dominującej jednostki handlowej na dwóch producentów eksportujących należących do grupy.

2.4. Zmiana struktury handlu

2.4.1. Stopień współpracy i określenie wielkości obrotów handlowych w Chinach

- (57) Podczas ostatniego przeglądu wygaśnięcia Komisja przeprowadziła analizę zmian wielkości przywozu z ChRL do Unii, korzystając z danych Eurostatu przedstawiających liczby ogólnokrajowe. W trakcie obecnego dochodzenia w sprawie obejścia środków konieczne było dokonanie oceny danych dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw. Dane takie są dostępne w bazie danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W bazie tej zgromadzone są dane zgłaszane co miesiąc Komisji przez państwa członkowskie, dotyczące przywozu produktów objętych dochodzeniem w ramach poszczególnych dodatkowych kodów TARIC, a także informacje dotyczące środków, w tym wymogu rejestracji. Na potrzeby dochodzenia Komisja wykorzystała zatem dane z bazy utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6 w celu określenia zmiany struktury handlu poprzez porównanie producentów eksportujących obciążonych wyższymi i niższymi cłami.
- (58) Według tej bazy danych wielkość wywozu produktu objętego dochodzeniem dokonywanego przez producentów eksportujących, których dotyczyło dochodzenie, stanowiła w okresie sprawozdawczym 26 % całkowitej wielkości wywozu tego produktu z Chin do Unii. 48 z nich było obciążonych cłem w wysokości 17,9 % dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących.
- (59) Jak wspomniano w motywie 51, jedynie 19 producentów eksportujących podjęło współpracę, przedstawiając pełną odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponadto, jak wskazano w motywie 34, jeden dodatkowy producent eksportujący, który początkowo przedstawił zdecydowanie niekompletną odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu, ostatecznie utrzymał indywidualną stawkę celną w wysokości 17,9 %. W okresie sprawozdawczym na tych 20 producentów eksportujących, obciążonych cłem w wysokości 17,9 % dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących, przypadało 10 % całkowitego przywozu z Chin.

2.4.2. Zmiana struktury handlu w Chinach

- (60) W tabeli 1 przedstawiono łączną wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do końca okresu sprawozdawczego.

Tabela 1

Łączna wielkość przywozu z ChRL do Unii (w tonach)

	2015	2016	2017	2018
Wielkość przywozu	348 003	376 286	403 071	383 460
Indeks	100	108	116	111

Źródło: Dane statystyczne dotyczące przywozu do UE w oparciu o bazę danych utworzoną na podstawie art. 14 ust. 6

- (61) Wielkość całkowitego przywozu z ChRL w ujęciu łącznym zwiększyła się w okresie objętym dochodzeniem o 11 %, z 348 003 ton w 2015 r. do 383 460 ton w okresie sprawozdawczym.

- (62) Jak wskazano w sekcjach 2.3.1 i 2.3.2, Komisja stwierdziła, że w latach 2014–2018 producenci eksportujący gwałtownie zwiększyli ilość wywożonych towarów lub dokonywali wywozu powyżej swoich mocy produkcyjnych zadeklarowanych w ramach kontroli wyrywkowej podczas ostatniego dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia. Z braku innego uzasadnienia ekonomicznego niż praktyki obchodzenia środków w przypadku tych 30 producentów eksportujących Komisja zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oparła ustalenia na dostępnych faktach, między innymi na danych dotyczących tendencji w wywozie do Unii i na poziomie braków w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, oraz doszła do wniosku, że wszyscy z nich biorą udział w praktykach obchodzenia środków. W okresie sprawozdawczym na tych 30 producentów eksportujących przypadało 16 % całkowitego przywozu z Chin.
- (63) 30 producentów eksportujących biorących udział w obchodzeniu środków zwiększyło wielkość swojej sprzedaży do Unii z 52 497 ton w 2015 r. do 63 227 ton w 2018 r. Ten wzrost – o ponad 20 % – wyraźnie kontrastuje ze wzrostem całkowitego przywozu z Chin do Unii o około 11 %, jak wskazano w tabeli zawartej w motywie 60 niniejszego rozporządzenia.
- (64) W odniesieniu do okresu 2015–2018, przy zróżnicowaniu tych 30 producentów eksportujących według obowiązującej ich stawki celnej, odnotowano ponadto następującą zmianę struktury handlu:
- 28 producentów eksportujących podlegających stawce należności celnej dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących (17,9 %) i biorących udział w praktykach obchodzenia środków zwiększyło wielkość sprzedaży do Unii o około 12 600 ton na poziomie zagregowanym (czyli średni wzrost wielkości sprzedaży do Unii wyniósł 450 ton na producenta eksportującego), natomiast pozostali producenci eksportujący podlegający stawce należności celnej dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących (około 370 producentów eksportujących ogółem) ⁽¹²⁾ zwiększyli wielkość sprzedaży do Unii jedynie o około 20 000 ton w tym samym okresie (czyli średni wzrost wielkości sprzedaży do Unii wyniósł 54 tony na producenta eksportującego),
 - dwóch producentów eksportujących objętych indywidualnymi stawkami należności celnej dla współpracujących producentów eksportujących w wysokości 22,9 % i 23,4 % (wyższymi niż stawka celna w wysokości 17,9 % dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących) zmniejszyło wielkość sprzedaży do Unii o około 1 900 ton, natomiast pozostali trzej producenci eksportujący objęci indywidualnymi stawkami należności celnej (których nie dotyczyło dochodzenie) zwiększyli wielkość sprzedaży o 1 450 ton. W ramach dochodzenia wstępnego ci ostatni producenci eksportujący zostali objęci stosunkowo niższą indywidualną stawką należności celnej w wysokości odpowiednio 13,1 %, 17,6 % i 18,3 %.
- (65) Powyższe zmiany przepływów handlowych do Unii stanowią zmianę struktury handlu między poszczególnymi producentami eksportującymi w kraju, którego dotyczy środek, a Unią, wynikającą z praktyki, procesu lub prac, w przypadku których dochodzenie nie ujawniło racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza uniknięciem obowiązującego cła rezydualnego lub wyższego cła na zastawy stołowe i naczynia kuchenne pochodzące z ChRL.

2.4.3. Charakter praktyki związanej z obchodzeniem środków w Chinach

- (66) Art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zawiera wymóg, zgodnie z którym zmiana struktury handlu powinna wynikać z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem. Praktyka, proces lub prace obejmują między innymi reorganizowanie przez eksporterów lub producentów ich struktury lub kanałów sprzedaży w kraju objętym środkiem, aby wyeksportować własne towary do Unii za pośrednictwem producentów korzystających z indywidualnej stawki celnej niższej od stawki mającej zastosowanie dla towarów tych wytwórców.
- (67) Jak wskazano w sekcjach 2.3.1 i 2.3.2, Komisja doszła do wniosku, że 30 z 50 producentów eksportujących bierze udział w praktykach w zakresie kanałów dystrybucji. Według bazy danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6 w okresie sprawozdawczym przypadało na nich 16 % całkowitej wielkości przywozu do Unii.
- (68) W 2018 r. Komisja uzyskała również od słoweńskich organów celnych dowody wskazujące na to, że produkt objęty postępowaniem był przywożony do Unii przez producenta eksportującego (objętego niższą stawką celną) innego niż producent, który faktycznie go wytwarzał (i był objęty wyższą stawką celną). Ponadto podczas analizy przeprowadzonej w ramach przeglądu pod kątem nowego eksportera Komisja zgromadziła również dowody podobnej praktyki w zakresie kanałów dystrybucji, polegającej na przywozie do Unii, na podstawie oznakowania na opakowaniu, produktu objętego postępowaniem przez producenta eksportującego (objętego niższą stawką celną) innego niż producent, który faktycznie go wytwarzał (i był objęty wyższą stawką celną). Potwierdza to wyniki dochodzenia.

⁽¹²⁾ Jak wspomniano w przypisie 4, ponad 400 producentów eksportujących podlega stawce należności celnej dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących w wysokości 17,9 %.

- (69) W świetle powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że praktyki w zakresie kanałów dystrybucji produktu objętego dochodzeniem miały miejsce na szeroką skalę.

2.5. Niewystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła antydumpingowego

- (70) Dochodzenie nie ujawniło racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia praktyk w zakresie kanałów dystrybucji poza uniknięciem obowiązującego cła rezydualnego lub wyższego cła na zastawy stołowe i naczynia kuchenne pochodzące z ChRL.

2.6. Dowód na istnienie dumpingu

- (71) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy istnieją dowody na istnienie dumpingu w stosunku do wartości normalnej wcześniej ustalonej dla produktu podobnego.
- (72) Zarówno w rozporządzeniu pierwotnym, jak i w ramach ostatniego przeglądu wygaśnięcia stwierdzono istnienie dumpingu. W celu ustalenia wartości normalnej Komisja postanowiła wykorzystać dane z późniejszego przeglądu wygaśnięcia.
- (73) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego średnią wartość normalną określoną w rozporządzeniu w sprawie przeglądu wygaśnięcia porównano ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi w okresie sprawozdawczym, stosowanymi przez 30 producentów, w przypadku których baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6 pozwoliła na stwierdzenie obejścia środków.
- (74) Jako że te ceny eksportowe były niższe niż wartość normalna, istnienie dumpingu zostało potwierdzone.

2.7. Osłabianie skutków naprawczych cła antydumpingowego

- (75) Wreszcie zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy produkty przywiezione pochodzące od 30 producentów eksportujących, w przypadku których stwierdzono udział w praktykach obchodzenia środków, osłabiły skutki zaradcze obowiązujących środków w odniesieniu do ilości i cen.
- (76) W motywie 205 ostatniego rozporządzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia, o którym mowa w motywie 4, Komisja ustaliła, że konsumpcja w Unii wyniosła 634 255 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym (od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2018 r.), co jest najbardziej aktualną liczbą dotyczącą konsumpcji w Unii, którą dysponuje Komisja, i przydatnym wskaźnikiem konsumpcji w Unii w 2018 r. Przy zastosowaniu tej liczby udział w rynku przywozu 30 producentów eksportujących biorących udział w praktykach obchodzenia środków, który to przywóz wyniósł w 2018 r. 63 227 ton według bazy danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6, stanowi około 10 % całego rynku Unii, co jest znaczącym odsetkiem.
- (77) Jeśli chodzi o ceny, podczas przeglądu wygaśnięcia nie ustalono, ile wynosi średnia cena niewyrządzająca szkody. W związku z tym średni koszt produkcji przemysłu unijnego ustalony podczas dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia porównano ze średnimi ważonymi cenami CIF stosowanymi przez 30 producentów, w przypadku których w okresie sprawozdawczym objętym dochodzeniem stwierdzono obchodzenie środków, jak wykazała baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.
- (78) Jako że ceny CIF były niższe niż średni koszt produkcji przemysłu unijnego, przywóz towarów z obejściem środków osłabiał skutki naprawcze cła w odniesieniu do cen.
- (79) Komisja doszła zatem do wniosku, że opisane powyżej praktyki w zakresie kanałów dystrybucji osłabiły skutki naprawcze obowiązujących środków zarówno w odniesieniu do ilości, jak i cen.

3. ŚRODKI

- (80) Biorąc powyższe pod uwagę, Komisja stwierdziła, że w wyniku praktyk w zakresie kanałów dystrybucji umożliwiających wywóz za pośrednictwem niektórych chińskich producentów eksportujących objętych niższą stawką celną doszło do obejścia ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z ChRL.
- (81) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego rezydualne cło antydumpingowe na przywóz pochodzącego z ChRL produktu objętego postępowaniem należy zatem rozszerzyć na przywóz tego samego produktu zgłoszonego jako wytwarzany przez niektóre przedsiębiorstwa podlegające niższej stawce celnej, ponieważ jest on faktycznie produkowany przez przedsiębiorstwa podlegające wyższej indywidualnej stawce celnej lub cłu rezydualnemu w wysokości 36,1 %.

- (82) Należy w związku z tym rozszerzyć stosowanie środka ustanowionego w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1198 ⁽¹³⁾ wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, a więc ostatecznego cła antydumpingowego w wysokości 36,1 % stosowanego do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem.
- (83) Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stanowi, że rozszerzone środki powinny mieć zastosowanie do produktów wwiezionych do Unii zgodnie z wymogiem rejestracji nałożonym rozporządzeniem wszczynającym, należy pobrać cła od zarejestrowanego przywozu ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z ChRL, które zostały przywiezione do Unii w ramach dodatkowych kodów TARIC 30 producentów, w przypadku których stwierdzono stosowanie praktyk w zakresie kanałów dystrybucji. Kwota ceł antydumpingowych podlegających pobraniu z mocą wsteczną powinna stanowić różnicę między cłem rezydualnym w wysokości 36,1 % a kwotą zapłaconą przez przedsiębiorstwo.

4. WZMOCNIENIE WYMAGAŃ PRZYWOZOWYCH I MONITOROWANIA

- (84) Komisja porównała przedstawione dane dotyczące wywozu zawarte w odpowiedziach na kwestionariusz z danymi znajdującymi się w bazie danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6. Stwierdziła ona, że w przypadku niektórych chińskich producentów eksportujących dane zawarte w tej bazie danych były wyższe niż dane zgłoszone w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (85) Podczas weryfikacji na miejscu Komisja porównała te ostatnie dane także z innymi źródłami, takimi jak deklaracje podatkowe dotyczące podatku dochodowego i podatku VAT. W wielu przypadkach stwierdziła, że przedstawione i następnie zweryfikowane dane dotyczące wywozu są różne w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu i w bazie danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6.
- (86) W motywie 5 Komisja wspomniała o niezgodnym z prawem wykorzystaniu dodatkowych kodów TARIC przypisanych do konkretnych przedsiębiorstw. Tego rodzaju wykorzystanie może tłumaczyć wspomniane powyżej różnice w danych dotyczących wywozu, opisane w motywach 71 i 72.
- (87) Komisja w związku z tym poruszyła kwestię potencjalnego niezgodnego z prawem wykorzystania dodatkowych kodów TARIC przypisanych do konkretnych przedsiębiorstw z przedstawicielami tych producentów eksportujących, jeżeli na podstawie przeprowadzonych weryfikacji uważała, że ich dodatkowe kody TARIC były niezgodnie z prawem wykorzystywane przez inne przedsiębiorstwa, a nie że sami producenci eksportujący brali udział w praktykach w zakresie kanałów dystrybucji.
- (88) Dnia 4 lipca 2019 r. kwestia potencjalnego niezgodnego z prawem wykorzystania dodatkowych kodów TARIC została również omówiona z władzami chińskimi oraz z Chińską Izbą Handlową ds. Przywozu i Wywozu Produktów Przemysłu Lekkiego i Rzemiosła Artystycznego (dalej „Izba”).
- (89) Na podstawie tych dyskusji Komisja uznała, że potrzebne są specjalne środki w celu ograniczenia ryzyka niezgodnego z prawem wykorzystania dodatkowych kodów TARIC przypisanych do konkretnych przedsiębiorstw, zwłaszcza wzmocnienie wymagań przywozowych i monitorowania w odniesieniu do przywozu chińskich naczyń stołowych i zastaw kuchennych do UE. Biorąc pod uwagę, że wielu chińskich producentów prowadzi wywóz do UE za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych, należy wzmocnić obecny system w sposób opisany poniżej.
- (90) Importer powinien być zobowiązany do przedstawienia organom celnym państw członkowskich następujących dokumentów:
- jeżeli importer dokonuje zakupu bezpośrednio od chińskiego producenta eksportującego, do zgłoszenia przywozowego musi być dołączona faktura handlowa zawierająca oświadczenie producenta eksportującego określone w załączniku 2 („oświadczenie producenta dotyczące sprzedaży na wywóz bezpośredni”),
 - jeżeli importer dokonuje zakupu od przedsiębiorstwa handlowego lub innego pośrednika będącego osobą prawną, posiadającego siedzibę w Chinach kontynentalnych lub nie, do zgłoszenia przywozowego musi być dołączona faktura handlowa od wytwórcy dla przedsiębiorstwa handlowego zawierająca oświadczenie wytwórcy określone w załączniku 3 („oświadczenie wytwórcy dotyczące sprzedaży na wywóz pośredni”) oraz faktura handlowa od przedsiębiorstwa handlowego dla importera.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1198 z dnia 12 lipca 2019 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 189 z 15.7.2019, s. 8).

- (91) Mimo że przedstawienie tych dokumentów jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywożonych towarów, dokumenty te nie są jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy te muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają dokumenty spełniające wszystkie wymogi, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach – mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itd.) do celu weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania niższej stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (92) Ponadto w związku z dyskusjami, o których mowa w motywie 88, dnia 9 sierpnia 2019 r. Komisja przesłała do władz chińskich i do Izby pismo z propozycją współpracy przy wzmacnianiu wymagań przywózowych i systemu monitorowania. Dnia 1 września 2019 r. władze chińskie i Izba zgodziły się uczestniczyć w nowym systemie egzekwowania prawa w następujący sposób: każdy producent eksportujący objęty stawką celną inną niż 36,1 % byłby zobowiązany do przesłania egzemplarza faktury handlowej do Izby, która ze swej strony przedkładałaby Komisji sprawozdanie roczne zawierające dane dotyczące wywozu do UE dokonanego przez tych producentów eksportujących.
- (93) Po ujawnieniu ustaleń Europejskie Stowarzyszenie Przemysłu Ceramicznego stwierdziło, że z zadowoleniem przyjmuje szczegółowe ustalenia zawarte w odnośnym dokumencie, oraz poparło proponowane działania, takie jak monitorowanie przywozu oraz wymóg przedstawienia szeregu dokumentów, które państwa członkowskie będą gromadzić przy odprawie celnej.

5. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (94) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach prowadzących do powyższych wniosków i zwróciła się do stron o przedstawienie uwag. Wzięto pod uwagę ustne i pisemne argumenty przedstawione przez strony. Żaden z przedstawionych argumentów nie doprowadził do zmiany ostatecznych ustaleń.
- (95) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 36,1 % mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, nałożone na mocy art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego 2019/1198 na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych, z wyłączeniem ceramicznych młynków do przypraw i ich ceramicznych części do mielenia, ceramicznych młynków do kawy, ceramicznych ostrzerek do noży, ceramicznych ostrzerek, ceramicznych narzędzi kuchennych używanych do cięcia, mielenia, tarcia, krojenia, skrobienia i obierania oraz kamieni z ceramiki kordierytowej w rodzaju stosowanych do pieczenia pizzy lub chleba, obecnie objętych kodami CN ex 6911 10 00, ex 6912 00 21, ex 6912 00 23, ex 6912 00 25 i ex 6912 00 29 (kody TARIC 6911 10 00 90, 6912 00 21 11, 6912 00 21 91, 6912 00 23 10, 6912 00 25 10 i 6912 00 29 10) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, zostaje z dniem 23 marca 2019 r. rozszerzone na przywóz zgłoszony przez przedsiębiorstwa wymienione w poniższej tabeli. Ich dodatkowe kody TARIC, o których mowa w art. 1 ust. 2 i w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1198, wymienione w tabeli poniżej, zostają uchylone i zastąpione dodatkowym kodem TARIC B999.

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC (uchylony i zastąpiony)
CHL Porcelain Industries Ltd	B351
Guangxi Province Beiliu City Laotian Ceramics Co., Ltd	B353
Beiliu Chengda Ceramic Co., Ltd	B360
Beiliu Jiasheng Porcelain Co., Ltd	B362
Chaozhou Lianjun Ceramics Co., Ltd	B446

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC (uchylony i zastąpiony)
Chaozhou Xinde Ceramics Craft Factory	B484
Chaozhou Yaran Ceramics Craft Making Co., Ltd	B492
Evershine Fine China Co., Ltd	B514
Far East (Boluo) Ceramics Factory, Co. Ltd	B517
Fujian Dehua Rongxin Ceramic Co., Ltd	B543
Fujian Dehua Xingye Ceramic Co., Ltd	B548
Profit Cultural & Creative Group Corporation	B556
Guangxi Beiliu Guixin Porcelain Co., Ltd	B579
Guangxi Beiliu Rili Porcelain Co., Ltd	B583
Hunan Huawei China Industry Co., Ltd	B602
Hunan Wing Star Ceramic Co., Ltd	B610
Joyye Arts & Crafts Co. Ltd	B619
Liling Rongxiang Ceramic Co., Ltd	B639
Meizhou Gaoyu Ceramics Co., Ltd	B656
Ronghui Ceramic Co., Ltd, Liling, Hunan, Chiny	B678
Shenzhen Donglin Industry Co., Ltd	B687
Shenzhen Fuxingjiayun Ceramics Co., Ltd	B692
Shenzhen Good-Always Imp. & Exp. Co. Ltd	B693
Tangshan Daxin Ceramics Co., Ltd	B712
Tangshan Redrose Porcelain Products Co., Ltd	B724
Xuchang Jianxing Porcelain Products Co., Ltd	B742
Yuzhou Huixiang Ceramics Co., Ltd	B751
Yuzhou Ruilong Ceramics Co., Ltd	B752
Zibo Fuxin Porcelain Co., Ltd	B759
Liling Taiyu Porcelain Industries Co., Ltd	B956

2. Ze względu na ich powiązanie z przedsiębiorstwami wymienionymi w tabeli powyżej ostateczne cło antidumpingowe w wysokości 36,1 % mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, nałożone na mocy art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego 2019/1198 na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych, z wyłączeniem ceramicznych młynków do przypraw i ich ceramicznych części do mielenia, ceramicznych młynków do kawy, ceramicznych ostrzerek do noży, ceramicznych ostrzerek, ceramicznych narzędzi kuchennych używanych do cięcia, mielenia, tarcia, krojenia, skrobania i obierania oraz kamieni z ceramiki kordierytowej w rodzaju stosowanych do pieczenia pizzy lub chleba, obecnie objętych kodami CN ex 6911 10 00, ex 6912 00 21, ex 6912 00 23, ex 6912 00 25 i ex 6912 00 29 (kody TARIC 6911 10 00 90, 6912 00 21 11, 6912 00 21 91, 6912 00 23 10, 6912 00 25 10 i 6912 00 29 10) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, zostaje z dniem 23 marca 2019 r. również rozszerzone na przywóz zgłoszony przez przedsiębiorstwa wymienione w poniższej tabeli. Ich dodatkowe kody TARIC, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1198 i które są wymienione w tabeli poniżej, zostają uchylone i zastąpione dodatkowym kodem TARIC B999.

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC (uchylony i zastąpiony)
Guandong Songfa Ceramics Co., Ltd	B573
Guangxi Xin Fu Yuan Co., Ltd	B588
Liling Jiaying Ceramic Industrial Co., Ltd.	B632

3. Tabelę w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1198 zastępuje się następującą tabelą:

Przedsiębiorstwo	Cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Hunan Hualian China Industry Co., Ltd; Hunan Hualian Ebillion Industry Co., Ltd; Hunan Liling Hongguanyao China Industry Co., Ltd; Hunan Hualian Yuxiang China Industry Co., Ltd.	18.3 %	B349
Guangxi Sanhuan Enterprise Group Holding Co., Ltd	13.1 %	B350
Shandong Zibo Niceton-Marck Huaguang Ceramics Limited; Zibo Huatong Ceramics Co., Ltd; Shandong Silver Phoenix Co., Ltd; Niceton Ceramics (Linyi) Co., Ltd; Linyi Jingshi Ceramics Co., Ltd; Linyi Silver Phoenix Ceramics Co., Ltd; Linyi Chunguang Ceramics Co., Ltd; Linyi Zefeng Ceramics Co., Ltd.	17.6 %	B352
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku 1	17,9 %	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	36,1 %	B999

4. Załącznik I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1198 zastępuje się załącznikiem 1 do niniejszego rozporządzenia.

5. Cło rozszerzone na mocy ust. 1 niniejszego artykułu pobiera się od przywozu zarejestrowanego zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/464 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1036 w przypadku wszystkich przedsiębiorstw wymienionych w tabeli w ust. 1 niniejszego artykułu.

Kwota ceł antydumpingowych podlegających pobraniu z mocą wsteczną stanowi różnicę między cłem rezydualnym w wysokości 36,1 % a kwotą faktycznie zapłaconą.

6. Załącznik II do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1198 zastępuje się załącznikami 2 i 3 do niniejszego rozporządzenia. Stosowanie indywidualnych antydumpingowych stawek celnych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 3 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich następujących dokumentów:

- jeżeli importer dokonuje zakupu bezpośrednio od chińskiego producenta eksportującego, do zgłoszenia przywozowego musi być dołączona faktura handlowa zawierająca oświadczenie producenta eksportującego określone w załączniku 2 („oświadczenie producenta dotyczące sprzedaży na wywóz bezpośredni”);
- jeżeli importer dokonuje zakupu od przedsiębiorstwa handlowego lub innego pośrednika będącego osobą prawną, niezależnie od tego, czy posiada on siedzibę w Chinach kontynentalnych czy nie, do zgłoszenia przywozowego musi być dołączona faktura handlowa od wytwórcy dla przedsiębiorstwa handlowego zawierająca oświadczenie wytwórcy określone w załączniku 3 („oświadczenie wytwórcy dotyczące sprzedaży na wywóz pośredni”) oraz faktura handlowa od przedsiębiorstwa handlowego dla importera.

7. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/464.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Przewodniczący
Jean-Claude JUNCKER

ZAŁĄCZNIK 1

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Amaida Ceramic Product Co., Ltd.	B357
Asianera Porcelain (Tangshan) Ltd.	B358
Beiliu Changlong Ceramics Co., Ltd.	B359
Beiliu City Heyun Building Materials Co., Ltd.	B361
Beiliu Quanli Ceramic Co., Ltd.	B363
Beiliu Shimin Porcelain Co., Ltd.	B364
Beiliu Windview Industries Ltd.	B365
Cameo China (Fengfeng) Co., Ltd.	B366
Changsha Happy Go Products Developing Co., Ltd.	B367
Chao An Huadayu Craftwork Factory	B368
Chaoan County Fengtang Town HaoYe Ceramic Fty	B369
Chao'an Lian Xing Yuan Ceramics Co., Ltd.	B370
Chaoan Oh Yeah Ceramics Industrial Co., Ltd.	B371
Chaoan Shengyang Crafts Industrial Co., Ltd	B372
Chaoan Xin Yuan Ceramics Factory	B373
Chao'an Yongsheng Ceramic Industry Co., Ltd.	B374
Guangdong Baodayi Porcelain Co., Ltd.	B375
Chaozhou Baode Ceramics Co., Ltd,	B376
Chaozhou Baolian Ceramics Co., Ltd.	B377
Chaozhou Big Arrow Ceramics Industrial Co., Ltd.	B378
Chaozhou Boshifa Ceramics Making Co., Ltd.	B379
Chaozhou Cantake Craft Co., Ltd.	B380
Chaozhou Ceramics Industry and Trade General Corp.	B381
Chaozhou Chaofeng Ceramic Making Co., Ltd.	B382
Chaozhou Chengxi Jijie Art. & Craft Painted Porcelain Fty.	B383
Chaozhou Chengxinda Ceramics Industry Co., Ltd.	B384
Chaozhou Chenhui Ceramics Co., Ltd.	B385
Chaozhou Chonvson Ceramics Industry Co., Ltd.	B386
Chaozhou Daxin Arts & Crafts Co., Ltd.	B387
Chaozhou DaXing Ceramics Manufactory Co., Ltd	B388
Chaozhou Dayi Ceramics Industries Co., Ltd.	B389
Chaozhou Dehong Ceramics Making Co., Ltd.	B390
Chaozhou Deko Ceramic Co., Ltd.	B391
Chaozhou Diamond Ceramics Industrial Co., Ltd.	B392
Chaozhou Dongyi Ceramics Co., Ltd.	B393
Chaozhou Dragon Porcelain Industrial Co., Ltd.	B394

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Chaozhou Fairway Ceramics Manufacturing Co., Ltd.	B395
Chaozhou Feida Ceramics Industries Co., Ltd.	B396
Chaozhou Fengxi Baita Ceramics Fty.	B397
Chaozhou Fengxi Dongtian Porcelain Fty. No.2	B398
Chaozhou Fengxi Feng'er Ceramics Craft Fty.	B399
Chaozhou Fengxi Hongrong Color Porcelain Fty.	B400
Chaozhou Fengxi Jiaxiang Ceramic Manufactory	B401
Guangdong GMT Foreign Trade Service Corp.	B402
Chaozhou Fengxi Shengshui Porcelain Art. Factory	B403
Chaozhou Fengxi Zone Jinbaichuan Porcelain Crafts Factory	B404
Chaozhou Fromone Ceramic Co., Ltd.	B405
Chaozhou Genol Ceramics Manufacture Co., Ltd.	B406
Chaozhou Good Concept Ceramics Co., Ltd.	B407
Chaozhou Grand Collection Ceramics Manufacturing Co. Ltd.	B408
Chaozhou Guangjia Ceramics Manufacture Co., Ltd.	B409
Chaozhou Guidu Ceramics Co., Ltd.	B410
Chaozhou Haihong Ceramics Making Co., Ltd.	B411
Chaozhou Hengchuang Porcelain Co., Ltd.	B412
Chaozhou Henglibao Porcelain Industrial Co., Ltd.	B413
Chaozhou Hongbo Ceramics Industrial Co., Ltd.	B414
Chaozhou Hongjia Ceramics Making Co., Ltd.	B415
Chaozhou Hongye Ceramics Manufactory Co., Ltd.	B416
Chaozhou Hongye Porcelain Development Co., Ltd.	B417
Chaozhou Hongyue Porcelain Industry Co., Ltd.	B418
Chaozhou Hongzhan Ceramic Manufacture Co., Ltd.	B419
Chaozhou Hua Da Ceramics Making Co., Ltd.	B420
Chaozhou Huabo Ceramic Co., Ltd.	B421
Chaozhou Huade Ceramics Manufacture Co., Ltd.	B422
Chaozhou Huashan Industrial Co., Ltd.	B423
Chaozhou Huayu Ceramics Co., Ltd.	B424
Chaozhou Huazhong Ceramics Industries Co., Ltd.	B425
Chaozhou Huifeng Ceramics Craft Making Co., Ltd.	B426
Chaozhou J&M Ceramics Industrial Co., Ltd.	B427
Chaozhou Jencymic Co., Ltd.	B428
Chaozhou Jiahua Ceramics Co., Ltd.	B429
Chaozhou Jiahuabao Ceramics Industrial Co., Ltd.	B430
Chaozhou JiaHui Ceramic Factory	B431

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Chaozhou Jiaye Ceramics Making Co., Ltd.	B432
Chaozhou Jiayi Ceramics Making Co., Ltd.	B433
Chaozhou Jiayu Ceramics Making Co., Ltd.	B434
Chaozhou Jin Jia Da Porcelain Industry Co., Ltd.	B435
Chaozhou Jingfeng Ceramics Craft Co., Ltd.	B436
Guangdong Jinqiangyi Ceramics Co., Ltd.	B437
Chaozhou Jinxin Ceramics Making Co., Ltd.	B438
Chaozhou Jinyuanli Ceramics Manufacture Co., Ltd.	B439
Chaozhou Kaibo Ceramics Making Co., Ltd.	B440
Chaozhou Kedali Porcelain Industrial Co., Ltd.	B441
Chaozhou King's Porcelain Industry Co., Ltd.	B442
Chaozhou Kingwave Porcelain & Pigment Co., Ltd.	B443
Chaozhou Lemontree Tableware Co., Ltd.	B444
Chaozhou Lianfeng Porcelain Co., Ltd.	B445
Chaozhou Lianyu Ceramics Co., Ltd.	B447
Chaozhou Lianyu Ceramics Making Co., Ltd.	B448
Chaozhou Lisheng Ceramics Co., Ltd.	B449
Chaozhou Loving Home Porcelain Co., Ltd.	B450
Chaozhou Maocheng Industry Dve. Co., Ltd.	B451
Chaozhou MBB Porcelain Factory	B452
Guangdong Mingyu Technology Joint Stock Limited Company	B453
Chaozhou New Power Co., Ltd.	B454
Chaozhou Ohga Porcelain Co., Ltd.	B455
Chaozhou Oubo Ceramics Co., Ltd.	B456
Chaozhou Pengfa Ceramics Manufactory Co., Ltd.	B457
Chaozhou Pengxing Ceramics Co., Ltd.	B458
Chaozhou Qingfa Ceramics Co., Ltd.	B459
Chaozhou Ronghua Ceramics Making Co., Ltd.	B460
Guangdong Ronglibao Homeware Co., Ltd.	B461
Chaozhou Rui Cheng Porcelain Industry Co., Ltd.	B462
Chaozhou Rui Xiang Porcelain Industrial Co., Ltd.	B463
Chaozhou Ruilong Ceramics Co., Ltd.	B464
Chaozhou Sanhua Ceramics Industrial Co., Ltd.	B465
Chaozhou Sanming Industrial Co., Ltd.	B466
Chaozhou Santai Porcelain Co., Ltd.	B467
Chaozhou Shuntai Ceramic Manufactory Co., Ltd.	B468
Chaozhou Songfa Ceramics Co., Ltd.	B469

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Chaozhou Sundisk Ceramics Making Co., Ltd.	B470
Chaozhou Teemjade Ceramics Co., Ltd.	B471
Chaozhou Thyme Ceramics Co., Ltd.	B472
Chaozhou Tongxing Huajiang Ceramics Making Co., Ltd	B473
Guangdong Totye Ceramics Industrial Co., Ltd.	B474
Chaozhou Trend Arts & Crafts Co., Ltd.	B475
Chaozhou Uncommon Craft Industrial Co., Ltd.	B476
Chaozhou Weida Ceramic Making Co., Ltd.	B477
Chaozhou Weigao Ceramic Craft Co., Ltd.	B478
Chaozhou Wingoal Ceramics Industrial Co., Ltd.	B479
Chaozhou Wood House Porcelain Co., Ltd.	B480
Chaozhou Xiangye Ceramics Craft Making Co., Ltd.	B481
Chaozhou Xin Weicheng Co., Ltd.	B482
Chaozhou Xincheng Ceramics Co., Ltd.	B483
Chaozhou Xingguang Ceramics Co., Ltd.	B485
Chaozhou Wenhui Porcelain Co., Ltd.	B486
Chaozhou Xinkai Porcelain Co., Ltd.	B487
Chaozhou Xinlong Porcelain Industrial Co., Ltd.	B488
Chaozhou Xinyu Porcelain Industrial Co., Ltd.	B489
Chaozhou Xinyue Ceramics Manufacture Co., Ltd.	B490
Chaozhou Yangguang Ceramics Co., Ltd.	B491
Chaozhou Yinhe Ceramics Co., Ltd.	B493
Chaozhou Yongsheng Ceramics Manufacturing Co., Ltd.	B494
Chaozhou Yongxuan Domestic Ceramics Manufactory Co., Ltd.	B495
Chaozhou Yu Ri Ceramics Making Co., Ltd.	B496
Chaozhou Yuefeng Ceramics Ind. Co., Ltd.	B497
Chaozhou Yufeng Ceramics Making Factory	B498
Chaozhou Zhongxia Porcelain Factory Co., Ltd.	B499
Chaozhou Zhongye Ceramics Co., Ltd.	B500
Dabu Yongxingxiang Ceramics Co., Ltd.	B501
Dapu Fuda Ceramics Co., Ltd.	B502
Dapu Taoyuan Porcelain Factory	B503
Dasheng Ceramics Co., Ltd. Dehua	B504
De Hua Hongshun Ceramic Co., Ltd.	B505
Dehua Hongsheng Ceramic Co., Ltd.	B506
Dehua Jianyi Porcelain Industry Co., Ltd.	B507
Dehua Kaiyuan Porcelain Industry Co., Ltd.	B508

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Dehua Ruyuan Gifts Co., Ltd.	B509
Dehua Xinmei Ceramics Co., Ltd.	B510
Dongguan Kennex Ceramic Ltd.	B511
Dongguan Shilong Kyocera Co., Ltd.	B512
Dongguan Yongfuda Ceramics Co., Ltd.	B513
Excellent Porcelain Co., Ltd.	B515
Fair-Link Limited (Xiamen)	B516
Far East (chaozhou) Ceramics Factory Co., Ltd.	B518
Fengfeng Mining District Yuhang Ceramic Co. Ltd. („Yuhang”)	B519
Foshan Metart Company Limited	B520
Fujian Jiashun Art.&Crafts Co., Ltd.	B521
Fujian Dehua Chengyi Ceramics Co., Ltd.	B522
Fujian Dehua Five Continents Ceramic Manufacturing Co., Ltd.	B523
Fujian Dehua Fujue Ceramics Co., Ltd.	B524
Fujian Dehua Full Win Crafts Co., Ltd.	B525
Fujian Dehua Fusheng Ceramics Co., Ltd.	B526
Fujian Dehua Gentle Porcelain Co., Ltd.	B527
Fujian Dehua Guanhong Ceramic Co., Ltd.	B528
Fujian Dehua Guanjie Ceramics Co., Ltd.	B529
Luzerne (Fujian) Group Co., Ltd.	B530
Fujian Dehua Hongda Ceramics Co., Ltd.	B531
Fujian Dehua Hongsheng Arts & Crafts Co., Ltd.	B532
Fujian Dehua Hongyu Ceramic Co., Ltd.	B533
Fujian Dehua Huachen Ceramics Co., Ltd.	B534
Fujian Dehua Huaxia Ceramics Co., Ltd.	B535
Fujian Dehua Huilong Ceramic Co., Ltd.	B536
Fujian Dehua Jingyi Ceramics Co., Ltd.	B537
Fujian Dehua Jinhua Porcelain Co., Ltd.	B538
Fujian Dehua Jinzhu Ceramics Co., Ltd.	B539
Fujian Dehua Lianda Ceramic Co., Ltd.	B540
Fujian Dehua Myinghua Ceramics Co., Ltd.	B541
Fujian Dehua Pengxin Ceramics Co., Ltd.	B542
Fujian Dehua Shisheng Ceramics Co., Ltd.	B544
Fujian Dehua Will Ceramic Co., Ltd.	B545
Fujian Dehua Xianda Ceramic Factory	B546
Fujian Dehua Xianghui Ceramic Co., Ltd.	B547
Fujian Dehua Yonghuang Ceramic Co., Ltd.	B549

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Fujian Dehua Yousheng Ceramics Co., Ltd.	B550
Fujian Dehua You-Young Crafts Co., Ltd.	B551
Fujian Dehua Zhenfeng Ceramics Co., Ltd.	B552
Fujian Dehua Zhennan Ceramics Co., Ltd.	B553
Fujian Jackson Arts and Crafts Co., Ltd.	B554
Fujian Jiamei Group Corporation	B555
Fujian Province Dehua County Beatrot Ceramic Co., Ltd.	B557
Fujian Province Yongchun County Foreign Processing and Assembling Corporation	B558
Fujian Quanzhou Longpeng Group Co., Ltd.	B559
Fujian Dehua S&M Arts Co., Ltd., oraz Fujian Taigu Ceramics Co., Ltd.	B560
Fung Lin Wah Group	B561
Ganzhou Koin Structure Ceramics Co., Ltd.	B562
Global Housewares Factory	B563
Guangdong Baofeng Ceramic Technology Development Co., Ltd.	B564
Guangdong Bening Ceramics Industries Co., Ltd.	B565
Guangdong Daye Porcelain Co., Ltd.	B566
Guangdong Dongbao Group Co., Ltd.	B567
Guangdong Huaxing Ceramics Co., Ltd.	B568
Guangdong Quanfu Ceramics Ind. Co., Ltd.	B569
Guangdong Shunqiang Ceramics Co., Ltd.	B570
Guangdong Shunxiang Porcelain Co., Ltd.	B571
Guangdong Sitong Group Co., Ltd.	B572
GuangDong XingTaiYi Porcelain Co., Ltd.	B574
Guangdong Yutai Porcelain Co., Ltd.	B575
Guangdong Zhentong Ceramics Co., Ltd.	B576
Guangxi Baian Ceramic Co. Ltd.	B577
Guangxi Beiliu City Ming Chao Porcelain Co., Ltd.	B578
Guangxi Beiliu Huasheng Porcelain Ltd.	B580
Guangxi Beiliu Newcentury Ceramic Llc.	B581
Guangxi Beiliu Qinglang Porcelain Trade Co., Ltd.	B582
Guangxi Beiliu Xiongfa Ceramics Co., Ltd.	B584
Guangxi Beiliu Yujie Porcelain Co., Ltd.	B585
Guangxi Beiliu Zhongli Ceramics Co., Ltd.	B586
Guangxi Nanshan Porcelain Co., Ltd.	B587
Guangxi Yulin Rongxing Ceramics Co., Ltd.	B589
Guangzhou Chaintime Porcelain Co., Ltd.	B590

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Haofa Ceramics Co., Ltd., Dehua, Fujian	B591
Hebei Dersun Ceramic Co., Ltd.	B592
Hebei Great Wall Ceramic Co., Ltd.	B593
Henan Ruilong Ceramics Co., Ltd	B594
Henghui Porcelain Plant, Liling, Hunan, Chiny	B595
Huanyu Ceramic Industrial Co., Ltd., Liling, Hunan, Chiny	B596
Hunan Baihua Ceramics Co., Ltd.	B597
Hunan Eka Ceramics Co., Ltd.	B598
Hunan Fungdeli Ceramics Co., Ltd.	B599
Hunan Gaofeng Ceramic Manufacturing Co., Ltd.	B600
Hunan Huari Ceramic Industry Co., Ltd	B601
Hunan Huayun Ceramics Factory Co., Ltd	B603
Hunan Liling Tianxin China Industry Ltd.	B604
Hunan Provincial Liling Chuhua Ceramic Industrial Co., Ltd.	B605
Hunan Quanxiang Ceramics Corp. Ltd.	B606
Hunan Rslee Ceramics Co., Ltd	B607
Hunan Taisun Ceramics Co., Ltd.	B608
Hunan Victor Imp. & Exp. Co., Ltd	B609
Hunan Xianfeng Ceramic Industry Co.,Ltd	B611
Jiangsu Gaochun Ceramics Co., Ltd.	B612
Jiangsu Yixing Fine Pottery Corp., Ltd.	B613
Jiangxi Global Ceramic Co., Ltd.	B614
Jiangxi Kangshu Porcelain Co.,Ltd.	B615
Jingdezhen F&B Porcelain Co., Ltd.	B616
Jingdezhen Yuanjing Porcelain Industry Co., Ltd.	B617
Jiyuan Jukang Xinxing Ceramics Co., Ltd.	B618
Junior Star Ent's Co., Ltd.	B620
K&T Ceramics International Co., Ltd.	B621
Kam Lee (Xing Guo) Metal and Plastic Fty. Co., Ltd.	B622
Karpery Industrial Co., Ltd., Hunan, Chiny	B623
Kilncraft Ceramics Ltd.	B624
Lian Jiang Golden Faith Porcelain Co., Ltd.	B625
Liling Gaojia Ceramic Industry Co., Ltd	B626
Liling GuanQian Ceramic Manufacture Co., Ltd.	B627
Liling Huahui Ceramic Manufacturing Co., Ltd.	B628
Liling Huawang Ceramics Manufacturing Co., Ltd.	B629
Liling Jiahua Porcelain Manufacturing Co., Ltd	B630
Liling Jialong Porcelain Industry Co., Ltd	B631

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Liling Kaiwei Ceramic Co., Ltd.	B633
Liling Liangsheng Ceramic Manufacture Co., Ltd.	B634
Liling Liuxingtang Ceramics Co., Ltd.	B635
Liling Minghui Ceramics Factory	B636
Liling Pengxing Ceramic Factory	B637
Liling Quanhu Industries General Company	B638
Liling Ruixiang Ceramics Industrial Co., Ltd.	B640
Liling Santang Ceramics Manufacturing Co., Ltd.	B641
Liling Shenghua Industrial Co., Ltd.	B642
Liling Spring Ceramic Industry Co., Ltd.	B643
Liling Tengrui Industrial and Trading Co., Ltd.	B644
Liling Top Collection Industrial Co., Ltd.	B645
Liling United Ceramic-Ware Manufacturing Co., Ltd.	B646
Liling Yonghe Porcelain Factory	B647
Liling Yucha Ceramics Co., Ltd.	B648
Liling Zhengcai Ceramic Manufacturing Co., Ltd.	B649
Linyi Jinli Ceramics Co., Ltd.	B650
Linyi Pengcheng Industry Co., Ltd.	B651
Linyi Wanqiang Ceramics Co., Ltd.	B652
Linyi Zhaogang Ceramics Co., Ltd.	B653
Liveon Industrial Co., Ltd.	B654
Long Da Bone China Co., Ltd.	B655
Meizhou Lianshunchang Trading Co., Ltd.	B657
Meizhou Xinma Ceramics Co., Ltd.	B658
Meizhou Yuanfeng Ceramic Industry Co., Ltd.	B659
Meizhou Zhong Guang Industrial Co., Ltd.	B660
Miracle Dynasty Fine Bone China (Shanghai) Co., Ltd.	B661
Photo USA Electronic Graphic Inc.	B662
Quanzhou Allen Light Industry Co., Ltd.	B663
Quanzhou Chuangli Craft Co., Ltd.	B664
Quanzhou Dehua Fangsheng Arts Co., Ltd.	B665
Quanzhou Haofu Gifts Co., Ltd.	B666
Quanzhou Hongsheng Group Corporation	B667
Quanzhou Jianwen Craft Co., Ltd.	B668
Quanzhou Kunda Gifts Co., Ltd.	B669
Quanzhou Yongchun Shengyi Ceramics Co., Ltd.	B670
Raoping Bright Future Porcelain Factory („RBF“)	B671
Raoping Sanrao Yicheng Porcelain Factory	B672

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Raoping Sanyi Industrial Co., Ltd.	B673
Raoping Suifeng Ceramics and Glass Factory	B674
Raoping Xinfeng Yangda Colour Porcelain FTY	B675
Red. Star Ceramics Limited	B676
Rong Lin Wah Industrial (Shenzhen) Co., Ltd.	B677
Shandong Futai Ceramics Co., Ltd.	B679
Shandong Gaode Hongye Ceramics Co., Ltd.	B680
Shandong Kunlun Ceramic Co., Ltd.	B681
Shandong Zhaoding Porcelain Co., Ltd.	B682
Shantou Ceramics Industry Supply & Marketing Corp.	B683
Sheng Hua Ceramics Co., Ltd.	B684
Shenzhen Baoshengfeng Imp. & Exp. Co., Ltd.	B685
Shenzhen Bright Future Industry Co., Ltd. („SBF”)	B686
Shenzhen Ehome Enterprise Ltd	B688
Shenzhen Ever Nice Industry Co., Ltd.	B689
Shenzhen Fuliuyan Porcelain Co., Ltd.	B690
Shenzhen Full Amass Ind. Dev. Co. Ltd	B691
Shenzhen Gottawa Industrial Ltd.	B694
Shenzhen Hiker Housewares Ltd.	B695
Shenzhen Hua Mei Industry Development Ltd	B696
Shenzhen Mingsheng Ceramic Ltd.	B697
Shenzhen Senyi Porcelain Industry Co. Ltd.	B698
Shenzhen SMF Investment Co., Ltd	B699
Shenzhen Tao Hui Industrial Co., Ltd.	B700
Shenzhen Topchoice Industries Limited	B701
Shenzhen Trueland Industrial Co., Ltd.	B702
Shenzhen Universal Industrial Co., Ltd.	B703
Shenzhen Zhan Peng Xiang Industrial Co., Ltd.	B704
Shijiazhuang Kuangqu Huakang Porcelain Co., Ltd.	B705
Shun Sheng Da Group Co., Ltd., Quanzhou, Fujian	B706
Stechcol Ceramic Crafts Development (Shenzhen) Co., Ltd.	B707
Taiyu Ceramic Co., Ltd., Liling, Hunan, Chiny	B708
Tangshan Beifangcidu Ceramic Group Co., Ltd.	B709
Tangshan Boyu Osseous Ceramic Co., Ltd.	B710
Tangshan Chinawares Trading Co., Ltd	B711
Tangshan Golden Ceramic Co., Ltd.	B713
Tangshan Haigelei Fine Bone Porcelain Co., Ltd.	B714
Tangshan Hengrui Porcelain Industry Co., Ltd.	B715

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Tangshan Huamei Porcelain Co., Ltd.	B716
Tangshan Huaxincheng Ceramic Products Co., Ltd.	B717
Tangshan Huyuan Bone China Co., Ltd.	B718
Tangshan Imperial-Hero Ceramics Co., Ltd.	B719
Tangshan Jinfangyuan Bone China Manufacturing Co., Ltd.	B720
Tangshan Keyhandle Ceramic Co., Ltd.	B721
Tangshan Longchang Ceramics Co., Ltd.	B722
Tangshan Masterwell Ceramic Co., Ltd.	B723
Tangshan Shiyu Commerce Co., Ltd.	B725
Tangshan Xueyan Industrial Co., Ltd.	B726
Tangshan Yida Industrial Corp.	B727
Tao Yuan Porcelain Factory	B728
Teammann Co., Ltd.	B729
The China & Hong Kong Resources Co., Ltd.	B730
The Great Wall of Culture Group Holding Co., Ltd, Guangdong	B731
Tianshan (Handan) Tableware Co., Ltd. („Tianshan”)	B732
Topking Industry (China) Ltd.	B733
Weijian Ceramic Industrial Co., Ltd.	B734
Weiye Ceramics Co., Ltd.	B735
Winpat Industrial Co., Ltd.	B736
Xiamen Acrobat Splendor Ceramics Co., Ltd.	B737
Xiamen Johnchina Fine Polishing Tech Co., Ltd.	B738
Xiangqiang Ceramic Manufacturing Co., Ltd., Liling, Hunan	B739
Xin Xing Xian XinJiang Pottery Co., Ltd.	B740
Xinhua County Huayang Porcelain Co., Ltd.	B741
Yangjiang Shi Ba Zi Kitchen Ware Manufacturing Co., Ltd.	B743
Yanling Hongyi Import N Export Trade Co., Ltd.	B744
Ying-Hai (Shenzhen) Industry Dev. Co., Ltd.	B745
Yiyang Red. Star Ceramics Ltd.	B746
China Yong Feng Yuan Co., Ltd.	B747
Yongchun Dahui Crafts Co., Ltd.	B748
Yu Yuan Ceramics Co., Ltd.	B749
Yuzhou City Kongjia Porcelain Co., Ltd.	B750
Zeal Ceramics Development Co., Ltd, Shenzhen, Chiny	B753
Zhangjiakou Xuanhua Yici Ceramics Co., Ltd. („Xuanhua Yici”)	B754
Zhejiang Nansong Ceramics Co., Ltd.	B755

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Zibo Boshan Shantou Ceramic Factory	B756
Zibo CAC Chinaware Co., Ltd.	B757
Zibo Fortune Light Industrial Products Co., Ltd.	B758
Zibo GaoDe Ceramic Technology & Development Co., Ltd.	B760
Zibo Hongda Ceramics Co., Ltd.	B761
Zibo Jinxin Light Industrial Products Co., Ltd.	B762
Zibo Kunyang Ceramic Corporation Limited	B763
Liling Xinyi Ceramics Industry Ltd.	B957
Gemmi (Shantou) Industrial Co., Ltd.	B958
Jing He Ceramics Co., Ltd	B959
Fujian Dehua Huamao Ceramics Co., Ltd	C303
Fujian Dehua Jiawei Ceramics Co., Ltd	C304
Fujian Dehua New Qili Arts Co., Ltd	C305
Quanzhou Dehua Hengfeng Ceramics Co., Ltd	C306
Fujian Dehua Sanfeng Ceramics Co. Ltd	C485

ZAŁĄCZNIK 2

Deklaracja producenta dotycząca bezpośredniej sprzedaży eksportowej

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 6 lit. a), musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika producenta w następującej formie:

- 1) imię i nazwisko oraz stanowisko zajmowane przez pracownika producenta;
- 2) oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość w kg) ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych sprzedanych na wywóz do Unii Europejskiej, ujętych w niniejszej fakturze, zostało wytworzonych przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”;
- 3) data i podpis pracownika.

ZAŁĄCZNIK 3

Deklaracja producenta dotycząca pośredniej sprzedaży eksportowej

- Ważna faktura handlowa wystawiona przez producenta na przedsiębiorstwo handlowe, o której mowa w art. 1 ust. 6 lit. b), musi zawierać oświadczenie producenta chińskiego, podpisane przez pracownika producenta wystawiającego fakturę za tę transakcję na przedsiębiorstwo handlowe, w następującej formie:

- 1) imię i nazwisko oraz stanowisko zajmowane przez pracownika producenta;
- 2) oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że (ilość w kg) ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych sprzedanych przedsiębiorstwu handlowemu (nazwa przedsiębiorstwa handlowego) (państwo przedsiębiorstwa handlowego), ujętych w niniejszej fakturze, zostało wytworzonych przez nasze przedsiębiorstwo (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”;
- 3) data i podpis pracownika.

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG nr 256/2018

z dnia 5 grudnia 2018 r.

zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG [2019/2132]

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1800 z dnia 29 czerwca 2017 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 151/2013 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2016/1073 z dnia 1 lipca 2016 r. w sprawie równoważności uznanych rynków kontraktów w Stanach Zjednoczonych Ameryki zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2016/2270 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności zatwierdzonych giełd w Singapurze zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽³⁾.
- (4) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2016/2271 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności giełd instrumentów finansowych i giełd towarowych w Japonii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽⁴⁾.
- (5) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2016/2272 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności rynków finansowych w Australii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽⁵⁾.
- (6) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2016/2273 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności uznanych giełd w Kanadzie zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽⁶⁾.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do Porozumienia EOG,

⁽¹⁾ Dz.U. L 259 z 7.10.2017, s. 14.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 2.7.2016, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 42.⁽⁴⁾ Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 45.⁽⁵⁾ Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 48.⁽⁶⁾ Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 51.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku IX do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

1) po pkt 31bcai (decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2042) dodaje się punkty w brzmieniu:

- „31bcaj. **32016 D 1073**: decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1073 z dnia 1 lipca 2016 r. w sprawie równoważności uznanych rynków kontraktów w Stanach Zjednoczonych Ameryki zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 178 z 2.7.2016, s. 24).
- 31bcak. **32016 D 2270**: decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2270 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności zatwierdzonych giełd w Singapurze zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 42).
- 31bcal. **32016 D 2271**: decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2271 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności giełd instrumentów finansowych i giełd towarowych w Japonii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 45).
- 31bcam. **32016 D 2272**: decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2272 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności rynków finansowych w Australii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 48).
- 31bcan. **32016 D 2273**: decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2273 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności uznanych giełd w Kanadzie zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 51).”;

2) w pkt 31bch (rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 151/2013) dodaje się, co następuje:

„zmienione:

- **32017 R 1800**: rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/1800 z dnia 29 czerwca 2017 r. (Dz.U. L 259 z 7.10.2017, s. 14).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1800 i decyzji wykonawczych (UE) 2016/1073, (UE) 2016/2270, (UE) 2016/2271, (UE) 2016/2272 i (UE) 2016/2273 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 6 grudnia 2018 r. pod warunkiem dokonania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG ^(?).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2018 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Przewodniczący
Oda Helen SLETNES

^(?) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG nr 79/2019**z dnia 29 marca 2019 r.****zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG [2019/2133]**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 68, Dz.U. L 321 z 30.11.2013, s. 6 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 2.
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2395 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do rozwiązań przejściowych dotyczących złagodzenia wpływu wprowadzenia MSSF 9 na fundusze własne oraz dotyczących traktowania jako duże ekspozycje niektórych ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego denominowanych w walucie krajowej dowolnego państwa członkowskiego ⁽²⁾.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE ⁽³⁾, z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 73 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 1.
- (4) Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 i dyrektywa 2013/36/UE odnoszą się do „unijnych instytucji dominujących”, „unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych” i „unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej”, które w kontekście Porozumienia EOG są rozumiane jako odnoszące się do podmiotów spełniających odpowiednie definicje określone w rozporządzeniu, które to podmioty mają siedzibę na terytorium Umawiającej się Strony Porozumienia EOG i które nie są jednostkami zależnymi żadnej innej instytucji ustanowionej na terytorium jakiegokolwiek innej Umawiającej się Strony Porozumienia EOG.
- (5) Dyrektywa 2013/36/UE uchyla dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/48/WE ⁽⁴⁾ i 2006/49/WE ⁽⁵⁾, które są uwzględnione w Porozumieniu EOG i które w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia EOG.
- (6) Prawdopodobieństwo nieuzasadnionych obniżek funduszy własnych z tytułu korzystania z modeli wewnętrznych zostało ograniczone, między innymi, przepisami krajowymi wdrażającymi art. 152 dyrektywy 2006/48/WE, który z końcem 2017 r. zastąpiono art. 500 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Nadal istnieje jednak kilka innych przepisów w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE, które umożliwiają właściwym organom zajęcie się tą samą kwestią, włączając możliwość wprowadzenia środków mających na celu zrównoważenie nieuzasadnionych zmniejszeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, zob. na przykład art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, oraz wprowadzenie rozsądnego marginesu ostrożności przy kalibracji modeli wewnętrznych, zob. na przykład art. 144 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 101 dyrektywy 2013/36/UE.
- (7) W związku z tym należy odpowiednio zmienić załącznik IX do Porozumienia EOG,

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 27.⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.⁽⁴⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku IX do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) pkt 14 (dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) otrzymuje brzmienie:

„**32013 L 0036:** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338), z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 73 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 1.

Do celów Porozumienia przepisy tej dyrektywy odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) niezależnie od postanowień Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)« i »właściwe organy« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w dyrektywie, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy;
- b) odniesienia do »banków centralnych wchodzących w skład ESBC« lub »banków centralnych« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w dyrektywie, krajowe banki centralne państw EFTA;
- c) zawarte w tej dyrektywie odesłania do innych aktów mają zastosowanie w takim zakresie i w takiej formie, w jakich akty te zostały włączone do niniejszego Porozumienia;
- d) odniesienia do uprawnień EUNB na mocy art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 w dyrektywie są rozumiane jako odniesienia, w przypadkach przewidzianych w pkt 31g niniejszego załącznika i zgodnie z tym punktem, do uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA odnośnie do państw EFTA;
- e) w art. 2 ust. 5 wprowadza się punkt w brzmieniu:

„11a na Islandii: »Bygðastofnun«, »Íbúðalánasjóður« oraz »Lánasjóður sveitarfélaga ohf.«;”;

- f) w art. 6 lit. a) dodaje się następujący akapit:

„Właściwe organy państw EFTA współpracują w duchu zaufania i pełnego wzajemnego szacunku, w szczególności przy zapewnianiu przepływu odpowiednich i wiarygodnych informacji między nimi a stronami ESNF oraz z Urzędem Nadzoru EFTA. Właściwe organy państw członkowskich UE współpracują z właściwymi organami państw EFTA w taki sam sposób.”;

- g) art. 47 ust. 3 nie stosuje się do państw EFTA. Państwo EFTA może zgodzić się, na podstawie umów zawartych z co najmniej jednym państwem trzecim, na stosowanie przepisów, które zapewniają oddziałom instytucji kredytowej mającej siedzibę zarządu w państwie trzecim identyczne traktowanie na całym terytorium tego państwa EFTA.

Umawiające się Strony informują się wzajemnie i konsultują się przed zawarciem umów z państwami trzecimi na podstawie art. 47 ust. 3 lub akapitu pierwszego niniejszej litery, w zależności od przypadku.

W każdym przypadku, gdy Unia Europejska prowadzi z co najmniej jednym państwem trzecim negocjacje w sprawie zawarcia umowy na podstawie art. 47 ust. 3 oraz gdy taka umowa dotyczy uzyskania traktowania narodowego lub faktycznego dostępu do rynku w danych państwach trzecich dla oddziałów instytucji kredytowych mających siedzibę główną w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Unia Europejska stara się uzyskać równe traktowanie dla oddziałów instytucji kredytowych mających siedzibę zarządu w państwie EFTA;

- h) art. 48 nie stosuje się. W przypadku gdy państwo EFTA zawiera umowę z co najmniej jednym państwem trzecim w sprawie środków sprawowania nadzoru skonsolidowanego nad instytucjami, których jednostki dominujące mają siedzibę zarządu w państwie trzecim, oraz instytucjami znajdującymi się w państwach trzecich, których jednostki dominujące, bez względu na to, czy są to instytucje, finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, posiadają siedziby zarządu w tym państwie EFTA, umowa ta ma na celu zapewnienie, aby EUNB był w stanie uzyskać od właściwego organu tego państwa EFTA informacje otrzymane od organów krajowych państw trzecich zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010;
- i) w art. 53 ust. 2 przed wyrazami »przez właściwe organy zgodnie z niniejszą dyrektywą« wprowadza się wyrazy »lub, stosownie do przypadku, Urzędowi Nadzoru EFTA«;

- j) w art. 58 ust. 1 lit. d) po wyrazie »EUNGiPW« wprowadza się wyrazy »lub, stosownie do przypadku, Urzędowi Nadzoru EFTA«;
 - k) w art. 89 ust. 5 wyrazy »przyszłe unijne akty ustawodawcze wprowadzą obowiązki w zakresie ujawniania informacji« zastępuje się wyrazami »przyszłe akty ustawodawcze mające zastosowanie na podstawie Porozumienia EOG przewidują obowiązki w zakresie ujawniania informacji«;
 - l) w art. 114 ust. 1, w odniesieniu do Liechtensteinu, wyrazy »bank centralny wchodzący w skład ESBC« zastępuje się wyrazami »właściwy organ«;
 - m) w art. 117 ust. 1 akapit drugi po wyrazie »EUNB« wprowadza się wyrazy »lub, stosownie do przypadku, Urzędem Nadzoru EFTA«;
 - n) w art. 133 ust. 14 i 15 po wyrazie »Komisja« wprowadza się wyrazy »lub, w odniesieniu do państw EFTA, Stały Komitet Państw EFTA«;
 - o) w art. 151 ust. 1, w odniesieniu do państw EFTA, po wyrazach »zgodnie z« wprowadza się wyrazy »decyzją Wspólnego Komitetu EOG zawierającą.«;
- 2) po pkt 14 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE) wprowadza się, co następuje:

„14a. **32013 R 0575:** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1), z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 68, Dz.U. L 321 z 30.11.2013, s. 6 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 2, zmienione:

— **32017 R 2395:** rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2395 z dnia 12 grudnia 2017 r. (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 27).

Do celów Porozumienia przepisy tego rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) niezależnie od postanowień Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)« i »właściwe organy« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy;
- b) odniesienia do »banków centralnych wchodzących w skład ESBC« lub »banków centralnych« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu, krajowe banki centralne państw EFTA;
- c) zawarte w tym rozporządzeniu odesłania do innych aktów mają zastosowanie w takim zakresie i w takiej formie, w jakich akty te zostały włączone do niniejszego Porozumienia;
- d) odniesienia do uprawnień EUNB na mocy art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 w rozporządzeniu są rozumiane jako odniesienia, w przypadkach przewidzianych w pkt 31g niniejszego załącznika i zgodnie z tym punktem, do uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA odnośnie do państw EFTA;
- e) w art. 4 ust. 1 pkt 75 przed wyrazem »Szwecji« wprowadza się wyraz »Norwegii lub«;
- f) w art. 31 ust. 1 lit. b), w odniesieniu do państw EFTA, wyraz »Komisję« odczytuje się jako »Urząd Nadzoru EFTA«;
- g) w art. 80 ust. 1 i 2 po wyrazie »Komisję« wprowadza się wyrazy »lub, w przypadku państwa EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«, a po wyrazie »Komisji« wprowadza się wyrazy »lub, w przypadku państwa EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA«;
- h) w art. 329 ust. 4, art. 344 ust. 2, art. 352 ust. 6, art. 358 ust. 4 i art. 416 ust. 5, w odniesieniu do państw EFTA, po wyrazach »wejściem w życie standardów technicznych« wprowadza się wyrazy »określonych w decyzji Wspólnego Komitetu EOG«;
- i) w art. 395:
 - (i) w ust. 7 i 8, w odniesieniu do państw EFTA, wyrazy »Radę« i »Radzie« nie mają zastosowania;
 - (ii) w odniesieniu do państw EFTA ust. 8 akapit pierwszy odczytuje się jako:

»Uprawnienia do przyjęcia decyzji w celu przyjęcia lub odrzucenia proponowanego środka krajowego, o którym mowa w ust. 7, przyznaje się Stałemu Komitetowi Państw EFTA.«;
 - (iii) ust. 8 akapit drugi zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

»W ciągu jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 7, EUNB przedstawia Radzie, Komisji i zainteresowanemu państwu członkowskiemu swoją opinię na temat punktów, o których mowa w tym ustępie, lub, jeżeli opinia ta dotyczy środków krajowych zaproponowanych przez państwo EFTA – Stałemu Komitetowi Państw EFTA oraz zainteresowanemu państwu EFTA.«;

j) w art. 458:

(i) w odniesieniu do państw EFTA ust. 2 akapit pierwszy odczytuje się jako:

»Jeżeli organ określony zgodnie z ust. 1 stwierdzi zmiany w natężeniu ryzyka makroostrożnościowego lub systemowego w systemie finansowym, które może mieć poważne negatywne skutki dla systemu finansowego i gospodarki realnej w danym państwie EFTA i któremu to ryzyku zdaniem tego organu można by lepiej zaradzić przy pomocy bardziej rygorystycznych środków krajowych, organ ten powiadamia o tym fakcie Stały Komitet Państw EFTA, Urząd Nadzoru EFTA, ERRS i EUNB oraz przedkłada stosowne dowody ilościowe lub jakościowe wszystkich poniższych elementów:«;

(ii) w odniesieniu do państw EFTA ust. 4 akapit pierwszy odczytuje się jako:

»Uprawnienia do przyjęcia aktu wykonawczego w celu odrzucenia projektów środków krajowych, o których mowa w ust. 2 lit. d), przyznaje się Stałemu Komitetowi Państw EFTA, stanowiącemu na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;

(iii) w ust. 4 akapit drugi dodaje się, co następuje:

»Jeżeli ich opinie dotyczą projektów środków krajowych państwa EFTA, ERRS i EUNB przedstawiają swoje opinie Stałemu Komitetowi Państw EFTA, Urzędowi Nadzoru EFTA oraz zainteresowanemu państwu EFTA.«;

(iv) w odniesieniu do państw EFTA, ust. 4 akapity trzeci do ósmego odczytuje się jako:

»Uwzględniając w najwyższym stopniu opinie, o których mowa w akapicie drugim, jeżeli istnieją solidne, mocne i szczegółowe dowody na to, że dany środek będzie mieć negatywny wpływ na rynek wewnętrzny, a wpływ ten przeważa nad korzyściami w zakresie stabilności finansowej płynącymi ze zmniejszenia stwierdzonego ryzyka makroostrożnościowego lub systemowego, Urząd Nadzoru EFTA może, w terminie jednego miesiąca, złożyć wniosek do Stałego Komitetu Państw EFTA o odrzucenie projektu środków krajowych.

Jeżeli Urząd Nadzoru EFTA nie przedłoży wniosku we wspomnianym terminie jednego miesiąca, dane państwo EFTA może natychmiast przyjąć projekt środków krajowych na okres nieprzekraczający dwóch lat lub do czasu, gdy dane ryzyko makroostrożnościowe lub systemowe przestanie występować, o ile stanie się to wcześniej.

Stały Komitet Państw EFTA podejmuje decyzję w sprawie wniosku Urzędu Nadzoru EFTA w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku i podaje powody odrzucenia lub braku odrzucenia projektu środków krajowych.

Stały Komitet Państw EFTA odrzuca projekt środków krajowych jedynie wówczas, gdy uzna, że nie spełniono co najmniej jednego z poniższych warunków:

- a) zmiany w natężeniu ryzyka makroostrożnościowego lub systemowego mają taki charakter, że mogłyby stanowić ryzyko dla stabilności finansowej na szczeblu krajowym;
- b) art. 124 i 164 niniejszego rozporządzenia oraz art. 101, 103, 104, 105, 133 oraz 136 dyrektywy 2013/36/UE nie mogą adekwatnie zaradzić stwierdzonemu ryzyku makroostrożnościowemu lub systemowemu, z uwzględnieniem względnej skuteczności tych środków;
- c) projekt środków krajowych jest właściwszy do zaradzenia stwierdzonemu ryzyku makroostrożnościowemu lub systemowemu i nie pociąga za sobą nieproporcjonalnych niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego w innych Umawiających się Stronach lub w EOG jako całości, tym samym stanowiąc lub stwarzając przeszkodę dla funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- d) problem ten dotyczy tylko jednego państwa EFTA; oraz
- e) na ryzyka te nie zareagowano już przy pomocy innych środków określonych w niniejszym rozporządzeniu lub dyrektywie 2013/36/UE.

Ocena Stałego Komitetu Państw EFTA uwzględnia opinie ERRS i EUNB oraz opiera się na dowodach przedstawionych zgodnie z ust. 2 przez organ określony zgodnie z ust. 1.

Jeżeli Stały Komitet Państw EFTA nie podejmie decyzji o odrzuceniu projektu środków krajowych w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku Urzędu Nadzoru EFTA, państwo EFTA może przyjąć środki i zastosować je na okres nieprzekraczający dwóch lat lub do czasu, gdy ryzyko makroostrożnościowe lub ryzyko systemowe przestaną występować, jeżeli nastąpi to wcześniej.«;

- (v) w odniesieniu do państw EFTA ust. 6 odczytuje się jako:
- »Jeżeli państwo EFTA uzna środki określone zgodnie z niniejszym artykułem, państwo EFTA powiadamia Stały Komitet Państw EFTA, Urząd Nadzoru EFTA, EUNB, ERRS oraz Umawiającą się Stronę Porozumienia EOG upoważnioną do stosowania tych środków.«;
- k) w art. 467 ust. 2, w odniesieniu do państw EFTA, wyrazy »przyjęcia przez Komisję rozporządzenia« odczytuje się jako »wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG zawierającej rozporządzenie przyjęte«;
- l) w art. 497 w odniesieniu do państw EFTA:
- (i) w ust. 1 i 2 po wyrazach »wejścia w życie najnowszego z« wprowadza się wyrazy »decyzji Wspólnego Komitetu EOG zawierających«, z dostosowaniem odpowiednich form gramatycznych;
- (ii) w ust. 1 wyraz »przyjęciem« odczytuje się jako »stosowaniem w EOG«;
- 3) w pkt 31bc (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012):
- a) dodaje się tiret w brzmieniu:
- „- **32013 R 0575**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s.1), z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 68, Dz.U. L 321 z 30.11.2013, s. 6 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 2.”;
- b) w dostosowaniu (zh) dodaje się, co następuje:
- „(v) w ust. 5a, w odniesieniu do państw EFTA, po wyrazach »wejścia w życie najnowszego z« wprowadza się wyrazy »decyzji Wspólnego Komitetu EOG zawierających«, z dostosowaniem odpowiednich form gramatycznych.”;
- 4) w pkt 31ea (dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) dodaje się tiret w brzmieniu:
- „- **32013 L 0036**: dyrektywą 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338), z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 73 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 1.”;
- 5) uchyla się pkt 31 (dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady).

Artykuł 2

Teksty rozporządzeń (UE) nr 575/2013, z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 68, Dz.U. L 321 z 30.11.2013, s. 6 oraz Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 2, i (UE) 2017/2395 oraz dyrektywy 2013/36/UE, z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 73 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 1, w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 30 marca 2019 r. pod warunkiem dokonania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2019 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Przewodniczący
Claude Maerten

(*) Wskazano wymogi konstytucyjne.

Wspólna deklaracja Umawiających się Stron
załączona do decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 79/2019 z dnia 29 marca 2019 r. włączającej do
Porozumienia EOG dyrektywę 2013/36/UE

Umawiające się Strony podzielają pogląd, że włączenie do Porozumienia EOG dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE pozostaje bez uszczerbku dla krajowych przepisów o zasięgu ogólnym dotyczących monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w zakresie bezpieczeństwa lub porządku publicznego.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG nr 125/2019

z dnia 8 maja 2019 r.

zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) i załącznik XIX (Ochrona konsumentów) do Porozumienia EOG [2019/2134]

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającą dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 ⁽¹⁾, z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 246 z 23.9.2015, s. 11.
- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki IX i XIX do Porozumienia EOG,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku IX do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 31 g (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010) dodaje się tiret w brzmieniu:
„- **32014 L 0017:** dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34) z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 246 z 23.9.2015, s. 11.”;
- 2) po punkcie 31i (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010) wprowadza się, co następuje:
„31j. **32014 L 0017:** dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającą dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34), z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 246 z 23.9.2015, s. 11.

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy tej dyrektywy odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) niezależnie od postanowień Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)« i »właściwe organy« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w dyrektywie, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy;
- b) w art. 5 ust. 3 lit. b) po słowach »Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego) (EUNB)« dodaje się słowa »lub, odpowiednio, Urzędem Nadzoru EFTA«;
- c) w art. 12 ust. 3 i art. 27 ust. 3, w odniesieniu do państw EFTA, słowa »20 marca 2014 r.« odczytuje się jako »daty wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 125/2019 z dnia 8 maja 2019 r.«;
- d) w art. 14 ust. 5, w odniesieniu do państw EFTA, słowa »dnia 20 marca 2014 r.« odczytuje się jako »daty wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 125/2019 z dnia 8 maja 2019 r.«, a słowa »do dnia 21 marca 2019 r.« odczytuje się jako »przez okres pięciu lat«;
- e) w art. 26 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:
»Liechtenstein jest zwolniony z monitorowania statystyk wymaganego zgodnie z art. 26 ust. 2.«;
- f) w art. 34 ust. 2 akapit piąty oraz w art. 34 ust. 4 lit. b) słowa »EUNB może podjąć działania« zastępuje się słowami »EUNB lub, w stosownych przypadkach, Urząd Nadzoru EFTA, może podjąć działania«;

⁽¹⁾ Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34.

- g) w art. 37 słowa »EUNB może działać zgodnie z uprawnieniami przekazanymi mu na mocy tego artykułu, a jakakolwiek wiążąca decyzja podjęta przez EUNB« zastępuje się słowami »EUNB lub, w stosownych przypadkach, Urząd Nadzoru EFTA, może działać zgodnie z uprawnieniami przekazanymi mu na mocy tego artykułu, a jakakolwiek wiążąca decyzja podjęta przez EUNB lub, w stosownym przypadku, Urząd Nadzoru EFTA«;
- h) w art. 43 w odniesieniu do państw EFTA słowa »dnem 21 marca 2016 r.« oraz »dnem 20 marca 2014 r.« odczytuje się jako »wejściem w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 125/2019 z dnia 8 maja 2019 r.«, a słowa »do dnia 21 marca 2017 r.« odczytuje się jako »przez rok od daty wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 125/2019 z dnia 8 maja 2019 r.«.

Artykuł 2

W pkt 7h (dyrektywa 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) załącznika XIX do Porozumienia EOG dodaje się tiret w brzmieniu:

„- **32014 L 0017**: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34) z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 246 z 23.9.2015, s. 11.”.

Artykuł 3

Teksty dyrektywy 2014/17/UE, z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 246 z 23.9.2015, s. 11, w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2019 r., pod warunkiem dokonania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG ⁽²⁾.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 maja 2019 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Claude MAERTEN

⁽²⁾ Wskazano wymogi konstytucyjne.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2019/1846 z dnia 8 sierpnia 2019 r. zmieniającej, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE w odniesieniu do wyłączenia dotyczącego ołowiu w stopach lutowanych stosowanych w niektórych silnikach spalinowych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 283, z dnia 5 listopada 2019 r.)

Strona 42, art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2020 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 maja 2020 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL